Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Γενική Συνέλευση

Απρίλιος 2005

Printed in Germany

Μετάφραση του
April 2005 General Conference Talks

00074 133
Greek

175η Ετήσια Γενική Συνέλευση
Σωλτ Λέηκ Σίτυ
Απρίλιος 2005

GREEK
133

Περιεχόμενα

Συγκέντρωση πρωινού Σαββάτου

Εναρκτήρια σχόλια
Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι

Το φορτίο μας να προχωρήσουμε μπροστά είναι τρομακτικό. Όμως η ευκαιρία μας είναι ένδοξη.

Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, εκ μέρους των μελών αυτής της Εκκλησίας, που βρίσκονται σε όλο τον κόσμο, εκφράζω την από καρδιάς συμπόνια μου προς τους Καθολικούς γείτονες και φίλους, ετούτη την εποχή της μεγάλης θλίψης. Ο πάπας Ιωάννης Παύλος ΙΙ, εργάστηκε ακούραστα για να προωθήσει το σκοπό της χριστιανοσύνης, να σηκώσει από τις πλάτες των φτωχών τα βαριά φορτία τους και να μιλήσει άφοβα για τις ηθικές αξίες και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Η απουσία του θα είναι μεγάλη, ιδιαίτερα στους πολλούς εκείνους οι οποίοι πρόσβλεπαν σ' αυτόν ως ηγέτη.
Και τώρα, αδελφοί και αδελφές μου, θεωρώ κατάλληλο στην έναρξη αυτής της συνέλευσης να πω μερικά λόγια υπευθυνότητας σχετικά με την επιστασία μας κατά τη διάρκεια των τελευταίων 10 ετών.

Στις 12 Μαρτίου 1995 μας δόθηκε η ανώτερη και ιερή ευθύνη της Προεδρίας.

Στη συνέλευση που ακολούθησε, έκανα αυτή τη δήλωση:

«Τώρα, αδελφοί και αδελφές μου, ο καιρός έχει έλθει για μας να σταθούμε λίγο πιο ψηλά, να σηκώσουμε τα μάτια μας και να ανοίξουμε το μυαλό μας ώστε να αυξήσουμε την αντίληψη και την κατανόησή μας για τη μεγάλη ιεραποστολή αυτής της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών κατά τη χιλιετία. Είναι μια εποχή που θα πρέπει να είμαστε δυνατοί. Είναι ο καιρός να προχωρήσουμε μπροστά χωρίς δισταγμό, ξέροντας καλά το νόημα, το εύρος και τη σημασία της ιεραποστολής μας. Είναι ο καιρός να κάνουμε το σωστό άσχετα από τις συνέπειες που μπορεί να ακολουθήσουν. Είναι ο καιρός να βρεθούμε τηρώντας τις εντολές. Είναι η εποχή να προσεγγίσουμε με καλοσύνη και αγάπη αυτούς που είναι σε δυστυχία και αυτούς που περιπλανιούνται στο σκοτάδι και τον πόνο. Είναι ο καιρός να είμαστε ευγενικοί και καλοί, σεμνοί και αβροί ο ένας προς τον άλλον, σε όλες τις σχέσεις μας. Με άλλα λόγια, να γίνουμε περισσότερο σαν τον Χριστό» ("This Is the Work of the Master," *Ensign,* Μάιος 1995, 71).

Πρέπει να είστε ο κριτής για το πόσο έχουμε πραγματοποιήσει την εκπλήρωση εκείνης της πρόσκλησης που δόθηκε δέκα χρόνια πριν.
Αυτή η περασμένη δεκαετία υπήρξε μία υπέροχη εποχή στην ιστορία της Εκκλησίας. Υπήρξε μία αξιοσημείωτη ανάπτυξη του έργου. Υπήρξαν πολλά σημαντικά επιτεύγματα.

Αυτή η πρόοδος προς τα εμπρός δεν είναι το έργο της Πρώτης Προεδρίας, της Απαρτίας των Δώδεκα, των Εβδομήκοντα ή της Προεδρεύουσας Επισκοπικής Ηγεσίας μόνο. Είναι το αποτέλεσμα της πίστης, των προσευχών, των προσπαθειών, της αφοσιωμένης υπηρέτησης από κάθε μέλος της προεδρίας πασσάλου ή ανώτερου συμβουλίου, από κάθε επισκοπική ηγεσία και

προεδρία απαρτίας, από κάθε προεδρία βοηθητικών οργανώσεων και από κάθε πιστό, ενεργό μέλος της Εκκλησίας σε όλο τον κόσμο.

Στον καθένα από σας, όπου κι αν είστε, εκφράζω τα συναισθήματα της καρδιάς μου και σας ευχαριστώ για την υπέροχη και αφοσιωμένη σας υπηρέτηση. Τι υπέροχοι άνθρωποι που είστε.

Η μεγαλοπρέπεια και το θαυμαστό του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού που αποκαταστήθηκε μέσω του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, λάμπει σήμερα φωτεινά.

Καθώς στεκόμαστε στο τέλος αυτών των χρόνων και κοιτάζουμε πίσω, δεν θα πρέπει να αισθανόμαστε ποτέ υπερόπτες ή υπερήφανοι, αλλά μπορούμε να αισθανόμαστε ταπεινά ευγνώμονες για αυτό που έχει επιτευχθεί σε μία ποικιλία εγχειρημάτων.

Για παράδειγμα, η Εκκλησία έχει μεγαλώσει σε όλο τον κόσμο, σε σημείο ώστε ο αριθμός των μελών εκτός της Βόρειας Αμερικής να υπερβαίνει εκείνον στη Βόρεια Αμερική. Έχουμε γίνει μία μεγάλη διεθνής οικογένεια, διασκορπισμένοι σε 160 έθνη.

Αυτά τα δέκα τελευταία χρόνια, έχουν δημιουργηθεί περισσότεροι από 500 νέοι πάσσαλοι και περισσότεροι από 4.000 νέοι τομείς και κλάδοι. Τρία εκατομμύρια νέα μέλη έχουν προστεθεί.

Η εγγραφή στο εκπαιδευτικό μας σύστημα έχει διπλασιαστεί, έχει αυξηθεί σχεδόν κατά 200.000. Οι περισσότεροι από τους νέους μας είναι πιο δυνατοί και πιο πιστοί.

Έχει δημιουργηθεί το Συνεχές Ταμείο Εκπαίδευσης . Ξεκινήσαμε μόνο με ελπίδα και πίστη. Σήμερα σχεδόν 18.000 νέοι άνθρωποι λαβαίνουν βοήθεια. Ζουν σε 27 διαφορετικά έθνη. Εκπαιδεύονται και ξεφεύγουν από τον περιορισμό της φτώχιας στην οποία εκείνοι και οι πρόγονοί τους έχουν ζήσει για γενιές. Οι ικανότητές τους βελτιώνονται και οι απολαβές τους πολλαπλασιάζονται.

Έχουμε κατά πολύ αυξήσει τον αριθμό των ναών. Το 1995 υπήρχαν 47. Σήμερα, υπάρχουν 119, με τρεις περισσότερους που θα αφιερωθούν αυτό το χρόνο.

Το Βιβλίο του Μόρμον υπήρχε σε 87 γλώσσες το 1995. Σήμερα, είναι διαθέσιμο σε 106 γλώσσες.

Πενήντα ένα εκατομμύρια αντίτυπα από το Βιβλίο του Μόρμον έχουν διανεμηθεί κατά τη διάρκεια αυτών των 10 τελευταίων χρόνων.

Έχουμε κατασκευάσει στην κυριολεξία χιλιάδες κτίρια σε όλη τη γη. Είναι καλύτερης ποιότητας και πιο κατάλληλα για τις ανάγκες μας από αυτά που είχαν χτιστεί πριν.

Επιπλέον, έχουμε κατασκευάσει αυτήν την αξιοσημείωτη αίθουσα από την οποία μιλάμε σήμερα, το μοναδικό και όμορφο Κέντρο Συνελεύσεων εδώ στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ.

Με όλα αυτά και ακόμα περισσότερα, έχουμε προσεγγίσει όσους είναι σε δυστυχία και ανάγκη, σε όλη τη γη, όπου κι αν είναι, για να βοηθήσουμε . Τα τελευταία δέκα χρόνια έχουμε

προμηθεύσει με χρήματα και αγαθά εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια ανθρωπιστικής βοήθειας για αυτούς που δεν έχουν την ίδια πίστη με μας.

Έχουμε ταξιδέψει στη γη, καταθέτοντας μαρτυρία για αυτό το έργο του Παντοδύναμου. Κατά τη διάρκεια των ίδιων αυτών χρόνων, προσωπικά έχω ταξιδέψει σχεδόν 1,6 εκατομμύρια χιλιόμετρα, επισκεπτόμενος περίπου 70 χώρες. Η αγαπημένη μου σύντροφος ταξίδευε μαζί μου μέχρι πριν ένα χρόνο, όταν και πέθανε, στις 6 Απριλίου. Η μοναξιά είναι μεγάλη από τότε κι έπειτα.

Η ελπίδα μας σε ό,τι αφορά το μέλλον είναι μεγάλη και η πίστη μας δυνατή.

Ξέρουμε ότι έχουμε δει μόνο πολύ λίγα από όσα θα συμβούν τα χρόνια που βρίσκονται μπροστά μας.

Τώρα είμαι 95 χρονών. Ποτέ δεν ονειρεύτηκα ότι θα ζήσω τόσο πολύ. Η ζωή μου, μου θυμίζει μία ταμπέλα που ήταν κρεμασμένη σε ένα σκουριασμένο καρφί σε έναν γκρεμισμένο συρμάτινο φράχτη στο Τέξας: Έγραφε:

Καμένο από την ξηρασία,
πνιγμένο από το νερό της πλημμύρας,
φαγωμένο από άγρια ζώα,
πουλημένο από τον σερίφη,
ακόμα εδώ!

Ελπίζω να έχω το προνόμιο να συναναστρέφομαι με εσάς, αγαπημένοι μου φίλοι και συνεργάτες, για όσο καιρό το επιτρέπει ο Κύριος. Και ελπίζω ότι αυτή η υπηρέτηση θα είναι αποδεκτή.

Το θεμέλιό μας είναι το ευαγγέλιο του Κυρίου Ιησού Χριστού. Η εξουσία της άγιας ιεροσύνης είναι εδώ, αποκατεστημένη από τα χέρια αυτών που την έλαβαν κατευθείαν από τον Κύριό μας. Οι ουρανοί έχουν ανοίξει και ο Θεός των ουρανών και ο Αγαπημένος Του Υιός έχουν μιλήσει στο αγόρι προφήτη Τζόζεφ στην έναρξη αυτής της τελευταίας και τελικής θεϊκής νομής.

Το φορτίο μας προχωρώντας μπροστά, είναι τεράστιο. Αλλά η ευκαιρία μας είναι ένδοξη.

Τώρα επαναλαμβάνω αυτά που είπα 10 χρόνια πριν, ας «σταθούμε λίγο πιο ψηλά,... ας σηκώσουμε τα μάτια μας και ας ανοίξουμε το μυαλό μας ώστε να αυξήσουμε την αντίληψη και την κατανόησή μας για τη μεγάλη ιεραποστολή αυτής της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών κατά τη χιλιετία».

Αυτή, αδελφοί και αδελφές μου, είναι η πρόσκλησή μου προς εσάς σήμερα το πρωί. Δίνω την αγάπη μου, την ευλογία μου και την ευγνωμοσύνη μου καθώς αρχίζουμε αυτή τη μεγάλη συνέλευση. Είθε το Πνεύμα του Κυρίου να κατευθύνει όλα όσα συμβούν, είναι η ταπεινή προσευχή μου στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Το Βιβλίο του Μόρμον: Άλλη μια μαρτυρία για τον Ιησού χριστό — Απλά και πολύτιμα πράγματα

Πρόεδρος Μπόιντ Πάκερ
Αναπληρωματικός Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Το Βιβλίο του Μόρμον είναι ένας ατέλειωτος θησαυρός σοφίας και έμπνευσης, συμβουλών και διορθώσεων.

Ο Τζόζεφ Σμιθ είπε, «Είπα στους αδελφούς ότι το Βιβλίο του Μόρμον ήταν το πιο σωστό από κάθε βιβλίο στη γη, και ο θολόλιθος της θρησκείας μας, και ότι ο άνθρωπος πλησιάζει περισσότερο στο Θεό όταν ακολουθεί τα διδάγματα του βιβλίου αυτού, παρά οποιουδήποτε άλλου βιβλίου» (Εισαγωγή στο Βιβλίο του Μόρμον. Βλέπε, επίσης, *History of the Church,* 4:461).

Η πρώτη έκδοση του Βιβλίου του Μόρμον: Άλλη μία μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, τυπώθηκε στην Παλμύρα της Νέας Υόρκης, το Μάρτιο του 1830. Ο Τζόζεφ Σμιθ — ένα αμόρφωτο, χωριατόπαιδο — είχε μόλις κλείσει τα 24[α] γενέθλιά του. Τον προηγούμενο χρόνο, είχε περάσει σχεδόν 65 ημέρες, μεταφράζοντας τις πλάκες. Σχεδόν ο μισός από αυτόν το χρόνο ήταν αφού είχε λάβει την ιεροσύνη. Η εκτύπωση είχε διαρκέσει επτά μήνες.

Όταν διάβασα για πρώτη φορά το Βιβλίο του Μόρμον από την αρχή μέχρι το τέλος, διάβασα την υπόσχεση ότι αν «ρωτ[ούσα] το Θεό, τον Αιώνιο Πατέρα, στο όνομα του Χριστού, αν [τα πράγματα που είχα διαβάσει ήταν] αλήθεια και αν το ζητ[ούσα] με καρδιά ειλικρινή, με πρόθεση πραγματική, έχοντας πίστη στο Χριστό, θα φαν[έρωνε] ότι αυτά είναι αλήθεια [σε μένα], με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος» (Μορόνι 10:4). Προσπάθησα να ακολουθήσω αυτές τις οδηγίες, όπως τις καταλάβαινα.

Αν και μπορεί να περίμενα μία ένδοξη θεϊκή εκδήλωση να έλθει αμέσως σαν μία έντονη εμπειρία, δεν συνέβη. Παρ’ όλα αυτά, ένιωθα καλά και άρχισα να πιστεύω.

Ο επόμενος στίχος έχει μία ακόμη μεγαλύτερη υπόσχεση: «Και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος μπορείτε να γνωρίσετε την αλήθεια των *πάντων* » (Μορόνι 10:5. Η πλάγια γραφή προστέθηκε). Δεν ήξερα πώς λειτουργούσε το Άγιο Πνεύμα, αν και το Βιβλίο του Μόρμον το εξηγεί αμέτρητες φορές, με αμέτρητους τρόπους.
Μελέτησα και έμαθα ότι «οι άγγελοι μιλούν με τη δύναμη του Πνεύματος του Αγίου. Γι’ αυτό, μιλούν τα λόγια του Χριστού». Έλεγε, επίσης, ότι ο καθένας πρέπει να «χορτασθεί με τα λόγια του Χριστού. [Με την υπόσχεση ότι] τα λόγια του Χριστού θα σας πουν όλα όσα πρέπει να κάνετε» (Νεφί Β΄ 32:3).

Και λέει ξεκάθαρα ότι «αν δεν μπορείτε να καταλάβετε… θα είναι επειδή δε ζητήσατε, ούτε κτυπάτε» (Νεφί Β΄ 32:4).

Επίσης διάβασα, «Αν εισέλθετε μέσω της οδού, και λάβατε το Πνεύμα το Άγιο, αυτό θα σας δείξει όλα όσα πρέπει να κάνετε» (Νεφί Β΄ 32:5). Ήδη το είχα κάνει αυτό όταν επικυρώθηκα

μέλος της Εκκλησίας με τη «χειροθεσία για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος» (Άρθρα της Πίστης 1:4).

Αν περίμενα, με την αθωότητα ενός μικρού παιδιού, κάποια ξεχωριστή πνευματική εμπειρία, αυτή δεν έγινε. Με τη πάροδο των χρόνων, καθώς άκουγα τις ομιλίες και τα μαθήματα και διάβαζα στο Βιβλίο του Μόρμον, άρχιζα να καταλαβαίνω.

Τον Νεφί τον είχαν κακομεταχειριστεί πολύ οιαδελφοί του και τους θύμισε ότι ένας άγγελος τους είχε πει, «Είχατε χάσει την ευαισθησία σας, ώστε δεν μπορέσατε να αισθανθείτε τα λόγια του» (Νεφί Α΄ 17:45). Όταν κατάλαβα ότι το Άγιο Πνεύμα μπορούσε να επικοινωνήσει μέσω των συναισθημάτων μας, κατάλαβα γιατί τα λόγια του Χριστού, είτε από την Καινή Διαθήκη είτε από το Βιβλίο του Μόρμον ή τις άλλες γραφές, είχαν ένα τέτοιο καλό συναίσθημα. Με τον καιρό, ανακάλυψα ότι οι γραφές είχαν απαντήσεις σε πράγματα που χρειαζόμουν να ξέρω.

Διάβασα, «Λοιπόν, τούτα είναι τα λόγια, και μπορείτε να τα παραβάλλετε με *όλους* τους ανθρώπους» (Νεφί Β΄ 11:8. Η πλάγια γραφή προστέθηκε. Βλέπε, επίσης, Νεφί Α΄ 19:23--24, Νεφί Β΄ 6:5, 11:2). Κατάλαβα ότι αυτό σήμαινε πως οι γραφές παρομοιάζονται σε μένα προσωπικά και ισχύει για όλους τους άλλους.

Όταν ένας στίχος τον οποίο είχα παραβλέψει πολλές φορές, απέκτησε προσωπικό νόημα για μένα, σκέφτηκα ότι όποιος έγραψε αυτόν το στίχο είχε μία βαθιά και ώριμη κατανόηση της ζωής μου και του πώς αισθανόμουν.

Για παράδειγμα, διάβασα ότι ο προφήτης Λεχί γεύτηκε από τον καρπό του δέντρου της ζωής και είπε, «Οπότε, άρχισα να επιθυμώ να φάει και η οικογένειά μου απ' αυτόν, γιατί ήξερα ότι ήταν επιθυμητός υπεράνω κάθε άλλου καρπού» (Νεφί Α΄ 8:12). Το είχα διαβάσει αυτό πάνω από μία φορά. Δεν σήμαινε πολλά για μένα.

Ο προφήτης Νεφί είπε, επίσης, ότι είχε γράψει «τα της ψυχής μου… προς γνώση και όφελος των παιδιών μου» (Νεφί Β΄ 4:15). Το είχα διαβάσει αυτό πριν και δεν σήμαινε πολλά επίσης. Αλλά αργότερα, όταν αποκτήσαμε παιδιά, κατάλαβα ότι τόσο ο Λεχί, όσο και ο Νεφί είχαν την ίδια βαθιά έγνοια για τα παιδιά τους, όπως εμείς για τα παιδιά και τα εγγόνια μας.

Βρήκα αυτές τις γραφές ξεκάθαρες και πολύτιμες. Αναρωτιόμουν πώς ο νεαρός Τζόζεφ Σμιθ μπορούσε να έχει τέτοια εσώτερη γνώση. Το γεγονός είναι ότι δεν πιστεύω ότι είχε τέτοια διεισδυτική εσώτερη γνώση. Δεν χρειαζόταν να την έχει. Απλά εκείνος μετάφρασε αυτά που ήταν γραμμένα στις πλάκες.

Τέτοιες απλές και πολύτιμες εσώτερες γνώσεις είναι παντού στο Βιβλίο του Μόρμον. Αντικατροπτίζουν ένα βάθος σοφίας και εμπειρίας που βεβαιότατα δε χαρακτηρίζει έναν 23χρονο.

Έμαθα ότι όλοι, παντού, θα μπορούσαν να διαβάσουν το Βιβλίο του Μόρμον και να λάβουν έμπνευση.

Μερικές εσώτερες γνώσεις ήλθαν αφού διάβασα για δεύτερη, ακόμη και τρίτη φορά και φαινόταν να «παρομοιαζόταν» με αυτό που αντιμετώπιζα στην καθημερινή ζωή.

Αναφέρω μία άλλη απλή και πολύτιμη εσώτερη γνώση που δεν ήλθε με το πρώτο διάβασμα του Βιβλίου του Μόρμον. Όταν ήμουν 18 ετών, κατατάχτηκα στο στρατό. Ενώ δεν είχα λόγο να αναρωτηθώ γι' αυτό στο παρελθόν, με προβλημάτισε πολύ αν θα ήταν σωστό να πάω στον πόλεμο. Με τον καιρό, βρήκα την απάντησή μου στο Βιβλίο του Μόρμον:

«[Οι Νεφίτες] δεν πολεμούσαν για μοναρχία ούτε για κύρος αλλά πολεμούσαν για τα σπίτια τους και τις ελευθερίες τους, τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους και τα πάντα τους, μάλιστα για τις μυσταγωγίες της λατρείας τους και την εκκλησία τους.

»Και έκαναν εκείνο το οποίο αισθάνονταν ότι ήταν το καθήκον που όφειλαν στο Θεό τους. Γιατί ο Κύριος είχε πει σε αυτούς και επίσης και στους πατέρες τους, ότι: Εφόσον δεν είστε ένοχοι της πρώτης επίθεσης ούτε της δεύτερης, δεν πρέπει να αφήσετε τους εαυτούς σας να θανατωθούν από τα χέρια των εχθρών σας.

»Και πάλι, ο Κύριος είπε ότι: Να υπερασπίζεστε τις οικογένειές σας ακόμα και μέχρι αιματοχυσίας. Επομένως, γι' αυτόν το λόγο μάχονταν οι Νεφίτες με τους Λαμανίτες, για να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους και τις οικογένειές τους και τα εδάφη τους, την πατρίδα τους και τα δικαιώματά τους και τη θρησκεία τους» (Άλμα 43:45--47).

Ξέροντας αυτό, μπορούσα να υπηρετήσω πρόθυμα και με τιμή.

Άλλο ένα παράδειγμα: Κάποτε έπρεπε να πάρουμε μία πολύ σημαντική απόφαση. Όταν, μετά τις προσευχές μας αισθανόμασταν αβέβαιοι, πήγα να δω τον Πρεσβύτερο Χάρολντ Λη. Μας συμβούλευσε να προχωρήσουμε. Έχοντας τη διαίσθηση ότι ακόμη ήμουν προβληματισμένος, είπε, «Το πρόβλημα με σένα είναι ότι θέλεις να δεις το τέλος από την αρχή». Κατόπιν παρέθεσε αυτό το στίχο από το Βιβλίο του Μόρμον, «Μη δυσανασχετείτε επειδή δε βλέπετε, γιατί δε λαβαίνετε μαρτυρία παρά μόνο μετά τη δοκιμασία της πίστης σας» (Εθέρ 12:6).

Προσέθεσε, «Πρέπει να μάθεις να περπατάς μερικά βήματα εμπρός στο σκοτάδι και μετά το φως θα ανάψει και θα έλθει εμπρός σου». Αυτό ήταν μία εμπειρία που άλλαξε τη ζωή μου από ένα στίχο στο Βιβλίο του Μόρμον.

Δεν έχετε αισθανθεί μερικές φορές όπως ο Νεφί, ο οποίος είπε, «Οδηγούμουν από το Πνεύμα χωρίς να γνωρίζω από πριν τι έπρεπε να κάνω» (Νεφί Α΄ 4:6); Δεν έχετε αισθανθεί μερικές φορές πολύ αδύναμοι;

Ο Μορόνι αισθάνθηκε αδύναμος και φοβισμένος που «θα κοροϊδεύουν για τα λόγια μας [εξαιτίας της αδυναμίας μας].

»... Ο Κύριος [του] μίλησε, λέγοντας: Οι ανόητοι κοροϊδεύουν, αλλά θα θρηνήσουν, και η χάρη μου είναι επαρκής για τους πράους, που δε θα εκμεταλλευτούν τις αδυναμίες σας.

»Και αν οι άνθρωποι έρχονται προς εμένα θα τους δείξω τις αδυναμίες τους. Δίνω στους ανθρώπους αδυναμίες για να είναι ταπεινόφρονες. Και η χάρη μου είναι αρκετή για όλους τους ανθρώπους που ταπεινώνουν τους εαυτούς τους ενώπιόν μου. Γιατί αν ταπεινώσουν τους εαυτούς τους ενώπιόν μου, και έχουν πίστη σε μένα, τότε θα κάνω εγώ τα αδύναμα να γίνουν δυνατά γι' αυτούς» (Εθέρ 12:25-27, η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Η ζωή αλλάζει πολύ γρήγορα. Όταν αισθάνεστε αδύναμοι, αποθαρρυμένοι, απογοητευμένοι ή φοβάστε, ανοίξτε το Βιβλίο του Μόρμον και διαβάστε. Μην αφήσετε πολύ καιρό να περάσει μέχρι να διαβάσετε ένα στίχο, μία σκέψη ή ένα κεφάλαιο.

Η εμπειρία μου είναι ότι μία μαρτυρία δεν «ξεσπάει» πάνω μας ξαφνικά. Αντίθετα, μεγαλώνει, όπως είπε ο Άλμα από ένα σπόρο πίστης. «Θα δυναμώσει την πίστη σας, γιατί θα πείτε: Ξέρω ότι αυτός είναι καλός σπόρος, αφού, ιδέστε, φυτρώνει και αρχίζει να αυξάνεται» (Άλμα 32:30). Αν τον καλλιεργήσετε, θα μεγαλώσει. Και αν δεν τον καλλιεργήσετε, θα μαραθεί (βλέπε Άλμα 32:37--41).
Μην απογοητεύεστε αν έχετε διαβάσει και ξαναδιαβάσει και ακόμη δεν έχετε λάβει μία δυνατή μαρτυρία. Μπορεί να είστε κάπως σαν τους αποστόλους για τους οποίους γίνεται λόγος στο Βιβλίο του Μόρμον και οι οποίοι ήταν γεμάτοι με τη δύναμη του Θεού με μεγάλη δόξα «και δεν το ήξεραν» (Νεφί Γ΄ 9:20).

Κάνετε το καλύτερο που μπορείτε. Σκεφτείτε αυτόν το στίχο: «Κοιτάξτε όλα αυτά να γίνονται με σοφία και τάξη. Γιατί δεν απαιτείται να τρέχει κανείς γρηγορότερα από ότι έχει δύναμη. Όμως επίσης είναι ανάγκη να είναι επιμελής ώστε με αυτόν τον τρόπο να μπορέσει να κερδίσει την αμοιβή του. Επομένως τα πάντα πρέπει να γίνονται με τάξη» (Μωσία 4:27).

Τα πνευματικά χαρίσματα που περιγράφονται στο Βιβλίο του Μόρμον είναι παρόντα στην Εκκλησία σήμερα — παροτρύνσεις, εντυπώσεις, αποκαλύψεις, όνειρα, οράματα, επισκέψεις, θαύματα. Μπορείτε να είστε βέβαιοι ότι ο Κύριος μπορεί και μερικές φορές πράγματι φανερώνεται με δύναμη και μεγάλη δόξα. Θαύματα μπορούν να γίνουν.
Ο Μόρμον είπε: «Έχει άραγε η μέρα των θαυμάτων πάψει;

»Ή μήπως έχουν πάψει να εμφανίζονται άγγελοι στα τέκνα των ανθρώπων; Ή έχει άραγε εκείνος κρατήσει τη δύναμη του Πνεύματος του Αγίου από αυτούς; Ή μήπως θα γίνει αυτό, όσο υπάρχει ο χρόνος, δηλαδή όσο θα στέκεται η γη, δηλαδή όσο θα υπάρχει έστω και ένας άνθρωπος επάνω στο πρόσωπό της για να σωθεί;

»Ιδέστε, σας λέω, Όχι. Γιατί είναι με την πίστη που τα θαύματα γίνονται» (Μορόνι 7:35--37).

Να προσεύχεστε πάντα — μόνοι σας και με την οικογένειά σας. Οι απαντήσεις θα έλθουν με πολλούς τρόπους.

Μερικές λέξεις ή μία φράση στο στίχο, όπως «Η ανομία ποτέ δεν αποτέλεσε ευτυχία» (Άλμα 41:10), θα σας πουν για την πραγματικότητα του κακού και πώς λειτουργεί.

«Γιατί με αυτόν τον τρόπο εργάζεται ο διάβολος, αφού δεν πείθει κανέναν να κάνει καλό, όχι, ούτε έναν ούτε οι άγγελοί του, ούτε εκείνοι που υποτάσσουν τους εαυτούς τους σε αυτόν» (Μορόνι 7:17).

Γενιές προφητών δίδαξαν τις διδαχές του αιώνιου ευαγγελίου για να προστατεύσουν «[τους] ειρηνόφιλο[υς] ακόλουθο[υς] του Χριστού» (Μορόνι 7:3).

Ο Μόρμον είδε τις ημέρες μας. Έκανε την προειδοποίηση: «Αν ο Κύριος δεν επιπλήξει το λαό του με πολλά βάσανα, μάλιστα, αν δεν τους επισκεφτεί με θάνατο και με τρόμο και με μεγάλη πείνα και με κάθε είδους συμφορά, δεν θα τον θυμηθούν» (Ήλαμαν 12:3).
Όταν ο Κύριος επισκέφτηκε τους Νεφίτες, ρώτησαν πώς «[έπρεπε] να ονομάσου[ν] ετούτη την εκκλησία. Γιατί [υπήρχαν] αντιλογίες ανάμεσα στο λαό σχετικά με το θέμα αυτό.

»... Ο Κύριος τους είπε: ...γιατί να μουρμουράει ο λαός και να αντιλέγουν γι' αυτό το θέμα;
»Δε διάβασαν τις γραφές, οι οποίες λένε ότι πρέπει να πάρετε επάνω σας το όνομα του Χριστού, που είναι το όνομά μου; Γιατί με αυτό το όνομα θα ονομάζεστε κατά την τελευταία ημέρα» (Νεφί Γ΄ 27:3--5).

Ο κύριος σκοπός του Βιβλίου του Μόρμον είναι η μαρτυρία του για τον Ιησού Χριστό. Από τους πάνω από 6.000 στίχους στο Βιβλίο του Μόρμον, πολύ περισσότεροι από τους μισούς αναφέρονται κατευθείαν σε Εκείνον.
Έτσι, «μιλάμε για το Χριστό, χαιρόμαστε με το Χριστό, κηρύττουμε για το Χριστό, προφητεύουμε για το Χριστό, και γράφουμε σύμφωνα με τις προφητείες μας, ώστε τα παιδιά μας να ξέρουν σε ποια πηγή να στραφούν για άφεση των αμαρτιών τους» (Νεφί Β΄ 25:26).
Το Βιβλίο του Μόρμον είναι ένας ατελείωτος θησαυρός σοφίας και έμπνευσης, συμβουλής και διόρθωσης, «προσαρμοσμένο στη δυνατότητα του αδύναμου και του αδυναμότερου [ανάμεσά μας]» (Δ&Δ 89:3). Επίσης, είναι πλούσιο σε καλλιέργεια για τους πολυμαθείς ανάμεσά μας, αν ταπεινώσουν τον εαυτό τους (βλέπε Νεφί Β΄ 9:28--29).
Από το Βιβλίο του Μόρμον μαθαίνουμε για:
Το σχέδιο σωτηρίας ή «το μεγάλο σχέδιο της ευαδαιμονίας» (Άλμα 42:8. Βλέπε επίσης Άλμα 42:5, 8, 12, 30).

Τη διδαχή του Χριστού και την Εξιλέωση (βλέπε Νεφί Β΄ 31:2--21, 32:1--6, Νεφί Γ΄ 11:31--40, 27:13--21).
Γιατί ο θάνατος είναι απαραίτητος (βλέπε Νεφί Β΄ 9:4--6, Μωσία 16:8--9, Άλμα 12:25--27).

Τη ζωή μετά το θάνατο στον κόσμο των πνευμάτων (βλέπε Άλμα 42:11--14).

Πώς λειτουργεί το κακό (βλέπε Νεφί Β΄ 2:27, Άλμα 28:13, Νεφί Γ΄ 2:2).
Την τάξη της ιεροσύνης (βλέπε Μωσία 29:42, Άλμα 4:20, 5:3, 44, Άλμα 13:1--10).
Τις προσευχές της μετάληψης (βλέπε Μορόνι 4:3, 5:2).
Ένα βέβαιο τρόπο να κρίνουμε ανάμεσα στο καλό και το κακό (βλέπε Μορόνι 7:16).
Πώς να διατηρήσουμε άφεση αμαρτιών (βλέπε Μωσία 4:26).
Ξεκάθαρες προφητικές προειδοποιήσεις και πολλά, πολλά άλλα πράγματα που έχουν σχέση με τη λύτρωση του ανθρώπου και τη ζωή μας. Όλα είναι μέρη της πληρότητας του ευαγγελίου (βλέπε Δ&Δ 20:9).

Το Βιβλίο του Μόρμον επιβεβαιώνει τις διδασκαλίες της Παλαιάς Διαθήκης. Επιβεβαιώνει τις διδασκαλίες της Καινής Διαθήκης. Αποκαθιστά «πολλά απλά και πολύτιμα πράγματα» (Νεφί Α΄ 13:28) που έχουν χαθεί ή αφαιρεθεί από αυτές (βλέπε επίσης Νεφί Α΄ 13:20--42, 14:23). Είναι στην πραγματικότητα άλλη μια μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό.

Αυτό το χρόνο γιορτάζουμε την 175η επέτειο της οργάνωσης της Εκκλησίας και τη 200η επέτειο της γέννησης του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Στην Εκκλησία, πολλά θα γραφούν και θα ειπωθούν για να τον τιμήσουν.

Ως συνήθως, πολλά θα ειπωθούν και θα γραφούν για να αμφισβητήσουν το κύρος του. Πάντοτε υπήρχαν, υπάρχουν τώρα και πάντα θα υπάρχουν αυτοί που ανακατεύουν στη σκόνη 200 ετών, ελπίζοντας να βρουν κάτι που υποτίθεται ότι είπε ή έκανε ο Τζόζεφ, για να τον εξευτελίσουν.

Οι αποκαλύψεις μας λένε γι' αυτούς «που θα υψώσουν την φτέρνα εναντίον των χρισμένων μου, λέει ο Κύριος, και κράζουν ότι αμάρτησαν ενώ δεν έχουν αμαρτήσει ενώπιόν μου, λέει ο Κύριος, αλλά έκαναν αυτό που ήταν πρέπον στα μάτια μου, και αυτό που τους πρόσταξα» (Δ&Δ 121:16). Αντιμετωπίζουν πολύ αυστηρές τιμωρίες, πράγματι.

Δεν χρειάζεται να υπερασπίσουμε τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Το Βιβλίο του Μόρμον: Άλλη μια μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό θα τον υπερασπίσει για μας. Εκείνοι που απορρίπτουν τον Τζόζεφ Σμιθ ως προφήτη και αποκαλυπτή, αφήνονται να βρουν κάποια άλλη εξήγηση για το Βιβλίο του Μόρμον.

Και για τη δεύτερη ισχυρή υπεράσπιση: Το Διδαχή και Διαθήκες και μία τρίτη: Το Πολύτιμο Μαργαριτάρι. Έχοντας εκδοθεί σε συνδυασμό, αυτές οι γραφές σχηματίζουν μία ακλόνητη μαρτυρία ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός και μία μαρτυρία ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είναι ένας προφήτης. Και προσχωρώ στα εκατομμύρια των άλλων ανθρώπων που έχουν αυτή τη μαρτυρία και τη δίνω σε σας, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Μια φωνή σιγαλή σαν αύρα και μια παλλόμενη καρδιά

Επίσκοπος Ρίτσαρντ Ίντγκλι
Πρώτος Σύμβουλος στην Προεδρεύουσα Επισκοπική Ηγεσία

Είναι μια φωνή σιγαλή σαν αύρα και μια παλλόμενη καρδιά που δίνουν μαρτυρία για το θαύμα της Αποκατάστασης.

Το 1995 με προσκάλεσαν να πω δυο λόγια σαν καλωσόρισμα και να κάνω μερικές εισαγωγικές παρατηρήσεις σε ένα επιστημονικό σεμινάριο στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, με θέμα τη διατροφή του παιδιού. Συμμετείχαν ενενήντα έξι επιστήμονες από 24 χώρες. Καθώς κοιτούσα το ακροατήριο στη διάρκεια των παρατηρήσεών μου, εντυπωσιάστηκα από την πληθώρα των εθνών που αντιπροσωπεύονταν, όπως αποδεικνυόταν από την ενδυμασία τους, το χρώμα του δέρματος, τη γλώσσα και άλλα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά.

Τρεις ή τέσσερις μήνες αργότερα, παραβρέθηκαν σε μια συνέλευση πασσάλου στην Ανατολική Ακτή των Ηνωμένων Πολιτειών. Καθώς στεκόμουν στο βήμα, έτοιμος για τη συγκέντρωση ηγεσίας ιεροσύνης, ένας Αφρικανός μπήκε στην κυρίως εκκλησία και κάθισε στις θέσεις κοντά στο διάδρομο. Έδειχνε αόριστα οικείος σε μένα, ωστόσο δεν μπορούσα να θυμηθώ πού μπορεί να τον είχα δει. Έσκυψα μπροστά και ρώτησα τον πρόεδρο πασσάλου ποιος ήταν. Ο πρόεδρος πασσάλου απάντησε, «Α, δεν είναι μέλος της Εκκλησίας. Είναι κάποιος καθηγητής από την Αφρική που μας επισκέπτεται εδώ και διδάσκει σε ένα φημισμένο πανεπιστήμιο στην περιοχή. Πριν από μερικούς μήνες συμμετείχε σε κάποιου είδους επιστημονικό σεμινάριο στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Πήρε ένα φυλλάδιο σχετικά με την Εκκλησία και μετά άρχισε να διαβάζει οτιδήποτε εύρισκε σχετικά με την Εκκλησία. Τώρα προσέρχεται σε κάθε συγκέντρωση, όταν του είναι δυνατό». Αστειευόμενος, ο πρόεδρος πασσάλου, συνέχισε, «Θα μου έκανε εντύπωση αν δεν παρευρισκόταν στις συγκεντρώσεις της Ανακουφιστικής Εταιρείας».
Μετά τη συγκέντρωση ηγεσίας ιεροσύνης, ξανασυστήθηκα στον επισκέπτη καθηγητή. Επιβεβαίωσε τον ενθουσιασμό του για την πηγή αυτή της αλήθειας που πρόσφατα είχε ανακαλύψει. Εξήγησε ότι η οικογένειά του, που βρισκόταν ακόμα στην Αφρική, μελετούσε με τους ιεραπόστολους και θα έρχονταν στην Αμερική σε τέσσερις περίπου εβδομάδες, οπότε θα βαφτίζονταν όλοι μαζί.

Στο τέλος της συγκέντρωσης ενηλίκων, του απογεύματος του Σαββάτου, ο άνδρας αυτός ήρθε τρέχοντας στο βήμα και χτυπώντας το στέρνο του, δήλωσε συνεπαρμένος, «Η καρδιά μου πάλλεται, έτσι όπως χτυπώ με το χέρι μου. Νομίζω ότι θα βγει από το σώμα μου. Δεν ξέρω αν θα μπορέσω να περιμένω τις τέσσερις βδομάδες μέχρι να έρθει η οικογένειά μου για να βαφτιστώ». Του είπα ότι θα έπρεπε να μειώσει τους χτύπους της καρδιάς του και να περιμένει τη γυναίκα του και τα παιδιά του, ώστε να μπορέσουν να βαφτιστούν όλοι μαζί.

Όταν ο Ηλίας έφευγε για να σώσει τη ζωή του από την άνομη πριγκίπισσα της Φοινίκης, Ιεζάβελ, ο Κύριος τον οδήγησε σε ένα ψηλό βουνό, όπου είχε μια ιδιαίτερα ασυνήθιστη εμπειρία. Καθώς ο Ηλίας στεκόταν επάνω στο βουνό μπροστά στον Κύριο, αισθάνθηκε «δυνατό άνεμο… [αλλά] ο Κύριος δεν ήταν μέσα στον άνεμο· και ύστερα από τον άνεμο, σεισμός· ο Κύριος δεν ήταν μέσα στο σεισμό: και ύστερα από τον σεισμό, φωτιά· ο Κύριος δεν ήταν μέσα στη φωτιά: και μετά τη φωτιά, ήχος λεπτού αέρα» (Βασιλέων Α΄ 19:11-12).

Μερικές φορές με ρωτάνε άνθρωποι που δεν είναι της πίστης μας τι είναι αυτό που κάνει την Εκκλησία μας να μεγαλώνει τόσο γρήγορα, τόσο σε αριθμό μελών, όσο και σε δραστηριότητα, ενώ άλλες εκκλησίες, σύμφωνα με αναφορές, μειώνονται και στα δύο. Η απάντηση στην ερώτηση αυτή είναι απλώς η σιγαλή φωνή σαν αύρα και μετά μια πάλλουσα καρδιά. Σε τούτο τον πολυάσχολο, όλο φρενίτιδα και πολύβουο κόσμο, δεν είναι σαν ένας άνεμος, δεν είναι σαν μια φωτιά, δεν είναι σαν ένας σεισμός, αλλά είναι μια σιγαλή φωνή σαν αύρα, ωστόσο μια ευδιάκριτη φωνή και δημιουργεί μια καρδιά που πάλλεται και δονείται. Είναι μια ήσυχη φωτιά που καίει μέσα μας ότι αυτό είναι το αποκατεστημένο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, με όλη τη διδαχή του, την ιεροσύνη και τις διαθήκες που είχαν χαθεί μέσα στους πολλούς αιώνες του σκοταδισμού και της σύγχυσης. Ναι, είναι μια σιγαλή φωνή σαν αύρα και μια πάλλουσα καρδιά που δίνουν μαρτυρία για το θαύμα της Αποκατάστασης.

Είναι μια σιγαλή φωνή σαν αύρα και μια πάλλουσα καρδιά που παρακινούν εκατομμύρια μέλη για να μιμηθούν τη ζωή του Ιησού στα λόγια, στις πράξεις και στην υπηρέτηση. Είναι μια

σιγαλή φωνή σαν αύρα και μια πάλλουσα καρδιά που παρακινούν χιλιάδες ζευγάρια συνταξιούχων να υπηρετήσουν ιεραποστολές, συνήθως για 18 μήνες ή περισσότερο. Βάζουν κατά μέρος τις ανέσεις της ζωής για να πάνε στον κόσμο υπηρετώντας άλλους με δικά τους έξοδα και προσφέροντας αυτό που ορισμένοι θα θεωρούσαν ουσιαστική θυσία, υπηρετώντας συχνά σε απομακρυσμένα σημεία του κόσμου, όπου ένα ζεστό ντους και ένα άνετο κρεβάτι αποτελούν πολυτέλειες, οι οποίες παραμένουν μόνο αναμνήσεις.

Είναι μια σιγαλή φωνή σαν αύρα και μια πάλλουσα καρδιά, η οποία κάνει εκατοντάδες χιλιάδες νέους άνδρες και νέες γυναίκες να αφήνουν πολλά υποσχόμενα επαγγέλματα, να αναβάλλουν τις σπουδές τους (μερικές φορές αφήνοντας αθλητισμό και άλλες υποτροφίες) ή να καθυστερούν αισθηματικές ιστορίες για να υπηρετήσουν τον Κύριο με δικά τους έξοδα, για να διακηρύξουν την Αποκατάσταση του ευαγγελίου. Είναι μια σιγαλή φωνή σαν αύρα και μια πάλλουσα καρδιά, η οποία δίνει στους νέους μας την επιθυμία και το κουράγιο να σταθούν αγνοί, έντιμοι και με αρχές, ακόμα και με το τίμημα να τους κοροϊδέψουν και να τους απορρίψουν μερικές φορές. Είναι μια σιγαλή φωνή σαν αύρα και μια πάλλουσα καρδιά, η οποία παρακινεί κάποιον να τηρεί με χαρά τις εντολές του Θεού και να μοιράζεται το φορτίο των λιγότερο τυχερών ανθρώπων. Ναι, υπάρχει δύναμη σε μια σιγαλή φωνή σαν αύρα και σε μια πάλλουσα καρδιά.

Ο Άλμα είχε τον τρόπο του να ρωτά για την πνευματική κατάσταση της καρδιάς μας. Ρωτά: «Γεννηθήκατε πνευματικά από το Θεό;» Και μετά: «Λάβατε τη μορφή του στην όψη σας; *Αισθανθήκατε αυτήν τη μεγάλη αλλαγή στην καρδιά σας;»* (Άλμα 5:14· η πλάγια γραφή προστέθηκε). Με άλλα λόγια, πάλλεται η καρδιά σας με μια μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό;

Θα ήθελα να σας αναφέρω τρία μόνο πράγματα από τα πολλά που κάνουν την καρδιά μου να πάλλεται. Πρώτο, η καρδιά μου πάλλεται με τη γνώση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο προσωπικός Σωτήρας μου και πως η αγάπη Του για μένα ήταν αρκετή, ώστε να υποφέρει ανείπωτο πόνο, ακόμα και το θάνατο. Η καρδιά μου πάλλεται όταν στη μοναξιά των σκέψεων όπου βυθίζομαι, συνειδητοποιώ ότι μπορώ να καθαριστώ, να εξαγνιστώ και να λυτρωθώ μέσω του αίματος του Ιησού Χριστού. Η καρδιά μου πάλλεται όταν στοχάζομαι το τίμημα που πληρώθηκε — το μαρτύριο που επισυνέβη, ώστε να απαλλαγώ από παρόμοιο προσωπικό μαρτύριο για τις αμαρτίες και τις παραβάσεις μου.

Δεύτερο, η καρδιά μου πάλλεται με τη γνώση ότι ένα νεαρό αγόρι μόλις 14 χρονών, πήγε σε ένα δάσος και από μια απλή, ταπεινή προσευχή, άνοιξαν οι ουρανοί, εμφανίστηκαν ο Θεός και ο Χριστός και άγγελοι κατέβηκαν. Και με τον τρόπο αυτό, η πληρότητα του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού αποκαταστάθηκε με όλη την ιεροσύνη της, τις διαθήκες και την καθαρότητα της διδαχής. Η καρδιά μου πάλλεται όταν συλλογίζομαι πόσα υπέμεινε αυτό το αγόρι προφήτης, για να φέρει την πληρότητα του αποκατεστημένου ευαγγελίου. Κι ενόσω ουράνιοι άγγελοι κατέβαιναν, οι άγγελοι του Σατανά εργάζονταν κι αυτοί. Άρχισε η καταδίωξη και σαν τους προφήτες της παλιάς εποχής, η ζωή του Τζόζεφ κατέληξε στο μαρτυρικό θάνατό του. Μέσα σε όλες τις δοκιμασίες και τις καταδιώξεις, ο νεαρός προφήτης παρέμεινε ακλόνητος και αποφασισμένος.

Εξαιτίας του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, καταλαβαίνω πληρέστερα το μεγαλείο της Εξιλέωσης του Χριστού. Εξαιτίας του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, καταλαβαίνω καλύτερα τη σημασία του Κήπου της Γεθσημανή — έναν τόπο φοβερού μαρτυρίου, καθώς ο Χριστός αναλάμβανε το προσωπικό

μαρτύριό μας, όχι μόνο για τις αμαρτίες μας, αλλά και για τους πόνους, τις αναπηρίες, τις δοκιμασίες και τις τραγωδίες μας. Καταλαβαίνω την απεριόριστη και αιώνια φύση της σπουδαίας και τελευταίας θυσίας Του. Καταλαβαίνω καλύτερα την αγάπη που έδειξε με το παράδειγμά του ο Σωτήρας μας, κατά την τελευταία λυτρωτική πράξη Του. Εξαιτίας του Τζόζεφ Σμιθ, η αγάπη και η ευγνωμοσύνη για το Σωτήρα μεγεθύνεται και η λατρεία μου αποκτά περισσότερο νόημα. Ανάμεσα στους πολλούς ύμνους στο υμνολόγιό μας, που είναι γραμμένοι από τον Φ. Φελπς, υπάρχει το γνωστό τραγούδι, με τα λόγια, («Δόξα στον άνδρα που ο Ιεχωβά προφήτη έχρισε!»). («Δόξα στον άνδρα», *Ύμνοι και παιδικά τραγούδια,* σελ. 50). Η καρδιά μου πάλλεται όταν τραγουδώ εκείνο το τραγούδι.

Ναι, επειδή τραγουδάμε με ενθουσιασμό και ευχαρίστηση, «Δόξα στον άνδρα που ο Ιεχωβά προφήτη έχρισε!» τραγουδάμε για το Σωτήρα με ακόμα περισσότερη ευλάβεια, συναίσθημα και ευγνωμοσύνη, με τα λόγια: «Ω είν' θαυμάσιο που τόσο νοιάστηκε για μένα ο Χριστός! Ω είν' θαυμάσιο, τόσο θαυμαστό!» ("Ω πόσο θαυμάζω," *Ύμνοι και παιδικά τραγούδια*, σελ. 22). Η καρδιά μου πάλλεται για τη διαφώτιση που έφερε στη ζωή μου ο Προφήτης Τζόζεφ, σχετικά με την επίδραση που έχει σε μένα η Εξιλέωση του Σωτήρα μου.

Τρίτο, η καρδιά μου πάλλεται καθώς μελετώ και συλλογίζομαι τις ιερές γραφές στο Βιβλίο του Μόρμον, γιατί συμπληρώνει τη Βίβλο και δίνει επιπλέον μαρτυρία για τη θεϊκότητα του Ιησού Χριστού ως Υιού του Θεού, Λυτρωτή και Σωτήρα του κόσμου.
Χάρη σ' αυτό τον ιερό σύντροφο στη Βίβλο, η κατανόησή μου για τη διδαχή του Χριστού μεγαλώνει: κι έτσι, πολλά από τα ερωτήματα που έμειναν αναπάντητα στη Βίβλο εξηγούνται και με ικανοποιούν απόλυτα.

Το Βιβλίο του Μόρμον είναι η απτή απόδειξη ότι ο Τζόζεφ είναι ένας προφήτης του Θεού, ότι ο Χριστός πραγματικά εμφανίστηκε σ' αυτόν και ότι το ευαγγέλιο αποκαταστάθηκε στην καθαρότητα και στην πληρότητά του. Η καρδιά μου πάλλεται όταν συλλογίζομαι το θαύμα της ύπαρξης του Βιβλίου του Μόρμον — το κοπιαστικό έργο του σκαλίσματος στις μεταλλικές πλάκες, την προσεκτική φύλαξη στη διάρκεια των αιώνων από επιλεγμένο από το Θεό άνθρωπο και τη θαυμαστή μετάφραση. Πραγματικά, ανταποκρίνεται στον τέλειο ορισμό τής άγιας γραφής. Εξαιτίας της μεγαλειώδους αγάπης του Θεού για μας, έδωσε αυτή την απόδειξη, την οποία μπορούμε να κρατήσουμε στα χέρια μας, μπορούμε να εξετάσουμε λεπτομερώς, ακόμα και να αναρωτηθούμε. Όμως, αυτό που είναι το πιο σημαντικό, ο Θεός με αγαπά αρκετά ώστε να δώσει σε μένα και σε οποιονδήποτε άλλο, ο οποίος αναζητεί ειλικρινά, μια προσωπική αποκάλυψη για την αλήθεια του Βιβλίου του Μόρμον — την απτή απόδειξη της Αποκατάστασης και ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ένας αληθινός προφήτης.

Μιλώντας για την ιερή αυτή γνώση, ο προφήτης του Βιβλίου του Μόρμον, Άλμα, δίνει μαρτυρία:
«Δε νομίζετε ότι τα γνωρίζω όλα αυτά εγώ ο ίδιος; Ιδέστε, σας δίνω τη μαρτυρία μου ότι όλα αυτά για τα οποία σας μίλησα είναι αληθινά. Και πώς νομίζετε ό,τι γνωρίζω πως ασφαλώς είναι αληθινά;
» Ιδέστε, σας λέω, αυτά έγιναν γνωστά σε μένα από το Άγιο Πνεύμα του Θεού. Ιδέστε, νήστεψα και προσευχήθηκα πολλές ημέρες για να μπορέσω να μάθω γι' αυτά αφεαυτού μου. Τώρα λοιπόν ξέρω αφεαυτού μου ότι είναι αληθινά, αφού ο Κύριος ο Θεός μου τα φανέρωσε με το

Άγιό του Πνεύμα. Και αυτό είναι το πνεύμα της αποκάλυψης που είναι μέσα μου» (Άλμα 5:45--46).

Όπως ο Άλμα της παλιάς εποχής, ο καθένας μας, μέλη και ειλικρινείς ερευνητές μαζί, μπορούν να γνωρίζουν με βεβαιότητα ότι αυτά είναι αληθινά. Αποτελεί το μεγάλο προνόμιό μας να το γνωρίζουμε. Είναι κάτι περισσότερο από προνόμιο. Είναι η ευθύνη μας να γνωρίζουμε. Είναι τεράστια απώλεια για μας να μη γνωρίζουμε, όταν μας έχει δοθεί αυτό το προνόμιο. Ο Κύριος έχει πει: «Κρούετε, και θα σας ανοιχτεί» (Κατά Ματθαίον 7:7). Ο προφήτης Ιακώβ στο Βιβλίο του Μόρμον, λέει: «να έλθετε με πλήρη πρόθεση καρδιάς» (Ιακώβ 6:5). Δε χρειάζεται να βασιζόμαστε στη διάνοιά μας ή στις φυσικές αισθήσεις μας. Μελετάμε, προσευχόμαστε και, σαν τον Άλμα της παλιάς εποχής, θα μπορούσαμε ακόμα και να νηστέψουμε και μετά θα έρθει μια σιγαλή φωνή σαν αύρα και μια πάλλουσα καρδιά. Φανταστείτε μια προσωπική αποκάλυψη από το Θεό ότι αυτά τα πράγματα είναι αληθινά. Και μόνο αυτή η σκέψη κάνει την καρδιά μου να πάλλεται. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Και όλα τα τέκνα σου θα διδάσκονται

Κολίν Μένλαβ
Γενική Πρόεδρος της Προκαταρκτικής

Τα παιδιά πρέπει να ξέρουν πως όταν έχουν πίστη στο Σωτήρα και Τον ακολουθούν, θα τους βοηθήσει να έχουν ειρήνη σ' αυτό τον ταραγμένο κόσμο.

Οι πρόσφατες καταστροφές σε όλο τον κόσμο έχουν αγγίξει την καρδιά μας. Τα παιδιά που υποφέρουν, αυτά που είναι τα αθώα θύματα, μας θλίβουν ιδιαίτερα. Είδαμε παιδιά χωρίς μέλη των οικογενειών τους να τα φροντίσουν, να τα προστατεύσουν και να τα αγαπούν. Η καρδιά μας επιθυμεί να τα πλησιάσει και να τα βοηθήσει με κάποιο τρόπο — οποιοδήποτε τρόπο που θα μπορούσε να τα ανακουφίσει από τα βάσανα και να δώσει ελπίδα στη ζωή τους. Είμαστε ευγνώμονες για τις ευκαιρίες που έχουμε να προσφέρουμε βοήθεια. Μας ενθαρρύνουν οι προσπάθειες τόσων πολλών που βοηθούν τα παιδιά αυτά.
Ωστόσο, δε χρειάζεται να κοιτάξουμε πολύ μακριά για να βρούμε παιδιά που ζουν σε διαφορετικές αλλά δύσκολες συνθήκες. Χωρίς να το καταλαβαίνουμε, ίσως να μη βλέπουμε αυτά τα παιδιά γύρω μας. Γνωρίζουμε, άραγε, τις επικίνδυνες καταστάσεις που περιτριγυρίζουν τα δικά μας παιδιά; Συνήθως μπορούμε να ξέρουμε και να αποφασίζουμε ώστε να καλύπτονται οι υλικές ανάγκες τους, όμως τι γίνεται με τις πνευματικές ανάγκες τους; Γνωρίζουν για το φως και την ειρήνη του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού; Ο γραφές διδάσκουν: «Και όλα τα τέκνα σου θα διδάσκονται από τον Κύριο. Και μεγάλη θα είναι η ειρήνη των τέκνων σου»1.

Τα παιδιά χρειάζονται την ειρήνη, η οποία προέρχεται από το να γνωρίζουν ότι έχουν ένα στοργικό Επουράνιο Πατέρα, ο οποίος έστειλε τον Υιό Του, Ιησού Χριστό, για να φέρει φως και ελπίδα στον κόσμο. Εξαρτάται από εμάς τους ενήλικες να κατευθύνουμε τα παιδιά σ' αυτή την ειρήνη και το φως.

Η άτυχη πνευματική κατάσταση μερικών παιδιών στον κόσμο σήμερα, απεικονίζεται σε έναν πίνακα του Δανού καλλιτέχνη Καρλ Μπλοχ. Ο πίνακας αυτός απεικονίζει πολύ όμορφα μια

αφήγηση των γραφών που βρίσκουμε στο Κατά Ιωάννην, κεφάλαιο 5. Ο Χριστός, θεραπευτής και παρηγορητής, είναι το επίκεντρο του πίνακα. Σηκώνει ένα σκέπασμα από έναν άνθρωπο, ο οποίος ήταν εκ γενετής παράλυτος. Ο άνθρωπος περιμένει το θαύμα της ίασης στη μικρή λίμνη Βηθεσδά, αλλά δεν υπάρχει κανένας να τον βοηθήσει. Καθώς ο άνδρας περιμένει ελπίζοντας σε ένα θαύμα, ο Χριστός στέκει εμπρός του με τη δύναμη να τον γιατρέψει.

Στον πίνακα υπάρχουν, επίσης, αρκετά πρόσωπα στο φόντο, αλλά κανένα από αυτά δεν κοιτάζει κατευθείαν τον Χριστό. Ο Κύριος βρίσκεται αναμεταξύ τους, ωστόσο μόνο ένας άνδρας Τον βλέπει ως αυτό που είναι. ΄Ολοι οι άλλοι φαίνονται να ασχολούνται με τις καθημερινές δουλειές τους, επιλήσμονες της μεγάλης δύναμης του Ιησού και του θαύματος που πρόκειται να συμβεί μπροστά τους. Ένα μικρό παιδί και μια γυναίκα, ίσως η μητέρα του, έχουν μπροστά τους τον Ιησού, όμως, όπως οι άλλοι, τα μάτια τους είναι επικεντρωμένα αλλού. Έχοντας κυριολεκτικά μπροστά της το Σωτήρα, η γυναίκα αυτή δεν κατορθώνει να κατευθύνει το παιδί προς το Σωτήρα. Αναρωτιέμαι, μήπως κι εμείς έχουμε χάσει αυτή την ευκαιρία να έλθουμε προς τον Χριστό; Μήπως οι εμπειρίες της ζωής μας, μας αποσπούν την προσοχή και θαμπώνουν την πνευματική όρασή μας, έτσι ώστε να μην επικεντρωνόμαστε σε αυτό το οποίο έχει τη μεγαλύτερη σημασία; Αναρωτιέμαι, μήπως χάνουμε ευκαιρίες να μάθουμε για τον Κύριο και να αισθανθούμε την αγάπη Του; Μήπως χάνουμε ευκαιρίες να μιλήσουμε με τους άλλους — κυρίως με τα παιδιά — για αυτό που έχει τη μεγαλύτερη σημασία, το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού; Όλοι μας έχουμε δει παιδιά και νέους να στέκουν ανάμεσα στο πλήθος μέσα σε μια σύγχυση και θέλοντας να μάθουν τι έχει μεγαλύτερη σημασία.

Μπορώ να ακούσω σχεδόν αυτό το παιδί και άλλα παιδιά να λένε δυνατά τα λόγια που τόσοι πολλοί από εμάς έχουμε τραγουδήσει, «Μάθε με πώς να βαδίζω στο φως». Θυμηθείτε τα λόγια:
«Μάθε με πώς να βαδίζω στο φως,
πώς στον Πατέρα να προσεύχομαι.
Μάθε με ποιος είναι δρόμος σωστός.
Πες μου, πες μου πώς να ζω στο φως»2.

Διδάσκουμε τα παιδιά μας ώστε να ξέρουν, να αισθάνονται και να αγαλλιάζουν με την ομορφιά, τη δύναμη και τα θαύματα του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού; Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι, μας έχει συμβουλεύσει: «Ας γαλουχούμε τα παιδιά μας σχετικά με Εκείνον, τον οποίο καλούμε Κύριο Ιησού Χριστό. Ας διδάσκουμε στα παιδιά μας τις σπουδαίες σωτήριες αρχές του ευαγγελίου»3. Τα παιδιά θα πρέπει να ξέρουν ότι έχοντας πίστη στο Σωτήρα και ακολουθώντας Τον, θα τα βοηθήσει να έχουν ειρήνη σε τούτο τον ταραγμένο κόσμο.

Πώς διδάσκουμε τα παιδιά μας; Μπορούμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Σωτήρα. Στο Βιβλίο του Μόρμον διαβάζουμε για την εμφάνιση του ανεστημένου Σωτήρα σε εκείνους που ζούσαν στο Δυτικό Ημισφαίριο. Καθώς δίδασκε τον κόσμο, συγκέντρωσε κοντά Του τα παιδιά. Γονάτισε και προσευχήθηκε με τα παιδιά και για τα παιδιά. Ευλόγησε τα παιδιά ένα ένα. Αισθάνθηκε τη χαρά της παρουσίας τους και άνοιξε τους ουρανούς, ώστε να μπορέσουν τα παιδιά να διδαχθούν από ψηλά.

Καθώς συγκεντρώνετε κοντά σας τα παιδιά στο οικογενειακό τραπέζι σας, τα κάνετε να συμμετέχουν στην καθημερινή οικογενειακή προσευχή και μελέτη των γραφών και στην οικογενειακή βραδιά, ακολουθείτε το παράδειγμα του Σωτήρα με το να τα αγαπάτε και να τα

διδάσκετε. Καθώς το κάνετε αυτό, αφήστε τα να καταλάβουν ότι όλα μαζί τα μέλη της οικογένειάς σας προσπαθούν να τηρούν τις εντολές και να είναι άξια να γίνουν μια παντοτινή οικογένεια. Μπορεί σ' εκείνες τις χαλαρές οικογενειακές στιγμές να μας παροτρύνει το Πνεύμα να κάνουμε τις σωστές ερωτήσεις ή να πούμε το σωστό πράγμα για να βοηθήσουμε τα παιδιά μας να μάθουν και να αισθανθούν το φως του Κυρίου. Εάν δημιουργήσουμε τις ευκαιρίες, το Πνεύμα θα μας καθοδηγήσει.

Έχουμε υπέροχα, ικανά παιδιά ανάμεσά μας. Μπορούμε να τα βοηθήσουμε να βρουν ειρήνη σε τούτη τη ζωή και στην επόμενη ζωή.

Τα παιδιά έχουν ανάγκη να γνωρίσουν την εμπειρία από το Φως του Χριστού, ώστε να μπορούν να επιλέγουν το φως και να αντιστέκονται στο σκοτάδι. Ο Μωυσής είχε μια θαυμαστή εμπειρία όταν μεταμορφώθηκε και είδε το Θεό με τα πνευματικά μάτια του. Όταν ο Μωυσής διδάχθηκε από το Θεό και είδε τη δόξα και το έργο Του, ο Σατανάς ήρθε στον Μωυσή με σκοτάδι και σύγχυση. Επειδή ο Μωυσής είχε γνωρίσει την εμπειρία του φωτός και της δόξας του Θεού, ήξερε ποια ήταν η διαφορά. Στάθηκε με θάρρος απέναντι στον Σατανά, λέγοντας: «Ποιος είσαι εσύ; Γιατί ιδές, εγώ είμαι γιος του Θεού»4.

Τα παιδιά χρειάζονται να είναι γεμάτα με το φως του ευαγγελίου, ώστε όταν έρχεται ο πειρασμός, να μπορούν να λένε, «Ξέρω ποιος είμαι. Είμαι Θεού παιδί. Ξέρω τι πρέπει να κάνω. Θα βαφτιστώ, θα λάβω το Άγιο Πνεύμα και θα τηρώ τις εντολές». Μετά τα παιδιά μπορούν να πουν: «Ξέρω ποιος μπορώ να γίνω. Μπορώ να γίνω μια ενάρετη νέα γυναίκα» ή «Μπορώ να γίνω ένας ενάρετος νέος άνδρας και να λάβω την Ιεροσύνη του Θεού». Τα παιδιά που έχουν γεμίσει με τη γνώση αυτή και το φως, μπορούν να πάρουν την απόφαση να απορρίψουν το σκοτάδι και να στραφούν στο φως και στην ειρήνη του ευαγγελίου.

Τα παιδιά, τα οποία κρατούν μέσα στην καρδιά τους το ευαγγέλιο, αναγνωρίζουν το χέρι του Κυρίου στη ζωή τους. Τα παιδιά ξέρουν περισσότερα από όσα νομίζουμε μερικές φορές και μπορούν να κάνουν περισσότερα από όσο πιστεύουμε. Έχω μάθει ότι τα παιδιά που έχουν το φως του ευαγγελίου, έχουν πίστη. Δεν αμφιβάλλουν. Η Σαμάνθα, 11 ετών, είπε: «Ξέρω ότι το ευαγγέλιο είναι αληθινό, επειδή μπορώ να το αισθανθώ». Ο τρίχρονος Μπέντζαμιν, είπε: «Ξέρω ότι ο Επουράνιος Πατέρας ακούει και απαντά στις προσευχές μου, επειδή με αγαπά». Τα παιδιά που έχουν το φως του ευαγγελίου, λένε: «Ξέρω ότι το Άγιο Πνεύμα κατευθύνει τη ζωή μου, επειδή νιώθω ευτυχισμένος όταν διαλέγω να ακολουθώ τις παροτρύνσεις του».

Ο Σαμ αρχίζει να καταλαβαίνει τα συναισθήματα τα οποία προέρχονται από το Άγιο Πνεύμα. Όταν η μητέρα του, ρώτησε, «Ποιος είναι το Άγιο Πνεύμα;» απάντησε, «Είναι ένα ζεστό συναίσθημα μέσα μου». Ο Σαμ κατάλαβε, επίσης, πως όταν ο δύο εβδομάδων αδερφός του ήταν άρρωστος, το Άγιο Πνεύμα ήταν αυτό που τον ενθάρρυνε να προσευχηθεί για βοήθεια από τον Κύριο. Μπορείτε να αισθανθείτε την ειρήνη αυτών των παιδιών;

Η διδασκαλία των παιδιών απαιτεί κάτι περισσότερο από απλή επιθυμία. Ζητά επιμέλεια από μέρους μας. Λίγο πρωτύτερα ανέφερα το τραγούδι, «Μάθε με πώς να βαδίζω στο φως», γραμμένο από την Κλάρα ΜακΜάστερ. Η αδελφή ΜακΜάστερ μου είπε πως όταν υπηρετούσε στο γενικό συμβούλιο της προκαταρκτικής, της ανατέθηκε να γράψει ένα τραγούδι σχετικά με

τη διδασκαλία παιδιών. Την τρόμαξε ιδιαίτερα αυτό το καθήκον που της ανέθεσαν και προσευχήθηκε για να μάθει πώς να ξεκινήσει και να ολοκληρώσει το έργο αυτό.

Μετά από πολλή προσπάθεια, παρέδωσε τη δουλειά της, αλλά της είπαν ότι δεν είχε ακόμα φθάσει στο επίπεδο που ήθελαν. Δεν της είπαν τι να αλλάξει, μόνο να εξακολουθήσει την προσπάθειά της μέχρι να το τελειοποιήσει. Ήταν πνευματικά εξουθενωμένη, μην ξέροντας πώς να προχωρήσει. Ξανά, επιζήτησε καθοδήγηση από τον Κύριο, έκανε αλλαγές και υπέβαλε ένα άλλο επεξεργασμένο κείμενο. Η διαδικασία αυτή επαναλήφθηκε τρεις φορές, μέχρις ότου, τελικά, της είπαν ότι ήταν τέλειο και δε χρειαζόταν να αλλάξει τίποτα.

Μολονότι πολλές φορές η αδελφή ΜακΜάστερ ήθελε να τα παρατήσει, εργάστηκε με επιμέλεια πάνω σ' αυτό που της ζήτησαν να κάνει και πάνω σ' αυτό που ήλπιζε ότι θα ευλογούσε τη ζωή των παιδιών. Η εμπνευσμένη μουσική της έχει τραγουδηθεί από ενήλικες και παιδιά σε πολλές χώρες και σε πολλές γλώσσες. Το τραγούδι αυτό αντιπροσωπεύει την επιθυμία της καρδιάς μου — ώστε όλα τα παιδιά να μάθουν να περπατούν στο φως του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Το τραγούδι αυτό αρχίζει με μια ικεσία από ένα παιδί, «Μάθε με πώς να βαδίζω στο φως» και τελειώνει με μια δέσμευση, «Πάντα, πάντα να 'μαστε στο φως»5.

Θα χρειαστεί χρόνο και προσπάθεια για να διδάξουμε τα παιδιά, όμως δεν πρέπει να παρεκκλίνουμε από το στόχο μας ή να τα παρατήσουμε. Τα παιδιά μας χρειάζονται πάρα πολύ την εκπλήρωση της υπόσχεσης, «και μεγάλη θα είναι η ειρήνη των τέκνων σου»6. Ας μην αναρωτιέται κανένα παιδί για το αν τα αγαπά ο Επουράνιος Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός. Ας μάθουν όλα τα παιδιά ποιοι είναι, τι πρέπει να κάνουν και ποιοι μπορούν να γίνουν.

Είμαι ευγνώμων σε όλους, οι οποίοι προσεγγίζουν τα παιδιά, που τα αγαπούν και τα διδάσκουν ότι άσχετα με τις επίγειες περιστάσεις της ζωής τους, μπορούν να αισθανθούν ειρήνη στο φως του ευαγγελίου και να λάβουν τις υποσχέσεις του Κυρίου.

Θα ήθελα να μιλήσω ιδιαίτερα στα παιδιά όλου του κόσμου. Συνάντησα μερικά από εσάς εδώ και άλλα από σας σε μέρη όπως η Αφρική, οι Φιλιππίνες, η Κορέα και πολύ πρόσφατα στην Ουκρανία και στη Ρωσία. Σας έχω επισκεφθεί στις Προκαταρκτικές, ακόμα και σε νοσοκομεία παίδων. Ελπίζω ότι ξέρετε πόσο πολύ σας αγαπά η οικογένειά σας, οι δασκάλες σας της Προκαταρκτικής και, κυρίως, ο Επουράνιος Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός.
Να μην καθησυχάζετε ποτέ με λιγότερα από όσα σας δίνουν τα προνόμια και οι ευλογίες που σας προσφέρει ο Θεός. Τα πρότυπα που τηρείτε στο ντύσιμό σας, στη γλώσσα που χρησιμοποιείτε και στη συμπεριφορά σας, είναι τα εξωτερικά σημάδια της εσώτερης δέσμευσής σας να ακολουθήσετε το σχέδιο του Επουράνιο Πατέρα για σας.

Η επιρροή σας επάνω μου είναι μεγαλύτερη από όσο φαντάζεστε. Σας ευχαριστώ για τη χαρά και την ελπίδα που φέρνετε μέσα στην καρδιά μου και στις καρδιές των ηγετίδων σας της Προκαταρκτικής, κυρίως δε στους γονείς σας. Σας παρακαλώ, να εκφράζετε τις ευχαριστίες σας σ' εκείνους που σας αγαπούν και σας διδάσκουν. Ξέρω και θέλω να ξέρετε κι εσείς, ότι είστε ένα παιδί του Θεού, ο Επουράνιος Πατέρας σάς αγαπά και μπορείτε να προσεύχεστε σ' Εκείνον οποτεδήποτε και οπουδήποτε. Να προσπαθείτε πάντοτε να θυμάστε και να ακολουθείτε τον Ιησού Χριστό και αυτό θα φέρει φως και ειρήνη στη ζωή σας τώρα και θα σας δώσει ελπίδα για την αιωνιότητα. Δίνω μαρτυρία γι' αυτό, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Νεφί Γ΄ 22:13.
2. «Μάθε με πώς να βαδίζω στο φως», *Ύμνοι και παιδικά τραγούδια, σελ. 66.*
3. "Messages of Inspiration from President Hincley," Church News, 4 Σεπτ.1999, 2.
4. Μωυσή 1:13.
5. *Ύμνοι και παιδικά τραγούδια, σελ. 66*
6. Νεφί Γ΄ 22:13.

Τώρα είναι ο καιρός να προετοιμαστούμε
Ράσελ Νέλσον
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Τώρα είναι ο καιρός να προετοιμαστούμε για να συναντήσουμε το Θεό. Αύριο ίσως να είναι πολύ αργά.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου, από την τελευταία μας γενική συνέλευση, η γλυκιά μου — η αγαπημένη μου σύζυγος για 59 χρόνια — πέθανε. Ενώ ήμουν στο σπίτι ένα ασυνήθιστο Σάββατο που δεν είχα κανένα ανατιθέμενο έργο, είχαμε δουλέψει μαζί. Είχε πλύνει τα ρούχα μας. Την είχα βοηθήσει να τα μεταφέρει, να τα διπλώσει και να τα βάλει στη θέση τους. Μετά, ενώ καθόμασταν στον καναπέ, κρατώντας ο ένας το χέρι του άλλου και απολαύσαμε ένα πρόγραμμα στην τηλεόραση, η πολύτιμή μου Ντάντζελ πέθανε ήσυχα. Ο θάνατός της ήλθε ξαφνικά και αναπάντεχα. Μόλις τέσσερις ημέρες πριν, η αναφορά του γιατρού μας σε ένα τσεκάπ ρουτίνας έδειξε ότι οι εργαστηριακές εξετάσεις της ήταν καλές. Αφού οι προσπάθειές μου να την επαναφέρω αποδείχτηκαν άκαρπες, αισθήματα σοκ και λύπης με κατέλαβαν. Η πιο κοντινή μου φίλη, η μητέρα άγγελος των 10 παιδιών μας, η γιαγιά των 56 εγγονιών μας, είχε φύγει από μας.

Η Ντάντζελ δεν ήταν απλά μία αγαπημένη και στοργική σύντροφος. Ήταν δασκάλα: Με το ευγενές της παράδειγμα δίδασκε πίστη, αρετή, υπακοή και ευσπλαχνία. Με δίδαξε πώς να ακούω προσεκτικά και να αγαπώ. Χάρη σ' αυτήν, ξέρω όλες τις ευλογίες που μπορούν να έλθουν σε ένα σύζυγο, πατέρα και παππού.

Με βαθιά ευγνωμοσύνη, αναγνωρίζω το τεράστιο ξεχείλισμα αγάπης από αγαπητούς φίλους σε όλο τον κόσμο. Αμέτρητα γράμματα, τηλεφωνήματα, κάρτες και άλλα μηνύματα έχουν σταλεί. Όλοι οι φόροι τιμής εξέφρασαν στοργικό θαυμασμό για αυτήν και συμπόνια για εμάς τους οποίους άφησε πίσω. Αυτά τα μηνύματα ήλθαν σε ένα τέτοιο μεγάλο αριθμό που εμείς, δυστυχώς, δεν ήμασταν σε θέση να απαντήσουμε σε όλα αυτά ξεχωριστά. Επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω τον καθένα και όλους σας για τη μεγάλη σας καλοσύνη προς εμάς. Σας ευχαριστώ πάρα, πάρα πολύ. Οι εκφράσεις σας έχουν φέρει πολύ παρηγοριά αυτόν τον καιρό ψυχικού άλγους για την οικογένειά μας. Πραγματικά αγαπάμε την αγαπητή Ντάντζελ! Μας λείπει!

Από την ξαφνική της αναχώρηση μπορούμε να μάθουμε ένα πολύ σημαντικό μάθημα: Τώρα είναι ο καιρός να προετοιμαστούμε να συναντήσουμε το Θεό. Αύριο μπορεί να είναι πολύ αργά. Οι προφήτες μέσα στους αιώνες έχουν διακηρύξει ως εξής: «Ετούτη η ζωή είναι ο καιρός για τους ανθρώπους να προετοιμαστούν να συναντήσουν το Θεό… Μην αναβάλετε την ημέρα της μετάνοιάς σας»1.

Η ανάγκη να προετοιμαστούμε *τώρα*

Εντούτοις, πολλοί αναβάλουν2. Ένας προφήτης μας προειδοποιεί: «Δεν μπορείτε να πείτε… *θα* μετανοήσω, *θα* επιστρέψω στο Θεό μου. Όχι, δεν μπορείτε να πείτε να το πείτε αυτό. Γιατί αυτό το ίδιο πνεύμα που κατέχει το σώμα σας την εποχή που θα βγείτε από ετούτη τη ζωή, αυτό το ίδιο πνεύμα θα… κατέχει το σώμα σας σ’ εκείνον τον αιώνιο κόσμο»3. Ένας άλλος προφήτης προσθέτει: «Αυτός που είναι βρομερός θα είναι ακόμη βρομερός, και εκείνος που είναι δίκαιος θα είναι ακόμη δίκαιος»4.

Μεγάλη είναι η γνώση ότι «οτιδήποτε στοιχείο διάνοιας αποκτήσουμε… σε τούτη τη ζωή, θα αναστηθεί μαζί μας κατά την ανάσταση»5. Από τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ επίσης μαθαίνουμε ότι «ο Θεός έχει… έναν καιρό… ορίσει… όπου θα φέρει όλους Του τους υπηκόους, οι οποίοι έχουν υπακούσει τη φωνή Του και έχουν τηρήσει τις εντολές Του, στην σελέστιά Του ανάπαυση. Αυτή η ανάπαυση6 έχει μία τέτοια τελειότητα και δόξα, ώστε οι άνθρωποι έχουν ανάγκη μίας προετοιμασίας προτού μπορέσουν, σύμφωνα με τους νόμους αυτής της βασιλείας, να εισέλθουν σε αυτή και να απολαύσουν τις ευλογίες της… Ο Θεός έχει δώσει ορισμένους νόμους στην ανθρώπινη οικογένεια που, αν τηρούνται, είναι επαρκείς για να τους προετοιμάσουν να κληρονομήσουν αυτήν την ανάπαυση»7. Η αδελφή Νέλσον ήταν έτσι προετοιμασμένη!

Αυτός ο ένδοξος στόχος φαίνεται πολύ μακρινός αν κάποιος αποθαρρύνεται από τα εγκόσμια προβλήματα και την κατήφεια. Θυμάμαι όταν ένας φίλος που είχε μία δύσκολη ημέρα, αναφώνησε, «Ω, γιατί κάποτε γεννήθηκα;» Το σχέδιο του Θεού απαντάει την ερώτησή του. Ήλθαμε σε αυτήν την ζωή για να αποκτήσουμε ένα υλικό σώμα. Μπορούμε να ερωτευτούμε και να παντρευτούμε. Μπορούμε να έχουμε παιδιά και να βιώσουμε τις δοκιμασίες της θνητής ζωής. (Παρακαλώ συγχωρέστε με που αναφέρω τα παιδιά και τις δοκιμασίες της ζωής στην ίδια πρόταση. Νιώθω ότι είναι και τα δύο μέρος της διαδικασίας μας να αναπτυχθούμε πνευματικά). Η Εκκλησία αποκαταστήθηκε — η γη δημιουργήθηκε — έτσι ώστε αυτές οι οικογένειες να μπορούν να επισφραγιστούν σε άγιους ναούς. Διαφορετικά, όλη η γη «θα χανόταν»8.

Ήλθαμε για να αποκτήσουμε πείρα, να δοκιμαστούμε και να επιλέξουμε9. Οι αποφάσεις μας καθορίζουν τον προορισμό μας. Είμαστε «ελεύθεροι να διαλέξου[με] ελευθερία και ζωή αιώνια, μέσω του μεγάλου Μεσολαβητή… ή να διαλέξου[με] αιχμαλωσία και θάνατο»10. Εκείνοι που επιλέγουν τον τρόπο του Κυρίου θα αντέξουν πιθανότατα την καταδίωξη11. Αλλά η ανταμοιβή τους είναι βέβαιη. Αυτοί που αποδεικνύονται πιστοί «θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού… και η αγαλλίασή τους θα είναι πλήρης για πάντα»12. Η αδελφή Νέλσον έχει κερδίσει αυτή την ανταμοιβή. Τι παρηγοριά φέρνει αυτό σε μένα και την οικογένειά μου!
Οι δοκιμασίες ισχύουν ομοίως για τους πλούσιους και τους φτωχούς. Χρόνια πριν, μου ζητήθηκε να κάνω μία εγχείριση σε έναν πολύ πλούσιο άνδρα. Μία χειρουργική βιοψία επιβεβαίωσε ότι είχε προχωρημένο καρκίνο ο οποίος είχε απλωθεί σε όλο του το σώμα. Καθώς

ανέφερα αυτά τα νέα, η άμεση αντίδρασή του ήταν να βασιστεί στα πλούτη του. Θα πήγαινε παντού ή θα έκανε τα πάντα για να θεραπεύσει την κατάστασή του. Νόμιζε ότι μπορούσε να πληρώσει πολλά χρήματα για να επανακτήσει την υγεία του. Αλλά σύντομα πέθανε. Κάποιος ρώτησε, «Πόσα πλούτη άφησε;» Η απάντηση, βεβαίως, ήταν, «Όλα!»

Οι προτεραιότητές του είχαν τεθεί επάνω στα πράγματα του κόσμου. Η σκάλα της επιτυχίας του ακουμπούσε στο λάθος τοίχο. Τον σκέφτομαι όταν διαβάζω αυτή τη γραφή: «Ιδέστε, οι ημέρες της δοκιμασίας σας παρήλθαν. Αναβάλατε την ημέρα της σωτηρίας σας μέχρι που είναι… πολύ αργά»13.

Σε έντονη αντίθεση, η αδελφή Νέλσον προετοιμάστηκε σε όλη της τη ζωή για τον καιρό που θα επέστρεφε στο Θεό. Ζούσε την κάθε της ημέρα σαν να ήταν η τελευταία. Απολάμβανε κάθε στιγμή, ξέροντας ότι ο καιρός στη γη είναι πολύτιμος.

Μερικοί άνθρωποι ζουν σαν να μην υπάρχει ημέρα της κρίσης.Άλλοι σπαταλάνε τον καιρό του σήμερα με έναν αρνητικό φόβο για το αύριο ή με μία παραλυτική ανησυχία για λάθη του χθες. Ο καθένας από μας μπορεί να προσέξει τα λόγια του ποιητή, όπως είναι ανηρτημένα σε ένα ηλιακό ρολόι:

Η σκιά που έγινε από τον ακίνητο δείχτη του ηλιακού ρολογιού,
χωρίζει το μέλλον από το παρελθόν:
Ενώπιόν του, κείτεται η αγέννητη ώρα,
στο σκοτάδι και πάνω από τη δύναμή σου:
Πίσω από τη γραμμή της σκιάς
είναι η ώρα που έχει πια φύγει και δεν μπορείς να χρησιμοποιήσεις:
Μόνο μία ώρα είναι στα χέρια σου —
*Το ΤΩΡΑ στο οποίο βρίσκεται η σκιά της γραμμής*14.

Πώς προετοιμαζόμαστε;

Τώρα είναι ο καιρός. Αλλά *πώς* προετοιμαζόμαστε; Αρχίστε με τη μετάνοια! Οι γραφές δηλώνουν: «Αν λοιπόν επιδίωκες να ενεργείς άνομα κατά τις ημέρες της δοκιμασίας σου, τότε θεωρείσαι ακάθαρτος εμπρός στο βήμα κρίσεως του Θεού… τίποτα ακάθαρτο δεν μπορεί να ζήσει με το Θεό»15. Έδωσε αυτόν τον απλό κανόνα: «Αν δεν ακολουθήσετε το νόμο μου δεν μπορείτε να φθάσετε σ' αυτήν τη δόξα»16.

Τώρα είναι ο καιρός να δείξει κάποιος σεβασμό για το υλικό του σώμα. Εξυπηρετεί ως το σκήνωμα του πνεύματος κάποιου σε όλη την αιωνιότητα. Οι υλικές ορέξεις πρέπει να ελέγχονται από τη θέληση του πνεύματος κάποιου. Πρέπει να αρνηθούμε από τον εαυτό μας κάθε ανοσιότητα17. Πρέπει να «εγκαταλείψ[ουμε] καθετί πονηρό και να προσκολληθ[ούμε] σε καθετί καλό, [και] να ζ[ούμε] με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού»18.

Εξαιτίας συχνών και τρομακτικών συμφορών στον κόσμο, μερικοί άνθρωποι αμφιβάλουν για την ύπαρξη του Θεού. Αλλά, στην πραγματικότητα, Εκείνος προσπαθεί να μας βοηθήσει. Αποκάλυψε αυτά τα λόγια: «Πόσες φορές σας κάλεσα με το στόμα των δούλων μου, και με τη διακονία αγγέλων, και με τη δική μου φωνή, και με τη φωνή βροντών, και… καταιγίδων…

σεισμών… μεγάλων χαλαζοθυελλών… λιμών και φοβερών επιδημιών κάθε είδους… και θα σας είχα σώσει με αιώνια σωτηρία, όμως εσείς δε θελήσατε!»19

Αποκτούμε τα προσόντα γι' αυτή με υπακοή στις διαθήκες και διατάξεις του ναού — για μας, την οικογένειά μας και τους προγόνους μας. Δεν μπορούμε να τελειοποιηθούμε χωρίς αυτές20. Δεν μπορούμε να *ευχόμαστε* ο δρόμος μας να καταλήξει στην παρουσία του Θεού. Πρέπει να υπακούμε τους νόμους επάνω στους οποίους αυτές οι ευλογίες έχουν θεσπιστεί21. Το σχέδιο του Θεού είναι δίκαιο. Ακόμα και «όλοι όσοι πέθαναν χωρίς γνώση αυτού του ευαγγελίου, οι οποίοι θα το είχαν δεχτεί αν τους είχε επιτραπεί να παραμείνουν, θα είναι κληρονόμοι του σελέστιου βασιλείου του Θεού»22. Το σχέδιό Του είναι επίσης πολυεύσπλαχνο. Εκείνος «θα κρίν[ει] όλους τους ανθρώπους σύμφωνα με τα έργα τους, σύμφωνα με την επιθυμία της καρδιάς τους»23.

Τώρα είναι ο καιρός να γράψουμε το όνομά μας ανάμεσα στο λαό του Θεού. Αυτό το κάνουμε με το να πληρώνουμε δέκατα. Επιβάλλει τα δέκατα στο λαό Του για να τους ευλογεί24. Η αδελφή Νέλσον δίδασκε αυτό το μάθημα στην οικογένειά μας, ξανά και ξανά25.

Τώρα είναι ο καιρός να ευθυγραμμίσουμε τους στόχους μας με τους στόχους του Θεού. Το έργο Του και η δόξα Του — «να πραγματοποιήσ[ει] την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου»26 — μπορεί να γίνει δικό μας. Για το γάμο στο ναό ο Σωτήρας δήλωσε, «Αν ένας άνθρωπος παντρευτεί μία γυναίκα μέσω του λόγου μου, ο οποίος είναι ο νόμος μου, και με την καινούργια και αιώνια διαθήκη… [θα] κληρονομήσ[ουν] θρόνους, βασίλεια, ηγεμονίες, και δυνάμεις, κυριαρχίες… υπερύψωση και δόξα στα πάντα»27. Πρέπει να μιμηθούμε το παράδειγμα του Κυρίου, να αγαπάμε όπως Εκείνος, να προσευχόμαστε όπως Εκείνος και να υπομείνουμε μέχρι το τέλος όπως Εκείνος28.

Η σημασία του θανάτου στο αιώνιο σχέδιο του Θεού

Ο θάνατος είναι ένα απαραίτητο στοιχείο της αιώνιας ύπαρξής μας. Κανένας δεν ξέρει πότε θα έλθει, αλλά είναι απαραίτητος στο μεγάλο σχέδιο της ευδαιμονίας του Θεού29. Χάρη στην Εξιλέωση του Κυρίου, η τελική ανάσταση είναι μία πραγματικότητα και η αιώνια ζωή είναι μία πιθανότητα για όλη την ανθρωπότητα30. Αυτή η πιθανότητα γίνεται πραγματικότητα καθώς υπακούμε το νόμο του Θεού. Είπε, «Αν δεν τηρείτε τις εντολές μου… σε καμιά περίπτωση δε θα μπείτε στη βασιλεία των ουρανών»31. Μία ημέρα θα κριθούμε από τον Κύριο32 και θα πάμε στον δικό μας τόπο διαμονής που έχει προετοιμαστεί στον οίκο του Επουράνιου Πατέρα μας33. Η σελέστια δόξα περιμένει εκείνους που είναι πιστοί στις ευγενείς εντολές του Θεού34.

Αδελφοί και αδελφές, ζούμε για να πεθάνουμε και πεθαίνουμε για να ζήσουμε — σε ένα άλλο βασίλειο. Αν είμαστε καλά προετοιμασμένοι, ο θάνατος δεν φέρνει καθόλου τρόμο. Από μία αιώνια προοπτική, ο θάνατος είναι πρώιμος μόνο γι' αυτούς που δεν είναι προετοιμασμένοι να συναντήσουν το Θεό.

Τώρα είναι ο καιρός να προετοιμαστούμε. Μετά, όταν έλθει ο θάνατος, μπορούμε να προχωρήσουμε προς τη σελέστια δόξα την οποία έχει προετοιμάσει ο Επουράνιος Πατέρας για τα πιστά παιδιά Του. Εντωμεταξύ, ενώ λυπόμαστε για τους αγαπημένους που μας άφησαν πίσω — όπως η οικογένειά μας κι εγώ — το κεντρί του θανάτου απαλύνεται από τη σταθερή πίστη

στο Χριστό, την απόλυτη λαμπρή ελπίδα, την αγάπη προς το Θεό και όλους τους ανθρώπους και τη βαθιά επιθυμία να τους υπηρετούμε35. Αυτή η πίστη, αυτή η ελπίδα, αυτή η αγάπη θα μας δώσει τα προσόντα να πάμε στην άγια παρουσία του Θεού και με τον/την αιώνιο/α σύντροφό μας και την οικογένειά μας, να κατοικήσουμε με Εκείνον για πάντα. Καταθέτω μαρτυρία γι' αυτό στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Άλμα 34:32--33. Βλέπε, επίσης, Άλμα 13:27.
2. Η γραφή νουθετεί τον καθένα μας να «μη σκληρύνετε πια την καρδιά σας. Γιατί ιδέστε, τώρα είναι ο καιρός και η ημέρα της σωτηρίας σας... γι' αυτό, αν μετανοήσετε... αμέσως το μεγάλο σχέδιο της απολύτρωσης θα εφαρμοστεί σε σας» (Άλμα 34:31).
3. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
4. Μόρμον 9:14. Βλέπε, επίσης, Νεφί Β΄ 9:15--16, Δ&Δ 88:27--32, 34--35, 130:2.
5. Δ&Δ 130:18.
6. Στην Καινή Διαθήκη, ο όρος *ανάπαυση* έχει μεταφραστεί από το ελληνικό, θηλυκό ουσιαστικό, *κατάπαυσις,* που σημαίνει «η ουράνια μακαριότητα στην οποία κατοικεί ο Θεός». Επομένως, *η ανάπαυση* υποδηλώνει ένα στοιχείο δόξας.
7. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, επιλεχθέντα υπό Joseph Fielding Smith (1976), 54.
8. Βλέπε Δ&Δ 2:1--3, 138:48. Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1:39.
9. Βλέπε Νεφί Β΄ 9:27, Δ&Δ 98:12, Αβραάμ 3:24--26.
10. Νεφί Β΄ 2:27.
11. Βλέπε Προς Τιμόθεον Β΄ 3:12.
12. Νεφί Β΄ 9:18.
13. Ήλαμαν 13:38
14. Χένρι Βαν Ντάικ, 1904. Το ηλιακό ρολόι και το ποίημα παρουσιάστηκαν στο Ουέλς Κόλετζ, Ορόρα, Νέα Υόρκη.
15. Νεφί Α΄ 10:21.
16. Δ&Δ 132:21. Βλέπε, επίσης, Δ&Δ 88:36--39.
17. Μορόνι 10:32. Βλέπε, επίσης, Νεφί Β΄ 2:21, Μόρμον 9:28, .
18. Δ&Δ 98:11.
19. Δ&Δ 43:25.
20. Βλέπε Δ&Δ 128:15, 18.
21. Βλέπε Δ&Δ 130:20--21.
22. Δ&Δ 137:7.
23. Δ&Δ 137:9.
24. Βλέπε Μαλαχίας 3:10, Νεφί Γ΄ 24:10. Τα δέκατα επίσης προετοιμάζουν τους ανθρώπους ενάντια σε μία μελλοντική ημέρα εκδίκησης και καύσης (βλέπε Δ&Δ 85:3).
25. Βλέπε Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson: Father,-Surgeon, Apostle*, (2003), 104.
26. Μωυσή 1:39. Βλέπε, επίσης, Μωυσή 6:59, Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Γένεση 6:62.
27. Δ&Δ 132:19. Βλέπε, επίσης, Δ&Δ 75:5, 101:65.
28. Βλέπε Νεφί Β΄ 33:4, Νεφί Γ΄ 15:9, 27:21--22, Δ&Δ 14:7.
29. Βλέπε Άλμα 42:8--9.
30. Βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 15:50--54, Ιωάννη Α΄ 5:11, 20, Άλμα 12:25, Μόρμον 9:13, Δ&Δ 46:14, 76:40--42, 50--59, 133:62.
31. Νεφί Γ΄ 12:20.

32. Βλέπε Νεφί Α΄ 10:20, Νεφί Β΄ 9:41--46, Άλμα 12:27.
33. Βλέπε Κατά Ιωάννην 14:2, Δ&Δ 98:18.
34. Βλέπε Δ&Δ 78:7, 131:1--3.
35. Βλέπε Νεφί Β΄ 31:20, Μωσία 16:7--8, Μορόνι 7:38--48.

Αναλλοίωτες αλήθειες για μεταβαλλόμενους καιρούς
Πρόεδρος Τόμας Μόνσον
Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

Εμείς, ως μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, θα πρέπει να υψώσουμε το ανάστημά μας στους κινδύνους οι οποίοι περιτριγυρίζουν εμάς και την οικογένειά μας.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου, τόσο όσοι βρίσκεστε μπροστά μου αλλά και όσοι έχετε συγκεντρωθεί σε όλο τον κόσμο, ζητώ τις προσευχές σας και την πίστη σας καθώς ανταποκρίνομαι στο καθήκον που μου ανατέθηκε και στο προνόμιο να μιλήσω σε σας.

Ξεκινώ εκφράζοντας επαίνους σε όλους σας. Σε αυτόν τον μεταβαλλόμενο κόσμο, οι νέοι της Εκκλησίας είναι οι καλύτεροι όλων των εποχών. Η πίστη, η υπηρέτηση και οι πράξεις των μελών μας είναι άξιες επαίνου. Είμαστε άνθρωποι που προσευχόμαστε και γεμάτοι πίστη, πάντοτε προσπαθώντας να είμαστε έντιμοι και σεμνοί. Φροντίζουμε ο ένας τον άλλο. Προσπαθούμε να δείχνουμε την αγάπη μας στους γείτονες μας.

Εντούτοις, μην τυχόν και εφησυχάσουμε, επιτρέψτε μου να παραθέσω από το Νεφί Β΄ στο Βιβλίο του Μόρμον:

«Κατά την ημέρα εκείνη [ο διάβολος]... θα τους αποκοιμίζει μέσα σε σαρκική σιγουριά, ώστε θα λένε: Όλα είναι εντάξει στη Σιών. Μάλιστα, η Σιών ευημερεί, όλα είναι εντάξει — και έτσι ξεγελάει ο διάβολος τις ψυχές τους»1.

Κάποιος έχει πει ότι ο εφησυχασμός μας είναι σαν δέντρο με πολλά κλαδιά και κάθε άνοιξη περισσότερα μπουμπούκια ανθίζουν.

Δεν έχουμε τη δυνατότητα να εφησυχάζουμε. Ζούμε σε κακούς καιρούς. Τα σημεία είναι όλα γύρω μας. Γνωρίζουμε πολύ καλά τις αρνητικές επιρροές στην κοινωνία μας, οι οποίες καταδιώκουν τις παραδοσιακές οικογένειες. Μερικές φορές, η τηλεόραση και ο κινηματογράφος απεικονίζουν εγκόσμιους και ανήθικους ήρωες και ηρωίδες και προσπαθούν να προβάλλουν σαν ρόλους πρότυπα μερικούς και μερικές ηθοποιούς των οποίων η ζωή δεν είναι καθόλου υποδειγματική. Γιατί πρέπει να ακολουθήσουμε έναν τυφλό οδηγό; Τα ραδιόφωνα παίζουν δυνατά πολύ υποτιμητική μουσική με λόγια που ανοιχτά αψηφούν το νόμο και τους ηθικούς κανόνες, επικίνδυνες προσκλήσεις και περιγραφές σχεδόν κάθε τύπου κακού που βάζει ο νους.

Εμείς, ως μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών πρέπει να αντιμετωπίσουμε με θάρρος τους κινδύνους που περιβάλλουν εμάς και την οικογένειά μας.

Για να μας βοηθήσουν σε αυτήν την αποφασιστικότητα, προσφέρω μερικές προτάσεις, καθώς επίσης και μερικά παραδείγματα από τη δική μου ζωή.

Ξεκινώ με την οικογενειακή βραδιά. Δεν έχουμε τη δυνατότητα να παραμελούμε αυτό το ουράνια εμπνευσμένο πρόγραμμα. Μπορεί να φέρει πνευματική ανάπτυξη σε κάθε μέλος της οικογένειας, βοηθώντας τον/την να αντισταθεί στους πειρασμούς οι οποίοι είναι παντού. Τα μαθήματα που μαθαίνονται στο σπίτι είναι αυτά που διαρκούν περισσότερο. Όπως ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι και οι προκάτοχοί του έχουν δηλώσει: «Το σπιτικό είναι η βάση μίας ενάρετης ζωής και κανένα άλλο μέσον δεν μπορεί να πάρει τη θέση του ούτε να εκπληρώσει τις απαραίτητες λειτουργίες του».2

Ο δρ. Γκλεν Ντόμαν, διακεκριμένος συγγραφέας και αυθεντία στον ιατρικό τομέα, έγραψε: «Το νεογέννητο παιδί είναι σχεδόν ένα ακριβές αντίγραφο ενός άδειου υπολογιστή, αν και είναι ανώτερο από έναν τέτοιο υπολογιστή από κάθε άποψη… Αυτό που τίθεται στο [νου] του παιδιού κατά τη διάρκεια των οχτώ ετών της ζωής του, πιθανότατα παραμένει εκεί. Αν βάλετε παραπληροφόρηση στο [νου] του κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, είναι υπερβολικά δύσκολο να τη σβήσετε». Ο δρ. Ντόμαν προσέθεσε, «Η πιο δεκτική ηλικία στην ανθρώπινη ζωή είναι εκείνη των δύο ή τριών χρόνων»2.

Μου αρέσει αυτή η σκέψη: «Ο νους σας είναι ένα ντουλάπι και εσείς γεμίζετε τα ράφια». Ας βεβαιωθούμε ότι τα ράφια των ντουλαπιών μας και εκείνα των μελών της οικογένειάς μας, είναι γεμάτα με τα πράγματα που θα παρέχουν ασφάλεια στην ψυχή μας και θα μας καταστήσουν ικανούς να επιστρέψουμε στον Πατέρα μας στους Ουρανούς. Τέτοια ράφια θα μπορούσαν να γεμίσουν με τη μάθηση του ευαγγελίου, την πίστη, την προσευχή, την αγάπη, την υπηρέτηση, την υπακοή, το παράδειγμα και την καλοσύνη.

Επόμενο, θα μιλήσω για το θέμα του χρέους. Αυτή είναι μία εποχή δανεισμού, μία εποχή όπου πολλαπλές προσφορές πιστωτικών καρτών φτάνουν στο γραμματοκιβώτιό μας κάθε εβδομάδα. Γενικά προσφέρουν ένα πολύ χαμηλό ποσοστό επιτοκίου, το οποίο μπορεί να ισχύει για μία σύντομη χρονική περίοδο. Αλλά αυτό που δεν συνειδητοποιεί συνήθως κάποιος είναι ότι μετά από αυτήν την περίοδο, τα ποσοστά αυξάνουν δραματικά. Θα σας αναφέρω μία δήλωση που έκανε ο Πρόεδρος Ρούμπεν Κλαρκ, ο νεότερος, ο οποίος πολλά χρόνια πριν ήταν μέλος της Πρώτης Προεδρίας. Η αλήθεια της είναι διαχρονική. Είπε:

«Είναι κανόνας της χρηματοδοτικής και οικονομικής μας ζωής σε όλο τον κόσμο ότι το επιτόκιο πρέπει να πληρώνεται σε χρήματα που έχουν δανειστεί…

Το επιτόκιο ποτέ δεν κοιμάται, ούτε αρρωσταίνει ούτε πεθαίνει. Ποτέ δεν πηγαίνει στο νοσοκομείο. Δουλεύει τις Κυριακές και τις αργίες. Ποτέ δεν κάνει διακοπές. Ποτέ δεν επισκέπτεται ή ταξιδεύει. Δεν διασκεδάζει. Δεν απολύεται από την εργασία του. Δεν δουλεύει ποτέ μειωμένο ωράριο. …Μόλις χρεωθείτε, το επιτόκιο είναι ο σύντροφός σας κάθε λεπτό της ημέρας και της νύχτας. Δεν μπορείτε να το αποφύγετε ή να του ξεγλιστρήσετε. Δεν μπορείτε να το διώξετε. Δεν υποχωρεί ούτε σε εκκλήσεις, απαιτήσεις ή διαταγές και όποτε βρεθείτε στο δρόμο του ή διασταυρωθείτε στην πορεία του ή αποτύχετε να ανταποκριθείτε στις απαιτήσεις του, σας καταστρέφει».4

Αδελφοί και αδελφές μου, τρομάζω με μερικές διαφημίσεις που βλέπω και ακούω να υπερασπίζονται δίκαια δάνεια κατοικίας. Με απλά λόγια, είναι δεύτερη υποθήκη για τα σπιτικά. Η προώθηση τέτοιων δανείων έχει σχεδιαστεί να μας βάλει σε πειρασμό να δανειστούμε έτσι ώστε να έχουμε περισσότερα. Αυτό που δεν αναφέρεται ποτέ είναι το γεγονός ότι, αν κάποιος δεν είναι σε θέση να κάνει αυτή την πληρωμή του «δεύτερου» σπιτικού, τότε κινδυνεύει να χάσει το σπίτι του.

Αποφύγετε τη φιλοσοφία και τη δικαιολογία ότι οι πολυτέλειες του χθες έχουν γίνει ανάγκες του σήμερα. Δεν είναι ανάγκες, εκτός κι αν εμείς οι ίδιοι τις κάνουμε τέτοιες. Πολλά από τα νεαρά μας ζευγάρια σήμερα θέλουν να αρχίσουν με πολλά αυτοκίνητα και το είδος κατοικίας που η μητέρα και ο μπαμπάς τους δούλεψαν μια ζωή για να αποκτήσουν. Συνεπώς, εισέρχονται σε μακροχρόνιο χρέος με βάση δύο μισθούς. Ίσως πολύ αργά ανακαλύπτουν ότι έρχονται αλλαγές, οι γυναίκες αποκτούν παιδιά, η αρρώστια καταδιώκει μερικές οικογένειες, δουλειές χάνονται, φυσικές καταστροφές και άλλες καταστάσεις συμβαίνουν και η πληρωμή της υποθήκης, που βασιζόταν στο εισόδημα από δύο μισθούς, δεν μπορεί να γίνει πλέον.

Είναι απαραίτητο για μας να μην ξοδεύουμε περισσότερα απ’ όσα κερδίζουμε.

Επόμενο, έχω αισθανθεί την παρότρυνση να μιλήσω σε μητέρες, πατέρες, γιους και κόρες.

Θα έλεγα σε κάθε μητέρα, κάθε πατέρα — να είστε καλός ακροατής. Η επικοινωνία είναι τόσο ζωτική σήμερα στον κόσμο μας που όλα αλλάζουν γρήγορα. Αφιερώστε χρόνο να ακούτε. Και σε σας παιδιά, μιλήστε στη μητέρα και τον πατέρα σας. Μπορεί να είναι δύσκολο να το καταλάβετε, αλλά οι γονείς σας έχουν ζήσει πολλές από τις ίδιες δυσκολίες που εσείς αντιμετωπίζετε σήμερα. Συχνά καταλαβαίνουν τα αποτελέσματα των πράξεων ή των αποφάσεων πιο ξεκάθαρα απ’ ότι εσείς μπορείτε. Προσεύχονται για σας κάθε μέρα και έχουν το δικαίωμα στην έμπνευση από τον Ουράνιο Πατέρα μας στο να σας παρέχουν συμβουλές.

Μητέρες, μοιραστείτε τα καθήκοντα του νοικοκυριού. Είναι συχνά πιο εύκολο να κάνετε τα πάντα μόνες σας από το να πείσετε τα παιδιά σας να βοηθήσουν, αλλά είναι τόσο απαραίτητο γι’ αυτά να μάθουν τη σημασία του να κάνουν αυτό που τους αναλογεί.

Πατέρες, θα σας συμβούλευα να δείχνετε αγάπη και καλοσύνη στη σύζυγό σας. Να είστε υπομονετικοί με τα παιδιά σας. Μην τους παρέχετε κάθε πολυτέλεια που θα ήθελαν, επειδή πρέπει να μάθουν να τα βγάζουν πέρα μόνοι τους στον κόσμο.

Θα σας ενθάρρυνα να είστε διαθέσιμοι στα παιδιά σας. Έχω ακούσει να λένε ότι κανένας άνδρας, καθώς πλησιάζει ο θάνατος, δεν έχει δηλώσει ποτέ ότι επιθυμούσε να είχε περάσει περισσότερο καιρό στο γραφείο αντί με την οικογένειά του.

Μου αρέσει το παρακάτω παράδειγμα, παρμένο από ένα άρθρο με τον τίτλο «Μία ημέρα στην παραλία», από τον Άρθουρ Γκόρντον. Λέει:

«Όταν ήμουν γύρω στα δεκατρία και ο αδελφός μου στα δέκα, ο πατέρας είχε υποσχεθεί να μας πάει στο τσίρκο. Αλλά την ώρα ου μεσημεριανού φαγητού έγινε ένα τηλεφώνημα· κάποια επείγουσα δουλειά απαιτούσε την προσοχή του στο κέντρο της πόλης. Προετοιμαστήκαμε να

αντιμετωπίσουμε την απογοήτευση. Τότε τον ακούσαμε να λέει, 'Όχι, δεν θα είμαι στο κέντρο. Θα πρέπει να περιμένει'.

»Όταν ήλθε πίσω στο τραπέζι, η μητέρα χαμογέλασε [και είπε], 'Το τσίρκο έρχεται και ξανάρχεται, ξέρεις'.

'Το ξέρω', είπε ο πατέρας, 'αλλά η παιδική ηλικία δεν ξανάρχεται'».5

Αδελφοί και αδελφές μου, ο χρόνος με τα παιδιά σας είναι φεύγει γρήγορα. Μην αναβάλλετε να είστε μαζί τους τώρα. Κάποιος το έθεσε με άλλον τρόπο: Ζήστε μόνο για το αύριο και θα έχετε πολλά άδεια χθες σήμερα.6

Γονείς, βοηθήστε τα παιδιά σας να θέσουν στόχους σχετικά με το σχολείο και τη σταδιοδρομία τους. Βοηθήστε τους γιους σας να μάθουν τρόπους και σεβασμό για τις γυναίκες και τα παιδιά.

Ο Πρόεδρος Χίνκλι είπε: «Όπως εκπαιδεύουμε μία νέα γενιά, έτσι θα είναι ο κόσμος σε μερικά χρόνια. Αν ανησυχείτε για το μέλλον, τότε στραφείτε στην ανατροφή των παιδιών σας»7.

Η δήλωση του Αποστόλου Παύλου στον αγαπημένο του Τιμόθεο θα μπορούσε κάλλιστα να ισχύει: «Γίνε τύπος των πιστών σε λόγο, σε συναναστροφή, σε αγάπη, σε πνεύμα, σε πίστη, σε αγνότητα»8.

Γονείς, ζήστε τη ζωή σας με ένα τέτοιο τρόπο ώστε τα παιδιά σας να βρουν ένα παράδειγμα άξιο μίμησης.

Νουθετώ όλες τις οικογένειες: ψάξτε την κληρονομιά σας. Είναι σημαντικό να ξέρουμε, όσο το δυνατόν, αυτούς που ήλθαν πριν από μας. Ανακαλύπτουμε κάτι σχετικά με τον εαυτό μας όταν μαθαίνουμε κάτι για τους προγόνους μας.

Θυμάμαι, ως αγόρι, ότι άκουσα για τις εμπειρίες των προγόνων μου Μίλερ. Την άνοιξη του 1848, οι προ-προ-παππούδες μου, Τσαρλς Στιούαρτ Μίλερ και Μαίρη ΜακΓκούαν Μίλερ, προσχώρησαν στην Εκκλησία στην πατρίδα τους Σκοτία, άφησαν το σπίτι τους στο Ράδεργκλεν της Σκοτίας και ταξίδεψαν στην άλλη όχθη του Ατλαντικού Ωκεανού. Έφτασαν στο λιμάνι της Νέας Ορλεάνης και ταξίδεψαν μέχρι τον ποταμό Μισισιπή στο Σεντ Λούις του Μιζούρι, με μία ομάδα Αγίων, έφτασαν εκεί το 1849. Ένα από τα 11 παιδιά τους, η Μάργκαρετ, θα γινόταν η προγιαγιά μου.

Όταν η οικογένεια έφτασε στο Σεντ Λούις, σχεδιάζοντας να κερδίσει αρκετά χρήματα για να ταξιδέψουν μέχρι την Κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ, η μάστιγα της χολέρας χτύπησε την περιοχή. Η οικογένεια Μίλερ χτυπήθηκε σκληρά: σε διάστημα δύο εβδομάδων, η μητέρα, ο πατέρας και δύο από τους γιους τους, πέθαναν. Η προγιαγιά μου, Μάργκαρετ Μίλερ, ήταν 13 ετών τότε.

Εξαιτίας των θανάτων στην περιοχή, δεν υπήρχαν διαθέσιμα φέρετρα — σε καμία τιμή. Τα μεγαλύτερα αγόρια που είχαν επιβιώσει, αποξήλωσαν τις στάνες των βοδιών της οικογένειας για να φτιάξουν φέρετρα για τα μέλη της οικογένειας που είχαν αποβιώσει.

Τα εννέα ορφανεμένα παιδιά Μίλερ που είχαν απομείνει και ο σύζυγος της μία εκ των μεγαλύτερων θυγατέρων έφυγαν από το Σεντ Λούις την άνοιξη του 1850 με τέσσερα βόδια και μία κλινάμαξα, φτάνοντας επιτέλους στην Κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ την ίδια χρονιά.

Οφείλω ένα τέτοιο χρέος ευγνωμοσύνης σε αυτούς και άλλους ευγενείς προγόνους οι οποίοι αγάπησαν το ευαγγέλιο και αγάπησαν τον Κύριο τόσο βαθιά ώστε ήταν πρόθυμοι να θυσιάσουν όλα όσα είχαν, συμπεριλαμβανομένης της ζωής τους, για την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Πόσο ευγνώμων είμαι για τις διατάξεις του ναού που μας δένουν μαζί για όλη την αιωνιότητα.

Τονίζω πόσο απαραίτητο είναι το έργο που κάνουμε στους ναούς του Κυρίου για τους νεκρούς συγγενείς μας.

Μόλις δύο μήνες πριν, σαν σήμερα, μέλη της οικογένειάς μου συγκεντρώθηκαν στο Ναό της Σωλτ Λέηκ για να τελέσουν επισφραγίσεις για μερικούς από τους αποθανόντες προγόνους μας. Αυτή ήταν μία από τις πιο πνευματικές εμπειρίες που η οικογένειά μας είχε μαζί και βελτίωσε την αγάπη που έχουμε ο ένας για τον άλλο και την υποχρέωση η οποία είναι δική μας να ζούμε άξιοι της κληρονομιάς μας.

Χρόνια πριν, όταν ο μικρότερος γιος μας Κλαρκ παρακολουθούσε μάθημα θρησκευτικών στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ, ο καθηγητής, κατά τη διάρκεια μίας διάλεξης, ρώτησε τον Κλαρκ, «Ποιο είναι ένα παράδειγμα της ζωής με τον πατέρα σου που θυμάσαι καλύτερα;»

Ο καθηγητής αργότερα μου έγραψε και μου είπε για την απάντηση που είχε δώσει ο Κλαρκ στην τάξη. Ο Κλαρκ είπε: «Όταν ήμουν διάκονος στην Ααρωνική Ιεροσύνη, ο πατέρας μου κι εγώ πήγαμε για κυνήγι φασιανού κοντά στο Μάλαντ του Άινταχο. Η ημέρα ήταν Δευτέρα — η τελευταία ημέρα της εποχής κυνηγιού του φασιανού. Περπατήσαμε ανάμεσα σε αναρίθμητους αγρούς αναζητώντας φασιανούς, αλλά είδαμε μόνο λίγους και αυτοί μας ξέφυγαν. Ο μπαμπάς τότε μου είπε, 'Κλαρκ', κι έριξε μια ματιά στο ρολόι του, 'ας αδειάσουμε τις σφαίρες από τα όπλα μας και θα τα βάλουμε σε αυτό το χαντάκι. Μετά θα γονατίσουμε για να προσευχηθούμε'. Σκέφτηκα ότι ο μπαμπάς θα προσευχόταν να βρούμε περισσότερους φασιανούς, αλλά έκανα λάθος. Μου εξήγησε ότι ο Πρεσβύτερος Ρίτσαρντ Έβανς της Απαρτίας των Δώδεκα, ήταν σοβαρά άρρωστος και ότι στις 12 το μεσημέρι εκείνη τη συγκεκριμένη Δευτέρα τα μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα — όπου κι αν ήταν — έπρεπε να γονατίσουν και κατά κάποιο τρόπο, μαζί να ενωθούν σε ειλικρινή προσευχή πίστης για τον Πρεσβύτερο Έβανς. Βγάζοντας τους σκούφους μας, γονατίσαμε, προσευχηθήκαμε».

Θυμάμαι καλά την περίπτωση, αλλά ποτέ δεν ονειρεύτηκα ότι ο γιος μου παρακολουθούσε, μάθαινε, έχτιζε τη δική του μαρτυρία.

Αρκετά χρόνια πριν, είχαμε ένα αγόρι που μοίραζε εφημερίδες και το οποίο δεν τις παρέδιδε με τον επιδιωκόμενο τρόπο. Αντί να βάζει την εφημερίδα στην σκεπαστή είσοδο, μερικές φορές την πετούσε τυχαία στους θάμνους ή ακόμα κοντά στο δρόμο. Μερικοί άνθρωποι στους οποίους παρέδιδε εφημερίδες αποφάσισαν να κάνουν μία έγγραφη αίτηση παραπόνων. Μία ημέρα μία αντιπροσωπεία ήλθε στο σπίτι μας και ζήτησε από τη σύζυγό μου Φράνσις να υπογράψει την έγγραφη αίτηση. Αρνήθηκε, λέγοντας, «Γιατί, είναι απλά ένα μικρό αγόρι και οι εφημερίδες

είναι τόσο βαριές γι' αυτόν. Ποτέ δεν θα τον επέκρινα, επειδή προσπαθεί το καλύτερο». Η έγγραφη αίτηση, εντούτοις, υπογράφτηκε από πολλούς άλλους στους οποίους παρέδιδε τις εφημερίδες και εστάλη στους επόπτες του αγοριού.

Λίγες ημέρες αργότερα, ήλθα σπίτι από τη δουλειά και βρήκα τη Φράνσις να κλαίει. Όταν τελικά μπόρεσε να μιλήσει, μου είπε ότι είχε μόλις μάθει πως το πτώμα του μικρού αγοριού με τις εφημερίδες είχε βρεθεί στο γκαράζ του, όπου είχε αφαιρέσει τη ζωή του. Προφανώς η κριτική που είχε συσσωρευτεί επάνω του, ήταν πολλή για να την αντέξει. Πόσο ευγνώμονες ήμασταν που δεν είχαμε πάρει μέρος σε εκείνη την κριτική. Τι έντονο μάθημα είναι πάντοτε αυτό σχετικά με τη σημασία του να μην κρίνουμε τους άλλους και να φερόμαστε σε όλους με καλοσύνη.

Ο Σωτήρας θα πρέπει να είναι το παράδειγμά μας. Όπως έχει καταγραφεί για Εκείνον, προόδευε «σε σοφία, και ηλικία, και χάρη στον Θεό και στους ανθρώπους»9. Και «πέρασε ευεργετώντας... επειδή, ο Θεός ήταν μαζί του»10.

Να θυμάστε ότι συχνά η σοφία του Θεού φαίνεται σαν ανοησία στους ανθρώπους. Αλλά το μεγαλύτερο, μοναδικό μάθημα που μπορούμε να μάθουμε στη θνητότητα είναι ότι όταν ο Θεός μιλάει και ο άνθρωπος υπακούει, αυτός ο άνθρωπος θα έχει πάντα δίκιο.

Είθε να ακολουθούμε πάντα τον Πρίγκιπα Ειρήνης, ο οποίος κυριολεκτικά έδειξε το δρόμο για μας να ακολουθήσουμε, επειδή κάνοντάς το, θα επιβιώσουμε σε αυτούς τους ταραγμένους καιρούς. Το ουράνιο σχέδιό Του μπορεί να μας σώσει από τους κινδύνους οι οποίοι μας περιβάλλουν από κάθε πλευρά. Το παράδειγμά Του δείχνει το δρόμο. Όταν αντιμετώπισε τον πειρασμό, τον απέφυγε. Όταν του προσέφεραν τον κόσμο, τον αρνήθηκε. Όταν του ζητήθηκε η ζωή Του, την έδωσε.

Τώρα είναι ο καιρός. Αυτός είναι ο τόπος. Είθε να Τον ακολουθούμε, προσεύχομαι, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
1. Νεφί Β΄ 28:20-21.
2. Επιστολή της Πρώτης Προεδρίας, 11 Φεβρ. 1999, βλέπε *Liahona*, Δεκ. 1999, 1.
3. *Πώς να διδάξετε το μωρό σας να διαβάζει* (1963, 1964), 43--45.
4. Στο Conference Report, Απρ. 1938, 102--3.
5. *See A Touch of Wonder* (1974), 77--78.
6. Βλέπε Meredith Willson and Franklin Lacey, *The Music man* (1957).
7. "Behold Uour Little Ones," *Liahona*, Μάρτ. 2001, 2.
8. Προς Τιμόθεον 4:12.
9. Κατά Λουκάν 2:52.
10. Πράξεις 10:38.

Συγκέντρωση απογεύματος Σαββάτου

Η υποστήριξη των κατεχόντων υπεύθυνες θέσεις στην Εκκλησία
Πρόεδρος Τόμας Μόνσον
Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

Αδελφοί και αδελφές μου, ο Πρόεδρος Χίνκλι μου ζήτησε τώρα να σας παρουσιάσω τα Μέλη της Γενικής Εξουσίας, τα Μέλη Ευρύτερης Περιοχής-Μέλη των Εβδομήκοντα και τα μέλη των γενικών προεδριών των βοηθητικών οργανώσεων της Εκκλησίας για την ψήφο σας υποστήριξης.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τον *Γκόρντον Μπίτνερ Χίνκλι* ως προφήτη, βλέποντα και αποκαλυπτή και Πρόεδρο της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Τον *Τόμας Σπένσερ Μόνσον* ως Πρώτο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία. Και τον *Τζέιμς Έσντρας Φάουστ* ως Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία.

Αυτοί που συμφωνούν μπορούν να το δείξουν.

Αυτοί που διαφωνούν, αν υπάρχουν, μπορούν να το δείξουν.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τον Τόμας Σπένσερ Μόνσον ως Πρόεδρο της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Τον Μπόιντ Κένεθ Πάκερ ως Αναπληρωματικό Πρόεδρο της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων και τους ακόλουθους ως μέλη αυτής της απαρτίας: Μπόιντ Πάκερ, Τομ Πέρι, Ράσελ Νέλσον, Ντάλιν Όουκς, Ράσελ Μπάλαρντ, Τζόζεφ Γουέρθλιν, Ρίτσαρντ Σκοτ, Ρόμπερτ Χέιλς, Τζέφρι Χόλαντ, Χένρι Άιρινγκ, Ντίτερ Ούχντορφ και Ντέιβιντ Μπένταρ.

Αυτοί που συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Κάποιος που διαφωνεί.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τους συμβούλους στην Πρώτη Προεδρία και τους Δώδεκα Αποστόλους ως προφήτες, βλέποντες και αποκαλυπτές.

Αυτοί που συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Όσοι είναι αντίθετοι, αν υπάρχει κανείς, με την ίδια ένδειξη.

Προτείνεται να απαλλάξουμε από τα καθήκοντά τους, τους ακόλουθους ως Μέλη Ευρύτερης Περιοχής-Μέλη των Εβδομήκοντα, σε ισχύ από 1 Μαΐου 2005:

Χόρχε Αμπάντ ,Κάρλος Αγκουέρο ,Μάρκος Αϊντουκαΐτης ,Γκουστάβο Μπάριος ,Ρενέ Καμπρέρα ,Έντισον Καμπρίτο ,Ταντ Κάλιστερ ,Καρλ Κουκ ,Ρεϊνάλντο Κούγιονγκ ,Χόρχε ντελ Καστίγιο ,Μπένζαμιν ντε Χόγιος ,Λίντσεϊ Ντιλ ,Φρεντ Ντιμάγια ,Ενρίκε Φαλαμπέλα ,Ρομπέρτο Γκαρσία ,Λάρυ Γκίμπονς ,Σκοτ Γκρόου ,Τζων Χάρις ,Μέριλ Χίγκαμ ,Ράνταλ Χαφ ,Μάικλ

Τζένσεν ,Πολ Τζόνσον ,Γουον Γιονγκ Κόου ,Γουιλφρέντο Λοπέζ ,Ρόναλντ Λάβλαντ ,Τζέφρι Μάρτσαντ ,Χανς Μάτσον ,Ισραέλ Πέρεζ ,Χόλγκερ Ρακόου ,Αλφόνσο Ράμος ,Κάρλος Ρεβίγιο, ο πρεσβύτερος ,Μάνφρεντ Σούτσε ,Μίτσελ Σκοτ ,Ζοζέ Τειξέιρα ντα Σίλβα ,Λόουελ Σνόου ,Γκιγιέρμο Τόρες ,Ρόλαντ Γουόκερ

Όσοι επιθυμούν να ενωθούν μαζί μας στο να εκφράσουν την εκτίμησή τους για την υπηρέτηση αυτών των αδελφών, παρακαλώ να το δείξουν.

Προτείνεται να απαλλάξουμε με ψήφο ευχαριστίας και ειλικρινή εκτίμηση τις αδελφές στη γενική προεδρία της Προκαταρκτικής, Κολίν Μένλοβ, Σίντνυ Ρέινολντς και Γκέιλ Κλεγκ.

Όλοι όσοι μπορούν να συμμετέχουν με ψήφο εκτίμησης, παρακαλώ να το δείξουν.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τον Πρεσβύτερο Μάρλιν Τζένσεν ως Ιστορικό/Καταγραφέα της Εκκλησίας.

Όσοι συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Όσοι είναι αντίθετοι, με την ίδια ένδειξη.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τους Μπένζαμιν δε Χόγιος, Ντέιβιντ Ίβανς, Σκοτ Γκρόου, Ρίτσαρντ Χίνκλι, Πωλ Τζόνσον, Πωλ Κέλικερ, Πωλ Πίπερ και Γιουλίσες Σοάρες ως νέα μέλη στην Πρώτη Απαρτία των Εβδομήκοντα και τους Βον Γιονγκ Κο, Βόλφγκανγκ Πωλ, Λόουελ Σνόου και Πωλ Σιμπρόβσκι ως νέα μέλη στη Σεύτερη Απαρτία των Εβδομήκοντα.

Όσοι συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Όσοι είναι αντίθετοι, με την ίδια ένδειξη.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τους παρακάτω ως Μέλη Ευρύτερης Περιοχής-Μέλη των Εβδομήκοντα:

Νέλσον Αλταμιράνο ,Μανουέλ Αράιζ ,Σέρχιο Άβιλα ,Μαρτσέλο Μπολφαρίνι ,Σέιν Μπόουεν ,Ντέιβιντ Μπράουν ,Φερνάντο Καλντερόν ,Μίλτον ντα Ρότσα Καμάργκο ,Ντανιέλ Κανιόλες ,Πολόσκι Κορντόν ,Φεντερίκο Κοστάλες, ο νεότερος ,Τζων Ντάλτον ,Χίμπερ Ντίαζ ,Λουίς Ντουάρτε ,Φρέριχ Γκέρτς ,Ρόναλντ Χάμοντ ,Μιγκέλ Ιντάλγκο ,Πάτρικ Κίρον ,Ντόναλντ Κίες ,Κρίστιαν Κλέγιεβεγκ ,Λάρυ Λόρενς ,Ρόμπερτ Λις ,Ρενέ Λολί ,Γκλέντον Λάιονς ,Χουάν Ματσούκα ,Ρεϊμούντο Μοράλες ,Μπρεντ Νίλσον ,Κάρλος Ομπάτα ,Αλεχάντρο Ρόμπλες ,Γκεράρντο Ρούμπιο ,Γκβίντο Σένκανς ,Φαμπιάν Σινάμπαν ,Ντιρκ Σμίμπερτ ,Χανς Σόρενσεν ,Ίβιντ Στέρι ,Μιγκέλ Βαλντέζ ,Γκάρι Γουόκερ ,Ρίτσαρντ Ζαμπράνο

Αυτοί που συμφωνούν παρακαλώ να το δείξουν.

Όσοι είναι αντίθετοι, με την ίδια ένδειξη.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε την Τσέριλ Κλαρκ Λαντ ως γενική πρόεδρο της Προκαταρκτικής, με τις Μάργκαρετ Σβένσεν Λίφερθ ως πρώτη σύμβουλο και τη Βίκι Φουτζίι Ματσουμόρι ως δεύτερη σύμβουλο.

Αυτοί που συμφωνούν παρακαλώ να το δείξουν.

Αν υπάρχουν διαφωνούντες, με την ίδια ένδειξη.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τα Μέλη των άλλων Γενικών Εξουσιών, τα Μέλη Εξουσίας Ευρύτερης Περιοχής-Μέλη των Εβδομήκοντα και τα μέλη των γενικών προεδριών των βοηθητικών οργανώσεων ως είναι τώρα διορισμένα.

Όσοι συμφωνούν, παρακαλώ να το δείξουν.

Αντίθετοι, αν υπάρχουν.

Φαίνεται ότι η υποστήριξη υπήρξε παμψηφεί ομόφωνη.

Σας ευχαριστώ αδελφοί και αδελφές, για τη συνεχή πίστη και προσευχή σας.

Θα ζητήσουμε τώρα από τα νεοκληθέντα Μέλη της Γενικής Εξουσίας και τη γενική προεδρία της Προκαταρκτικής, να πάρουν τις θέσεις τους στο βάθρο.

Αναφορά Τμήματος Λογιστικού Ελέγχου της Εκκλησίας, 2004
Παρουσίαση από τον Ρόμπερτ Κάντουελ
Γενικό Διευθυντή, Τμήμα Λογιστικού Ελέγχου της Εκκλησίας

Προς την Πρώτη Προεδρία της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών

Αγαπητοί Αδελφοί:

Το Τμήμα Λογιστικού Ελέγχου της Εκκλησίας είναι ανεξάρτητο από όλα τα άλλα τμήματα και λειτουργίες της Εκκλησίας και έχει λάβει πρόσβαση σε όλα τα αρχεία και συστήματα που είναι απαραίτητα για να εκτιμήσει την επάρκεια των ελέγχων για τις αποδείξεις και τις δαπάνες των πόρων και την προφύλαξη της περιουσίας της Εκκλησίας. Το προσωπικό λογιστικού ελέγχου αποτελείται από πιστοποιημένους δημόσιους λογιστές, πιστοποιημένους εσωτερικούς οικονομικούς ελεγκτές, πιστοποιημένους οικονομικούς ελεγκτές πληροφοριακών συστημάτων και άλλους πιστοποιημένους επαγγελματίες.

Όπως υπαγορεύεται μέσω αποκάλυψης στο τμήμα 120 του Διδαχή και Διαθήκες, το Συμβούλιο που διαχειρίζεται τα Δέκατα δίνει εξουσία για τις δαπάνες των πόρων της Εκκλησίας. Το συμβούλιο αποτελείται από την Πρώτη Προεδρία, την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων και την Προεδρεύουσα Επισκοπική Ηγεσία. Αφότου έλαβαν εξουσιοδότηση για να δαπανήσουν τους

πόρους της Εκκλησίας, τα τμήματα της Εκκλησίας διαχειρίζονται εγκεκριμένους προϋπολογισμούς και δαπάνες πόρων σύμφωνα με την πολιτική και τις διαδικασίες της Εκκλησίας.

Βασισμένο επάνω στους λογιστικούς ελέγχους που τελέστηκαν, το Τμήμα Λογιστικού Ελέγχου της Εκκλησίας έχει την γνώμη ότι, όλα τα αποθηκευμένα υλικά, οι εισφορές που λήφθηκαν και η περιουσία της Εκκλησίας για το έτος 2004 έχουν διευθετηθεί και καταγραφεί σύμφωνα με τις κατάλληλες λογιστικές πρακτικές, τους κατάλληλους εγκεκριμένους προϋπολογισμούς, την πολιτική και διαδικασίες της Εκκλησίας.

Υποβάλλεται με εκτίμηση,

Τμήμα Λογιστικού Ελέγχου της Εκκλησίας
Ρόμπερτ Κάντουελ, Γενικός Διευθυντής

Στατιστική αναφορά, 2004
Παρουσίαση από τον Μάικλ Γουάτσον
Γραμματέα στην Πρώτη Προεδρία

Αδελφοί και αδελφές, η Πρώτη Προεδρία έχει εκδώσει την ακόλουθη αναφορά σχετικά με την ανάπτυξη και κατάσταση της Εκκλησίας μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2004:

Αριθμός μονάδων της Εκκλησίας
Πάσσαλοι 2.665
Ιεραποστολές 338
Περιφέρειες 646
Τομείς και κλάδοι 26.670

Μέλη της Εκκλησίας
Συνολικός αριθμός μελών 12.275.822
Αύξηση σε παιδιά με αρχείο 98.870
Νεοφώτιστοι που βαφτίστηκαν 241.239

Ιεραπόστολοι
Ιεραπόστολοι πλήρους απασχόλησης 51.067

Ναοί
Ναοί που αφιερώθηκαν κατά το έτος 2004 3
(Άκρα στη Γκάνα, Κοπεγχάγη στη Δανία και Μανχάταν στη Νέα Υόρκη)
Ναοί που επαναφιερώθηκαν κατά το έτος 2004 2
(Άνκορατζ στην Αλάσκα και Σάο Πάολο στη Βραζιλία)
Ναοί σε λειτουργία 119

Εξέχοντα μέλη που έχουν πεθάνει από τον προηγούμενο Απρίλιο

Πρεσβύτερος Νιλ Μάξουελ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων.
Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Χέετ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων.
Αδελφή Μάρτζορι Πέι Χίνκλι, σύζυγος του Προέδρου Γκόρντον Χίνκλι, Προέδρου της Εκκλησίας.
Αδελφή Ρούμπι Όλσον Χέετ, χήρα του Πρεσβύτερου Ντέιβιντ Χέετ.
Αδελφή Ντάντζελ Γουάιτ Νέλσον, σύζυγος του Πρεσβύτερου Ράσελ Νέλσον της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων.
Αδελφή Σάρα Μελίσα Μπρόουντμπεντ Πόλσεν Σόρενσεν, πρώην σύμβουλος στη Γενική Προεδρία της Προκαταρκτικής και σύζυγος του Πρεσβύτερου Λιν Σόρενσεν, πρώην μέλος των Εβδομήκοντα.
Αδελφή Ναόμι Μάξφιλντ Σάμουγεϊ, πρώην γενική πρόεδρος της Προκαταρκτικής.
Αδελφή Όλιβ Εϊλίν Ρόμπινσον Ντάνιον Κρίστενσεν, πρώην σύμβουλος στην Γενική Προεδρία της Προκαταρκτικής.
Αδελφή Τζοάν Μπλάκχερστ Σπένσερ, πρώην γενική γραμματέας της Ανακουφιστικής Εταιρείας.

Η αρετή της καλοσύνης
Πρεσβύτερος Τζόζεφ Γουέρθλιν
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Η καλοσύνη είναι η ουσία της σελέστιας ζωής. Καλοσύνη είναι ο τρόπος που ένα άτομο με στοιχεία χαρακτήρα όμοια με του Χριστού συμπεριφέρεται στους άλλους.

Πολλά χρόνια πριν, όταν κλήθηκα να είμαι επίσκοπος για πρώτη φορά, είχα την επιθυμία για την επισκοπική ηγεσία να επισκεπτούμε αυτούς που ήταν λιγότερο ενεργά μέλη στην Εκκλησία και να δούμε αν υπήρχε κάτι που θα μπορούσαμε να κάνουμε για να φέρουμε τις ευλογίες του ευαγγελίου στη ζωή τους.

Μια ημέρα, επισκεφτήκαμε έναν άνδρα στα πενήντα του που ήταν ένας αξιοσέβαστος μηχανικός. Μου είπε ότι η τελευταία φορά που είχε πάει στην εκκλησία ήταν όταν ήταν νεαρό αγόρι. Κάτι είχε συμβεί εκείνη την ημέρα. Έπαιζε μέσα στην τάξη και έκανε περισσότερη φασαρία από όσο έπρεπε, η δασκάλα του νευρίασε, τον τράβηξε έξω από την τάξη και του είπε να μην έρθει ξανά.

Δεν γύρισε ποτέ.

Μου έκανε μεγάλη εντύπωση ότι μια σκληρή λέξη που ειπώθηκε περισσότερο από τέσσερις δεκαετίες παλαιότερα θα είχε ένα τόσο έντονο αποτέλεσμα. Αλλά είχε. Και, ως συνέπεια, εκείνος ο άνδρας ποτέ δεν επέστρεψε στην εκκλησία. Ούτε η γυναίκα και τα παιδιά του.

Του ζήτησα συγγνώμη και του εξέφρασα τη θλίψη μου που του είχαν φερθεί με αυτό τον τρόπο. Του είπα πόσο ατυχές ήταν που μια λέξη που ειπώθηκε στα γρήγορα και τόσο παλιά θα μπορούσε να έχει το αποτέλεσμα να αποτρέψει την οικογένειά του από τις ευλογίες που έρχονται από την δραστηριότητα στην Εκκλησία.

«Μετά από 40 χρόνια», του είπα, «ήρθε ο καιρός για την Εκκλησία να βάλει τα πράγματα στη θέση τους».

Έκανα το καλύτερο που μπορούσα. Τον βεβαίωσα ότι ήταν ευπρόσδεκτος και ότι τον χρειαζόμαστε. Χάρηκα πολύ όταν εκείνος ο άνδρας και η οικογένειά του τελικά επέστρεψαν στην εκκλησία και έγιναν δυνατά και πιστά μέλη. Συγκεκριμένα, αυτός ο καλός αδελφός έγινε ένας αποτελεσματικός οικογενειακός δάσκαλος, γιατί καταλάβαινε πώς κάτι τόσο μικρό όσο μια μη ευγενική λέξη θα μπορούσε να έχει επιπτώσεις που επεκτείνονται σε μια ολόκληρη ζωή και ίσως και πιο μετά.

Η καλοσύνη είναι η ουσία της μεγαλοσύνης και τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά των ευγενέστερων ανδρών και γυναικών που έχω γνωρίσει. Η καλοσύνη είναι ένα διαβατήριο που ανοίγει πόρτες και κάνει φίλους. Μαλακώνει τις καρδιές και διαμορφώνει σχέσεις που μπορούν να κρατήσουν μια ζωή.

Οι ευγενικές λέξεις όχι μόνο εξυψώνουν το πνεύμα μας τη στιγμή που λέγονται, αλλά μπορούν να παραμείνουν μαζί μας με τα χρόνια. Μια ημέρα, όταν ήμουν στο κολέγιο, ένας άνδρας επτά χρόνια μεγαλύτερός μου με συνεχάρη για την επίδοσή μου σε έναν ποδοσφαιρικό αγώνα. Όχι μόνο επαίνεσε το πόσο καλά τα είχα πάει στο παιχνίδι, αλλά είχε προσέξει ότι είχα δείξει καλά στοιχεία για έναν αθλητή επίσης. Ακόμα και αν αυτή η συζήτηση έγινε περισσότερο από 60 χρόνια πριν και είναι πολύ δύσκολο για το άτομο που με συνεχάρη να θυμάται οτιδήποτε από αυτή τη συζήτηση, ακόμη θυμάμαι τα καλοσυνάτα λόγια που μου είπε εκείνη την ημέρα ο Γκόρντον Χίνκλι, που αργότερα θα γινόταν ο Πρόεδρος της Εκκλησίας.

Τα χαρακτηριστικά της φροντίδας και της καλοσύνης είναι αδιάσπαστα ενωμένα με τον Πρόεδρο Χίνκλι. Όταν ο πατέρας μου πέθανε το 1963, ο Πρόεδρος Χίνκλι ήταν το πρώτο άτομο που ήρθε στο σπίτι μας. Δεν θα ξεχάσω ποτέ την καλοσύνη του. Έδωσε στη μητέρα μου μια ευλογία και ανάμεσα στα άλλα πράγματα, της υποσχέθηκε ότι υπήρχαν πολλά τα οποία θα έπρεπε να προσμένει και ότι η ζωή θα ήταν γλυκιά για εκείνη. Αυτά τα λόγια είχαν δώσει παρηγοριά και ενθάρρυνση στη μητέρα μου και σε μένα και ποτέ δε θα ξεχάσω την καλοσύνη του.

Η καλοσύνη είναι η ουσία της σελέστιας ζωής. Η καλοσύνη είναι το πώς ένα άτομο, που έχει στοιχεία χαρακτήρα όμοια με τού Χριστού, φέρεται στους άλλους. Η καλοσύνη θα πρέπει να διαποτίζει όλα μας τα λόγια και τις πράξεις στη δουλειά, στο σχολείο, στην Εκκλησία και ειδικά στα σπίτια μας.

Ο Ιησούς, ο Σωτήρας μας, ήταν η επιτομή της καλοσύνης και της συμπόνιας. Γιάτρεψε τους αρρώστους. Πέρασε μεγάλο μέρος του χρόνου Του τελώντας διακονία στον έναν ή στους πολλούς. Μίλησε με συμπόνια στη Σαμαρείτισσα γυναίκα που την περιφρονούσαν πολλοί. Υπέδειξε στους μαθητές Του να αφήσουν τα μικρά παιδιά να έρθουν προς Εκείνον. Ήταν καλοσυνάτος προς όλους που είχαν διαπράξει αμαρτία, καταδικάζοντας μόνο την αμαρτία, όχι τον αμαρτωλό. Με καλοσύνη επέτρεψε σε χιλιάδες Νεφίτες να προχωρήσουν και να αισθανθούν τα αποτυπώματα από τα καρφιά στα χέρια και στα πόδια Του. Παρ' όλα αυτά, η μεγαλύτερη πράξη καλοσύνης ήταν η εξιλεωτική Του θυσία, ελευθερώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο όλους

από τα αποτελέσματα του θανάτου και όλους από τα αποτελέσματα της αμαρτίας, με την προϋπόθεση της μετάνοιας.

Ο προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έδωσε το παράδειγμα καλοσύνης στη ζωή του για όλους μικρούς και μεγάλους. Ένα παιδί που επωφελήθηκε από την καλοσύνη του Προφήτη θυμάται:

«Ο μεγαλύτερος αδελφός μου και εγώ πηγαίναμε στο σχολείο, κοντά στο κτίριο που ήταν γνωστό ως η μάντρα με τούβλα του Τζόζεφ. Έβρεχε την προηγούμενη ημέρα και ήταν γεμάτο λάσπες, ειδικά κατά μήκος εκείνου του δρόμου. Τα πόδια του αδελφού μου Ουάλας και τα δικά μου μπήκαν στη λάσπη και δεν μπορούσαμε να βγούμε και, βεβαίως, σαν παιδιά, αρχίσαμε να κλαίμε, γιατί σκεφτήκαμε ότι θα μέναμε εκεί. Όμως κοιτώντας προς τα πάνω, είδα τον αγαπημένο φίλο των παιδιών, τον προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, να έρχεται προς εμάς. Σε λίγο μας είχε βάλει σε κάποιο ψηλότερο σημείο όπου το έδαφος ήταν πιο στεγνό. Τότε έσκυψε και καθάρισε τη λάσπη από τα μικρά μας, βαριά παπουτσάκια, πήρε το μαντίλι του από την τσέπη του και σκούπισε τα δακρυσμένα πρόσωπά μας. Μας είπε ευγενικά και ενθαρρυντικά λόγια και μας έστειλε στο δρόμο μας προς το σχολείο χαρούμενους».1

Δεν υπάρχει υποκατάστατο της καλοσύνης μέσα στο σπίτι. Πήρα αυτό το μάθημα από τον πατέρα μου. Πάντοτε άκουγε τη συμβουλή της μητέρας μου. Ως αποτέλεσμα, ήταν ένας καλύτερος, πιο σοφός και καλοσυνάτος άνδρας.

Έχω προσπαθήσει να ακολουθήσω το παράδειγμα του πατέρα μου και να ακούσω τη γνώμη της γυναίκας μου. Τίμησα την γνώμη της. Για παράδειγμα, όταν η γυναίκα μου ξεκινά μια πρόταση με τις λέξεις, «Νομίζω πως εσύ...», αμέσως δίνω προσοχή και ξεκινώ να αναζητώ μέσα στο μυαλό μου κάτι που μπορεί να έχω κάνει λάθος. Μερικές φορές, προτού η γυναίκα μου τελειώσει την πρότασή της, έχω ήδη σχεδιάσει στο μυαλό μου μια μεγάλη συγγνώμη.

Στ' αλήθεια, η γυναίκα μου είναι ένα πρότυπο καλοσύνης, ευγένειας και συμπόνιας. Και η εσώτερη γνώση της, οι συμβουλές και η υποστήριξή της υπήρξαν πολύτιμες για μένα. Χάρη σ' εκείνη, επίσης, είμαι πιο σοφός και πιο ευγενικό άτομο.

Τα πράγματα που λέτε, ο τόνος της φωνής σας, ο θυμός ή η ηρεμία στα λόγια σας — αυτά τα πράγματα τα παρατηρούν τα παιδιά σας και άλλοι. Βλέπουν και μαθαίνουν τα καλοσυνάτα, όπως επίσης και τα μη καλοσυνάτα πράγματα που λέμε ή κάνουμε. Τίποτα δεν εκθέτει τον εαυτό μας περισσότερο από το πώς συμπεριφερόμαστε ο ένας προς τον άλλο μέσα στο σπίτι.

Συχνά αναρωτιέμαι γιατί κάποιοι αισθάνονται ότι πρέπει να επικρίνουν τους άλλους. Είναι στο αίμα τους, υποθέτω και γίνεται τόσο φυσικό για αυτούς, που συχνά ούτε καν το σκέφτονται. Επικρίνουν τους πάντες — με τον ίδιο τρόπο που η αδελφή Τζόουνς διευθύνει τη μουσική, με τον ίδιο τρόπο που ο αδελφός Σμιθ διδάσκει ένα μάθημα ή καλλιεργεί τον κήπο του.

Ακόμα και όταν νομίζουμε ότι δεν βλάπτουμε κανέναν με τα επικριτικά σχόλιά μας, οι επιπτώσεις συχνά ακολουθούν. Θυμάμαι το παιδί που έδωσε ένα φάκελο με προσφορές στον επίσκοπό του και του είπε ότι ήταν για εκείνον. Ο επίσκοπος, χρησιμοποιώντας αυτή τη στιγμή για να διδάξει, εξήγησε στο αγόρι ότι θα πρέπει να σημειώσει επάνω στο φύλλο εισφορών αν ήταν δέκατα, προσφορές νηστείας ή για κάτι άλλο. Το παιδί επέμενε ότι τα χρήματα ήταν για

τον ίδιο τον επίσκοπο. Όταν ο επίσκοπος ρώτησε γιατί, το παιδί απάντησε, «Γιατί ο πατέρας μου λέει ότι είσαστε ένας από τους πιο φτωχούς επίσκοπους που είχαμε ποτέ».

Η Εκκλησία δεν είναι ένα μέρος όπου συγκεντρώνονται οι τέλειοι άνθρωποι για να πουν τέλεια πράγματα ή να έχουν τέλειες σκέψεις ή έχουν τέλεια αισθήματα. Η Εκκλησία είναι ένα μέρος όπου μαζεύονται ατελή άτομα για να παρέχουν ενθάρρυνση, υποστήριξη και υπηρεσία ο ένας στον άλλο καθώς προχωρούμε στο ταξίδι μας για να επιστρέψουμε στον Επουράνιο Πατέρα μας.

Ο καθένας από εμάς θα ταξιδέψει σε ένα διαφορετικό δρόμο σε αυτή τη ζωή. Ο καθένας προοδεύει με διαφορετικό βαθμό. Οι πειρασμοί που προβληματίζουν τον αδελφό σας μπορεί να μην σας προβληματίσουν καθόλου. Δυνάμεις που εσείς έχετε, μπορεί να φαίνονται κάτι το αδύνατο για κάποιον άλλο.

Ποτέ μην υποτιμάτε αυτούς που είναι λιγότερο τέλειοι από εσάς. Μην στενοχωριέστε επειδή κάποιος δεν μπορεί να ράψει τόσο καλά όσο εσείς, δεν μπορεί να ρίξει την μπάλα τόσο καλά όσο εσείς, δεν μπορεί να κάνει κωπηλασία ή να σκαλίσει το χώμα τόσο καλά όσο εσείς.

Είμαστε όλοι παιδιά του Επουράνιου Πατέρα μας. Και είμαστε εδώ με τον ίδιο σκοπό: να μάθουμε να Τον αγαπάμε με όλη την καρδιά, την ψυχή, το νου και δύναμή μας και να αγαπάμε τον πλησίον μας σαν τον εαυτό μας2.

Ένας τρόπος για να μετρήσετε την αξία σας στο βασίλειο του Θεού είναι να αναρωτηθείτε, «Πόσο καλά τα πάω στο να βοηθάω τους άλλους να φθάσουν τις δυνατότητές τους; Υποστηρίζω άλλους στην Εκκλησία ή τους επικρίνω;»

Αν επικρίνετε τους άλλους, αποδυναμώνετε την Εκκλησία. Αν χτίζετε πνευματικώς άλλους, χτίζετε το βασίλειό του Θεού. Όπως ο Επουράνιος Πατέρας είναι καλοσυνάτος, έτσι και εμείς θα πρέπει να είμαστε καλοσυνάτοι στους άλλους.

Ο Πρεσβύτερος Τζέιμς Τάλματζ, ένας άνδρας που τον θυμούνται για τις διδασκαλίες του σχετικά με τις διδαχές, έδειξε μεγάλη καλοσύνη σε μια οικογένεια γειτόνων που ήταν σε απελπισία. Ήταν εντελώς άγνωστοι γι' αυτόν. Προτού γίνει απόστολος, ως νέος πατέρας, κατάλαβε ότι κάποιοι υπέφεραν πολύ στο σπίτι των γειτόνων του, των οποίων η πολυμελής οικογένεια είχε προσβληθεί από μία φοβερή ασθένεια, τη διφθερίτιδα. Δεν τον ένοιαζε που δεν ήταν μέλη της Εκκλησίας, η καλοσύνη και η χριστιανική του αγάπη τον παρότρυναν να ενεργήσει. Η Ανακουφιστική Εταιρεία προσπαθούσε απεγνωσμένα να βρει άτομα για να βοηθήσουν, αλλά κανείς δεν το έκανε εξαιτίας της κολλητικής φύσης της αρρώστιας.

Όταν έφθασε, ο Τζέιμς βρήκε ένα παιδί ήδη νεκρό και άλλα δύο παιδιά σε πολύ άσχημη κατάσταση από την αρρώστια. Αμέσως έπιασε δουλειά, καθαρίζοντας το βρόμικο σπίτι, ετοιμάζοντας το σώμα του παιδιού για να το θάψει, καθαρίζοντας και βοηθώντας τα άλλα άρρωστα παιδιά και πέρασε όλη την ημέρα κάνοντας αυτό. Γύρισε πίσω το επόμενο πρωί και διαπίστωσε ότι ένα ακόμα παιδί πέθανε εκείνη τη νύχτα. Ένα τρίτο παιδί υπέφερε ακόμα πολύ. Έγραψε στο ημερολόγιό του: «Έγερνε στο λαιμό μου, βήχοντας κάθε τόσο [και βγάζοντας μικρόβια] επάνω στο πρόσωπο και τα ρούχα μου... παρ' όλα αυτά, δεν μπορούσα να τη διώξω μακριά μου. Επί μισή ώρα πριν από το θάνατό της, περπατούσα πάνω κάτω, κρατώντας ένα

μικρό πλασματάκι στα χέρια μου. Πέθανε με πόνο στις 10 π.μ. Τα τρία παιδιά είχαν πεθάνει όλα τους μέσα σε διάστημα 24 ωρών». Στη συνέχεια βοήθησε την οικογένεια στις διαδικασίες της ταφής και μίλησε στη συγκέντρωση στο νεκροταφείο3. Αυτά τα έκανε όλα για μια οικογένεια αγνώστων. Τι μεγάλο παράδειγμα χριστιανικής καλοσύνης!

Όταν είμαστε γεμάτοι καλοσύνη, δεν είμαστε επικριτικοί. Ο Σωτήρας δίδαξε, «Και μη κρίνετε, και δεν θα κριθείτε· και μη καταδικάζετε, και δε θα καταδικαστείτε· συγχωρείτε, και θα συγχωρηθείτε»4. Επίσης δίδαξε ότι, «με όποια κρίση κρίνετε, θα κριθείτε· και με όποιο μέτρο μετράτε, θα αναμετρηθεί σε σας»5.

«Αλλά», ρωτάτε, «τι γίνεται όταν οι άνθρωποι είναι αγενείς;»

Να τους αγαπάτε.

«Αν είναι ενοχλητικοί;»

Να τους αγαπάτε.

«Αλλά αν προσβάλουν; Σίγουρα πρέπει να κάνω κάτι τότε;»

Να τους αγαπάτε.

«Αν είναι ιδιότροποι;»

Η απάντηση είναι η ίδια.
Να είστε καλοσυνάτοι.
Να τους αγαπάτε.

Γιατί; Στις γραφές, ο Ιούδας δίδαξε, «Και άλλους μεν να ελεείτε, κάνοντας διάκριση»6.

Ποιος μπορεί να πει πόσο μεγάλη επίδραση μπορούμε να έχουμε όταν είμαστε καλοσυνάτοι;

Αδελφοί και αδελφές μου, το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού υπερβαίνει τη θνητότητα. Το έργο μας εδώ είναι μια σκιά μεγαλύτερων και αφάνταστων πραγμάτων που θα έρθουν.

Οι ουρανοί άνοιξαν στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Είδε τον ζωντανό Θεό και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό.

Στις ημέρες μας, ένας προφήτης, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι, περπατάει στη γη και παρέχει καθοδήγηση για την εποχή μας.

Όπως ο Επουράνιος Πατέρας μας, μάς αγαπάει και εμείς επίσης θα πρέπει να αγαπάμε τα παιδιά Του.

Είθε να είμαστε πρότυπα καλοσύνης. Είθε να ζήσουμε σύμφωνα με τα λόγια του Σωτήρα: «από τούτο θα γνωρίσουν όλοι ότι είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη ο ένας προς τον άλλον»7. Για αυτές τις αλήθειες, καταθέτω μαρτυρία στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:
1. Margarette McIntire Burgess, στο *Juvenile Instruction,* 15 Ιαν. 1892, 66--67.
2. Βλέπε, Κατά Μάρκον 12:30, 31
3. Βλέπε, John R. Talmage, *The Talmage Story: Life of James E. Talmage —Talmage-Educator, Scientist, Apostle,* (1972), 112-114.
4. Κατά Λουκάν 6:37.
5. Κατά Ματθαίον 7:2.
6. Ιούδα 1:22.
7. Κατά Ιωάννην 13:35.

Η δύναμη του οδηγού του ιεραπόστολου: *«Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου»*
Πρεσβύτερος Ρίτσαρντ Σκοτ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Σας παροτρύνω να ανακαλύψετε πώς αυτή η εξαιρετική πηγή μπορεί να σας βοηθήσει στις ιεραποστολικές προσπάθειές σας.

Είμαι πολύ ευγνώμων που μπορώ να συζητήσω μαζί σας για μια συναρπαστική εξέλιξη, η οποία θα διευκολύνει τον καθέναν από εμάς να μιλήσουμε σε αγαπημένα πρόσωπα και φίλους για το ένδοξο μήνυμα της Αποκατάστασης της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού. Έχει γεμίσει με ενεργητικότητα και ενθουσιασμό τις καρδιές των ιεραποστόλων μας, γιατί τους εφοδιάζει να διδάξουν το μήνυμά τους με δύναμη και να δώσουν μαρτυρία για τον Κύριο Ιησού Χριστό και για τον προφήτη Του, Τζόζεφ Σμιθ, χωρίς τους περιορισμούς ενός προκαθορισμένου διαλόγου. Ενώ ο οδηγός αυτός γράφτηκε αρχικά για χρήση από ιεραπόστολους πλήρους απασχόλησης, αποδείχθηκε ότι το περιεχόμενό του είναι ιδιαίτερα ευεργετικό επίσης για γονείς, οι οποίοι θέλουν να βοηθήσουν τα παιδιά τους να προετοιμαστούν για ιεραποστολή. Νέοι άνδρες και γυναίκες, καθώς και μερικά ζευγάρια, χρησιμοποιούν την πηγή αυτή για να ξεκινήσουν τη μελέτη τους πριν πάνε στα ιεραποστολικά εκπαιδευτικά κέντρα. Ορισμένοι ηγέτες της ιεροσύνης έχουν επιβεβαιώσει την αξία του κατά την προετοιμασία των αδελφών της Ααρωνικής Ιεροσύνης για ιεραποστολές. Το εργαλείο αυτό είναι ανεκτίμητης αξίας ως βοήθημα των προσπαθειών των απαρτιών ιεροσύνης και βοηθητικών οργανώσεων, για να στηρίξουν τα νέα μέλη ώστε να γίνουν πιο ισχυρά ως προς τη μαρτυρία και την υπακοή τους. Μιλώ για τον καινούριο αυτό οδηγό, *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου*, και τις μεθόδους προγραμματισμού που το συνοδεύουν, όπως αυτό το «Βιβλίο καθημερινού προγραμματισμού ιεραπόστολου».

Θα ήθελα να συζητήσω μαζί σας το γιατί έχω ενθουσιαστεί τόσο με το, *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου.* Επικεντρώνεται στην ιεραποστολική προσπάθειά μας όσο ποτέ άλλοτε. Επί χρόνια ρωτάω ιεραπόστολους: «Ποιος είναι ο σκοπός της ιεραποστολής σας;» Οι απαντήσεις τους διαφέρουν πάρα πολύ. Οι περισσότεροι δεν είχαν κάποιο συγκεκριμένο σκοπό επάνω στον

οποίο να οργανώσουν τις προσπάθειές τους. Η πρώτη σελίδα αυτού του οδηγού επικεντρώνει δυναμικά τους ιεραπόστολους στον αληθινό σκοπό τους: «Προσκαλέστε άλλους να έλθουν προς τον Χριστό, βοηθώντας τους να λάβουν το αποκατεστημένο ευαγγέλιο μέσω της πίστης στον Ιησού Χριστό και της Εξιλέωσής Του, της μετάνοιας, του βαφτίσματος, του να λάβουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος και να υπομείνουν μέχρι τέλους». Μετά, τα περιεχόμενα προτείνουν πώς να το κάνουν, κατά την καθοδήγηση από το Πνεύμα.

Το προηγούμενο υλικό για τον ιεραπόστολο ήταν αποτελεσματικό για την εποχή τους, όμως ο κόσμος έχει αλλάξει δραματικά. Οι αξίες, οι οποίες συνιστούν το βασικό θεμέλιο της κοινωνίας έχουν δεχθεί δριμεία επίθεση από τον Σατανά και τους συμμάχους του. Υπήρχε επείγουσα ανάγκη για έναν βελτιωμένο τρόπο να κηρύξουμε την πληρότητα της αλήθειας, την οποία έθεσε ξανά στη γη ο Θεός. Αυτό περιλαμβάνει την κατανόηση του σχεδίου ευτυχίας του Θεού και το πώς αυτό επέστρεψε στη γη μέσω του μοναδικού προφήτη Του, Τζόζεφ Σμιθ. Επίσης, ότι η Εκκλησία του Ιησού Χριστού με την εξουσία της ιεροσύνης να ενεργεί στο όνομά Του είναι ξανά επάνω στη γη, στην πληρότητά της.

Πολύ ωραία ο Πρόεδρος Χίνκλι μας διδάσκει: «Για πολλά χρόνια τώρα έχουμε θέσει ένα πρότυπο ως προς τα ιεραποστολικά μαθήματα. Πολύ μεγάλο καλό έχει προέλθει από αυτό… Όμως, δυστυχώς, η μέθοδος αυτή, σε πάρα πολλές περιπτώσεις έχει καταλήξει να είναι μια παρουσίαση που έχουμε απομνημονεύσει, όπου λείπει το Πνεύμα και η προσωπική πεποίθηση… «[Οι ιεραπόστολοι] θα έπρεπε να έχουν κάνει κτήμα τους τις ιδέες των μαθημάτων. Όμως θα έπρεπε… να διδάσκουν τις ιδέες αυτές με τα δικά τους λόγια, υπό την καθοδηγητική επιρροή του Αγίου Πνεύματος».1

Η αρχή αυτή αποτελεί ένα θεμέλιο στύλο τού, *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου.* Οι ιεραπόστολοι σε όλο τον κόσμο τώρα, λαβαίνουν στο νου και στην καρδιά τους το μήνυμα της Αποκατάστασης του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, το σχέδιο σωτηρίας, τις βασικές εντολές και τους νόμους και διατάξεις του ευαγγελίου. Τα μαθήματα αυτά δίνονται με τα δικά τους λόγια, όπως καθοδηγούνται από το Πνεύμα. Ο στόχος αυτός έχει βελτιώσει αφάνταστα την αποτελεσματικότητα των ιεραπόστολων που το χρησιμοποιούν.

Το *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου,* περιλαμβάνει κεφάλαια τα οποία προσφέρουν εξαιρετικά πολύτιμες πληροφορίες σχετικά με το πώς να αναγνωρίζουμε και να καταλαβαίνουμε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Υπάρχουν γραφές για το πώς να μελετάμε αποδοτικά και πώς να βελτιώνουμε τις προσωπικές ικανότητές μας στη διδασκαλία. Ένα κεφάλαιο εξηγεί γιατί το Βιβλίο του Μόρμον είναι ο θολόλιθος της θρησκείας μας. Πώς μπορεί να απαντήσει σε βαθύτερα ερωτήματα της ψυχής. Πώς μπορεί να οικοδομήσει πίστη και να βοηθήσει τους άλλους να πλησιάσουν περισσότερο το Θεό. Επιπλέον οδηγίες δείχνουν πώς το Βιβλίο του Μόρμον είναι μια απτή πηγή, την οποία μπορεί να χρησιμοποιήσει ένα άτομο για να επιβεβαιώσει την αλήθεια του μηνύματός μας. Ο ιεραπόστολος διδάσκεται πώς να επιζητεί στοιχεία χαρακτήρα όμοια με του Χριστού, όπως ελπίδα, φιλανθρωπία και αγάπη, διότι η αγάπη είναι το θεμέλιο κάθε ιεραποστολικής υπηρέτησης που έχει νόημα. Θαυμάσια πράγματα προτείνονται για την εκμάθηση μιας γλώσσας ιεραποστολής. Παρέχονται ευκρινείς, αποτελεσματικοί τρόποι προγραμματισμού, για να βοηθήσουν έναν ιεραπόστολο να χρησιμοποιήσει περισσότερο συνετά το χρόνο του. Αναφέρονται αποδεδειγμένες μέθοδοι για να εντοπιστούν και να προετοιμαστούν άτομα για διδασκαλία. Δίνεται εφαρμόσιμη καθοδήγηση για

να βοηθηθούν τα άτομα να δώσουν και να τηρήσουν υποσχέσεις, οι οποίες οδηγούν στο βάφτισμα, στην επικύρωση και τη συγκράτηση των ατόμων ενεργών στην Εκκλησία. Ο οδηγός αυτός περιέχει μεθόδους για να συνδυαστούν οι προσπάθειες των πλήρους απασχόλησης ιεραποστόλων, των ηγετών πασσάλου και τομέα και των μελών. Με τη βοήθεια αυτή, περισσότερα νέα μέλη μπορούν να κάνουν μια περισσότερο ασφαλή μετάβαση στην ιδιότητα ως μελών της Εκκλησίας. Υπάρχει μεγαλύτερη βεβαιότητα ότι εκείνοι οι οποίοι μέσω βαφτίσματος και επικύρωσης παίρνουν επάνω τους το όνομα του Ιησού Χριστού και υπόσχονται να υπακούν τις εντολές Του, θα έχουν τις υποσχεθείσες ευλογίες Του σε όλη τη ζωή τους.

Χρησιμοποιώντας το εμπνευσμένο περιεχόμενο τού, *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου*, πολλοί ιεραπόστολοι έχουν βελτιώσει δραματικά την ικανότητά τους να διδάσκουν με πειθώ και να προσκαλούν την επιβεβαιωτική μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος. Ζήτησα πρόσφατα από δύο βοηθούς ενός προέδρου ιεραποστολής να μου μιλήσουν για το όραμα του Τζόζεφ Σμιθ, ενώ εγώ έκανα τον ερευνητή. Σχεδίαζα να τους δυσκολέψω αρκετά, για να δω πώς θα αντιδρούσαν. Όμως η ειλικρίνεια του μηνύματός τους, η καθαρότητα της πρόθεσής τους, η ικανότητα με την οποία τα πέρασαν σε μένα, έστω και αν ήταν ένα μάθημα εξάσκησης, ήταν τόσο έντονα και ισχυρά, ώστε δεν μπόρεσα να το κάνω.

Μπορείτε να δείτε και μόνοι σας αυτή τη βελτίωση. Ζητήστε από ιεραπόστολους να παρουσιάσουν το πρώτο μάθημα στην οικογένειά σας, στο σπίτι σας. Και, ακόμα καλύτερα, προσκαλέστε γείτονες να έρθουν στο σπίτι σας να τους διδάξουν οι ιεραπόστολοι. Καθοδηγημένοι από το Πνεύμα, θα εξηγήσουν με δικά τους λόγια πώς ο Πατέρας στους Ουρανούς έχει χρησιμοποιήσει προφήτες στη διάρκεια των αιώνων, για να κάνει γνωστό το σχέδιό Του ευτυχίας στα παιδιά Του. Αισθανθείτε τη μαρτυρία τους καθώς δίνουν μαρτυρία για το ουράνιο όραμα με το οποίο ο Θεός Πατέρας και ο Υιός Του, Ιησούς Χριστός, εμφανίστηκαν στον Τζόζεφ Σμιθ. Θα ξετυλίξουν με επιδεξιότητα την ακολουθία των γεγονότων τα οποία αποκατέστησαν την πληρότητα του ευαγγελίου, με την εξουσία να ενεργούν στο όνομα του Θεού ξανά επάνω στη γη. Μπορείτε, επίσης, να συνοδεύσετε ιεραπόστολους καθώς θα διδάσκουν σε άλλους αυτές τις αλήθειες που εμπνέουν. Η παρουσία σας θα ενδυναμώσει πολύ εκείνους, οι οποίοι ακούνε αυτές τις πολύτιμες αλήθειες για πρώτη φορά.

Εντατική προσπάθεια από μέρους της Πρώτης Προεδρίας, της Απαρτίας των Δώδεκα, άλλων μελών της Γενικής Εξουσίας και ιδιαίτερα ικανές ομάδες αφοσιωμένων, έμπειρων μελών του προσωπικού, παρήγαγαν το *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* και τις μεθόδους προγραμματισμού. Εκείνοι, οι οποίοι συμμετείχαν στη δημιουργία του, είναι μάρτυρες της εμπνευσμένης κατεύθυνσης του Κυρίου μέσω του Αγίου Πνεύματος για τη σύλληψη, τη διαμόρφωση και την ολοκλήρωση του υλικού στο *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου.*

Μετά από εκτεταμένες δοκιμές σε 14 ιεραποστολές, το Μεξικό, την Αγγλία και την Ιαπωνία, το *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* προσαρμόστηκε. Το αποτέλεσμα επανεξετάστηκε, διαφοροποιήθηκε και εγκρίθηκε από την Πρώτη Προεδρία και την Απαρτία των Δώδεκα. Στις 15 Οκτωβρίου 2004, μια παγκόσμια δορυφορική εκπομπή έκανε γνωστό το *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* σε προέδρους ιεραποστολής και ηγέτες ιεραποστόλων. Δόθηκε σε κάθε ιεραπόστολο σε όλο τον κόσμο από ένα αντίτυπο στα Αγγλικά. Μολονότι πολλοί δε μιλούσαν Αγγλικά, αισθάνθηκαν ότι αποτελούν μέρος της ανανέωσης στην ιεραποστολική προσπάθειά μας. Είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι ορισμένοι ιεραπόστολοι που μιλούσαν ξένη γλώσσα,

παρακινήθηκαν να μάθουν Αγγλικά. Στις αρχές αυτού του έτους διανεμήθηκαν αντίτυπα του *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου,* στα Ιαπωνικά, Κορεάτικα, Ισπανικά και Πορτογαλικά. Έως το τέλος του έτους, αναμένουμε να είναι διαθέσιμος ο οδηγός στις περισσότερες από τις γλώσσες που μιλούν οι ιεραπόστολοι.

Αλλά δεν είναι μόνο οι ιεραπόστολοι, οι οποίοι ωφελούνται από το *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου*:

• Η σύζυγος ενός προέδρου ιεραποστολής, μελέτησε και συλλογίστηκε κάθε λέξη στο *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου,* μαζί με κάθε αναφορά στις γραφές. Μετά έκανε κάτι που έως τότε δεν είχε το θάρρος να κάνει — προσκάλεσε ένα στενό συγγενή, για να διαβάσει, να μελετήσει και να συλλογιστεί το Βιβλίο του Μόρμον. Το άτομο εκείνο δέχτηκε την πρόσκλησή της και ωφελήθηκε πάρα πολύ.
• Μια άλλη οικογένεια χρησιμοποιεί το *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου*, για να βοηθήσει να προετοιμαστούν τα παιδιά τους για ιεραποστολές. Αναφέρουν: «Ο 17χρονος γιος μας ήταν ο πρώτος που του ανατέθηκε έργο. Όπως το περιμέναμε, έψαξε να βρει το μικρότερο τμήμα στο βιβλίο. Ωστόσο, το μάθημά του ήταν μια 20 λεπτών ομιλία , μια έκφραση από καρδιάς για τις αρχές, ολοκληρωμένη με γραφές και μαρτυρία».
• Από κάποιο πατέρα που προετοίμαζε το γιο του για ιεραποστολική υπηρέτηση: «Το *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου…* μου έχει δώσει μια προοπτική των πραγμάτων και μια ξεκάθαρη κατανόηση του σκοπού της ζωής, των υποχρεώσεών μου και των ευθυνών μου ως μέλος της Εκκλησίας, ως πατέρα και συζύγου… Μου έχει δώσει, επίσης, συγκεκριμένες μεθόδους για να ακολουθήσω καλύτερα αυτό το ταξίδι… Ο γιος του κλήθηκε χτες να είναι ιεραπόστολος.

Έχουμε δει πολλά καλά να πραγματοποιούνται στους λίγους αυτούς επτά μήνες που εισήχθη το *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου,* όμως τα καλύτερα θα έρθουν στο μέλλον, καθώς όλοι μας γινόμαστε καλύτεροι στη χρήση αυτού του εξαιρετικού εργαλείου για τον ιεραπόστολο.

Σας παροτρύνω να χρησιμοποιείτε το υλικό αυτό στις προεδρίες σας, στις συγκεντρώσεις σας εκτελεστικής επιτροπής ιεροσύνης και στα συμβούλια τομέα, για να διασφαλίσετε ότι εκείνοι οι οποίοι παίρνουν επάνω τους τις διαθήκες του βαφτίσματος, λαβαίνουν σε όλη τη ζωή τους πλήρεις καρπούς από την ιδιότητά τους ως μέλη της Εκκλησίας. Μέσω της χρήσης του νέου Αρχείου Προόδου για τα άτομα που προετοιμάζονται για βάφτισμα, οι προσπάθειες του ιεραπόστολου και του μέλους μπορούν να συντονιστούν εξαίρετα. Είμαι βέβαιος ότι περισσότεροι πρόσφατα νεοφώτιστοι θα δουν ότι είναι ευκολότερο να εκπληρώσουν την επιθυμία τους να παραμείνουν ενεργοί, καθώς τα μέλη και οι ιεραπόστολοι συνεργάζονται, χρησιμοποιώντας τις αρχές στο *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου.*

Το μήνυμα της Πρώτης Προεδρίας στο *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου,* δίνει ένα μεγάλο κίνητρο στους ιεραπόστολους. Ίσως ενθαρρύνει και εσάς στις ιεραποστολικές σας προσπάθειες. Δηλώνει: «Δεν υπάρχει πιο εμπνευσμένο έργο από αυτό του ιεραποστολικού έργου… Το *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* έχει σαν σκοπό να σας βοηθήσει να γίνετε ένας καλύτερα προετοιμασμένος, περισσότερο ώριμος πνευματικά ιεραπόστολος και ένας πειστικότερος δάσκαλος... Σας παροτρύνουμε να υψωθείτε σε μία νέα αίσθηση υπόσχεσης και δέσμευσης να βοηθήσετε τον Πατέρα μας στους Ουρανούς στο ένδοξο έργο Του… Ο Κύριος θα σας ανταμείψει και πλούσια θα σας ευλογήσει καθώς Τον υπηρετείτε ταπεινά και με προσευχή».2

Μπορείτε να αντιληφθείτε αυτό το όραμα; Θα ενθουσιαστείτε όσο κι εγώ, όταν αρχίσετε στην προσωπική ζωή σας να καταλαβαίνετε και να χρησιμοποιείτε τη μέθοδο αυτή του ιεραπόστολου. Αντίθετα με προηγούμενο υλικό για ιεραπόστολους πλήρους απασχόλησης, το *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου*, είναι διαθέσιμο σε οποιονδήποτε ηγέτη ή μέλος μέσω διανομής της Εκκλησίας.

Ίσως η μεγαλύτερη ωφέλεια από το *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* θα φανεί στη ζωή των ιεραπόστολων που επιστρέφουν στην πατρίδα τους, οι οποίοι θα γίνουν αποτελεσματικότεροι γονείς, περισσότερο ικανοί ηγέτες της Εκκλησίας και καλύτεροι επαγγελματίες, εξαιτίας της πνευματικής ανάπτυξης που θα έρθει από την κατανόηση και την εφαρμογή των όσων υπάρχουν στο εμπνευσμένο περιεχόμενό του.

Εκ μέρους των ιεραποστόλων μας σε όλο τον κόσμο, εκφράζουμε μια βαθιά ευγνωμοσύνη σε όλους όσοι συμμετείχαν στην προετοιμασία, στην εκτύπωση και στη διανομή τού *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου*. Είμαστε ευγνώμονες στον κάθε πρόεδρο ιεραποστολής και ιεραπόστολο, οι οποίοι αριστεύουν στην αποτελεσματική χρήση του. Τελικά, είμαστε ευγνώμονες στον Κύριο για την έμπνευσή Του. Σας παροτρύνω να ανακαλύψετε πώς μπορεί αυτή η εξαίρετη πηγή υλικού να σας βοηθήσει στις ιεραποστολικές προσπάθειές σας, είτε ως γονείς που προετοιμάζετε ένα παιδί για μια ιεραποστολή, ως ηγέτης της εκκλησίας που βοηθά πρόσφατα νεοφώτιστους, ως μέλος που διαδίδει το ευαγγέλιο ή ως άτομο που ετοιμάζεται για να υπηρετήσει. Είθε ο Σωτήρας να ευλογήσει και να σας εμπνέει καθώς το κάνετε αυτό, γιατί Εκείνος ζει.. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
1. "Missionary Service," *Worldwide Leadership Training Meeting,* 11 Ιαν. 2003, 19.
2. *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* (2004)

Η αξία των ψυχών
Πρεσβύτερος Χάρολντ Χίλαμ
Των Εβδομήκοντα

Όταν βλέπουμε την επίδραση που μπορεί να έχει ένα άτομο… δεν είναι να απορούμε που ο Κύριος μας υπενθύμισε, «Να θυμάστε την αξία των ψυχών».

Μία από τις ομιλίες, η οποία μου άφησε ανεξίτηλες εντυπώσεις, είναι αυτή που δόθηκε σε μια συγκέντρωση απογεύματος Σαββάτου, μιας συνέλευσης πασσάλου πριν από χρόνια. Η ομιλία δόθηκε από μια νεαρή μητέρα. Να τι είπε:
«Έκανα τη γενεαλογία του προπάππου μου. Ο ίδιος και η μεγάλη οικογένειά του από γιους και κόρες ήταν μέλη της Εκκλησίας.
«Ο προπάππος μου», είπε, «έφυγε από την Εκκλησία μια Κυριακή μαζί με την οικογένειά του και δεν επέστρεψαν ποτέ. Το γιατί, είναι άγνωστο».
Και συνέχισε: «Κατά την έρευνά μου, βρήκα ότι ο προπάππος μου έχει περισσότερους από 1000 απογόνους».

Και μετά είπε, κι αυτό είναι το σημείο που δε θα μπορέσω ποτέ να ξεχάσω, «Από τους 1000 αυτούς απογόνους, είμαι το μόνο ενεργό μέλος στην Εκκλησία σήμερα».

Καθώς έλεγε εκείνα τα λόγια, έπιασα τον εαυτό μου να σκέφτεται: Άραγε, είναι μόνο 1000 ή θα μπορούσε να ήταν και περισσότεροι;»

Η απάντηση είναι προφανής. Η πνευματική επιρροή που θα μπορούσε να είχε εκείνη η οικογένεια στους γείτονες και φίλους δεν επισυνέβη. Κανένας από τους γιους του, καμιά από τις κόρες του δεν υπηρέτησαν ως ιεραπόστολοι και εκείνοι που θα τους προσέγγιζαν με τις μαρτυρίες τους, δε βαφτίστηκαν κι εκείνοι οι οποίοι δε βαφτίστηκαν, δεν πήγαν σε ιεραποστολές. Ναι, υπάρχουν πιθανόν πολλές χιλιάδες, οι οποίοι δε βρίσκονται σήμερα στην Εκκλησία ούτε και σ' αυτή εδώ τη συγκέντρωση, εξαιτίας της απόφασης του προπάππου τους.

Ακούγοντάς την να μιλά, σκέφτηκα, «Τι τραγωδία! Ίσως, αν ήμουν εκεί τότε, να έλεγα κάτι στον πατέρα, στην οικογένεια, στους ηγέτες της ιεροσύνης, το οποίο θα μπορούσε να βοηθήσει για να προληφθεί μια τέτοια συμφορά στην οικογένειά τους και σε τόσους πολλούς στις μελλοντικές γενεές»
.
Λοιπόν εκείνη η ευκαιρία του παρελθόντος χάθηκε. Όμως μπορούμε τώρα να κοιτάξουμε στο παρόν και στο μέλλον. Θα έλεγα σε εκείνους, οι οποίοι βρίσκονται στην ίδια θέση με εκείνον τον προπάππο: Σκέφτεστε τι θα κάνατε, ίσως, στην οικογένειά σας και σε όλους εκείνους οι οποίοι θα ακολουθήσουν μετά από εσάς; Συλλογίζεστε τα αποτελέσματα των σκέψεων και των πράξεών σας;
Εάν υπάρχουν ανησυχίες σχετικά με τη διδαχή της Εκκλησίας, συλλογιστείτε τη συμβουλή που δόθηκε από τον Πρόεδρο Γκόρντον Χίνκλι σε μια μεγάλη συγκέντρωση περισσότερων από 2.000 μελών στο Παρίσι, στη Γαλλία, τον περασμένο χρόνο. Είπε: «Σας παρακαλώ, αδελφοί και αδελφές μου, εάν έχετε οποιαδήποτε αμφιβολία σχετικά με όποια διδαχή αυτής της Εκκλησίας, να τη θέσετε υπό δοκιμασία. Δοκιμάστε την. Ζήστε την αρχή. Γονατίστε και προσευχηθείτε για αυτή και ο Θεός θα σας ευλογήσει με τη γνώση της αλήθειας ετούτου του έργου».

Αν αισθάνεστε ότι σας έχουν αδικήσει, να είστε έτοιμοι να συγχωρήσετε. Εάν υπάρχει, για κάποιο λόγο, μια δυσάρεστη ανάμνηση, αφήστε την να φύγει. Όταν είναι απαραίτητο, μιλήστε στον επίσκοπό σας, μιλήστε στον πρόεδρο πασσάλου σας.

Προς όλους, αλλά ειδικά προς εκείνους οι οποίοι κάποια μέρα θα γίνετε προπάπποι και προγιαγιάδες, οι παντοτινές ευλογίες σας και εκείνες των απογόνων σας είναι πολύ περισσότερο σημαντικές από οποιοδήποτε λόγο περηφάνιας, ο οποίος θα στερούσε από εσάς και από τόσους πολλούς άλλους τέτοιες σημαντικές ευλογίες. Στο Βιβλίο του Μόρμον, ο βασιλιάς Βενιαμίν μάς θυμίζει: «Και επιπλέον, θα επιθυμούσα να συλλογιστείτε την ευλογημένη και ευτυχισμένη κατάσταση εκείνων που τηρούν τις εντολές του Θεού. Γιατί, ιδέστε, είναι ευλογημένοι στα πάντα, και υλικά και πνευματικά. Και αν κρατήσουν πιστοί ως το τέλος, θα γίνουν δεκτοί στους ουρανούς, ώστε με αυτόν τον τρόπο να κατοικούν με το Θεό σε κατάσταση απέραντης ευτυχίας» (Μωσία 2:41).

Προς εσάς που είστε παιδιά σε σπιτικά μελλοντικών προπάππων που ίσως φύγουν από την Εκκλησία στο μέλλον, μπορείτε να εξακολουθήσετε να στέκεστε πιστοί, μπορείτε να είστε ένα καλό παράδειγμα στο σπίτι και απέναντι σε εκείνους που είναι γύρω σας. Μπορείτε να κάνετε αυτό που σας αναλογεί, για να φέρετε ειρήνη και αρμονία στο σπιτικό και στους δικούς σας. Μπορείτε να είστε η λύση και όχι η αιτία προβλημάτων. Να θυμάστε, στο Βιβλίο του Μόρμον, όταν ο Πατέρας Λεχί άρχισε να μουρμουρίζει, ήταν ο ενάρετος γιος του ο Νεφί εκείνος ο οποίος τον ενθάρρυνε και βρήκε λύσεις στα προβλήματα. Πάρα πολλές φορές, τα ενάρετα παιδιά είναι εκείνα που μπορούν να σταθεροποιήσουν το σκάφος, όταν ταξιδεύει σε ταραγμένα νερά.

Εσείς που είστε επίσκοποι και πρόεδροι πασσάλου, πόσο θα επιθυμούσα να είχατε συμμετάσχει στη συγκέντρωση όπου παραβρέθηκα με λιγοστούς τοπικούς αντιπροσώπους. Ακούσαμε τον Πρεσβύτερο Τομ Πέρι που σύγκρινε τους μελλοντικούς Πρεσβύτερους και εκείνους που δεν είναι ενεργά μέλη — τους μελλοντικούς προπάππους — με ένα θερμόμετρο. Μας έχουν θυμίσει ότι υπάρχουν πολλά από αυτά τα άτομα, τα οποία έχουν θετικά συναισθήματα για την Εκκλησία. Θα επέστρεφαν, αν κάποιος απλώς τους ενθάρρυνε και τους έδειχνε το δρόμο.

Θα ήθελα να σας μιλήσω για μια συνέλευση πασσάλου που μου ανατέθηκε να παρευρεθώ. Θα γινόταν μια επανεξέταση της οργάνωσης. Ο πρόεδρος πασσάλου και οι σύμβουλοί του θα απαλλάσσονταν των καθηκόντων τους και θα δινόταν κλήση σε μια νέα προεδρία. Ο πρόεδρος πασσάλου ήταν νέος και είχε υπηρετήσει εξαιρετικά επί 10 περίπου χρόνια. Ήταν ένας γίγαντας του πνεύματος, αλλά και ένας γίγαντας στη διοίκηση. Στην προσωπική συνέντευξη που είχα μαζί του, μου είπε πώς είχε αναθέσει ένα μεγάλο μέρος της ευθύνης του για τη λειτουργία του πασσάλου στους συμβούλους του και στο ανώτατο συμβούλιο και έτσι είχε αποδεσμευτεί, για να παίρνει συνεντεύξεις από εκείνους που χρειάζονταν ενθάρρυνση. Τα άτομα και τα ζευγάρια προσκαλούνταν να έρθουν στο γραφείο του. Εκεί τους γνώριζε, συμβουλευόταν μαζί τους και τους παρότρυνε να τα πάνε καλύτερα, να βάλουν σε τάξη τη ζωή τους και να λάβουν τις ευλογίες που ήταν διαθέσιμες σε εκείνους οι οποίοι ακολουθούν τον Κύριο. Τους βοήθησε, αναθέτοντος τη φροντίδα τους σε έναν ικανό ηγέτη, ένα δάσκαλο, ο όποιος τους βοηθούσε να καταλάβουν τις ομορφιές της διδαχής. Τότε μου είπε ότι στις συνεντεύξεις αυτές ρωτούσε συχνά αν θα ήθελαν μια ευλογία. «Τοποθέτησα τα χέρια μου σε κεφάλια πολλών μελών του πασσάλου», είπε.

Την επόμενη μέρα, στη γενική συγκέντρωση της συνέλευσης πασσάλου, είδα τόσα πολλά δακρυσμένα μάτια, που αμφιβάλλω αν είχα ποτέ ξαναδεί τόσα. Και δεν ήταν επειδή πίστευαν ότι δε θα έπρεπε να απαλλαγεί ο πρόεδρος, αλλά από βαθιά αγάπη για ένα νεαρό πρόεδρο πασσάλου, ο οποίος είχε ευλογήσει τη ζωή τους. Ένιωσα μια παρακίνηση να ρωτήσω: «Πόσοι από εσάς είχατε την ευκαιρία να τοποθετήσει ο πρόεδρος τα χέρια του επάνω στο κεφάλι σας;» Έμεινα έκπληκτος βλέποντας πόσοι σήκωσαν τα χέρια τους. Σκέφτηκα τότε, «πόσοι από αυτούς τους ανθρώπους θα ευλογούν το όνομα αυτού του σπουδαίου άνδρα, όχι μόνο τώρα αλλά και στην αιωνιότητα!» Ναι, αυτοί θα είναι οι παππούδες, οι οποίοι θα αφήσουν, εξαιτίας αυτού του στοργικού ηγέτη, μια κληρονομιά σε γενεές χιλιάδων που θα τον λένε ευλογημένο.

Όταν βλέπουμε την επίδραση που μπορεί να έχει ένα άτομο στη ζωή τόσων πολλών, καταλαβαίνουμε ότι δεν είναι να απορούμε που ο Κύριος μας έχει θυμίσει: «Να θυμάστε, η αξία των ψυχών είναι μεγάλη στα μάτια του Θεού». (Δ&Δ 18:10.)

Προσεύχομαι ώστε όλοι να συλλογιστούμε τι μπορούμε να κάνουμε ως άτομα για να βοηθήσουμε εκείνους, οι οποίοι θα γίνουν οι μελλοντικοί προπάπποι, είτε πρόκειται για ένα μικρό παιδί, έναν έφηβο ή έναν ενήλικα, ώστε ο καθένας να αφήσει μια ενάρετη κληρονομιά έντιμων που αγαπούν τον Κύριο.

Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Δέκατα — Μία εντολή ακόμα και για τους άπορους
Πρεσβύτερος Λιν Ρόμπινς
των Εβδομήκοντα

Η ειλικρινής θυσία υπήρξε από την αρχή το χαρακτηριστικό γνώρισμα των πιστών.

Στο διαχρονικό κλασικό έργο του Καρόλου Ντίκενς, *Χριστουγεννιάτικη ιστορία,* ο Μπομπ Κράτσιτ ήλπιζε να περάσει την ημέρα των Χριστουγέννων με την οικογένειά του. «Αν σας είναι *εύκολο*, Κύριε», είπε στον εργοδότη του, κύριο Σκρουτζ.
«'*Δεν είναι εύκολο*, είπε ο Σκρουτζ 'και δεν είναι δίκαιο. Αν έπρεπε να σου κρατήσω μισή κορώνα από την πληρωμή σου, θα νόμιζες ότι σ' εκμεταλλεύομαι'...
» 'και όμως', είπε ο Σκρουτζ, 'δε νομίζεις ότι εγώ είμαι ο αδικημένος, όταν σου πληρώνω ένα αδούλευτο μεροκάματο'.
»Ο υπάλληλος παρατήρησε ότι τα Χριστούγεννα ήταν μόνο μία φορά το χρόνο.
» 'Πολύ φτωχή δικαιολογία για να ξαλαφρώνουμε την τσέπη ενός ανθρώπου κάθε 25 του Δεκέμβρη!'», είπε ο Σκρουτζ.[1]
Για τον Σκρουτζ — όπως και για οποιονδήποτε εγωιστή ή «φυσικό» άνθρωπο — η θυσία δεν είναι ποτέ κάτι το *εύκολο*.

Ο φυσικός άνθρωπος έχει την τάση να σκέφτεται μόνο τον εαυτό του — όχι μόνο να θέτει τον εαυτό του πρώτο, αλλά σπάνια, σχεδόν ποτέ, να μην θέτει κανέναν άλλο δεύτερο, συμπεριλαμβανομένου του Θεού. Για το φυσικό άνθρωπο, η θυσία δεν έρχεται αβίαστα. Έχει μία ακόρεστη όρεξη για περισσότερα. Οι υποτιθέμενες ανάγκες του πάντα φαίνεται ότι είναι μεγαλύτερες από το εισόδημά του, έτσι ώστε το να έχει «αρκετό» είναι πάντα απρόσιτο, όπως ακριβώς ήταν για τον μίζερο Σκρουτζ.

Επειδή ο φυσικός άνθρωπος έχει την τάση να καταβροχθίζει ή να καταναλώνει τα πάντα, ο Κύριος συνετά πρόσταξε τον αρχαίο Ισραήλ να θυσιάζει, όχι τα τελευταία και τα πιο ισχνά από το κοπάδι, αλλά τα πρωτογέννητα — όχι τα απομεινάρια του αγρού, αλλά τους καλύτερους καρπούς (Βλέπε, Δευτερονόμιο 26:2, Μωσία 2:3, Μωυσή 5:5). Η γνήσια θυσία ήταν το χαρακτηριστικό γνώρισμα των πιστών από την αρχή.

Ανάμεσα σε αυτούς που δεν θυσιάζουν υπάρχουν δύο ακραίες καταστάσεις: ο ένας είναι ο πλούσιος αδηφάγος άνδρας που δεν θα θυσιάζει και ο άλλος είναι ο φτωχός, άπορος άνδρας που πιστεύει ότι δεν μπορεί να θυσιάζει. Αλλά, πώς μπορείς να ζητήσεις από κάποιον ο οποίος λιμοκτονεί να φάει λιγότερο; *Υπάρχει* κάποιο επίπεδο ένδειας *τόσο* χαμηλό ώστε η θυσία να μην

πρέπει να αναμένεται ή μία οικογένεια τόσο άπορη η οποία πληρώνει δέκατα θα πρέπει να σταματήσει να πληρώνει;

Ο Κύριος συχνά διδάσκει μία αρχή χρησιμοποιώντας ακραίες καταστάσεις για να την απεικονίσει. Η ιστορία της χήρας από τα Σαρεπτά είναι ένα παράδειγμα ακραίας ένδειας που χρησιμοποιείται για να διδάξει ότι η ευσπλαχνία δεν μπορεί να ληστέψει τη θυσία περισσότερο απ' ότι μπορεί να ληστέψει τη δικαιοσύνη. Στην πραγματικότητα, το πιο αληθινό μέτρο της θυσίας δεν είναι τόσο πολύ τι δίνει κάποιος για να θυσιάσει, όσο τι θυσιάζει κάποιος για να δώσει. (Βλέπε, Κατά Μάρκον 12:43) Η πίστη δεν δοκιμάζεται τόσο πολύ όταν υπάρχει άφθονο φαγητό, όσο όταν είναι λιγοστό. Σε αυτές τις καθοριστικές στιγμές, η κρίση δεν δημιουργεί το χαρακτήρα κάποιου — τον αποκαλύπτει. Η κρίση είναι η δοκιμασία.

Η χήρα από τα Σαρεπτά έζησε κατά τις ημέρες του προφήτη Ηλία, με το λόγο του οποίου ο Κύριος έφερε ξηρασία επάνω στη χώρα για τρεισήμισι χρόνια. (Βλέπε, Κατά Λουκάν 4:25) Ο λιμός έγινε τόσο έντονος, ώστε πολλοί έφτασαν τελικά σε σημείο θανάτου. Αυτή είναι η κατάσταση στην οποία βρίσκουμε τη χήρα.

Ο Κύριος λέει στον Ηλία, «αφού σηκωθείς, να πας στα Σαρεπτά… να, έχω προστάξει εκεί μία χήρα γυναίκα να σε τρέφει» (Βασιλέων Α΄ 17:9).
Είναι ενδιαφέρον που ο Ηλίας δεν προστάζεται να πάει στα Σαρεπτά μέχρις ότου η χήρα και ο γιος της είναι σε σημείο θανάτου.
Είναι σε αυτή την ακραία στιγμή — αντιμετωπίζοντας την πείνα — που θα δοκιμαστεί η πίστη της.

Καθώς πήγαινε στην πόλη, την είδε να μαζεύει ξυλαράκια.

«Και της φώναξε, και είπε: Φέρε μου, παρακαλώ, σε δοχείο λίγο νερό να πιω.

» Κι ενώ πήγε για να φέρει, της φώναξε, και είπε: Φέρε μου, παρακαλώ, και ένα κομμάτι ψωμί στο χέρι σου.

»Κι εκείνη είπε: Ζει ο Κύριος ο Θεός σου, δεν έχω ψωμί, αλλά μόνον μια χεριά αλεύρι στο πιθάρι, και λίγο λάδι στο ρωγί· και να, μαζεύω δύο ξυλαράκια, για να πάω και να το φτιάξω για τον εαυτό μου, και για τον γιο μου, και να το φάμε, και να πεθάνουμε» (στίχοι 10-12).

Μια *χεριά αλεύρι* θα ήταν πολύ λίγο πράγματι, ίσως μόλις αρκετό για μία μερίδα, που κάνει την απάντηση του Ηλία πιο αξιοπερίεργη. Ακούστε: «Και ο Ηλίας της είπε: Μη φοβάσαι· πήγαινε, κάνε όπως είπες· αλλά, απ' αυτό κάνε *πρώτα* σε μένα μια μικρή πίττα» (στίχος 13· η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Δεν ακούγεται εγωιστικό να ζητάει όχι απλά το πρώτο κομμάτι, αλλά πιθανότατα το μόνο κομμάτι; Δεν μας δίδαξαν οι γονείς μας ότι οι άλλοι άνθρωποι προηγούνται και ειδικά για έναν κύριο να αφήνει μία κυρία να προηγείται, πόσο μάλλον μία χήρα που πεινούσε; Η επιλογή της — να φάει ή να θυσιάσει το τελευταίο γεύμα της και να επισπεύσει το θάνατο; Ίσως θα θυσιάσει το δικό της φαγητό, αλλά θα μπορούσε να θυσιάσει το φαγητό που προοριζόταν για το γιο της που πεινούσε;

Ο Ηλίας κατάλαβε την διδαχή ότι ευλογίες έρχονται μετά τη δοκιμασία της πίστης μας. (Βλέπε, Εθέρ 12:6, Δ&Δ 132:5) Δεν φερόταν εγωιστικά. Ως υπηρέτης του Κυρίου, ο Ηλίας ήταν εκεί για να δώσει, όχι να πάρει. Συνέχεια από την αφήγηση:

»... αλλά, απ' αυτό κάνε *πρώτα* σε μένα μια μικρή πίττα, [τα πρωτογέννητα] και να τη φέρεις σε μένα, κι *έπειτα* κάνε για τον εαυτό σου, και για τον γιο σου.

»επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ: Το πιθάρι με το αλεύρι δεν θα αδειάσει ούτε το ρωγί με το λάδι θα ελαττωθεί, μέχρι την ημέρα κατά την οποία ο Κύριος θα δώσει βροχή επάνω στο πρόσωπο της γης.

»Κι εκείνη πήγε, και έκανε σύμφωνα με τον λόγο του Ηλία· και έτρωγε, αυτή, κι αυτός, και η οικογένειά της, πολλές ημέρες.

»το πιθάρι με το αλεύρι δεν άδειασε ούτε το ρωγί με το λάδι ελαττώθηκε, σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου, που μίλησε διαμέσου του Ηλία (στίχοι 13-16· η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Ένας λόγος που ο Κύριος δείχνει διδαχές με τις πιο ακραίες περιπτώσεις, είναι για να εξαλείψει τις δικαιολογίες. Αν ο Κύριος περιμένει από την πιο φτωχή χήρα να πληρώσει από το υστέρημά της, πού αφήνει όλους τους άλλους οι οποίοι βρίσκουν ότι δεν είναι *κατάλληλο* ή εύκολο να θυσιάζουν;

Σε κανένα επίσκοπο, κανένα ιεραπόστολο δεν θα πρέπει να λείπει η πίστη ή να διστάζει να διδάσκει το νόμο των δεκάτων στους φτωχούς. Η δήλωση, «δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα», πρέπει να αντικατασταθεί από το «δεν μπορούν να μην έχουν την οικονομική δυνατότητα».

Ένα από τα πρώτα πράγματα που ο επίσκοπος πρέπει να κάνει για να βοηθήσει τους έχοντες ανάγκη είναι να τους ζητήσει να πληρώσουν τα δέκατά τους. Όπως η χήρα, αν η απόφαση μίας οικογένειας άπορων είναι να πληρώσουν τα δέκατά τους ή να φάνε, θα πρέπει να πληρώσουν τα δέκατά τους. Ο επίσκοπος μπορεί να τους βοηθήσει για το φαγητό και τις άλλες βασικές ανάγκες, μέχρι να γίνουν αυτοδύναμοι.

Τον Οκτώβριο του 1998, ο ανεμοστρόβιλος Μιτς κατέστρεψε πολλά μέρη της Κεντρικής Αμερικής. Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι ανησυχούσε πολύ για τα θύματα αυτής της καταστροφής, πολλά εκ των οποίων έχασαν τα πάντα — φαγητό, ρούχα και αγαθά οικιακού εξοπλισμού. Επισκέπτηκε τους Αγίους στις πόλεις Σαν Πέδρο Σούλα και Τεγκουσιγκάλπα, την Ονδούρα και Μανάγκουα της Νικαράγουα. Και σαν τα λόγια του στοργικού Προφήτη Ηλία σε μία χήρα που λιμοκτονούσε, αυτό το μήνυμα του σύγχρονου προφήτη ήταν παρόμοιο — να θυσιάζουν και να είναι υπάκουοι στο νόμο των δεκάτων.

Όμως, πώς μπορείς να ζητήσεις από κάποιον τόσο άπορο να θυσιάζει; Ο Πρόεδρος Χίνκλι ήξερε ότι οι αποστολές φαγητού και ρουχισμού που έλαβαν, θα τους βοηθούσαν να επιζήσουν στην κρίση, αλλά το ενδιαφέρον και η αγάπη του για αυτούς πήγε πέρα από αυτό. Όσο σημαντική κι αν είναι η ανθρωπιστική βοήθεια, ήξερε ότι η πιο σημαντική βοήθεια έρχεται από το Θεό, όχι

από τους ανθρώπους. Ο προφήτης ήθελε να τους βοηθήσει να ανοίξουν τους καταρράχτες των ουρανών, όπως υπάρχει η υπόσχεση από τον Κύριο στο βιβλίο του Μαλαχία (βλέπε Μαλαχίας 3:10, Μωσία 2:24).

Ο Πρόεδρος Χίνκλι τους δίδαξε ότι αν πλήρωναν τα δέκατά τους, θα είχαν πάντα φαγητό στο τραπέζι τους, θα είχαν πάντα ρούχα επάνω τους και θα είχαν πάντα μία στέγη πάνω από το κεφάλι τους.

Όταν σερβίρουμε ένα γεύμα, είναι πολύ πιο εύκολο να βάλουμε ένα παραπάνω πιάτο στην αρχή του γεύματος παρά να βρούμε φαγητό για κάποιον που έρχεται αργότερα, μόλις το γεύμα έχει τελειώσει και το φαγητό έχει σερβιριστεί. Παρομοίως, δεν είναι πράγματι πιο εύκολο να δώσουμε στον Κύριο τα πρωτογέννητα ή τους πρώτους καρπούς, παρά να ελπίζουμε να υπάρχουν αρκετά «απομεινάρια» για Εκείνον; Ως ο ιδρυτής της γιορτής μας, δεν θα έπρεπε Εκείνος να είναι ο τιμώμενος επισκέπτης, ο πρώτος που πρέπει να σερβιριστεί;

Η στοργική μου μητέρα, Έβελιν Ρόμπινς, με δίδαξε το νόμο των δεκάτων όταν ήμουν τεσσάρων ετών. Μου έδωσε ένα άδειο κουτί επιδέσμων, το είδος του κουτιού με το καπάκι που ανοίγει και κλείνει με κρότο. Με δίδαξε να φυλάω τις πεντάρες των δεκάτων μου σε αυτό και μετά να το πηγαίνω στον επίσκοπο. Είμαι αιώνια ευγνώμων για εκείνη, για εκείνο το κουτί επιδέσμων και για τις ευλογίες που έχουν έλθει από την πληρωμή δεκάτων.

Στη *Χριστουγεννιάτικη ιστορία,* ο κύριος Σκρουτζ άλλαξε συμπεριφορά — δεν ήταν ο ίδιος άνθρωπος. Παρομοίως, αυτό είναι «το ευαγγέλιο της μετάνοιας». Αν το Πνεύμα μας παρακινεί να υπακούμε πιο πλήρως στο νόμο της θυσίας στη ζωή μας, είθε να αρχίσουμε να κάνουμε αυτή την αλλαγή σήμερα.

Είμαι τόσο ευγνώμων για το Σωτήρα, ο οποίος ήταν το τέλειο παράδειγμα υπακοής μέσω της θυσίας — ο οποίος προσέφερε «τον εαυτό του ως θυσία για την αμαρτία» και έγινε, σύμφωνα με τα λόγια του Λεχί, «οι *απαρχές* προς το Θεό» (Νεφί Β΄ 2:7, 9· η πλάγια γραφή προστέθηκε). Καταθέτω τη μαρτυρία μου για Εκείνον και γι' αυτά, τις διδαχές του, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ
1. *The Annotated Christmas Carol*, εκδ. Michael Patrick Hearn, (1976), 69. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.

Οι καρποί του πρώτου οράματος
Πρεσβύτερος Ντίτερ Ούχτντορφ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Θεωρώ τον Τζόζεφ Σμιθ ως έναν ανάμεσα σε εκείνους των οποίων η μαρτυρία για τον Χριστό με βοήθησε να αναπτύξω τη δική μου μαρτυρία για το Σωτήρα.

Πριν από μόλις έξι μήνες , εσείς πιστά μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού με υποστηρίξατε ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Αυτή η κλήση ήταν μια μεγάλη έκπληξη για πολλούς, αλλά ειδικά για τα εγγόνια μας, που είπαν, «Όμως είναι ο *παππούς* μας! Είναι ένας απλός άνθρωπος. Έπαιζε μαζί μας και συνήθιζε να κόβει τα μαλλιά μας!»

Μετά τη γενική συνέλευση του Οκτωβρίου, η γυναίκα μου και εγώ μιλήσαμε στα παιδιά μας στο τηλέφωνο και ένας από τους εγγονούς μας είπε, «Εφόσον ήμασταν τόσο μακριά από εσένα και δεν μπορούσαμε να είμαστε μαζί σου στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, τουλάχιστον θα έπρεπε να μας χαιρετίσεις όταν έλεγες την ομιλία σου στη συνέλευση». Δεν έχουμε ακόμα συναντηθεί με τα παιδιά και τα εγγόνια μας μέχρι αυτή τη γενική συνέλευση και έτσι τα χαιρετώ σήμερα, ελπίζοντας να κάνω χαρούμενο κάποιον εγγονό. Χαιρετώ επίσης όλους εσάς, θαυμάσια μέλη, των οποίων οι προσευχές και η αγάπη είναι τόσο σημαντικές και τις εκτιμούμε πολύ η γυναίκα μου και εγώ.

Στα χρόνια που μεγάλωνα στη Γερμανία, παρευρισκόμουν στην εκκλησία σε πολλά διαφορετικά μέρη και περιστάσεις — σε ταπεινά δωμάτια, σε εντυπωσιακές βίλες και σε πολύ λειτουργικά σύγχρονα κτίρια της εκκλησίας. Όλα αυτά τα κτίρια είχαν ένα σημαντικό κοινό παράγοντα: το Πνεύμα του Θεού ήταν παρόν. Αισθανόμασταν την αγάπη του Σωτήρα καθώς συγκεντρωνόμασταν ως οικογένεια του κλάδου ή του τομέα.

Το κτίριο της εκκλησίας Ζβικάου είχε ένα παλιό όργανο που έπαιζε με αέρα. Κάθε Κυριακή είχε ανατεθεί σε έναν νέο άνδρα να σπρώχνει πάνω και κάτω το βαρύ επίπεδο που λειτουργούσε τις φυσούνες για να κάνει το όργανο να λειτουργήσει. Ακόμα και πριν γίνω ένας φέρων την Ααρωνική Ιεροσύνη, μερικές φορές είχα το μεγάλο προνόμιο να βοηθήσω σε αυτό το σημαντικό έργο.

Ενώ το εκκλησίασμα τραγουδούσε τους αγαπημένους μας ύμνους της Αποκατάστασης, πατούσα την τρόμπα με όλη τη δύναμή μου, έτσι ώστε το όργανο να μην μείνει χωρίς αέρα. Τα μάτια εκείνου που έπαιζε το όργανο δήλωναν ολοφάνερα αν το έκανα σωστά ή έπρεπε να αυξήσω την προσπάθειά μου γρήγορα. Πάντα ένιωθα τιμή για τη σπουδαιότητα αυτού του καθήκοντος και την εμπιστοσύνη που είχε σε μένα αυτός που έπαιζε το όργανο. Ήταν ένα θαυμάσιο συναίσθημα επιτεύγματος το να έχω μια ευθύνη και το να είμαι μέρος αυτού του μεγάλου έργου.

Υπήρχε ένα επιπρόσθετο όφελος που ήρθε μαζί με αυτή την ανάθεση: ο χειριστής των φυσούνων καθόταν σε μια θέση από όπου είχε μια θαυμάσια θέα σε ένα παράθυρο με βιτρό που ομόρφαινε το μπροστινό μέρος του κτιρίου της εκκλησίας. Το βιτρό απεικόνιζε το Πρώτο Όραμα, με τον Τζόζεφ Σμιθ να γονατίζει στο Ιερό Δάσος κοιτώντας προς τον ουρανό, προς μια στήλη φωτός.

Κατά τη διάρκεια των ύμνων του εκκλησιάσματος και ακόμα κατά τη διάρκεια των ομιλιών και μαρτυριών που δίνονταν από τα μέλη μας, συχνά κοιτούσα εκείνη την αναπαράσταση της πιο άγιας στιγμής στην ιστορία του κόσμου. Με τα μάτια του μυαλού μου είδα τον Τζόζεφ να λαβαίνει γνώση, μαρτυρία και ουράνια καθοδήγηση καθώς έγινε το ευλογημένο όργανο στο χέρι του Επουράνιου Πατέρα μας.

Ένιωσα κάτι το ξεχωριστό καθώς κοιτούσα στο παράθυρο την όμορφη σκηνή της εικόνας ενός νέου αγοριού με πίστη σε ένα ιερό δάσος, που πήρε μια γενναία απόφαση να προσευχηθεί ειλικρινά στον Επουράνιο Πατέρα μας, που άκουσε και του απάντησε στοργικά.

Στεκόμουν εκεί, ένα νεαρό αγόρι, στη μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο Γερμανία, ζώντας σε μια πόλη με χαλάσματα, χιλιάδες μίλια μακριά από την Παλμύρα στη Βόρεια Αμερική και περισσότερο από εκατό χρόνια αφότου συνέβη στην πραγματικότητα αυτό το γεγονός. Με την παγκόσμια δύναμη του Αγίου Πνεύματος, αισθάνθηκα στην καρδιά και στο μυαλό μου ότι ήταν αλήθεια, ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είδε το Θεό και τον Ιησού Χριστού και άκουσε τη φωνή Τους. Το Πνεύμα του Θεού παρηγόρησε τη ψυχή μου σε εκείνη τη νεαρή ηλικία, με την επιβεβαίωση της πραγματικότητας αυτής της ιερής στιγμής που είχε ως αποτέλεσμα την απαρχή ενός παγκόσμιου κινήματος με σκοπό να «κυλήσει, ώσπου να γεμίσει ολόκληρη τη γη» (Δ&Δ 65:2). Πίστεψα τότε στην μαρτυρία εκείνης της ένδοξης εμπειρίας στο Ιερό Δάσος και τώρα το ξέρω. Ο Θεός έχει μιλήσει πάλι στην ανθρωπότητα!

Αναπολώντας, είμαι ευγνώμων για τους τόσους πολλούς φίλους που με βοήθησαν όταν ήμουν νέος να αποκτήσω μια μαρτυρία της αποκατεστημένης Εκκλησίας του Ιησού Χριστού. Στην αρχή ασκούσα απλή πίστη στη μαρτυρία τους και ύστερα έλαβα την ουράνια μαρτυρία του Πνεύματος στο μυαλό και την καρδιά μου. Υπολογίζω τον Τζόζεφ Σμιθ ανάμεσα σε αυτούς των οποίων η μαρτυρία για τον Χριστό με βοήθησε να αναπτύξω τη δική μου μαρτυρία για το Σωτήρα. Προτού αναγνωρίσω τη διδασκαλία του Πνεύματος που κατέθετε μαρτυρία σε μένα ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης του Θεού, η νεαρή καρδιά μου αισθάνθηκε ότι ήταν φίλος από το Θεό και έτσι, σχεδόν φυσιολογικά, θα ήταν φίλος μου επίσης. Ήξερα ότι μπορούσα να εμπιστευτώ τον Τζόζεφ Σμιθ.

Οι γραφές μας διδάσκουν ότι τα πνευματικά χαρίσματα δίνονται σε εκείνους που ζητούν από το Θεό, που Τον αγαπάνε και που τηρούν τις εντολές Του (βλέπε Δ&Δ 46:9). «Γιατί όλοι δεν έχουν κάθε χάρισμα δοσμένο σ' αυτούς. Γιατί υπάρχουν πολλά χαρίσματα, και σε κάθε άνθρωπο έχει δοθεί ένα χάρισμα με το Πνεύμα του Θεού.
»Σε μερικούς έχει δοθεί το ένα, και σε άλλους το άλλο, ώστε όλοι να ωφεληθούν απ' αυτό» (Δ&Δ 46:11--12).

Σήμερα ξέρω ότι η νεαρή μαρτυρία μου ωφελήθηκε πάρα πολύ από τη μαρτυρία του προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και από πολλούς φίλους στην Εκκλησία που ήξεραν «με το Άγιο Πνεύμα... ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού και ότι σταυρώθηκε για τις αμαρτίες του κόσμου» (Δ&Δ 46:13). Τα καλά παραδείγματα, η αγάπη τους και τα χέρια που παρείχαν βοήθεια, με ευλόγησαν να λάβω άλλο ένα ειδικό δώρο από το Πνεύμα που περιγράφεται στις γραφές καθώς λαχταρούσα για περισσότερο φως και αλήθεια. «Σε άλλους έχει δοθεί να πιστεύουν στα λόγια εκείνων, ώστε και αυτοί επίσης να μπορούν να έχουν ζωή αιώνια αν συνεχίσουν [πιστά]» (Δ&Δ 46:14). Τι θαυμάσιο και πολύτιμο δώρο είναι αυτό!

Καθώς πραγματικά ταπεινώνουμε τον εαυτό μας, θα ευλογηθούμε με αυτό το δώρο του να έχουμε πίστη και να ελπίζουμε για πράγματα που δεν είναι ορατά που όμως είναι αληθινά (βλέπε Άλμα 32:21). Καθώς δοκιμάζουμε τα λόγια που μας δίνονται από τις γραφές και τους ζωντανούς προφήτες — ακόμα και αν έχουμε μόνο επιθυμία να πιστέψουμε — και δεν αντισταθούμε στο

Πνεύμα του Κυρίου, η ψυχή μας θα μεγαλώσει και η κατανόησή μας θα διαφωτιστεί (βλέπε Άλμα 32:26--28).

Ο Ίδιος ο Σωτήρας εξήγησε αυτή την ευσπλαχνική αρχή ξεκάθαρα σε όλο τον κόσμο στη μεγάλη Του διαμεσολαβητική προσευχή, που δεν δόθηκε μόνο για τους Αποστόλους Του, αλλά για όλους τους Αγίους, ακόμα και για εμάς σήμερα, οπουδήποτε και αν ζούμε. Είπε:
«Και δεν παρακαλώ μονάχα για αυτούς, αλλά και για εκείνους που θα πιστέψουν σε μένα διαμέσου του λόγου τους·
»για να είναι όλοι ένα· όπως εσύ, Πατέρα, είσαι σε ενότητα με μένα κι εγώ σε ενότητα με σένα, να είναι κι αυτοί ένα σε ενότητα με μας· για να *πιστέψει* ο κόσμος ότι εσύ με απέστειλες» (Κατά Ιωάννην 17:20--21 η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Με αυτό τον τρόπο το Πρώτο Όραμα του Τζόζεφ Σμιθ ευλογεί τη δική μας προσωπική ζωή, τη ζωή των οικογενειών και τελικά όλη την ανθρώπινη οικογένεια — πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό μέσω της μαρτυρίας του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Προφήτες και Απόστολοι σε όλη την ιστορία της ανθρωπότητας είχαν ουράνιες εκδηλώσεις παρόμοιες με του Τζόζεφ. Ο Μωυσής είδε το Θεό πρόσωπο με πρόσωπο και έμαθε ότι ήταν υιός του Θεού, «κατά την ομοίωση του Μονογενούς [Του]» (βλέπε Μωυσή 1:1--6). Ο Απόστολος Παύλος κατέθεσε μαρτυρία ότι ο αναστημένος Ιησούς Χριστός εμφανίστηκε σε αυτόν στο δρόμο προς τη Δαμασκό και έκανε τον Παύλο έναν από τους σπουδαίους ιεραποστόλους Του (βλέπε Πράξεις 26:9--23). Ακούγοντας τη μαρτυρία του Παύλου σχετικά με το ουράνιο όραμά του κατά τη δοκιμασία στην Καισαρεία, ο ισχυρός βασιλιάς Αγρίππας παραδέχτηκε, «Παρά λίγο με πείθεις να γίνω Χριστιανός» (Πράξεις 26:28).

Και υπήρχαν πολλοί άλλοι αρχαίοι προφήτες που επίσης κατέθεσαν δυνατή μαρτυρία για τον Χριστό. Όλες αυτές οι εκδηλώσεις, αρχαίες και σύγχρονες, οδηγούν εκείνους που πιστεύουν προς την ουράνια πηγή κάθε δικαιοσύνης και ελπίδας — το Θεό, τον Επουράνιο Πατέρα μας και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό.

Ο Θεός μίλησε στον Τζόζεφ Σμιθ με σκοπό να ευλογήσει όλα τα παιδιά του Θεού με το έλεος και την αγάπη Του, καθώς ζούμε σε μία εποχή με αβεβαιότητες και ανασφάλειες, με πολέμους και φήμες πολέμων, με φυσικές και προσωπικές καταστροφές. Ο Σωτήρας είπε: «Ιδέστε, ο βραχίονάς μου της ευσπλαχνίας απλώνεται προς εσάς, και όποιος έλθει, αυτόν θα τον δεχτώ» (Νεφί Γ΄ 9:14). Και όλοι όσοι δέχονται αυτήν την πρόσκληση θα είναι «περικυκλωμένοι με την ασύγκριτη γενναιοδωρία της αγάπης Του» (Άλμα 26:15).

Μέσω της πίστης μας στην προσωπική μαρτυρία του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και την πραγματικότητα του Πρώτου Οράματος, μέσω προσευχής και μελέτης, βαθιάς και ειλικρινής, θα βρούμε το δικό μας ιερό δάσος και επίσης θα ευλογηθούμε με μια σταθερή πίστη στο Σωτήρα του κόσμου, που μίλησε στον Τζόζεφ «ένα πρωινό μιας όμορφης, διαυγούς ημέρας, στην αρχή της άνοιξης του χίλια οχτακόσια είκοσι» (Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1:14).

Η πίστη στον Ιησού Χριστό και η μαρτυρία για Εκείνον και την παγκόσμια Εξιλέωσή Του δεν είναι απλά μια διδαχή με μεγάλη θεολογική αξία. Τέτοια πίστη είναι ένα παγκόσμιο δώρο, ένδοξο για όλες τις πολιτιστικές περιοχές της γης, ασχέτως από τη γλώσσα, τη φυλή, το χρώμα, την εθνικότητα ή την κοινωνικοοικονομική κατάσταση. Οι δυνάμεις της λογικής μπορεί να

χρησιμοποιηθούν για να προσπαθήσουν να καταλάβουν αυτό το δώρο, αλλά εκείνοι που αισθάνονται τα αποτελέσματά του πιο βαθιά είναι εκείνοι που έχουν τη θέληση να λάβουν τις ευλογίες του, οι οποίες προέρχονται από μια αγνή και καθαρή ζωή,ακολουθώντας το μονοπάτι της αληθινής μετάνοιας και ζώντας τις εντολές του Θεού.

Καθώς θυμόμαστε και τιμούμε τον προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, η καρδιά μου τον ευγνωμονεί. Ήταν ένας καλός, ειλικρινής, ταπεινός, έξυπνος και με κουράγιο νέος άνδρας με μια χρυσή καρδιά και μια ακλόνητη πίστη στο Θεό. Είχε ακεραιότητα. Σε απάντηση της ταπεινής προσευχής του, οι ουρανοί άνοιξαν πάλι. Ο Τζόζεφ Σμιθ πράγματι είχε δει ένα όραμα. Το ήξερε και ήξερε ότι ο Θεός το ήξερε και δεν μπορούσε να το αρνηθεί. (Βλέπε Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1:25.)
Μέσω του έργου και της θυσίας του, εγώ τώρα έχω μια αληθινή κατανόηση για τον Επουράνιο Πατέρα μας και τον Υιό Του, το Λυτρωτή και Σωτήρα μας, Ιησού Χριστό και μπορώ να νιώσω τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος και να γνωρίζω για το σχέδιο του Επουράνιου Πατέρα για μας, τα παιδιά Του. Για μένα αυτά είναι στην πραγματικότητα οι καρποί του Πρώτου Οράματος.

Είμαι ευγνώμων που νωρίς στη ζωή μου είχα ευλογηθεί με μια απλή πίστη ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης του Θεού. Ότι είδε τον Θεό Πατέρα και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό σε ένα όραμα. Μετάφρασε το Βιβλίο του Μόρμον με τη δωρεά και δύναμη του Θεού. Αυτή η μαρτυρία έχει επιβεβαιωθεί σε μένα ξανά και ξανά.

Ως ένας από τους τελευταίους ανάμεσά σας, αλλά στην κλήση μου ως Απόστολος του Ιησού Χριστού, καταθέτω μαρτυρία ότι πραγματικά ζει, ότι είναι ο Μεσσίας. Έχω μια προσωπική μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, το Σωτήρα και Λυτρωτή όλης της ανθρωπότητας. Έλαβα αυτή τη γνώση μέσω της απαράμιλλης ειρήνης και δύναμης του Πνεύματος του Θεού. Η επιθυμία της καρδιάς και του μυαλού μου είναι να είμαι αγνός και πιστός στο να Τον υπηρετώ τώρα και για πάντα.

Καταθέτω μαρτυρία για αυτό στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Ζευγάρια Ιεραποστόλων: Ευλογίες από τη θυσία και την υπηρέτηση
Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χέιλς
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Ο Επουράνιος Πατέρας σας, σας χρειάζεται. Το έργο Του, κάτω από την καθοδήγηση του Σωτήρα μας Ιησού Χριστού, χρειάζεται αυτό που έχετε μοναδικά προετοιμαστεί να δώσετε.

Πριν τέσσερα χρόνια μίλησα σ' αυτή την συνέλευση για ζευγάρια που υπηρετούν ιεραποστολές πλήρους απασχόλησης. Η προσευχή μου ήταν «το Άγιο Πνεύμα να άγγιζε καρδιές, και κάπου ένας/μια σύζυγος… ήρεμα, να ωθούσε τον ή την σύντροφό του/της και μια στιγμή αλήθειας [— μια στιγμή απόφασης — να] λάβαινε χώρα»1. Αργότερα μια αδελφή μου έγραψε για μια τέτοια εμπειρία. Είπε: «Καθόμασταν στην άνεση του σπιτιού μας, απολαμβάνοντας την συνέλευση στην τηλεόραση. Καθώς μιλούσατε, αγγίξατε πολύ βαθιά την καρδιά μου. Κοίταξα το σύζυγό μου και αυτός κοίταξε εμένα. Εκείνη η στιγμή άλλαξε τη ζωή μου για πάντα».

Αν είστε ή πλησιάζετε την ηλικία ενός μεγάλου στα χρόνια ιεραποστόλου, έρχομαι σε σας αυτό το απόγευμα να επιμαρτυρήσω για τις ευλογίες που μπορούν να αλλάξουν τη ζωή σας για πάντα. Ο Επουράνιος Πατέρας σας, σας χρειάζεται. Το έργο Του, υπό την καθοδήγηση του Σωτήρα μας Ιησού Χριστού, χρειάζεται αυτό που εσείς έχετε μοναδικά προετοιμαστεί να δώσετε. Κάθε ιεραποστολική εμπειρία προϋποθέτει πίστη, θυσία και υπηρεσία και ως επακόλουθο αυτών έρχεται ένας χείμαρρος ευλογιών.

Καθώς συζητάμε για αυτές τις ευλογίες, θα καταλάβετε τι εννοώ όταν μιλάω για «ένα φ, ένα ο, ένα β και ένα ο»: φόβος, οικογενειακές ανησυχίες, βρίσκοντας τη σωστή ιεραποστολική ευκαιρία και οικονομικές δυσκολίες 2. Μπορώ να προσθέσω και άλλο ένα γράμμα, πιο σημαντικό: το «π», δηλαδή πίστη. Μόνο μέσω της πίστης μας μπορούμε να προσκολληθούμε στη συμβουλή του Κυρίου: «Διαλέξτε σήμερα ποιον θέλετε να υπηρετείτε»3 — «να υπηρετείτε τον Κύριο το Θεό, αυτόν που σας έπλασε»4. Και μόνο μέσω μιας *δοκιμασίας* της πίστης μας μπορούμε να λάβουμε τις θαυμαστές ευλογίες που ζητάμε για μας και την οικογένειά μας: «Γιατί αν δεν υπάρχει πίστη στα τέκνα των ανθρώπων, ο Θεός δεν μπορεί να κάνει κανένα θαύμα σε αυτούς. Γι' αυτό, δε φανερώθηκε παρά μόνο μετά την πίστη τους»5.

Επιτρέψτε μου να σας αναφέρω μερικές από αυτές τις θαυμαστές ευλογίες από επιστολές και αφηγήσεις που έλαβα τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Ένα ταπεινό ζευγάρι από το Άινταχο αντιμετώπισε τον φόβο με πίστη όταν ο Κύριος τους κάλεσε να πάνε στη Ρωσία. Έγραψαν την εξής επιστολή αποδοχής: «Κανένας δεν θα φανταζόταν ότι θα μας ανέθεταν αυτή την κλήση. Δεν έχουμε ιδέα με ποιον τρόπο θα μάθουμε τη γλώσσα ή πώς θα καταφέρουμε να προσφέρουμε υπηρεσία και παρόλο που δεχόμαστε με πολύ φόβο, αποδεχόμενοι αυτή την κλήση με πίστη, ξέρουμε ότι ο Κύριος και ο προφήτης Του ξέρουν περισσότερο από εμάς πού θα πρέπει να υπηρετήσουμε». Δέκα μήνες αργότερα, ο Ναός της Στοκχόλμης της Σουηδίας καλωσόρισε 30 Αγίους από ένα μικρό κλάδο της Ρωσίας, καθοδηγούμενους από αυτό το ζευγάρι από το Άινταχο, που μόλις άρχιζαν να μαθαίνουν τη ρώσικη γλώσσα. Οι γραφές μας λένε, «Έτσι προμήθευσε ο Θεός ένα μέσο ώστε ο άνθρωπος, μέσω της πίστης, να μπορεί να κάνει μεγάλα θαύματα»6. Επομένως, το έργο του Θεού εκτελείται από τα τέκνα Του: «Ώστε επίσης η πίστη να μπορέσει να αυξηθεί στη γη. Ώστε η πληρότητα του ευαγγελίου μου να μπορέσει να προκηρυχτεί, μέσω των αδύναμων και των απλών, στα πέρατα του κόσμου»7.

Ένα άλλο ζευγάρι αντιμετώπισε οικογενειακές ανησυχίες με πίστη. Μια πιστή αδελφή έγραψε: «Η απόφαση να υπηρετήσουμε μια ιεραποστολή δεν ήταν δύσκολη. Όμως η 90χρονη μητέρα μου ήταν εξαιρετικά ανήσυχη για την αναχώρησή μας. Παρηγορήθηκε πολύ όταν άκουσε ότι η οικογένειά μας θα λάβαινε ευλογίες κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας μας». Ένας πιστός αδελφός εξέφρασε παρόμοιες ανησυχίες για το ότι θα άφηνε τους ηλικιωμένους γονείς του, στις οποίες ο πατέρας του, απάντησε: «Μην χρησιμοποιείς τη μητέρα σου και εμένα σαν δικαιολογία για να μην πας σε μια ιεραποστολή με τη σύζυγό σου. Προσευχήσου γι' αυτό και ακολούθησε την καθοδήγηση του Πνεύματος».

Σε μια προηγούμενη γενεά ιεραποστόλων που κλήθηκαν να αφήσουν την οικογένειά τους, ο Κύριος προσέφερε αυτήν την επιβεβαίωση: «Και αν το κάνουν αυτό με όλη την ταπεινότητα τις καρδιάς τους, ... εγώ, ο Κύριος, τους δίδω υπόσχεση ότι θα προμηθεύω τα αναγκαία για τις οικογένειές τους»8.

Βεβαίως οι οικογενειακές ανησυχίες υπάρχουν πραγματικά και δεν θα πρέπει να τις αντιμετωπίζουμε απερίσκεπτα. Όμως δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις οικογενειακές μας δυσκολίες χωρίς τις ευλογίες του Κυρίου και όταν θυσιάζουμε για να υπηρετήσουμε ως ζευγάρια ιεραπόστολοι πλήρους απασχόλησης, αυτές οι ευλογίες θα ρέουν. Για παράδειγμα, ένα ζευγάρι ανησυχούσε που θα άφηναν την μικρότερη κόρη τους που δεν ήταν πια ενεργό μέλος της Εκκλησίας. Ο γεμάτος πίστη πατέρας της, έγραψε: «Προσευχόμασταν γι' αυτήν συνεχώς και νηστεύαμε τακτικά. Τότε, κατά τη διάρκεια της γενικής συνέλευσης, το Πνεύμα μου ψιθύρισε, «Αν υπηρετήσεις, δεν θα ανησυχείς άλλο για την κόρη σου». Έτσι συναντηθήκαμε με τον επίσκοπό μας. Μια εβδομάδα αφότου λάβαμε την κλήση μας, αυτή και ο φίλος της ανακοίνωσαν ότι αρραβωνιάστηκαν. Προτού φύγουμε για την Αφρική, είχαμε ένα γάμο στο σπίτι μας. [Μετά συγκεντρώσαμε όλη την οικογένειά μας και] είχαμε ένα οικογενειακό συμβούλιο... Έδωσα μαρτυρία για τον Κύριο και τον Τζόζεφ Σμιθ... και τους είπα ότι θα ήθελα να δώσω στον καθέναν τους μια πατρική ευλογία. Ξεκίνησα με το μεγαλύτερο γιο και μετά με τη σύζυγό του, προχωρώντας προς το νεότερο... [συμπεριλαμβανομένου του καινούριου γαμπρού μας]».

Καθώς συλλογιζόμαστε την ιεραποστολική υπηρέτηση, θα πρέπει να συμπεριλάβουμε την οικογένειά μας κατά τον ίδιο τρόπο. Σε συγκεντρώσεις οικογενειακού συμβουλίου, μπορούμε να δώσουμε στα παιδιά μας την ευκαιρία να εκφράσουν την υποστήριξή τους, να προσφέρουν ειδική συμπαράσταση που ίσως να χρειαζόμαστε και να λάβουν ευλογίες ιεροσύνης για να τους στηρίζουν κατά την απουσία μας. Όταν είναι δυνατό, θα μπορούσαμε επίσης να λάβουμε ευλογίες ιεροσύνης από εκείνα. Όταν ο πιστός πατέρας αυτής της ιστορίας ευλόγησε τα μέλη της οικογένειά του, ο γαμπρός του αισθάνθηκε την επίδραση του Αγίου Πνεύματος. Ο πατέρας έγραψε: «Προς το τέλος του πρώτου χρόνου μας στην ιεραποστολή, η καρδιά του [γαμπρού μας] άρχισε να μαλακώνει προς την Εκκλησία. Λίγο πριν γυρίσουμε στην χώρα μας από τη ιεραποστολή μας, εκείνος και η κόρη μας ήλθαν να μας επισκεφτούν. Στη βαλίτσα του ήταν τα πρώτα ρούχα Κυριακής που είχε ποτέ. Ήλθαν στην Εκκλησία μαζί μας και όταν επιστρέψαμε στη χώρα μας, βαφτίστηκε. Ένα χρόνο αργότερα επισφραγίστηκαν στο Ναό»9.

Αν και οι λεπτομέρειες αυτής της ιστορίας μπορεί να είναι μοναδικές, η αρχή είναι αληθινή για όλους όσοι λένε στον Κύριο, «Θα πάω όπου θέλεις εσύ»10. Σας δίνω τη μαρτυρία μου ότι καθώς εμπιστευόμαστε τον Κύριο, Εκείνος θα μας δώσει την σωστή ιεραποστολική ευκαιρία. Όπως έχει πει: «Αν κάποιος εμένα υπηρετεί ... θα τον τιμήσει ο Πατέρας»11.

Όσον αφορά τις ιεραποστολικές ευκαιρίες, πολλά ζευγάρια στον κόσμο έχουν μια άφθονη επιθυμία να υπηρετήσουν όμως τους λείπουν τα άφθονα μέσα. Αν αυτή είναι η περίπτωσή σας, θυμηθείτε ότι η σωστή ιεραποστολική κλήση μπορεί να μην είναι σε μια απομακρυσμένη χώρα με ένα παράξενο όνομα. Η σωστή κλήση για σας μπορεί να είναι μέσα στον πάσσαλό σας ή στην περιοχή σας. «Ο Ουράνιος Πατέρας σας ξέρει ότι έχετε ανάγκη από όλα αυτά»12. Συζητήστε με τους συγγενείς σας και τον επίσκοπο ή πρόεδρο του κλάδου. Όσο περισσότερο οι δούλοι του Κυρίου καταλαβαίνουν την οικονομική σας κατάσταση, θα καταστείτε ικανοί να λάβετε τις αιώνιες ευλογίες μιας ιεραποστολικής υπηρέτησης πλήρους απασχόλησης.

Αν δεν μπορείτε να υπηρετήσετε λόγω σοβαρής συγκυρίας, θα σκεφτείτε να κάνετε μια χρηματική δωρεά για να βοηθήσετε αυτούς που μπορούν; Η λογική θυσία των πόρων σας δεν θα ευλογήσει μόνο άλλους ιεραποστόλους και αυτούς τους οποίους υπηρετούν, αλλά θα ευλογήσει εσάς και την οικογένειά σας επίσης.

Εσείς που δεν υπηρετήσατε μια ιεραποστολή σε νεαρή ηλικία, θα ήθελα να μιλήσω ευθέως σε σας: Ίσως με την πάροδο του χρόνου σας έχουν βαρύνει συναισθήματα μετάνοιας, ή αισθανθήκατε λιγότερο άξιοι, επειδή δεν είχατε μια ιεραποστολική ευκαιρία να υπηρετήσετε και να αυξηθείτε πνευματικά όταν ήσασταν νεότεροι. Η συμβουλή μου: κοιτάξτε μπροστά και όχι πίσω. Αρχίστε να προετοιμάζεστε για την ιεραποστολή σας ως ιεραποστολικό ζευγάρι σήμερα! Αποταμιεύστε λίγα χρήματα κάθε μήνα. Μελετήστε τις γραφές. Δεχτείτε κλήσεις στην Εκκλησία. Προσευχηθείτε για να αισθανθείτε την αγάπη του Κυρίου για τους άλλους και να λάβετε την αγάπη και την πεποίθησή Του σε σας. Μπορείτε, μια ημέρα να διεκδικήσετε *όλες* τις ευλογίες της ιεραποστολικής υπηρέτησης!

Και πόσο θαυμαστές ευλογίες είναι! Μετά από 51 χρόνια γάμου, ερωτήθηκα, «Ποιο μέρος της ζωής θα σου άρεσε να ξαναζήσεις;» Δεν δίσταξα να απαντήσω, «Όταν η σύζυγός μου και εγώ υπηρετήσαμε μαζί στο μεγάλο ιεραποστολικό έργο του Κυρίου». Τα συναισθήματα άλλων ιεραποστολικών ζευγαριών απηχούν αυτά της γυναίκας μου και τα δικά μου: «Η απόφασή μας να πάμε σε μια ιεραποστολή έφερε καινούρια δύναμη, καινούριους φίλους, καινούρια μέρη, καινούριες προκλήσεις. Μας έφερε πιο κοντά μαζί ως συζύγους, είχαμε έναν κοινό στόχο και μια αληθινή συντροφικότητα. Και, το καλύτερο απ' όλα, μας έφερε καινούρια πνευματική ανάπτυξη αντί πνευματική σύνταξη». Αδελφοί και αδελφές, ας μην πάμε για πνευματική σύνταξη.

Τώρα, θα μπορούσα να παροτρύνω για κάτι τους επισκόπους και τους προέδρους κλάδου όλου του κόσμου; Τους επόμενους έξι μήνες, θα ήταν δυνατό κάθε ένας από εσάς να συστήσει ένα ή περισσότερα ιεραποστολικά ζευγάρια εκτός από εκείνα που αυτό τον καιρό σχεδιάζουν να υπηρετήσουν; Η μεγαλύτερη πηγή σας για να πραγματοποιήσετε αυτή την παρότρυνση θα ήταν τα μεγαλύτερα σε ηλικία μέλη του τομέα σας που ήδη έχουν υπηρετήσει ιεραποστολές. Στον δικό μου τομέα ένας εμπνευσμένος επίσκοπος κάλεσε σε μια συγκέντρωση τα μελλοντικά ζευγάρια ιεραποστόλων και αυτά που έχουν επιστρέψει από ιεραποστολές. Καθώς καταθέταμε τις μαρτυρίες μας για τη θυσία και την υπηρέτηση, το Πνεύμα επιβεβαίωσε σε όλους εμάς ότι αληθινά μία κλήση για υπηρέτηση είναι το «να γνωρίζουμε τα πλούτη των ευλογιών του Κυρίου»11.

Έχω ακούσει για έναν πρόεδρο πασσάλου που οργάνωσε ένα μάθημα για έγγαμα ζευγάρια, προκειμένου να εμπνεύσει τα μελλοντικά ιεραποστολικά ζευγάρια και να τα βοηθήσει να προετοιμαστούν να υπηρετήσουν. Ηγέτες ιεροσύνης, καθώς προσευχόμενοι ζητάτε να ενθαρρύνετε την ιεραποστολική υπηρεσία πλήρους απασχόλησης, να θυμάστε ότι όταν ένα ζευγάρι καλείται, δεν βοηθάει μόνο στην εκπλήρωση του έργου του Κυρίου σε όλο τον κόσμο, αλλά επίσης φυτεύουν ένα σπόρο υπηρέτησης στην οικογένειά τους που θα ανθίσει για τις επόμενες γενεές. Εξακολουθώ να είμαι ευγνώμων για την επιρροή των γονέων μου που υπηρέτησαν ως ιεραποστολικό ζευγάρι στην Αγγλία και έθεσαν το παράδειγμα για τους απογόνους τους.

Τώρα, προς εσάς, μελλοντικά ιεραποστολικά ζευγάρια, σας παρακαλώ μην περιμένετε τον επίσκοπό σας να μιλήσει μαζί σας για να υπηρετήσετε μια ιεραποστολή! Πηγαίνετε σ' αυτόν. Μιλήστε για τα συναισθήματα σας. Όσον αφορά το ιεραποστολικό έργο, ο Κύριος προσδοκεί να εκφράσουμε τις επιθυμίες μας. Καθώς το κάνουμε, μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη ότι το ίδιο

Πνεύμα που μας παροτρύνει να ζητήσουμε μια ιεραποστολική κλήση, θα εμπνεύσει έναν προφήτη να μας καλέσει να υπηρετήσουμε στο σωστό μέρος.

Και υπάρχουν τόσες πολλές κλήσεις! Υπάρχουν κλήσεις να διδαχτεί το ευαγγέλιο σ' αυτούς που επιθυμούν να αποδεχτούν την αλήθεια, συμπεριλαμβανομένης της νεολαίας στο Εκπαιδευτικό Σύστημα της Εκκλησίας, κλήσεις για εργασία υπηρέτησης στο έργο πρόνοιας και ανθρωπιστικής βοήθειας, στους ναούς, σε κέντρα οικογενειακής ιστορίας, ιεραποστολικά γραφεία και ιστορικές τοποθεσίες, κλήσεις να «κάν[ετε] το μεγαλύτερο καλό προς τους συνανθρώπους [σας], και… [να προωθήσετε] τη δόξα εκείνου που είναι ο Κύριός [σας]»14.

Λάβετε υπόψη αυτά τα παραδείγματα: Ένα ζευγάρι που κλήθηκε στην Ινδία, βοήθησε ένα σχολείο για τυφλά παιδιά να χτίσει υγειονομικές εγκαταστάσεις και να αποκτήσουν γραφομηχανές Μπράιγ. Ένα ζευγάρι στη Χαβάη βοήθησε να μεγαλώσει ένας μικρός κλάδος από 20 μέλη σε 200 και προετοίμασε 70 να παρευρεθούν στο ναό μαζί. Ένα ζευγάρι στο Περού φρόντισε ώστε να παραχωρηθούν σε 550 παιδιά ενός ορφανοτροφείου φάρμακα και χριστουγεννιάτικα παιχνίδια. Ένα ζευγάρι στην Καμπότζη δίδαξε μαθήματα ινστιτούτου και υπηρέτησε στην ηγεσία ενός κλάδου, ο οποίος μετά από 10 μόλις μήνες απέκτησε 180 μέλη. Ένα ζευγάρι στη Ρωσία βοήθησε τοπικούς αγρότες να αυξήσουν τη σοδιά πατάτας τους 11 φορές περισσότερο από τα κρατικά αγροκτήματα, ενώ ένα ζευγάρι στις Φιλιππίνες βοήθησε περίπου 700 υποσιτιζόμενες οικογένειες να μάθουν να εκτρέφουν κουνέλια και να καλλιεργούν λαχανικά σε κήπους. Ένα ζευγάρι στην Πενσυλβάνια βοήθησε 60 άτομα να προετοιμάσουν τα έγγραφα γενεαλογικού ενδιαφέροντος της οικογένειάς τους . Ένα ζευγάρι στη Γκάνα βοήθησε να ανοίξουν γεωτρήσεις και να ανακαινίσουν πηγάδια, φέρνοντας νερό σε 1900.00 ανθρώπους σε χωριά και κατασκηνώσεις προσφύγων.

Τα αποτελέσματα κάθε ιεραποστολής μπορεί να είναι ή να μην είναι τόσο φανερά στα ανθρώπινα μάτια, όμως, όλοι όσοι υπηρετούν κάνουν μια ανεκτίμητη συνεισφορά στα μάτια του Κυρίου, γιατί «και άλλους μεν ελεείτε, κάνοντας διάκριση»15. Τα ιεραποστολικά ζευγάρια είναι πρότυπα και παραδείγματα δύναμης για τους ιεραποστόλους πλήρους απασχόλησης και τους ηγέτες ιεροσύνης και βοηθητικών οργανώσεων σε όλο τον κόσμο. Εκφράζω την ευγνωμοσύνη μου για όλους αυτούς και τις χιλιάδες άλλους που υπηρετούν σε τόσες πολλές ιδιότητες, αφιερώνοντας εκατομμύρια ώρες υπηρέτησης στους συνανθρώπους τους.

Αδελφοί και αδελφές μου, αν έχετε νιώσει παροτρύνσεις να απασχοληθείτε σε αυτό το έργο, όσο σιγαλά και να είναι αυτά τα συναισθήματα, μην αναβάλετε την ημέρα της υπηρέτησής σας. Τώρα είναι ο καιρός να προετοιμαστείτε, τώρα είναι ο καιρός να κληθείτε, ο καιρός να θυσιάσετε. Τώρα είναι ο καιρός να βοηθήσετε με τα χαρίσματα και τα ταλέντα σας και τώρα είναι ο καιρός να λάβετε τις ευλογίες του Θεού για σας και την οικογένειά σας. «Υπάρχει διαρκής ανάγκη για περισσότερα ζευγάρια ιεραποστόλων», έχει πει ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι. Καθώς αυτό το έργο πάει μπροστά, αυτή η ανάγκη μεγαλώνει. Στα πιο πλούσια χρόνια εμπειρίας, ωριμότητας, σοφίας και, περισσότερο απ' όλα, πίστης, ας εγερθούμε για να καλύψουμε αυτήν την ανάγκη όπως μόνο *εμείς* μπορούμε.

Έχουμε, πάνω απ' όλα, ειδικό λόγο να το κάνουμε. Από την εμπειρία της ζωής μας μπορούμε να κοιτάξουμε πίσω και να αναγνωρίσουμε την καλοσύνη του Πατέρα μας στους Ουρανούς και του Υιού Του Ιησού Χριστού προς εμάς και την οικογένειά μας. Όπως ένας πιστός αδελφός εξήγησε,

«Η σύζυγός μου και εγώ θα θέλαμε να υπηρετήσουμε πέντε ιεραποστολές — μια για κάθε ένα από τα όμορφα παιδιά με τα οποία ο Θεός μας ευλόγησε!» Όσες ευλογίες κι αν έχουμε λάβει ατομικά, επιμαρτυρώ ότι όλοι μας έχουμε λάβει την μεγαλύτερη απ' όλες: «Με τέτοιο τρόπο αγάπησε ο Θεός [ο Επουράνιος Πατέρας μας] τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του τον Μονογενή»17 και ο Υιός Του Ιησούς Χριστός «αγαπάει τον κόσμο, και μάλιστα τόσο ώστε δίνει την ίδια του τη ζωή»18. Σας δίνω την ειδική μαρτυρία μου ότι η εξιλεωτική θυσία Του είναι η υπέρτατη έκφραση αυτής της αγάπης..

Ως μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, είναι το μεγαλύτερο μας προνόμιο να του επιστρέψουμε την αγάπη Του μέσω θυσίας και υπηρέτησης και να διεκδικήσουμε την άγια υπόσχεσή Του: «Και όποιος δώσει τη ζωή του για το σκοπό μου, για χάρη του ονόματός μου, θα τη βρει πάλι, και μάλιστα αιώνια ζωή»19. Να το κάνουμε αυτό, είναι η εγκάρδια προσευχή μου στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
1. "Couple MissionariesQ A Time to Serve," *Liahona*, Ιούλ. 2001, 28.
2. Βλέπε *Liahona*, Ιούλ. 2001, 28.
3. Άλμα 30:8.
4. Μωυσή 6:33.
5. Εθέρ 12:12, η πλάγια γραφή προστέθηκε.
6. Μωσία 8:18.
7. Δ&Δ 1:21, 23.
8. Δ&Δ 118:3.
9. Βλέπε Δ&Δ 31:1--2, 5.
10. «Θα πάω όπου θέλεις εσύ, Θεέ», *Ύμνοι και παιδικά τραγούδια,* σελ. 46.
11. Κατά Ιωάννην 12:26.
12. Κατά Ματθαίον 6:32, Νεφί Γ΄ 13:32.
13. "Called to serve," *Hymns, 249.*
14. Δ&Δ 81:4.
15. Επιστολή Ιούδα 1:22.
16 «To the Bishops of the Church," *Παγκόσμια εκπαιδευτική συγκέντρωση ηγεσίας,* 19 Ιουνίου 2004, 27.
17. Κατά Ιωάννην 3:16.
18. Νεφί Β΄ 26:24.
19. Δ&Δ 98:13.

Συγκέντρωση Ιεροσύνης

Το πιο ευδιάκριτο χαρακτηριστικό μας
Πρεσβύτερος Τζέφρι Χόλαντ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Η ιεροσύνη του Θεού… είναι τόσο απαραίτητη για την αληθινή Εκκλησία του Θεού, όσο είναι και μοναδική για αυτήν.

Πριν περίπου 70 χρόνια ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι, τότε σύμβουλος της Πρώτης Προεδρίας της Εκκλησίας, έκανε την εξής ερώτηση σε ένα εκκλησίασμα συγκεντρωμένο σε μια γενική συνέλευση: «Αν αυτή τη στιγμή από κάθε ένα [από εσάς] ζητιόταν να θέσει σε μια πρόταση… το πιο ευδιάκριτο χαρακτηριστικό της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, ποια θα ήταν η απάντησή σας;»
«Η απάντησή μου», είπε, «θα ήταν… ουράνια εξουσία μέσω συνεχούς αποκάλυψης»[1].
Αυτή η ουράνια εξουσία είναι, βέβαια, η άγια ιεροσύνη.

Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι πρόσθεσε την μαρτυρία του όταν είπε: «[Η ιεροσύνη] είναι μια ανάθεση ουράνιας εξουσίας, διαφορετική από όλες τις δυνάμεις και εξουσίες πάνω στο πρόσωπο της γης… Είναι η μόνη δύναμη στη γη που φτάνει πέρα από τον πέπλο του θανάτου… Χωρίς αυτήν θα υπήρχε μια εκκλησία κατ' όνομα μόνο, [μια εκκλησία] χωρίς εξουσία να διαχειρίζεται τα πράγματα του Θεού»[2].
Μόλις τέσσερις εβδομάδες πριν, ο Πρόεδρος Τζέιμς Φάουστ είπε στους φοιτητές του Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ, σε μια πνευματική συγκέντρωσή τους, «[Η ιεροσύνη] ενεργοποιεί και κυβερνά όλες τις δραστηριότητες της Εκκλησίας. Χωρίς τα κλειδιά της ιεροσύνης και την εξουσία, δεν θα υπήρχε εκκλησία»[3].

Αρχίζω σήμερα με αυτές τις τρεις μικρές αναφορές (στις οποίες πολλές άλλες θα μπορούσαν να προστεθούν) για να δώσω έμφαση σε ένα σημείο: ότι η ιεροσύνη του Θεού, με τα κλειδιά της, τις διατάξεις της, τη θεία της προέλευση και την ικανότητά της να «δένει στον ουρανό αυτό που είναι δεμένο στη γη» είναι τόσο *απαραίτητη* για την αληθινή Εκκλησία του Θεού, όσο και *μοναδική* γι' αυτήν και ότι χωρίς αυτήν δεν θα υπήρχε η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

Σ' αυτόν τον χρόνο που θυμόμαστε και γιορτάζουμε τη 200η επέτειο απ' τη γέννηση του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και τον 175ο χρόνο από την οργάνωση της Εκκλησίας, θα ήθελα να προσθέσω τη μαρτυρία μου — και να εκφράσω την αιώνια ευγνωμοσύνη μου για την αποκατάσταση αυτής της άγιας ιεροσύνης, αυτού του άγιου προνόμιου, αυτού του κυρίαρχου δώρου και για τον ρόλο που παίζει στην ζωή μας και στις δυο πλευρές του πέπλου.

Η ουσιώδης λειτουργία της ιεροσύνης στη σύνδεση χρόνου και αιωνιότητας έγινε σαφής από τον Σωτήρα όταν εδραίωσε την Εκκλησία του κατά τη θνητή διακονία Του. Στον μεγάλο Του Απόστολο Πέτρο είπε, «Και θα σου δώσω τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών και ό,τι αν δέσεις επάνω στη γη, θα είναι δεμένο στους ουρανούς: και ό,τι αν λύσεις επάνω στη γη, θα είναι

λυμένο στους ουρανούς»[4]. Έξι μέρες μετά πήρε τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη στην κορυφή ενός βουνού όπου μεταμορφώθηκε σε δόξα μπροστά τους. Τότε, προφήτες από προηγούμενες θεϊκές νομές, συμπεριλαμβανομένου του Μωυσή και του Ηλιού[5] εμφανίστηκαν σε δόξα και απένειμαν τα διάφορα κλειδιά και δυνάμεις που ο καθένας κατείχε.

Δυστυχώς εκείνοι οι Απόστολοι σκοτώθηκαν σύντομα ή πάρθηκαν από την γη και μαζί με αυτούς τα κλειδιά της ιεροσύνης, με αποτέλεσμα περισσότερα από 1.400 χρόνια στέρησης ιεροσύνης και απουσίας της ουράνιας εξουσίας ανάμεσα στα παιδιά των ανθρώπων. Όμως, μέρος του σύγχρονου θαύματος και της θαυμάσιας ιστορίας που γιορτάζουμε σήμερα είναι η *επιστροφή* αυτών των ίδιων ουράνιων αγγελιαφόρων στις ημέρες *μας* και η αποκατάσταση αυτών των ίδιων δυνάμεων που κατείχαν προς ευλογία ολόκληρης της ανθρωπότητας.
Τον Μάιο του 1829 κατά την μετάφραση του Βιβλίου του Μόρμον, ο Τζόζεφ Σμιθ συνάντησε μια αναφορά στο βάφτισμα. Συζήτησε το θέμα με τον γραφέα του, τον Όλιβερ Κάουντερι και οι δυο προσευχήθηκαν θερμά στον Κύριο αναφορικά με το θέμα. Ο Όλιβερ έγραψε: «Οι ψυχές μας βυθίζονταν σε ισχυρή προσευχή, για να ξέρουμε τον τρόπο με τον οποίο θα λαβαίναμε τις ευλογίες του βαφτίσματος και του Αγίου Πνεύματος… *Με επιμονή ζητούσαμε…την εξουσία της άγιας ιεροσύνης, και την δύναμη να διαχειριζόμαστε την ίδια»*[6].

Ως απάντηση σ' αυτή την «ισχυρή προσευχή» ο Ιωάννης ο Βαφτιστής ήλθε, αποκαθιστώντας τα κλειδιά και τις δυνάμεις της Ααρωνικής Ιεροσύνης η οποία έχει απονεμηθεί στους νέους άνδρες που κάθονται στο ακροατήριο σήμερα. Λίγες εβδομάδες μετά ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης επέστρεψαν να αποκαταστήσουν τα κλειδιά και τις δυνάμεις της Μελχισεδικής Ιεροσύνης, συμπεριλαμβανομένου των κλειδιών της ιδιότητας ως αποστόλου. Τότε, όταν χτίστηκε ένας ναός ώστε στο εσωτερικό του να έρχονταν άλλοι ουράνιοι αγγελιαφόροι, στις 3 Απριλίου 1836, μια σύγχρονη ημέρα ισάξια με αυτήν του Όρους της Μεταμορφώσεως, κάτι που ο Πρόεδρος Χίνκλι ονόμασε μια φορά «ο καταρράκτης του Κίρτλαντ», αποκάλυψη στην οποία ο ίδιος ο Σωτήρας, μαζί με τον Μωυσή, τον Ηλιού και τον Ηλία εμφανίστηκαν σε δόξα στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και στον Όλιβερ Κάουντερι και τους απένειμαν κλειδιά και δυνάμεις από τις αντίστοιχες θεϊκές νομές στις οποίες έζησαν. Εκείνη η επίσκεψη τελείωσε με την εξής ισχυρή δήλωση: «Γι' αυτό, τα κλειδιά ετούτης της θεϊκής νομής παραδίδονται στα δικά σας χέρια»[7].

Δεν εκπλησσόμαστε για το ότι ο Προφήτης Τζόζεφ θα συμπεριλάμβανε σ' αυτά τα σαφή και εύγλωττα Άρθρα της Πίστης [μας], «Πιστεύουμε ότι ο άνθρωπος πρέπει να κριθεί από τον Θεό, με προφητεία, και *με τη χειροθεσία εκείνων που έχουν εξουσία*, [προκειμένου] για να κηρύττει το Ευαγγέλιο και να τελεί τις διατάξεις του»[8]. Να ενεργούμε με θεία εξουσία απαιτεί περισσότερο από ένα κοινωνικό συμβόλαιο. Δεν μπορεί να παραχθεί από θεολογική εκπαίδευση ή την δέσμευση από ένα εκκλησίασμα. Όχι, στο εξουσιοδοτημένο έργο του Θεού πρέπει να υπάρχει δύναμη μεγαλύτερη από αυτή που ήδη κατείχαν οι άνθρωποι στα στασίδια, στους δρόμους ή στα σεμινάρια — ένα γεγονός για το οποίο πολλοί ειλικρινείς θρησκευτικοί αναζητητές γνωρίζουν και έχουν αναγνωρίσει ανοιχτά για γενιές μέχρι την αποκατάσταση.

Είναι αλήθεια ότι μερικοί, εκείνη την εποχή, δεν ήθελαν οι ιερείς τους να ισχυρίζονται ειδική καθαγιασμένη εξουσία, όμως οι περισσότεροι περίμεναν μια ιεροσύνη εξουσιοδοτημένη από τον Θεό και ήταν απογοητευμένοι γιατί δεν ήξεραν πώς να την βρουν. [9] Σ' αυτό το πνεύμα, η δι' αποκαλύψεως επιστροφή της εξουσίας της ιεροσύνης μέσω του Τζόζεφ Σμιθ θα έπρεπε να είχε καθησυχάσει αιώνες οδύνης σε αυτούς που *πίστευαν* αυτά που ο φημισμένος Τσαρλς Γουέσλυ

είχε το θάρρος να *πει.* Ερχόμενος σε σύγκρουση εκκλησιαστικά με τον πιο φημισμένο αδελφό του Τζων για την απόφαση του τελευταίου να χειροτονεί χωρίς εξουσία, ο Τσαρλς έγραψε με ένα χαμόγελο:

«Πόσο εύκολα γίνονται οι επίσκοποι
Από ιδιοτροπία ανδρός ή γυναικός:
Ο Γουέσλυ έθεσε τα χέρια του πάνω στον Τόμας Κόουκ,
Όμως ποιος έθεσε τα χέρια πάνω στον ίδιο;»[10]

Απαντώντας σ' αυτή την δύσκολη ερώτηση, εμείς στην αποκατεστημένη Εκκλησία του Ιησού Χριστού μπορούμε να χαράξουμε την γραμμή της ιεροσύνης που ασκείται από τον πιο καινούριο διάκονο του τομέα, του επισκόπου που προεδρεύει σ' αυτόν και του προφήτη που προεδρεύει πάνω μας. Η γραμμή πάει πίσω στην άθραυστη αλυσίδα μέχρι τους αγγελικούς υπηρέτες οι οποίοι ήλθαν εκ μέρους του ίδιου του Υιού του Θεού φέροντας το ασύγκριτο δώρο από τον ουρανό.
Και, ω πόσο χρειαζόμαστε τις ευλογίες της — ως Εκκλησία και ως άτομα και οικογένειες μέσα στην Εκκλησία. Ένα παράδειγμα:

Μίλησα νωρίτερα για την εποχή του Κίρτλαντ στην ιστορία της Εκκλησίας. Τα έτη 1836 και 1837 ήταν τα πιο δύσκολα που είχε αντιμετωπίσει η νέα Εκκλησία — οικονομικά, πολιτικά και εσωτερικά. Στη μέση αυτής της πίεσης, ο Τζόζεφ Σμιθ είχε την αξιοσημείωτη προφητική προτροπή να στείλει μερικούς από τους πιο ικανούς του άνδρες (ολόκληρη την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων) στο εξωτερικό σε ιεραποστολές. Ήταν μια θαρραλέα, εμπνευσμένη κίνηση, μια που θα κατέληγε να σώσει την Εκκλησία από τις δυσκολίες της εποχής, όμως βραχυπρόθεσμα έθετε ένα βαρύ φορτίο για τους Αγίους — επώδυνο για αυτούς που έφυγαν μακριά και ίσως ακόμα πιο επώδυνο για αυτούς που παρέμειναν σπίτι.

Αναφέρω τα λόγια του Πρεσβυτέρου Ρόμπερτ Τόμπσον:

«Έχοντας φτάσει η ημέρα που είχε προσδιοριστεί για την αναχώρηση των Πρεσβυτέρων στην Αγγλία , [σταμάτησα] στο σπίτι του αδελφού [Χίμπερ] Κίμπαλ, να βεβαιωθώ πότε θα ξεκινούσε [το ταξίδι του], καθώς επρόκειτο να τον συνοδεύσω επί διακόσια ή τριακόσια μίλια, σκοπεύοντας να εργαστώ σκληρά εκείνη την περίοδο στον Καναδά.

»Αφού η πόρτα ήταν μισάνοιχτη, μπήκα και ένιωσα έκπληκτος με το θέαμα που παρουσιάστηκε μπροστά στα μάτια μου. Θα είχα αποσυρθεί, σκεπτόμενος ότι εισέβαλα, αλλά αισθάνθηκα καρφωμένος στη γωνία. Ο πατέρας ξεχείλιζε την ψυχή του στον... [Θεό, ικετεύοντας] Αυτόν που 'φροντίζει τα σπουργίτια και ταΐζει τα μικρά κοράκια όταν κλαίνε' να παρέχει κατά την απουσία του τις ανάγκες της γυναίκας του και των μικρών. *Τότε, όπως οι πατριάρχες, μέσω της εξουσίας της κλήσης του, έθεσε τα χέρια πάνω στο κεφάλι τους ξεχωριστά, αφήνοντας μια ευλογία πατέρα επάνω τους,... παραχωρώντας τους στην φροντίδα και προστασία του Θεού,* όσο ο ίδιος θα κήρυττε το Ευαγγέλιο σε μια ξένη χώρα. Καθώς έδινε τις ευλογίες, η φωνή του είχε σχεδόν χαθεί στους λυγμούς αυτών γύρω [του] που προσπαθούσαν με τον τρόπο τους, τον παιδικό, να είναι δυνατοί, όμως είχαν πολύ μεγάλη δυσκολία να το κάνουν]. Συνέχισε, όμως η καρδιά του είχε επηρεαστεί πάρα πολύ κάνοντας αυτό συχνά... Ήταν υποχρεωμένος να σταματάει κατά διαστήματα καθώς... μεγάλα δάκρυα έτρεχαν στα μάγουλά του, απόρροια των συναισθημάτων

που επικρατούσαν μέσα του. Η καρδιά μου δεν είχε τη δύναμη για να συγκρατηθώ», είπε ο Αδελφός Τόμπσον. «Άθελά μου, μου έκλαψα και ανάμειξα τα δάκρυά μου με τα δικά τους. Ταυτόχρονα αισθάνθηκα ευγνώμων που είχα το προνόμιο να δω τέτοια σκηνή»[11].

Αυτή η σκηνή έχει γίνει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο χίλιες φορές, εκατό χιλιάδες φορές στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών — ένας φόβος, μια ανάγκη, μια κλήση, ένας κίνδυνος, μια αρρώστια, ένα ατύχημα, ένας θάνατος. Έχω βρεθεί σε τέτοιες στιγμές. Έχω δει τη δύναμη του Θεού να φανερώνεται στο σπίτι μου και στην διακονία μου. Έχω δει το κακό να επιπλήττεται και τα στοιχεία να ελέγχονται. Ξέρω τι σημαίνει να έχουμε βουνά δυσκολιών να μετακινούνται και απαίσιες Ερυθρές Θάλασσες να ανοίγουν. Ξέρω τι σημαίνει να έχω τον καταστροφέα άγγελο «να τους προσπερνάει»[12]. Να έχω λάβει την εξουσία και να έχω εξασκήσει τη δύναμη της Άγιας Ιεροσύνης, κατά την Τάξη του Υιού του Θεού[13] είναι τόσο μεγάλη ευλογία για μένα και για την οικογένειά μου, όσο δεν θα μπορούσα ποτέ να ελπίσω σ' αυτόν τον κόσμο. Και αυτή, τελικά, είναι η σημασία της ιεροσύνης σε καθημερινούς όρους — δεν μπορεί να συγκριθεί, είναι ατελείωτη, συνεχής σε ικανότητα για ευλογίες.

Με ευγνωμοσύνη για τέτοιες ευλογίες θα ενωθώ μαζί σας και με τη χορωδία των ζωντανών και των νεκρών υμνώντας σ' αυτό το ξεχωριστό χρόνο, «Δόξα στον άνδρα που επικοινώνησε με τον Ιεχωβά»[14] — και επικοινώνησε με τον Αδάμ, τον Γαβριήλ, τον Μωυσή και τον Μορόνι, τον Ηλιού, τον Ηλία, τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, το Ιωάννη των Βαφτιστή και μια λεγεώνα άλλων[15]. Πραγματικά, «Ο Χριστός τον έχρισε Προφήτη βλέποντα»[16]. Εμείς, νέοι και ηλικιωμένοι, αγόρια και άνδρες, πατέρες και γιοι, ας διαφυλάξουμε την ιεροσύνη που μέσω αυτού αποκαταστήθηκε, τα κλειδιά της ιεροσύνης και τις διατάξεις μέσω των οποίων η δύναμη της θεϊκότητας φανερώνεται και χωρίς την οποία *δεν μπορεί* να φανερωθεί[17]. Δίνω την μαρτυρία μου για την αποκατάσταση της ιεροσύνης και το απαραίτητο «ευδιάκριτο χαρακτηριστικό» της αληθινής Εκκλησίας του Θεού που πάντα υπήρξε, στο όνομα Εκείνου στον οποίο ανήκει η ιεροσύνη, του Κυρίου Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Σημειώσεις στο Conference Report, Απρ. 1937, 121.
2. "Priesthood Restoration," *Ensign*, Οκτ. 1988, 71.
3. "Where Is the Church?" devotional address, Brigham Young University, 1 Μαρτ. 2005, 8.
4. Κατά Ματθαίον 16: 19.
5. Βλέπε Κατά Ματθαίον 17:1--3.
6. Παρατέθηκε στο Richard Lloyd Anderson, "The Second Witness of Priesthood Restoration," *Improvement Era*, Σεπτ. 1968, 20. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
7. Δ&Δ 110:16. Βλέπε, επίσης: 1--15.
8. Άρθρα της πίστης 1:5. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
9. Βλέπε David F. Holland, "Priest, Pastor, Power," *Insight*, φθινόπωρο, 1997, 15--2 για μια λεπτομερή εξέταση τρεχόντων θεμάτων της ιεροσύνης στην Αμερική κατά την εποχή της Αποκατάστασης.
10. Απόσπασμα στο C. Beaufort Moss, *The Divisions of Christendom: A Retrospect* (n.d.), 22.
11. Παρατέθηκε στο Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball* (1945), 108--9.
12. Δ&Δ 89:21.
13. Βλέπε Δ&Δ 107:1--3.

14. *Hymns*, no. 27.
15. Ο Τζόζεφ Σμιθ επικοινώνησε με πολλούς προφήτες και αγγελιαφόρους πέρα απ' το πέπλο. Για μερικούς από αυτούς αναφέρει η γραφή Δ&Δ 128: 20--21.
16. *Hymns*, no. 27.
17. Βλέπε Δ&Δ 84:19--21.

Προσέξτε το κακό πίσω από χαμογελαστά μάτια
Πρεσβύτερος Νιλ Άντερσον
Των Εβδομήκοντα

Καθώς μεγαλώνει η κατανόηση και η αγάπη μας για το Σωτήρα, το φως Του θα φωτίσει καθετί γύρω μας. Τότε θα δούμε το κακό με την κανονική μορφή του.

Απόψε μιλώ προς εσάς, νέοι άνδρες, εσείς που ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι έχει περιγράψει ως «την καλύτερη γενιά»1. Σε όλον τον κόσμο βλέπουμε την καλοσύνη σας. Προσεύχομαι ώστε να αισθανθείτε πως τα λόγια μου απευθύνονται προσωπικά σε σας, ως ένα γιο του Θεού, που προσπαθεί σκληρά να κάνει το σωστό.

Θα ήθελα να σας πω μία εμπειρία ενός πιστού Αγίου των Τελευταίων Ημερών, ο οποίος είναι καλός μου φίλος. Θα αναφέρομαι σ' αυτόν ως «ο φίλος μου» για τους λόγους που θα καταλάβετε.

Δουλεύοντας ως ειδικός πράκτορας του FBI, ο φίλος μου εξιχνίαζε οργανωμένες ομάδες εγκλήματος που μετέφεραν ναρκωτικά και άλλες χημικές ουσίες στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Σε μία περίσταση, εκείνος και ένας άλλος πράκτορας πλησίασαν ένα διαμέρισμα όπου πίστευαν ότι ένας γνωστός έμπορος ναρκωτικών διαμοίραζε κοκαΐνη. Ο φίλος μου περιγράφει τι συνέβη:

«Χτυπήσαμε την πόρτα του εμπόρου ναρκωτικών. Ο ύποπτος άνοιξε την πόρτα και μόλις μας είδε, προσπάθησε να μας περιορίσει τη θέα. Αλλά ήταν πολύ αργά. Μπορούσαμε να δούμε την κοκαΐνη επάνω στο τραπέζι.

»Ένας άνδρας και μία γυναίκα που ήταν στο τραπέζι άρχισαν αμέσως να μετακινούν την κοκαΐνη. Έπρεπε να τους αποτρέψουμε από το να καταστρέψουν τα αποδεικτικά στοιχεία, έτσι έσπρωξα γρήγορα τον ύποπτο ναρκωτικών, ο οποίος έφραζε την πόρτα προς τα δίπλα. Καθώς τον έσπρωξα, τα μάτια μου συνάντησαν τα δικά του. Παραδόξως, δεν φαινόταν νευριασμένος ή φοβισμένος. Μου χαμογελούσε.

»Τα μάτια του και το αφοπλιστικό του χαμόγελο, μου έδωσαν την εντύπωση ότι ήταν ακίνδυνος και έτσι τον άφησα γρήγορα και άρχισα να πηγαίνω προς το τραπέζι. Ο ύποπτος ήταν τώρα πίσω μου. Εκείνη τη στιγμή, μια σαφής, έντονη αίσθηση ήρθε στο νου μου: 'Πρόσεξε το κακό πίσω από τα χαμογελαστά μάτια'.

»Αμέσως γύρισα πίσω προς τον ύποπτο. Το χέρι του ήταν στη μεγάλη μπροστινή του τσέπη. Ενστικτωδώς άρπαξα το χέρι του και το έβγαλα από την τσέπη του. Μόνο τότε είδα, γραπωμένο στο χέρι του, το ημιαυτόματο πιστόλι έτοιμο να ρίξει. Ακολούθησε τότε μια αναταραχή και αφόπλισα τον άνδρα»2.

Αργότερα, σε μία άλλη περίπτωση, ο έμπορος ναρκωτικών καταδικάστηκε για φόνο και καυχιόταν ότι θα μπορούσε να είχε σκοτώσει το φίλο μου, αν δεν είχε γυρίσει πίσω εκείνη τη στιγμή.

Έχω σκεφτεί συχνά την επικοινωνία που ήλθε στο νου του: «Πρόσεξε το κακό πίσω από τα χαμογελαστά μάτια». Γι' αυτό θέλω να σας μιλήσω απόψε.

Ας αρχίσουμε με αυτά που ξέρουμε. Το καλό προέρχεται από το Θεό. Το κακό προέρχεται από το διάβολο3. Δεν είναι, εντούτοις, ίσες δυνάμεις που πολεμάει η μία την άλλη στο σύμπαν. Στην κεφαλή όλου του καλού είναι ο Χριστός — Εκείνος που είναι ο Μονογενής του Πατέρα, ο οποίος δημιούργησε τον κόσμο μας και αμέτρητους άλλους. Ο Λυτρωτής μας είναι ένα ανεστημένο και τέλειο άτομο4. Ξέρω ότι ζει.

Ο διάβολος, από την άλλη, «πείθει τους ανθρώπους να κάνουν το πονηρό»5. «[Έχει] ξεπέσει από τους ουρανούς... [έχει] βουτηχτεί στην αθλιότητα για πάντα»6 και τώρα προσπαθεί «όλοι οι άνθρωποι να είναι γεμάτοι αθλιότητα όπως αυτός ο ίδιος»7. Είναι ψεύτης και χαμένος8.

Η δύναμη του Σωτήρα και η δύναμη του διαβόλου δεν είναι πραγματικά συγκρίσιμες. Θα ήταν σαν να συγκρίναμε το μεγαλύτερο στρατό στη γη με μία ανεξέλεγκτη ομάδα δίχρονων του νηπιακού τμήματος εξοπλισμένη με νεροπίστολα9.

Σε αυτόν τον πλανήτη, εντούτοις, έχει επιτραπεί στο κακό μία θέση επιρροής για να μας δώσει την ευκαιρία να επιλέγουμε ανάμεσα στο καλό και το κακό. Η γραφή λέει: «Ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο το να ενεργεί αφ' εαυτού του... [και] ο άνθρωπος δε θα μπορούσε να ενεργεί αφ' εαυτού του... [παρά αν] δελεαζόταν από... το ένα ή το άλλο»10.

Η επιλογή ανάμεσα στο καλό και το κακό είναι απαραίτητη για την εμπειρία μας στη γη. Στην τελική επανεξέταση της ζωής μας, δεν θα έχει πραγματικά σημασία αν ήμασταν πλούσιοι ή φτωχοί, αν ήμασταν αθλητικοί τύποι ή όχι, αν είχαμε φίλους ή συχνά μας ξεχνούσαν.

Μπορούμε να εργαστούμε, να μελετήσουμε, να διασκεδάζουμε, να χορεύουμε, να τραγουδάμε και να απολαμβάνουμε διαφορετικές εμπειρίες. Αυτά είναι υπέροχα στοιχεία της ζωής, αλλά δεν είναι ουσιώδη ως προς το γιατί είμαστε εδώ11. Η ευκαιρία να επιλέξουμε το καλό από το κακό είναι ακριβώς το γιατί είμαστε εδώ12.

Ούτε ένας από μας δεν θα έλεγε, «Θέλω να επιλέξω το κακό». Όλοι μας θέλουμε να επιλέξουμε το σωστό.
Εντούτοις, η επιλογή του καλού από το κακό δεν είναι πάντα εύκολη, επειδή το κακό συχνά ελλοχεύει πίσω από τη φιλική εμφάνιση. Ακούστε αυτές τις προειδοποιήσεις:
«Δώστε προσοχή... ώστε να μην κρίνετε αυτό που είναι πονηρό ότι είναι του Θεού»13.

«Πρέπει να προσέχετε και πάντα να προσεύχεστε μην τυχόν και μπείτε σε πειρασμό. Γιατί ο Σατανάς σας ζητάει»14.
«Ο Σατανάς επίσης έχει επιδιώξει να σας παραπλανήσει, για να μπορέσει να σας καταστρέψει»15.

Το μήνυμα είναι το εξής: «Προσέξτε το κακό πίσω από τα χαμογελαστά μάτια!»

Ξέρω μερικούς νέους άνδρες οι οποίοι ξεκίνησαν με κάθε πρόθεση να παραμείνουν ακλόνητοι στην αφοσίωσή τους στο Σωτήρα, αλλά ξεγλίστρησαν από το μονοπάτι επειδή δεν είδαν το κακό πίσω από τα μάτια που φαίνονταν αρκετά ακίνδυνα. Είδαν τη διασκέδαση, την ευχαρίστηση, την αποδοχή, αλλά δεν είδαν τις άλλες συνέπειες.

Πώς μπορούμε, λοιπόν, να διακρίνουμε το κακό πίσω από κάτι που δεν φαίνεται κακό;

Ξέρετε ήδη τις απαντήσεις, αλλά να μερικές σκέψεις:

Πρώτον, μιλήστε στους γονείς σας. Ακούγεται σαν μία επαναστατική ιδέα; Εμείς, οι πατέρες, ξέρουμε ότι είμαστε μακριά από την τελειότητα, αλλά σας αγαπάμε και μαζί με τις μητέρες σας, ενδιαφερόμαστε βαθιά στο να επιλέξετε το σωστό.

Επόμενο, ακολουθήστε τον προφήτη. Αυτοί οι 15 άνδρες τους οποίους υποστηρίζουμε ως προφήτες, βλέποντες και αποκαλυπτές έχουν λάβει ουράνια δύναμη να βλέπουν αυτά που εμείς, μερικές φορές, δεν βλέπουμε. Ο Πρόεδρος Χίνκλι μας έχει δώσει ξεκάθαρη και συγκεκριμένη συμβουλή σχετικά με «το κακό πίσω από τα χαμογελαστά μάτια»16. Και έχετε την εμπνευσμένη καθοδήγηση στο βιβλιαράκι, «Για την ενδυνάμωση των νέων»17. Καθώς εφαρμόζετε τη συμβουλή του Προέδρου Χίνκλι, ο Κύριος έχει υποσχεθεί ότι «θα σκορπίσει τις δυνάμεις του σκότους από εμπρός σας»18. Θα δείτε «το κακό πίσω από τα χαμογελαστά μάτια» και η γοητεία του θα σας αφήσει.

Κάτι πολύ σημαντικό, αφήστε το Άγιο Πνεύμα να είναι ο οδηγός σας. Ο Κύριος μας έχει υποσχεθεί ότι ενόσω ζούμε έντιμα, η σιγαλή σαν αύρα φωνή θα έλθει στο νου μας και την καρδιά μας19. Έχετε αισθανθεί αυτήν την επιρροή. Ξέρετε αυτή τη φωνή20.

Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος είναι ένα πνευματικό χάρισμα. Είναι ευαίσθητο και δεν έχει σχέση με τίποτα ανάξιο. Δεν μπορείτε να το προσβάλετε ή να το αγνοείτε μία ημέρα και να περιμένετε να σας ενδυναμώνει την επόμενη. Αλλά καθώς προσέχετε τις προτροπές του και παραμένετε έντιμοι, θα γίνει πιο δυνατό μέσα σας. Το Άγιο Πνεύμα προειδοποίησε το φίλο μου για το σωματικό κίνδυνο. Το Άγιο Πνεύμα θα σας προειδοποιήσει επίσης για πνευματικό κίνδυνο.

Τελικά, αποκτήστε τη δική σας μαρτυρία για το Σωτήρα. Να προσεύχεστε με πάθος. Να διαβάζετε το Βιβλίο του Μόρμον όταν κανένας δεν σας κοιτάζει. Αφιερώστε χρόνο για να σκεφτείτε ποιος ήταν πραγματικά ο Ιησούς και πώς η ζωή Του και η θυσία Του είναι σημαντικές για σας.

Να θυμάστε στο παράδειγμα του νεαρού Τζόζεφ Σμιθ. Όταν άναψε το κερί τη νύχτα για να διαβάσει τη Βίβλο, ήταν επειδή το ήθελε. Όταν πήγε στο δάσος για να προσευχηθεί, πήγε μόνος του21.

Καθώς αυξάνουμε την κατανόηση και αγάπη μας για το Σωτήρα, το φως Του θα φωτίσει τα πάντα γύρω μας. Τότε θα δούμε το κακό όπως είναι22.

Ξέρω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας μας. Τα λόγια δεν μπορούν να περιγράψουν το μεγαλείο και τη δόξα Του, την επιβλητικότητα και την μεγαλοπρέπειά Του. Εκείνος εμφανίστηκε μαζί με τον Πατέρα Του στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι είναι ο προφήτης του Θεού σήμερα. Αδελφοί, φέρουμε την άγια Του ιεροσύνη. Καθώς παραμένουμε άξιοι, θα ευλογηθούμε να «βλέπουμε το κακό πίσω από τα χαμογελαστά μάτια». Δίνω μαρτυρία γι' αυτό, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. "A Chosen Generation," *Ensign*, Μάιος 1992, 69.
2. Προσωπική αλληλογραφία, 7 Μαρτ. 2005.
3. Βλέπε Μορόνι 7:12.
4. Βλέπε Κατά Λουκάν 24, 36--39, Κατά Ιωάννην 1:14, Νεφί Γ΄ 12:48 Δ&Δ 76:23--24, D&C 76:23--24.
5. Μορόνι 7:17.
6. Νεφί Β΄ 2:18.
7. Νεφί Β΄ 2:27.
8. Βλέπε Δ&Δ 93:25. Βλέπε, επίσης, Bible Dictionary, «Διάβολος», 656.
9. Βλέπε Μωυσή 1:1--22.
10. Νεφί Β΄ 2:16.
11. Βλέπε Gordon B. Hinckley, A Prophet's Counsel and Prayer for Youth," *Liahona,* Απρ. 2001, 30. "Converts and Young Men," *Ensign*, Μάιος 1997, 47. "Living Worthy of the Girl You Will Someday Marry," *Ensign*, Μάιος 1998, 49.
12. Βλέπε Νεφί Β΄ 2:27.
13. Βλέπε Μορόνι 7:14.
14. Νεφί Γ΄ 18:18.
15. Δ&Δ 50:3.
16. See *Liahona,* Απρ. 2001, 30.
17. Βλέπε www.lds.org. Πιέστε στο "Serving in the Church," "Aaronic Priesthood/Young Men," "For the Strength of Youth."
18. Δ&Δ 21:6.
19. Βλέπε Δ&Δ 8:2.
20. Βλέπε Δ&Δ 18:36.
21. Βλέπε Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1:11--20.
22. Βλέπε Μωυσή 1:1--22.

Ποιος είναι στο πλευρό του Κυρίου; Ποιος;
Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Όουκς
Της Προεδρίας των Εβδομήκοντα

Ο Κύριος πρέπει να ξέρει σε ποιον μπορεί να βασιστεί.

Αυτό το απόγευμα θα ήθελα να επικεντρώσω τα σχόλιά μου στην ενθαρρυντική κλήση για υπηρεσία ενός αγαπημένου ύμνου: «Ποιος είναι στην πλευρά του Κυρίου; Ποιος; /Τώρα είναι ο καιρός να το δείξετε». (Hymns, no. 260.)

Σε αυτή τη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών, καθώς προετοιμαζόμαστε για τις τελευταίες μάχες με το σατανά, με ανυπομονησία για την επιστροφή του Χριστού, είναι πολύ σημαντικό να γνωρίζουμε ποιος είναι στο πλευρό του Κυρίου. Ο Κύριος πρέπει να ξέρει σε ποιον μπορεί να βασιστεί.

Θα ελπίζατε ότι κάθε φέροντας της ιεροσύνης θα μπορούσε να είναι έτοιμος για υπηρεσία στις παρατάξεις του στρατού του Κυρίου. Σήμερα στην Εκκλησία υπάρχουν περίπου τρία εκατομμύρια φέροντες την ιεροσύνη, χωρισμένοι εξίσου ανάμεσα στην Ααρωνική και την Μελχισεδική Ιεροσύνη.

Δυστυχώς, πάρα πολλοί από αυτούς τους άνδρες, νέοι και όχι τόσο νέοι, λείπουν, απουσιάζουν χωρίς άδεια, άφαντοι.
Κάποια ημέρα κάθισαν ταπεινά, ενώ άνδρες που είχαν την εξουσία έθεσαν τα χέρια επάνω στο κεφάλι τους και απένειμαν την ιεροσύνη σε αυτούς. Εκείνη την ημέρα όλοι συνάψανε μια διαθήκη υπακοής και υπηρεσίας με τον Κύριο.

Για να κατανοήσουμε τη σπουδαιότητα αυτών των διαθηκών πρέπει να αναρωτηθούμε, «τι είναι η ιεροσύνη;» Κάθε διάκονος σε επαγρύπνηση γνωρίζει την απάντηση σε αυτή την ερώτηση: Η ιεροσύνη είναι η δύναμη να ενεργούμε στο όνομα του Θεού.

Τι σημαίνει αυτό σε σας διάκονοι, δάσκαλοι και ιερείς; Πρώτα, σημαίνει ότι έχετε την εξουσία να διανέμετε, να προετοιμάζετε και να ευλογείτε τη μετάληψη. Είναι αυτό σπουδαίο; Απολύτως! Ποιος διεξήγε την πρώτη συγκέντρωση μετάληψης για την οποία υπάρχει καταγραφή; Βεβαίως η απάντηση είναι, ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Το βράδυ πριν το μαρτύριό Του στον Κήπο της Γεθσημανή, ο Χριστός προετοίμασε, ευλόγησε και διένειμε τη μετάληψη στους μαθητές Του. Έτσι, όταν εμείς τελούμε αυτή την ιερή διάταξη, στην πραγματικότητα αντικαθιστούμε τον ίδιο το Σωτήρα. Αυτό είναι ξεχωριστό!

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής έθεσε τα χέρια του επάνω στο κεφάλι του Τζόζεφ Σμιθ και του Όλιβερ Κάουντερι και απένειμε σε αυτούς την ιεροσύνη του Ααρών και δήλωσε, «απονέμω την ιεροσύνη του Ααρών, η οποία κατέχει τα κλειδιά της διακονίας των αγγέλων, και του ευαγγελίου της μετάνοιας, και του βαφτίσματος με κατάδυση για την άφεση των αμαρτιών (Δ&Δ 13:1). Αυτή είναι μια σημαντική ευθύνη για τους άνδρες οποιαδήποτε ηλικίας. Με αυτό το καθήκον, είμαστε ξεκάθαρα στην πλευρά του Κυρίου.

Και σχετικά με την Μελχισεδική Ιεροσύνη; Το 84^{ο} Τμήμα από το Διδαχή και Διαθήκες λέει: «Και αυτή η ανώτερη ιεροσύνη χορηγεί το ευαγγέλιο και κρατεί το κλειδί των διακονιών της βασιλείας, το κλειδί της γνώσεως του Θεού». (στίχος 19) Αυτή η ιεροσύνη κατέχει τη δύναμη να χορηγεί και ηγείται, να ευλογεί και να θεραπεύει, να διδάσκει και να επισφραγίζει. Αυτές οι δραστηριότητες υπηρεσίας της ιεροσύνης ξεκάθαρα τοποθετούν τους αδελφούς της ιεροσύνης στην πλευρά του Κυρίου.

Ένα από μεγαλύτερα παραδείγματα της δύναμης της επισφράγισης της ιεροσύνης είναι η ιστορία του Νεφί, γιου του Ήλαμαν. Χάρη στην επιμέλειά του στο να διακηρύττει το λόγο του Θεού, ο Κύριος του έδωσε δύναμη επισφράγισης ώστε, «όσα επισφραγίσεις στη γη να είναι επισφραγισμένα στους ουρανούς, και όσα λύσεις στη γη να είναι λυμένα στους ουρανούς» (Ηλαμαν 10:7). Ο Νεφί θα ήταν ένας ισχυρός ηγέτης στο στρατό του Κυρίου σε οποιαδήποτε θεϊκή νομή.

Τι μεγάλη πράξη εμπιστοσύνης είναι από την πλευρά του Επουράνιου Πατέρα μας να μοιραστεί μαζί μας ένα μέρος της δύναμής Του ώστε να Τον βοηθήσουμε στο μέγα έργο Του, καθώς προχωρεί εμπρός για να γεμίσει τη γη.

Προσέξτε πόσο προσεκτικά έχουμε καθοδηγηθεί σχετικά με το πώς να απονέμουμε την εξουσία της ιεροσύνης. Όταν έγινα 12 χρονών, ο πατέρας μου, Τσαρλς Όουκς και ο επίσκοπός μου, Τζωρτζ Κόλαρντ, έθεσαν τα χέρια τους επάνω στο κεφάλι μου και μου απένειμαν την Ααρωνική Ιεροσύνη και με χειροτόνησαν διάκονο.

Μερικά χρόνια αργότερα, ο τότε Πρεσβύτερος Γκόρντον Χίνκλι χρησιμοποίησε την ίδια ουράνια καθοδηγούμενη διαδικασία για να με χειροτονήσει μέλος των Εβδομήκοντα. Κάθε χειροτόνηση αντικατοπτρίζει επιπλέον ουράνια εμπιστοσύνη και νέα ευκαιρία να υπηρετήσω στην πλευρά του Κυρίου.

Όταν σχηματίζονται στρατεύματα, συνήθως συμβαίνουν μάχες σε μεγάλα πεδία. Αλλά αυτή η μάχη των ψυχών είναι εντελώς διαφορετική. Η σύγκρουση συνεχίζεται κάθε μέρα στην προσωπική ζωή και θέτει τα στρατεύματα του Κυρίου ενάντια στις άπληστες, εγωιστικές και λάγνες δυνάμεις του Σατανά.

Οι μυώδεις νέοι άνδρες από τους 2.060 γενναίους στρατιώτες του Ήλαμαν, ενωμένοι, υποδηλώνουν την ανάγκη της μεγάλης φυσικής δύναμης να ενωθεί με το τάγμα τους. Αλλά υπάρχει χώρος για κάθε γενναία, αποφασιστική ψυχή σε αυτή την προσπάθεια.

Έχουμε ένα 11χρονο εγγόνι, τον Άντριου, που είναι περιορισμένος σε μια αναπηρική καρέκλα, ίσως μέχρι το τέλος της ζωής του. Θα χειροτονηθεί διάκονος το φθινόπωρο και θα ενωθεί με το στρατό της ιεροσύνης του Κυρίου. Η φυσική του αναπηρία δεν θα τον περιορίσει στον πόλεμό του γιατί τα όπλα της επιλογής δεν είναι δόρατα και σπαθιά που χρησιμοποιούνται σε ένα γεμάτο χάος πεδίο μάχης.

Αντίθετα, τα όπλα αιώνιας αξίας που αντικατοπτρίζουν όλη την πανοπλία του Θεού είναι η *αλήθεια*, η *δικαιοσύνη*, η *πίστη*, η *προσευχή* και ο *λόγος του Θεού*. (Βλέπε προς Εφεσίους 6:13--

18) Αυτά τα όπλα χρησιμοποιούνται στο μυαλό, το στόμα και τις κινήσεις μας. Κάθε έντιμη σκέψη, λόγος και πράξη είναι νίκη για τον Κύριο.

Γι' αυτό ο Άντριου δεν έχει αναπηρία σε αυτή τη μάχη. Οι γονείς του τον έχουν διδάξει καλά. Στέκεται έτοιμος να ενωθεί με τα τάγματα των αδελφών της ιεροσύνης.

Οι πάσσαλοι είναι εξαιρετικά ψηλοί. Τα έπαθλα είναι οι ίδιες οι ψυχές των γιων και των θυγατέρων του Θεού, η αιώνια σωτηρία τους. Και αυτές οι ψυχές θα κερδίσουν ή θα χάσουν με βάση την αρετή και την καθαρότητα, με βάση τη χριστιανική αγάπη και υπηρεσία, με βάση την πίστη και ελπίδα.

Ο Άντριου θα ενωθεί με την απαρτία των διακόνων στον τομέα κοντά στο σπίτι του. Θα τον διδάξουν πώς να διανέμει τη μετάληψη και να συλλέγει τις προσφορές νηστείας. Θα τον προσέχουν γιατί γι' αυτό υπάρχουν οι απαρτίες της ιεροσύνης — να νοιάζονται ο ένας για τον άλλο. Στην πραγματικότητα, με αυτόν τον τρόπο οργανώνεται ο στρατός του Κυρίου, σε απαρτίες.

Πέρασα το περισσότερο μέρος της ζωής μου ως πιλότος στην Πολεμική Αεροπορία των Ηνωμένων Πολιτειών. Οι άνδρες αυτού του σμήνους παραμένουν μέχρι σήμερα μια σφιχτά δεμένη ομάδα, διατηρώντας επαφές μετά από 40 χρόνια.

Στην εξάσκησή μας ως πιλότοι μαχητικών αεροσκαφών, ένας από τους πρώτους και πιο βασικούς κανόνες ήταν, «φρόντισε τον άλλον που είναι στο φτερό σου. Διαρκώς να ελέγχεις τα όπισθεν για να βεβαιώνεσαι ότι δεν θα ξεγλιστρήσει κρυφά ο εχθρός από πίσω του».

Αν είναι καλή η συμβουλή να προστατεύουμε τους συναδέλφους σε ένα πολεμικό σμήνος, είναι πολύ καλή η συμβουλή να μένουμε κοντά και να προστατεύουμε τα μέλη της απαρτίας μας, καθώς προσπαθούμε να στεκόμαστε σταθεροί στην πλευρά του Κυρίου. Θα πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να πάμε και να τους βρούμε όταν εκείνοι λοξοδρομήσουν.

Το να στεκόμαστε σταθεροί στην πλευρά του Κυρίου είναι ειδικά πολύτιμο σήμερα. Ο προφήτης μας, συχνά τονίζει ότι αυτές είναι οι τελευταίες ημέρες. Γνωρίζουμε από τα σημεία των καιρών ότι το τέλος πλησιάζει. Ο Σατανάς το γνωρίζει επίσης. Εκείνος και οι δυνάμεις του ποτέ δεν φαίνεται να κοιμούνται.

Σε μια παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας της ιεροσύνης, ο Πρόεδρος Χίνκλι, σημειώνοντας τις ανήθικες καταστάσεις στον κόσμο, δήλωσε, «Τα πράγματα δεν ήταν χειρότερα στους καιρούς των Σοδόμων και των Γομόρρων».

Συνέχισε να λέει, «Εκείνες [οι πόλεις] και οι κάτοικοί τους εξολοθρεύτηκαν. Βλέπουμε παρόμοιες καταστάσεις σήμερα. Υπερισχύουν σε όλο τον κόσμο. Νομίζω ότι ο Πατέρας μας θα πρέπει να κλαίει καθώς κοιτάζει τους άσωτους γιους και κόρες Του». ("Standing Strong and Immovable," *Παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας,* 10 Ιαν. 2004, 20).
Δεν γνωρίζω πόσα περισσότερα θα πρέπει να μας λέει ο προφήτης μας για να θεωρήσουμε ότι έχουμε προειδοποιηθεί.

Σε μια πρόσφατη ομιλία συνέλευσης, ο Πρεσβύτερος Ντάλιν Όουκς δήλωσε: «Τα σημεία αυτά της Δευτέρας Παρουσίας είναι γύρω μας και φαίνεται να αυξάνονται σε συχνότητα και δύναμη… Ενώ εμείς δεν έχουμε τη δύναμη να αλλάξουμε το γεγονός της Δευτέρας Παρουσίας και δεν είμαστε ικανοί να γνωρίζουμε την ακριβή ώρα, μπορούμε να επιταχύνουμε τη δική μας προετοιμασία και να προσπαθήσουμε να επηρεάσουμε την προετοιμασία αυτών γύρω μας». «Πρέπει να προετοιμαστούμε τόσο υλικά όσο και πνευματικά για τα γεγονότα που προφητεύτηκαν για τον καιρό της Δευτέρας Παρουσίας». ("Preparation for the Second Coming," *Liahona,* Μάιος 2004, 7--9.)

Και αυτές οι δηλώσεις προειδοποίησης ήρθαν αμέσως μετά από μια χωρίς προηγούμενο καταστροφή, από έναν κυκλώνα στην περιοχή της Καραϊβικής και μία καταστροφή από το τσουνάμι στην Ανατολική Ασία.
Ο ύμνος μας, «Ποιος είναι στο πλευρό του Κυρίου;» μας καθοδηγεί, «Τώρα είναι ο καιρός να το δείξετε». Τώρα είναι ο καιρός να σταθούμε σταθεροί στην πίστη μας και στις αρχές μας, όπως έκανε ο στρατηγός Μορόνι. Μας χρειάζονται *τώρα*, διάκονοι, δάσκαλοι, ιερείς, επίσκοποι, πρεσβύτεροι, αρχιερείς και πατριάρχες. Τώρα είναι ο καιρός να δείξουμε την εκτίμησή μας για την εξιλεωτική θυσία του Κυρίου μας, Ιησού Χριστού. Τώρα είναι ο καιρός να δείξουμε την πίστη μας μέσω της υπακοής μας σε τέτοιες βασικές εντολές όπως ο νόμος αγνότητας και των δεκάτων, ο Λόγος Σοφίας και να τηρούμε την Ημέρα του Κυρίου άγια.

Τώρα είναι ο καιρός να προειδοποιήσουμε τους γείτονές μας, με το να μιλήσουμε για το μήνυμα του ευαγγελίου με αυτούς. Τώρα είναι ο καιρός να δώσουμε στον κόσμο ένα παράδειγμα κοσμιότητας και ευπρέπειας, ένα παράδειγμα αρετής και καθαρότητας. Δεν θα πρέπει ποτέ να χαραμίζουμε τη δύναμη της ιεροσύνης τσαλαβουτώντας στις διεφθαρμένες, διαβρωτικές ακαθαρσίες και στο βούρκο της πορνογραφίας.

Τώρα είναι ο καιρός να επανεξετάσουμε τις διαθήκες που έχουμε συνάψει με τον Κύριο στα νερά του βαφτίσματος, τις διαθήκες που έχουμε συνάψει όταν λάβαμε τον όρκο και τη διαθήκη της ιεροσύνης και τις διαθήκες που συνάψαμε στους άγιους ναούς Του.

Τώρα είναι πράγματι ο καιρός να δείξουμε ότι είμαστε στο πλευρό του Κυρίου.

Αδελφοί, αυτό είναι το έργο Του. Το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού έχει αποκατασταθεί, στην πληρότητά του, σε αυτές τις τελευταίες ημέρες μέσω του προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Ο Χριστός στέκεται στην κεφαλή αυτής της Εκκλησίας, οδηγώντας την μπροστά μέσω του ζωντανού Του προφήτη, Γκόρντον Χίνκλι. Ο Χριστός θα επιστρέψει στη γη να κυβερνήσει και να βασιλέψει και εμείς, μια ημέρα, θα σταθούμε εμπρός Του για να κριθούμε για τις σκέψεις μας, τις πράξεις μας και τις επιθυμίες της καρδιάς μας. Εκείνος είναι ο Σωτήρας και ο Λυτρωτής μας και για αυτό καταθέτω μαρτυρία στο άγιο όνομά Του, αμήν.

Καρτερικότητα
Πρόεδρος Τζέιμς Φάουστ
Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

Η καρτερικότητα καταδεικνύεται από εκείνους οι οποίοι εξακολουθούν, όταν τα πράγματα γίνονται πολύ δύσκολα, οι οποίοι δεν απελπίζονται, ακόμα κι όταν οι άλλοι λένε, «Δεν πρόκειται να γίνει».

Θα ήθελα να καλωσορίσω τους αδελφούς οι οποίοι κλήθηκαν και υποστηρίχθηκαν σήμερα το απόγευμα ως μέλη της Πρώτης και Δεύτερης Απαρτίας των Εβδομήκοντα. Ο καθένας τους είναι άνδρας με πίστη, ικανότητα και αφοσίωση και σας διαβεβαιώνουμε ότι είναι άξιοι από κάθε άποψη για να κατέχουν αυτές τις υπεύθυνες θέσεις.
Αγαπητοί μου αδελφοί της μεγάλης παγκόσμιας αδελφότητας της ιεροσύνης, σας επαινούμε για την πίστη και την αφοσίωσή σας στο έργο του Κυρίου. Σας ευχαριστούμε για την υπόσχεση που έχετε δώσει στον εαυτό σας και την αφοσιωμένη υπηρέτηση. Προσφέρετε πολλά στη δύναμη της Εκκλησίας.

Είναι θαυμάσιο να βρισκόμαστε στη συγκέντρωση αυτή, μαζί με όλους εσάς που φέρετε την Ααρωνική Ιεροσύνη. Όταν ήμουν στην ηλικία σας, συχνά αναρωτιόμουν: «Ποια θα είναι η θέση μου σ' αυτό τον κόσμο και πώς θα τη βρω;» Εκείνη την εποχή ο μοναδικός ακλόνητος στόχος μου ήταν να υπηρετήσω σε ιεραποστολή. Όταν ήρθε η κλήση μου για ιεραποστολή, υπηρέτησα και η ιεραποστολή μου έγινε σαν τον Πολικό Αστέρα για να με καθοδηγεί στις άλλες δραστηριότητες της ζωής μου. Ένα από τα σημαντικά πράγματα που έμαθα ήταν πως αν έδειχνα καρτερικότητα με πίστη στις κλήσεις μου της Εκκλησίας, ο Κύριος θα άνοιγε το δρόμο και θα με καθοδηγούσε προς άλλες ευκαιρίες και ευλογίες, ακόμα και πέρα από τα όνειρά μου.

Το να υπηρετήσουμε μια ιεραποστολή μπορεί να ανοίξει το δρόμο για να καθοδηγήσει ο Κύριος όλους εσάς, νέοι άνδρες. Πρόσφατα, ένας νέος άνδρας μου είπε πόσο πολλά είχε μάθει από την καρτερικότητα που επέδειξε ως ιεραπόστολος. Παίρνω από την εμπειρία του μερικά από τα πράγματα που μπορείτε να μάθετε, τα οποία θα δώσουν ευκαιρίες και ευλογίες σε σας:

1. Πώς να οργανώνετε και να χρησιμοποιείτε συνετά το χρόνο.
2. Τη σπουδαιότητα της σκληρής εργασίας — ό,τι θα θερίσετε αυτά που σπέρνετε.
3. Ηγετικές ικανότητες.
4. Ικανότητες ανθρώπων να επικοινωνούν με τους άλλους.
5. Την αξία της μελέτης του ευαγγελίου.
6. Το σεβασμό προς την εξουσία.
7. Τη σπουδαιότητα της προσευχής.
8. Την ταπεινότητα και το να βασιζόμαστε στον Κύριο 1.

Όταν πήγα στο Γυμνάσιο Γκρανάιτ στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ τη δεκαετία του 1930, είχα μερικούς φίλους, οι οποίοι διέπρεπαν στον αθλητισμό, το θέατρο, τη μουσική και τον προφορικό λόγο. Μερικοί από αυτούς συνέχισαν έτσι και πέτυχαν στη ζωή, όμως πάρα πολλοί από αυτούς τους χαρισματικούς και ικανούς νέους δεν είχαν καρτερικότητα και απέτυχαν να αξιοποιήσουν το δυναμικό τους. Σε αντίθεση, κάποιοι άλλοι νέοι και νέες λιγότερο δημοφιλείς, σ' εκείνο το ίδιο σχολείο, εργάστηκαν με επιμέλεια, καρτερικότητα, συνέχισαν τις σπουδές τους και έγιναν διακεκριμένοι γιατροί, μηχανικοί, εκπαιδευτικοί, νομικοί, επιστήμονες, επιχειρηματίες, χειροτέχνες, ηλεκτρολόγοι, υδραυλικοί και εργολάβοι.

Συνήθως η επιτυχία κατακτάται με την καρτερικότητα και με το να μη χάνουμε το θάρρος μας όταν συναντάμε δυσκολίες. Ο Πωλ Χάρβεϊ, ο διάσημος αναλυτής ειδήσεων και συγγραφέας, είπε κάποτε: «Κάποια μέρα ελπίζω να απολαύσω αρκετά από αυτό που ο κόσμος αποκαλεί επιτυχία, ώστε να με ρωτήσει κάποιος, 'Ποιο είναι το μυστικό της επιτυχίας;' Τότε απλώς θα πω το εξής: 'Σηκώνομαι όταν πέφτω κάτω'»2.

Ένα έξοχο παράδειγμα καρτερικότητας είναι η μαντάμ Μαρί Κιουρί, η οποία εργάστηκε με το Γάλλο φυσικό και σύζυγό της, Πιερ Κιουρί, «σε μια παλιά, εγκαταλειμμένη, που έσταζε νερά παράγκα, χωρίς χρήματα και χωρίς άλλη εξωτερική ενθάρρυνση ή βοήθεια, προσπαθώντας να απομονώσει το ράδιο από χαμηλής ποιότητας μετάλλευμα ουρανίου, τον πισσουρανίτη. Και αφού απέτυχε και το 487^{ο} πείραμά τους, ο Πιερ σήκωσε ψηλά τα χέρια απελπισμένος και είπε: 'Δε θα τα καταφέρουμε ποτέ. Ίσως σε εκατό χρόνια, όμως όχι στις μέρες μας'. Η Μαρί τον αντιμετώπισε αποφασιστικά και είπε: 'Θα είναι κρίμα να χρειαστούν εκατό χρόνια, όμως δε θα σταματήσω ποτέ να εργάζομαι γι' αυτό όσο ζω'»3. Τελικά πέτυχε και οι πάσχοντες από καρκίνο ωφελήθηκαν αφάνταστα από την καρτερικότητα που έδειξαν.

Η καρτερικότητα καταδεικνύεται από εκείνους οι οποίοι εξακολουθούν, όταν τα πράγματα γίνονται πολύ δύσκολα, οι οποίοι δεν απελπίζονται, ακόμα κι όταν οι άλλοι λένε, «Δεν πρόκειται να γίνει». Το 1864, η Πρώτη Προεδρία ανέθεσε στους Αποστόλους Έζρα Μπένσον και Λορέντζο Σνόου, μαζί με τους Πρεσβύτερους Άλμα Σμιθ και Γουίλιαμ Κλαφ, να φύγουν για μια αποστολή στα Νησιά Χαβάη. Από τη Χονολουλού μπήκαν σε ένα μικρό σκάφος με κατεύθυνση το μικρό λιμάνι Λαχαΐνα. Καθώς πλησίαζαν στις βραχώδεις ακτές, τα κύματα που έβγαιναν έξω ήταν ψηλά και ένα από αυτά χτύπησε το σκάφος, παρασύροντάς το 46 περίπου μέτρα μακριά και αφήνοντάς το μετέωρο ανάμεσα σε δύο πελώρια κύματα. Όταν χτύπησε το δεύτερο κύμα, το σκάφος ανατράπηκε στην αφρισμένη θάλασσα.

Οι άνθρωποι στην ακτή χρησιμοποίησαν μια λέμβο διάσωσης και τράβηξαν επάνω τρεις από τους αδελφούς που κολυμπούσαν κοντά στο μισοβυθισμένο σκάφος. Όμως δεν υπήρχε πουθενά σημάδι του αδελφού Σνόου. Οι κάτοικοι της Χαβάης, συνηθισμένοι στα μεγάλα κύματα, κολύμπησαν προς κάθε κατεύθυνση ψάχνοντάς τον. Τελικά, κάποιος από αυτούς κατάλαβε ότι κάτι υπήρχε στο νερό και τράβηξαν στην επιφάνεια τον αδελφό Σνόου. Το σώμα του ήταν άκαμπτο και έμοιαζε νεκρός καθώς τον έσυραν επάνω στη βάρκα.

Ο Πρεσβύτερος Σμιθ και ο Πρεσβύτερος Κλαφ ακούμπησαν το σώμα του αδελφού Σνόου στα πόδια τους και ήρεμα του χορήγησαν ευλογία, ζητώντας από τον Κύριο να του χαρίσει τη ζωή, ώστε να μπορέσει να γυρίσει στην οικογένειά του και στο σπίτι του. Όταν έφθασαν στην ακτή, μετέφεραν τον αδελφό Σνόου κοντά σε κάποια μεγάλα άδεια βαρέλια που βρίσκονταν στην αμμουδιά. Ακουμπώντας τον με το πρόσωπο προς τη γη, επάνω σε ένα από τα βαρέλια, τον κύλησαν μπρος πίσω για να βγάλει το νερό που είχε καταπιεί.

Αφού συνέχισαν έτσι για λίγο οι Πρεσβύτεροι και ενώ δεν έδειχνε σημεία ζωής, οι παριστάμενοι είπαν ότι δεν μπορούσε πια να γίνει τίποτα. Όμως οι αποφασισμένοι Πρεσβύτεροι δεν το έβαζαν κάτω. Προσευχήθηκαν, λοιπόν, ξανά, με την ήρεμη βεβαιότητα ότι ο Κύριος θα άκουγε και θα απαντούσε στις προσευχές τους.

Είχαν την παρότρυνση να κάνουν κάτι ασυνήθιστο για εκείνη την εποχή. Ένας από αυτούς έθεσε το στόμα του επάνω στου αδελφού Σνόου, σε μια προσπάθεια να φουσκώσει τους πνεύμονές του, φυσώντας και τραβώντας αέρα εναλλάξ, μιμούμενος τη φυσική διαδικασία της αναπνοής. Εναλλασσόμενοι στη διαδικασία αυτή, οι Πρεσβύτεροι επέμειναν με καρτερικότητα μέχρι που πέτυχαν να φουσκώσουν τους πνεύμονές του. Λίγο αργότερα, αντιλήφθηκαν ελαφρές ενδείξεις επιστροφής στη ζωή. «Ένα ανεπαίσθητο τρεμόπαιγμα των ματιών, μέχρις ότου άνοιξαν σαν του νεκρού και ένα μικρό πετάρισμα στο λαιμό, ήταν τα πρώτα σημάδια της ζωτικότητας που ερχόταν ξανά. Τα σημάδια αυτά άρχισαν να γίνονται όλο και πιο ευδιάκριτα, μέχρι που συνήλθε τελείως». Με την καρτερικότητα που επέδειξαν και το χαμόγελο της ευσπλαχνικής Πρόνοιας, επέζησαν και οι τέσσερις υπηρέτες του Κυρίου και μπόρεσαν να ολοκληρώσουν τις ιεραποστολές τους4. Ο πρεσβύτερος Σνόου συνέχισε και έγινε Πρόεδρος της Εκκλησίας. Υπηρετώντας σ’ εκείνο το αξίωμα, σταθεροποίησε τα κεφάλαια της Εκκλησίας, παροτρύνοντας τα μέλη να πληρώνουν τα δέκατα και τις προσφορές.

Θα σας ενδιαφέρει να μάθετε, αδελφοί, ότι ο Άλμα Σμιθ στην ιστορία αυτή, ήταν το αγόρι το οποίο πυροβολήθηκε στο γοφό στο Χονς Μιλ, με αποτέλεσμα να καταστραφεί ο σύνδεσμος του γοφού και η άρθρωση του οστού. Η μητέρα του έβαλε στη φοβερή πληγή κάποιο βάλσαμο και μετά είχε την παρότρυνση να τον βάλει επί πέντε εβδομάδες ξαπλωμένο μπρούμυτα. Ένας εύκαμπτος συνδετικός ιστός δημιουργήθηκε στη θέση του συνδέσμου και της άρθρωσης, έτσι ώστε όχι μόνο μπόρεσε να ζήσει μια κανονική ζωή, αλλά και να υπηρετήσει σε ιεραποστολή στη Χαβάη και να προσφέρει υπηρέτηση στην Εκκλησία για μια ζωή5.

Οι προφήτες μας των τελευταίων ημερών, αποτελούν όλοι τους παραδείγματα αποφασιστικότητας μέσω της ιεροσύνης, της προσευχής και της εργασίας. Η καρτερικότητα του Τζόζεφ Σμιθ έκανε ώστε να είναι δυνατή η Αποκατάσταση στα πάντα. Σε όλη τη ζωή του τον αντιμετώπισαν με περιφρόνηση και χλευασμό — από τότε που αφηγήθηκε για πρώτη φορά σχετικά με το Πρώτο Όραμα σε έναν ιερέα μιας κυριαρχούσας θρησκείας. Όμως ποτέ δεν ταλαντεύτηκε και μας άφησε την ακλόνητη μαρτυρία του:

«Είχα πράγματι δει ένα φως, και μέσα σ’ αυτό το φως είδα δυο Άτομα, και πράγματι μου μίλησαν. Και παρόλο που μισήθηκα και καταδιώχτηκα επειδή είπα ότι είχα δει ένα όραμα, εντούτοις ήταν αλήθεια… Είχα δει ένα όραμα. Το ήξερα, και ήξερα ότι ο Θεός το ήξερε, και δεν μπορούσα να το αρνηθώ, ούτε καν τολμούσα να το αρνηθώ»6.

Η ζωή του Μπρίγκαμ Γιανγκ ήταν το απόσταγμα της καρτερικότητας. Ήταν πάντοτε πιστός και αποφασισμένος. Μετά το θάνατο του Τζόζεφ Σμιθ είχε το θάρρος και την αποφασιστικότητα να μετακινήσει 60.000 ανθρώπους από την άνεση του σπιτιού τους και τα εύφορα εδάφη τους σε μια άγονη ερημιά. Η μεγάλη αυτή έξοδος δεν έχει όμοιά της στη σύγχρονη ιστορία. Έφθασαν με άμαξες, με τα πόδια και τραβώντας χειράμαξες. Ο ίδιος και οι οπαδοί του έκαναν την έρημο να ανθίσει σαν τριαντάφυλλο.

Κατά την πρώτη συνέντευξη τύπου, όταν σύστησαν τον Πρόεδρο Χίνκλι ως τον Πρόεδρο της Εκκλησίας το 1995, τον ρώτησαν ποιος θα ήταν ο κύριος στόχος του. Εκείνος απάντησε: «Να συνεχίσουμε. Ναι. Η κεντρική ιδέα μας θα είναι να συνεχίσουμε το σπουδαίο έργο, το οποίο προχώρησε από τους προγόνους μας»7. Αυτή είναι μία μεγάλη κεντρική ιδέα για όλους μας. Πρέπει να συνεχίσουμε και να υπομείνουμε μέχρι τέλους.

Ένα από τα μεγάλα επιτεύγματα της διοίκησης του Προέδρου Χίνκλι υπήρξε η εξαιρετική καρτερικότητα στην οικοδόμηση ναών. Από τότε που έγινε Πρόεδρος της Εκκλησίας, αφιερώθηκαν, επαναφιερώθηκαν ή αναγγέλθηκε η οικοδόμηση 87 ναών. Αυτό το αξιοσημείωτο επίτευγμα στην οικοδόμηση ναών δεν έχει προηγούμενο σε ολόκληρη την ιστορία του κόσμου. Οι ναοί έχουν μια μεγάλη επίδραση προς το καλό και ευλογούν υπέρμετρα τον κόσμο. Όπως είπε ο Πρόεδρος Τζωρτζ Κάνον, «Κάθε θεμέλιος λίθος, ο οποίος τίθεται για ένα Ναό και κάθε Ναός που ολοκληρώνεται σύμφωνα με την τάξη του Κυρίου, έχει αποκαλυφθεί για την άγια Ιεροσύνη του, μειώνει τη δύναμη του Σατανά επάνω στη γη και αυξάνει τη δύναμη του Θεού και της θεϊκότητας, κινεί τους ουρανούς σε μεγάλη δύναμη για λογαριασμό μας, επικαλείται και καλεί κάτω, επάνω σε μας, τις ευλογίες των Αιώνιων Θεών και εκείνων που κατοικούν στην παρουσία τους»8.

Ο καθένας μας θα πρέπει να υπηρετεί με πίστη και επιμέλεια στις κλήσεις μας της ιεροσύνης, έως το τέλος των ημερών μας. Ορισμένοι ίσως αναρωτηθούν: «Πόσο καιρό θα πρέπει να είμαι οικογενειακός δάσκαλος;» Η απάντησή μου είναι ότι η οικογενειακή διδασκαλία είναι μια κλήση της ιεροσύνης. Το να υπηρετούμε στην κλήση ενός οικογενειακού δασκάλου αποτελεί προνόμιο, όσο χρόνο νομίζει ο επίσκοπός μας και οι ηγέτες μας της ιεροσύνης ότι μπορούμε να το πράττουμε. Ορισμένοι από μας γνωρίζουν τον αδελφό Τζωρτζ Νέλσον, ένα διακεκριμένο δικηγόρο στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, ο όποίος υπηρέτησε ως επίσκοπος, πρόεδρος πασσάλου και πατριάρχης. Ήταν απόλυτα αφοσιωμένος στην Εκκλησία. Ήταν οικογενειακός δάσκαλος σε ηλικία 100 ετών. Είπε εκείνη την εποχή: «Μου αρέσει να είμαι οικογενειακός δάσκαλος. Ελπίζω ότι θα μπορώ πάντοτε να είμαι ένας οικογενειακός δάσκαλος»9. Πέθανε σε ηλικία 101 ετών και υπήρξε γεμάτος πίστη μέχρι τέλους.

Εκείνοι οι οποίοι επιθυμούν να βαφτιστούν στην Εκκλησία, ζητείται από τον Κύριο να έχουν «σαν σκοπό τους να τον υπηρετήσουν ως το τέλος»10. Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ, σε ηλικία 94 ετών, είπε: «Επιδίωξα σε όλη τη ζωή μου να μεγαλύνω την κλήση μου σ’ αυτή την ιεροσύνη και ελπίζω να υπομείνω μέχρι τέλους σε τούτη τη ζωή και να απολαύσω τη συντρόφευση των πιστών αγίων στην άλλη ζωή»11. Όπως είπε ο Κύριος, για να είμαστε μαθητές του, θα πρέπει να μείνουμε στο δικό Του λόγο12. Ο Κύριος έχει ευλογήσει την Εκκλησία και τα μέλη της με θαυμαστούς τρόπους, εξαιτίας της πίστης και της καρτερικότητάς τους. Καταθέτω μαρτυρία για την ουράνια φύση του άγιου έργου της ιεροσύνης, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Dan Kartchner, προσωπική επικοινωνία.
2. Παρατέθηκε υπό Marvin J. Ashton, στο Conference Report, Οκτ. 1981, 126 ή *Ensign*, Νοέμβρ. 1981, 89.
3. Sterling W. Sill, στο Conference Report, Οκτ. 1974, 86 ή *Ensign*, Νοέμβρ. 1974, 62.
4. Βλέπε Eliza R. Snow Smith, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), 276--81.
5. Βλέπε "Amanda Smith," στο Andrew Jensen, συλλ., *Historical Record,* 9 τόμοι (1882--90), 5:83--88.
6. Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1:25.

7. Παρατεθηκε στο Jeffrey R. Holland, "President Gordon B. Hinckley: Stalwart and Brave He Stands," *Liahona,* Ιούνιος 1995, ειδική έκδοση, 2.
8. "The Logan Temple," *Millennial Star,* 12 Νοεμβρ. 1877, 743.
9. Παρατέθηκε στο Elinor G. Hyde, “At 100 Years Old, He's Faithful Home Teacher,” *Church News*, 6 Ιουνίου 1998, 7.
10. Δ&Δ 20:37.
11. Στο Conference Report, Οκτ. 1967, 84-85 ή Improvement Era, Δεκ. 1970, 27.
12. Βλέπε Κατά Ιωάννην 8:31.

Η ιερή κλήση της υπηρέτησης
Πρόεδρος Τόμας Μόνσον
Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

Η εκτέλεση των καθηκόντων κάποιου δίνει μια αίσθηση ευτυχίας και ειρήνης.

Θα ήθελα κι εγώ να καλωσορίσω εκείνους οι οποίοι κλήθηκαν στη συνέλευση αυτή σε νέα καθήκοντα και να εκφράσω από καρδιάς συγχαρητήρια σε εκείνους οι οποίοι έχουν αποδεσμευτεί με τιμή από την υπηρέτησή τους. Το έργο προχωρεί μπροστά. Αγαπάμε τον καθέναν από εσάς.
Αγαπητοί αδελφοί μου, είναι τιμή μου που έχω το προνόμιο να σας μιλήσω αυτό το απόγευμα. Τι χαρά να βλέπω αυτό το θαυμάσιο Κέντρο Συνελεύσεων με όλες τις θέσεις γεμάτες τόσο από μικρούς όσο και από μεγάλους που φέρουν την ιεροσύνη του Θεού. Συνειδητοποιώντας το γεγονός ότι παρόμοια πλήθη είναι συγκεντρωμένα σε όλο τον κόσμο, μου φέρνει μία συγκλονιστική αίσθηση ευθύνης. Προσεύχομαι ώστε η έμπνευση του Κυρίου να καθοδηγήσει τις σκέψεις μου και να εμπνεύσει τα λόγια μου.

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ έκανε την ακόλουθη δήλωση σχετικά με την ιεροσύνη. Είπε: «Η Άγια Ιεροσύνη είναι αυτή η εξουσία που ο Θεός έχει αναθέσει στον άνθρωπο, μέσω της οποίας να μπορεί να μιλάει το λόγο του Θεού… Είναι ιερή και πρέπει να τηρείται ιερή από τους ανθρώπους. Θα πρέπει να την τιμούν και να την σέβονται εκείνοι οι οποίοι την φέρουν»1.

Ο όρκος και η διαθήκη της ιεροσύνης αναφέρεται προς όλους μας. Για εκείνους που φέρουν την Μελχισεδική Ιεροσύνη, είναι μια δήλωση της προϋπόθεσής μας να είμαστε πιστοί και υπάκουοι στους νόμους του Θεού και να μεγαλύνουμε τις κλήσεις που δίνονται. Για αυτούς που φέρουν την Ααρωνική Ιεροσύνη, είναι μια προαναγγελία σχετικά με το μελλοντικό καθήκον και ευθύνη, ώστε να προετοιμαστούν εδώ και τώρα.

Ο Πρόεδρος Μάριον Ρόμνι, πρώην μέλος της Πρώτης Προεδρίας, είπε: «Κάθε φέρων τη Μελχισεδική Ιεροσύνη θα πρέπει να προσέξει με επιμέλεια και ειλικρίνεια τις επιπτώσεις του όρκου και της διαθήκης τις οποίες έχει λάβει. Η αποτυχία της τήρησης των υποχρεώσεων που θέτονται, είναι σίγουρο ότι θα φέρει απογοήτευση, θλίψη και βάσανα»2.

Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ πρόσθεσε: «Κάποιος καταλύει τη διαθήκη της ιεροσύνης με το να παραβαίνει τις εντολές — αλλά επίσης και με το να μην κάνει τα καθήκοντά του. Δηλαδή, για να καταλύσει τη διαθήκη κάποιος πρέπει απλώς να μην κάνει τίποτα»3.

Ένας διάσημος ιερέας παρατήρησε: «Οι άνθρωποι θα εργαστούν σκληρά για το χρήμα. [Οι άνθρωποι] θα εργαστούν πιο σκληρά για άλλους ανθρώπους. Αλλά οι άνθρωποι θα εργαστούν πιο σκληρά από όλα, όταν είναι αφοσιωμένοι σε ένα σκοπό… Το καθήκον ποτέ δεν εκτελείται άξια, αν δεν εκτελεστεί από κάποιον που ευχαρίστως θα έκανε περισσότερα, αρκεί να μπορούσε»4.

Η εκτέλεση των καθηκόντων κάποιου, φέρνει μια αίσθηση χαράς και ειρήνης. Ο ποιητής έγραψε:

Κοιμήθηκα και ονειρεύτηκα ότι η ζωή ήταν χαρά.
Ξύπνησα και είδα ότι η ζωή ήταν καθήκον.
Έπραξα και ιδέστε —
Το καθήκον ήταν χαρά»5.

Η κλήση του καθήκοντος μπορεί να έλθει σιωπηλά καθώς εμείς που φέρουμε την ιεροσύνη ανταποκρινόμαστε στις αναθέσεις που λαβαίνουμε. Ο Πρόεδρος Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ, εκείνος ο σεμνός αλλά ταυτόχρονα αποτελεσματικός ηγέτης, δήλωσε, «Είναι καθήκον σας πρώτα από όλα να μάθετε τι θέλει ο Κύριος και τότε με τη δύναμη της άγιας Ιεροσύνης [σας] να μεγαλύνετε την κλήση σας στην παρουσία των φίλων σας… έτσι ώστε οι άνθρωποι να σας ακολουθούν με χαρά»6.

Τι σημαίνει να μεγαλύνουμε την κλήση μας; Σημαίνει να την οικοδομήσουμε με αξιοπρέπεια και σπουδαιότητα, να την τιμήσουμε και να την κάνουμε αξιέπαινη στα μάτια όλων των ανθρώπων, να τη μεγαλύνουμε και να τη δυναμώσουμε, να επιτρέψουμε στο φως του ουρανού να λάμψει μέσω εκείνης για να το δουν οι άλλοι άνθρωποι.

Και πώς κάποιος μεγαλύνει την κλήση του; Απλά εκτελώντας την υπηρεσία που αναφέρεται σε αυτή. Ένας Πρεσβύτερος μεγαλύνει την χειροτονημένη κλήση ενός Πρεσβυτέρου μαθαίνοντας ποια είναι τα καθήκοντά του ως Πρεσβύτερος και ύστερα κάνοντάς τα. Όπως με τον Πρεσβύτερο, έτσι και με τους διακόνους, τους δάσκαλους, τους ιερείς, τους επισκόπους και με τον καθένα που φέρει μια θέση στην ιεροσύνη.

Ο ποιητής και συγγραφέας Ρόμπερτ Λούις Στίβενσον μας υπενθυμίζει, «Ξέρω τι είναι η απόλαυση, γιατί έχω κάνει καλή δουλειά».

Αδελφοί, ας θυμηθούμε τη συμβουλή του βασιλιά Βενιαμίν: «Όταν είστε στην υπηρεσία των συνανθρώπων σας είστε απλώς στην υπηρεσία του Θεού σας»7.

Ας βρούμε αυτούς που χρειάζονται τη βοήθειά μας και να τους «υψώσουμε» στον ψηλότερο και τον καλύτερο δρόμο. Ας επικεντρώσουμε τις σκέψεις μας στις ανάγκες των φερόντων την ιεροσύνη και στις γυναίκες και τα παιδιά τους που έχουν φύγει από το μονοπάτι της

δραστηριότητας. Είθε να ακούσουμε το σιωπηλό μήνυμα της καρδιάς τους. Θα το βρείτε οικείο: «Βοήθησέ με, οδήγησέ με, στο δρόμο το σωστό. Τι να κάνω για να ζω μαζί με το Θεό»8.

Το έργο της επαναδραστηριοποίησης δεν είναι ένα έργο για τον νωθρό ή τον ονειροπόλο. Τα παιδιά μεγαλώνουν, οι γονείς γερνάνε και ο χρόνος δεν περιμένει κανέναν. Μην αναβάλετε μια προτροπή, αντίθετα πράξτε σύμφωνα με αυτήν και ο Κύριος θα ανοίξει τον δρόμο.

Συχνά απαιτείται η ουράνια αρετή της υπομονής . Ως επίσκοπος αισθάνθηκα την προτροπή μια ημέρα να καλέσω στο τηλέφωνο έναν άνδρα του οποίου η γυναίκα ήταν κάπως ενεργό μέλος, όπως επίσης και τα παιδιά του. Αυτός ο άνδρας, όμως, ποτέ δεν απαντούσε. Ήταν μια ζεστή καλοκαιρινή ημέρα όταν πήγα και χτύπησα την μπροστινή πόρτα του Χάρολντ Γκάλατσερ. Μπορούσα να δω τον αδελφό Γκάλατσερ να κάθεται στην καρέκλα διαβάζοντας εφημερίδα. «Ποιος είναι;» ρώτησε, χωρίς να κοιτάξει.

«Ο επίσκοπός σου», απάντησα. «Ήρθα να γνωριστούμε και να σας προτρέψω να συμμετέχετε μαζί με την οικογένειά σας στις συγκεντρώσεις μας».

«Όχι είμαι πολύ απασχολημένος», απάντησε με περιφρόνηση. Ποτέ δε σήκωσε τα μάτια να κοιτάξει. Τον ευχαρίστησα που με άκουσε και έφυγα από το κατώφλι της πόρτας του.

Η οικογένεια Γκάλατσερ μετακόμισε στην Καλιφόρνια λίγο αργότερα. Πέρασαν πολλά χρόνια . Ύστερα, ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, εργαζόμουν στο γραφείο μου μια ημέρα όταν μου τηλεφώνησε η γραμματέας μου, λέγοντας, «Κάποιος αδελφός Γκάλατσερ που κάποτε ζούσε στον τομέα σας είναι εδώ στο γραφείο και θέλει να σας μιλήσει».

«Ρώτησέ τον αν το όνομά του είναι Χάρολντ Γκάλατσερ», είπα, «που ζούσαν με την οικογένειά του, κάποτε στο Βίσινγκ Πλέις, στην οδό Γουέστ Τεμπλ και Φιφθ Σάουθ».

Εκείνη είπε, «Αυτός είναι».

Της ζήτησα να τον στείλει μέσα. Είχαμε μια ευχάριστη συζήτηση μαζί σχετικά με την οικογένειά του. Μου είπε, «Έχω έρθει για να ζητήσω συγγνώμη που δεν σηκώθηκα από την καρέκλα μου και δεν σου άνοιξα την πόρτα να μπεις εκείνη την καλοκαιρινή ημέρα, χρόνια πριν». Τον ρώτησα αν ήταν ενεργό μέλος στην Εκκλησία. Με ένα χαμόγελο, απάντησε: «Είμαι σύμβουλος στην επισκοπική ηγεσία του τομέα μου. Η πρόσκλησή σας να έρθω στην εκκλησία και η αρνητική μου απάντηση, με προβλημάτισαν τόσο πολύ που αποφάσισα να κάνω κάτι γι' αυτό».

Ο Χάρολντ και εγώ συναντηθήκαμε αρκετές φορές προτού πεθάνει. Οι οικογένεια Γκάλατσερ και τα παιδιά τους εκπλήρωσαν πολλές κλήσεις στην Εκκλησία.

Ο πρόεδρος Στίβεν Ρίτσαρντς, ο οποίος υπηρέτησε ως σύμβουλος του προέδρου Ντέιβιντ ΜακΚέι, δήλωσε: «Η Ιεροσύνη ορίζεται απλά ως 'η δύναμη του Θεού που ανατέθηκε στον άνθρωπο'». Και συνεχίζει: «Αυτός ο ορισμός, πιστεύω, είναι ακριβής. Αλλά για πρακτικούς σκοπούς μου αρέσει να ορίζω την Ιεροσύνη με τους όρους της υπηρέτησης και συχνά την αποκαλώ 'το τέλειο σχέδιο υπηρέτησης. Είναι ένα όργανο υπηρέτησης και ο άνθρωπος που θα

αποτύχει να την χρησιμοποιήσει, είναι έτοιμος να την χάσει, γιατί μας έχει ειπωθεί απλά με αποκάλυψη ότι εκείνος που αμελεί 'δεν θα φανεί άξιος να σταθεί'»9.

Τον προηγούμενο Ιανουάριο, είχα το προνόμιο να δω μια μεγάλη πράξη υπηρέτησης στη ζωή μιας γυναίκας που είχε ζήσει στον τομέα μου όταν υπηρετούσα ως επίσκοπος πολλά χρόνια πριν. Το όνομά της είναι Αντέλ, εκείνη και οι δύο μεγάλες κόρες της — μια από τις οποίες είναι παράλυτη — ζούσαν για πολλά χρόνια στο Ρόουζ Παρκ στην περιοχή της Κοιλάδας της Σωλτ Λέηκ. Η Αντέλ, η οποία είναι χήρα, είχε οικονομικά προβλήματα και η ζωή της συχνά υπήρξε δύσκολη.

Είχα λάβει ένα τηλεφώνημα από ένα άτομο που ασχολείτομε το σχέδιο της ανθρωπιστικής οργάνωσης Gingerbread House και με προσκαλούσε στα αποκαλυπτήρια του σπιτιού της Αντέλ, του οποίου η ανακαίνιση έγινε μέσα σε ένα διάστημα λίγο περισσότερο από τρεις ημέρες και νύχτες, από πολλά ευγενικά και γενναιόδωρα άτομα που εργάζονταν εθελοντικά με υλικά τα οποία δώρισαν τοπικές επιχειρήσεις. Κατά τον καιρό που γινόταν η ανακαίνιση του σπιτιού της, η Αντέλ και οι δύο κόρες της φιλοξενούνταν σε μια πόλη λίγα μίλια μακριά, όπου τους φέρθηκαν με ευγένεια.

Ήμουν παρών όταν η λιμουζίνα που μετέφερε την Αντέλ και τις δύο κόρες της έφθασε στο ανακαινισμένο τους σπίτι. Η ομάδα των ατόμων που τους περίμεναν συμπεριλάμβανε όχι μόνο την οικογένεια και φίλους, αλλά και πολλούς εργάτες που είχαν εργαστεί τη νύχτα και την ημέρα στο έργο αυτό. Ήταν φανερό ότι ήταν ευχαριστημένοι με το αποτέλεσμα και είχαν αγωνία να δουν την αντίδραση της Αντέλ και των παιδιών της.

Οι γυναίκες βγήκαν από το αυτοκίνητο, με καλυμμένα τα μάτια. Τι συναρπαστική στιγμή ήταν όταν έβγαλαν αυτό που τους έκλεινε τα μάτια και η Αντέλ και οι κόρες της γύρισαν προς την άλλη κατεύθυνση και είδαν το καινούριο τους σπίτι. Είχαν εκπλαγεί εντελώς από το θαυμάσιο σχέδιο που είχε ολοκληρωθεί, συμπεριλαμβανομένου του ανασχεδιασμού του μπροστινού μέρους, μια επέκταση του σπιτιού και μια καινούρια οροφή. Το εξωτερικό έδειχνε καινούριο και άψογο. Δεν κρατήθηκαν και έβαλαν τα κλάματα.

Συνόδεψα την Αντέλ και τους άλλους καθώς μπαίναμε στο σπίτι και είχαμε εκπλαγεί με το τι είχε γίνει για να ομορφύνουν και να βελτιωθούν οι περιβάλλοντες χώροι. Οι τοίχοι είχαν βαφτεί, τα καλύμματα στο πάτωμα είχαν αλλαχθεί. Υπήρχαν καινούρια έπιπλα, καινούριες κουρτίνες. Τα ντουλάπια στην κουζίνα είχαν αντικατασταθεί. Υπήρχαν καινούριοι πάγκοι και καινούριες οικιακές συσκευές. Το σπίτι είχε φτιαχτεί από πάνω μέχρι κάτω, κάθε δωμάτιο ήταν όμορφο και χωρίς ψεγάδι. Η Αντέλ και οι κόρες της είχαν πραγματικά κατακλυστεί από έντονα συναισθήματα συγκίνησης. Παρ' όλα αυτά, εξίσου έντονες και συγκινητικές ήταν οι εκφράσεις στα πρόσωπα αυτών που είχαν εργαστεί με ενθουσιασμό για να κάνουν το σπίτι καινούριο. Δάκρυα κύλησαν στα μάτια τους καθώς έβλεπαν τη χαρά που είχαν δώσει στη ζωή της Αντέλ και των παιδιών της. Δεν ελάφρυνε μόνο το βάρος της χήρας, αλλά αμέτρητες άλλες ζωές είχαν συγκινηθεί με τη διαδικασία. Όλοι ήταν καλύτεροι άνθρωποι, επειδή ότι είχαν συμμετάσχει σε αυτή την προσπάθεια.

Ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη, ένας από τους πιο μεγάλους δασκάλους της Εκκλησίας, μας έδωσε μια συμβουλή, που κατανοείται εύκολα, σχετικά με την ιεροσύνη: Είπε: «Βλέπετε, όταν κάποιος

γίνεται φέρων την ιεροσύνη, γίνεται αντιπρόσωπος του Κυρίου. Θα πρέπει να σκέφτεται την κλήση του σαν κάτι που του έχει αναθέσει ο Κύριος»10.

Τώρα, ορισμένοι από εσάς μπορεί να είστε ντροπαλοί από τη φύση σας ή ίσως να θεωρείτε τον εαυτό σας ανεπαρκή για να ανταποκριθείτε θετικά σε μια κλήση. Θυμηθείτε ότι αυτό το έργο δεν είναι μόνο δικό σας και δικό μου. Είναι το έργο του Κυρίου και όταν μας έχει ανατεθεί κάτι από τον Κύριο, αδελφοί, ο Κύριος θα μας βοηθήσει. Θυμηθείτε ότι ο Κύριος θα ανορθώσει την πλάτη ώστε να μπορεί να σηκώσει το βάρος που τοποθετείται επάνω της.

Ενώ η τάξη στην εκκλησία μπορεί μερικές φορές να μας φοβίζει, ορισμένες από τις πιο αποτελεσματικές διδασκαλίες συμβαίνουν εκτός της εκκλησίας ή της τάξης. Θυμάμαι καλά ότι κατά την εποχή της άνοιξης λίγα χρόνια πριν, τα μέλη του τομέα μου και ενός κοντινού τομέα, που έφεραν την Ααρωνική Ιεροσύνη, προσδοκούσαν με ανυπομονησία μια ετήσια έξοδο για να τιμήσουν τη μνήμη της αποκατάστασης της Ααρωνικής Ιεροσύνης. Σε αυτή την συγκεκριμένη περίσταση ταξιδέψαμε με λεωφορείο 90 μίλια βόρεια προς το νεκροταφείο Κλάρκστον της Γιούτα. Εκεί, σε εκείνο το όμορφο και ήσυχο μέρος, συγκεντρώσαμε τους νέους γύρω από τον τάφο του Μάρτιν Χάρρις, έναν από τους τρεις μάρτυρες του Βιβλίου του Μόρμον. Ενώ ήμασταν γύρω από την πέτρα που ήταν φτιαγμένη από γρανίτη, η οποία καθόριζε τον τάφο του, ο Πρεσβύτερος Γκλεν Ραντ, ο τότε επίσκοπος του άλλου τομέα, μίλησε για τη ζωή του Μάρτιν Χάρρις και διάβασε από το Βιβλίο του Μόρμον τη μαρτυρία του και εκείνη του Όλιβερ Κάουντερι και του Ντέιβιντ Ουίτμερ. Οι νέοι άνδρες άκουγαν με μεγάλη προσοχή, συνειδητοποιώντας ότι στέκονταν δίπλα στον τάφο κάποιου που είχε δει έναν άγγελο και στην πραγματικότητα είχε δει τις πλάκες με τα ίδια του τα μάτια. Άγγιξαν με ευλάβεια το σημάδι στον γρανίτη που καθόριζε τον τάφο και συλλογίστηκαν τα λόγια που είχαν ακούσει και τα συναισθήματα που είχαν αισθανθεί.

Ύστερα περπατήσαμε μια κοντινή απόσταση προς έναν τάφο πρωτοπόρων. Η πλάκα έγραφε το όνομα Τζων Μάλμπεργκ και περιείχε τον στίχο:

Ένα φως από το σπιτικό μας έχει σβήσει.
Μια φωνή που αγαπούσαμε σιώπησε.
Υπάρχει ένα κενό στην καρδιά μας
Που ποτέ δεν μπορεί να γεμίσει.

Μιλήσαμε με τα αγόρια σχετικά με τη θυσία, σχετικά με την αφιέρωση στην αλήθεια. Το καθήκον, η τιμή, η υπηρεσία και η αγάπη — όλα αυτά μας δίδαξε αυτή η ταφόπετρα. Στο μυαλό μου θυμάμαι να βλέπω τα αγόρια να βγάζουν τα μαντίλια τους για να σκουπίσουν τα δάκρυά τους. Ακόμα ακούω τα ρουθουνίσματα των αγοριών που κατέθεταν μαρτυρία ότι οι καρδιές είχαν συγκινηθεί και αποφάσεις για δέσμευση είχαν παρθεί. Πιστεύω ότι κάθε νέος ήταν αποφασισμένος να είναι ένας πρωτοπόρος — κάποιος που πηγαίνει εμπρός, δείχνοντας στους άλλους το δρόμο για να ακολουθήσουν.

Μετά καθίσαμε όλοι μαζί σε ένα πάρκο εκεί κοντά, όπου απολαύσαμε το γεύμα μας. Προτού γυρίσουμε στα σπίτια μας, σταματήσαμε στον κήπο του όμορφου ναού στο Λόγκαν. Ήταν μια ζεστή ημέρα. Ζήτησα από τα αγόρια να κοιτάξουμε πέρα στο απέραντο γρασίδι και να ατενίσουμε τον μπλε ουρανό, σημαδεμένο από άσπρα ανταριασμένα σύννεφα που πετούσαν

γρήγορα στο ταξίδι τους, ενώ τα φυσούσε ένα σταθερό αεράκι. Θαυμάζαμε την ομορφιά αυτού του υπέροχου ναού των πρωτοπόρων. Μιλήσαμε για ιερές διατάξεις και αιώνιες διαθήκες. Πήραμε μαθήματα. Οι καρδιές συγκινήθηκαν. Οι διαθήκες και οι υποσχέσεις έγιναν κάτι πολύ περισσότερο από λόγια. Η επιθυμία να είναι άξιοι για να εισέλθουν στις πόρτες του ναού είχε τεθεί μέσα σε αυτές τις νεαρές καρδιές. Οι σκέψεις στράφηκαν προς τον Κύριο. Η παρουσία Του ήταν κοντά. Την ευγενική Του πρόσκληση, «Ακολουθήστε με», την ακούσαμε και την αισθανθήκαμε με κάποιο τρόπο.

Σε όλους που πρόθυμα ανταποκρίνονται στην ιερή κλήση της υπηρέτησης, έρχεται η υπόσχεση, «Εγώ, ο Κύριος, είμαι πολυεύσπλαχνος και μεγαλόψυχος για εκείνους που με φοβούνται, και τέρπομαι να τιμώ εκείνους που με υπηρετούν με δικαιοσύνη και με ειλικρίνεια μέχρι τέλους. »Μεγάλη θα είναι η αμοιβή τους και αιώνια θα είναι η δόξα τους»11.

Η ειλικρινής προσευχή μου είναι όλοι μας να είμαστε άξιοι για αυτή την ουράνια υπόσχεση, στο όνομα του Ιησού Χριστού, του Σωτήρα μας, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. *Gospel Doctrine,* 5η έκδ. (1939), 140.
2. Στο Conference Report, Mexico City Mexico Area Conference 1972, 73.
3. *The Teachings of Spencer W. Kimball,* έκδ. Edward L. Kimball 1982), 497.
4. Harry Emerson Fosdick, στο *Vital Quotations,* συλλ.. Emerson Roy West (1968), 38.
5. Rabindranath Tagore (1861--1941).
6. Στο Conference Report, Απρ. 1942, 14.
7. Μωσία 2:17.
8. Naomi W. Randall, «Είμαι Θεού παιδί», *Ύμνοι και παιδικά τραγούδια,* σελ. 58.
9. Στο *Conference Report*, Απρ. 1937, 46.
10. Στο Conference Report, Mexico City Mexico Area Conference 1972, 77.
11. Δ&Δ 76:5--6.

Τυχερά παιχνίδια και χαρτοπαιξία
Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι

Αν δεν έχετε ποτέ αναμειχθεί με παιχνίδια πόκερ ή άλλες μορφές χαρτοπαιξίας, μην το ξεκινήσετε. Εάν έχετε αναμειχθεί, τότε σταματήστε τώρα ενόσω μπορείτε ακόμα.

Αγαπητοί αδελφοί μου, είχαμε μια θαυμάσια συγκέντρωση. Θέλω να επιδοκιμάσω όλα όσα ειπώθηκαν και να σας αφήσω την ευλογία μου.

Πρώτα θα ήθελα να πω μόνο μια λέξη σχετικά με εκείνους που υποστηρίξαμε σήμερα το απόγευμα ως μέλη των Απαρτιών των Εβδομήκοντα.

Είμαι πεπεισμένος ότι υπάρχουν κυριολεκτικά εκατοντάδες άξιοι και ικανοί αδελφοί για να υπηρετήσουν ως κατέχοντες υπεύθυνες θέσεις στην Εκκλησία. Τους βλέπουμε παντού. Εκείνοι

οι οποίοι υποστηρίχθηκαν σήμερα επιλέχθηκαν για να καλύψουν συγκεκριμένες υποχρεώσεις και ευθύνες. Στις περισσότερες περιπτώσεις αυτό θα συμπεριλαμβάνει θυσία που θα προσφερθεί πρόθυμα.

Ανάμεσα σε εκείνους που υποστηρίχθηκαν, όπως θα προσέξατε, είναι και ο 63χρονος γιος μου. Ξεκαθαρίζω ότι δεν προώθησα το όνομά του. Αυτό έγινε από άλλους που είχαν το δικαίωμα να το κάνουν. Αισθάνομαι ιδιαίτερη ευαισθησία στα θέματα νεποτισμού. Όμως λένε οι δικηγόροι, αρνήθηκα, αν και υποχρεούμουν, να συμμετέχω. Πιστεύω, ωστόσο, ότι είναι άξιος και έχει τα απαιτούμενα προσόντα από κάθε άποψη. Καταρχάς, είχε μια σπουδαία και υπέροχη μητέρα. Μακάρι να μπορούσα να επαινέσω τον πατέρα του.
Το αναφέρω αυτό μόνο και μόνο εξαιτίας της ευαισθησίας μου σε ό,τι αφορά θέματα νεποτισμού. Σας παρακαλώ μην είναι εις βάρος του η συγγένειά του με μένα. Δεν μπορεί να κάνει τίποτα γι' αυτό.
Και τώρα σχετικά με το θέμα που επιθυμώ να συζητήσω απόψε. Το κάνω ανταποκρινόμενος στα αρκετά αιτήματα που έφθασαν ως εμένα, σχετικά με τη θέση της Εκκλησίας για μια πρακτική, η οποία συνηθίζεται όλο και περισσότερο ανάμεσά μας και ιδιαίτερα ανάμεσα στους νέους μας. Πρόκειται για το θέμα των τυχερών παιχνιδιών και της χαρτοπαιξίας, σε διάφορες μορφές.

Λέγεται πως κάποια Κυριακή, ο Κάλβιν Κούλιτζ, κάποτε πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών και άνδρας γνωστός για τα λίγα λόγια που έλεγε, επέστρεφε από την εκκλησία. Η γυναίκα του τον ρώτησε για τι πράγμα είχε μιλήσει ο ιεροκήρυκας. «Την αμαρτία», της απάντησε. «Τι ακριβώς είπε;» τον ρώτησε. «Ήταν εναντίον», αποκρίθηκε.

Νομίζω ότι θα μπορούσα να απαντήσω στην ερώτηση σχετικά με την χαρτοπαιξία και τα τυχερά παιχνίδια, το ίδιο λιγόλογα. Είμαστε εναντίον.

Τα τυχερά παιχνίδια και η χαρτοπαιξία βρίσκονται σχεδόν παντού και όλο και πληθαίνουν παντού. Οι άνθρωποι παίζουν πόκερ. Στοιχηματίζουν στον ιππόδρομο και σε κυνομαχίες. Παίζουν στη ρουλέτα και στα κερματοδόχα μηχανήματα τυχερών παιχνιδιών. Συγκεντρώνονται για να παίξουν σε μπαρ, σε σαλούν και σε καζίνο και, πολύ συχνά, στα σπίτια τους. Πολλοί δεν μπορούν να αντισταθούν σ' αυτά. Γίνεται εθισμός σ' αυτά. Σε πάρα πολλές περιπτώσεις, οδηγεί σε άλλες καταστροφικές συνήθειες και πρακτικές.

Και πάρα πολλοί από εκείνους που εμπλέκονται σ' αυτά, δεν έχουν τα απαιτούμενα χρήματα. Σε πολλές περιπτώσεις στερείται από τις συζύγους και τα παιδιά η οικονομική ασφάλεια.

Το πόκερ, όπως λέγεται, γίνεται πια η μανία της εποχής στα κολέγια, ακόμα και σε γυμνάσια.

Σας διαβάζω από ένα άρθρο των New York Times News Service:

«Για τον Μάικλ Σάντμπεργκ, ξεκίνησε πριν από λίγα χρόνια, με στοιχήματα με μικρά νομίσματα, ανάμεσα σε φίλους.

» Όμως, μας λέει πως το περασμένο φθινόπωρο άγγιξε ένα εισόδημα εκατό χιλιάδων δολαρίων, που θα του επέτρεπε να παρακολουθήσει τη Νομική Σχολή.

»Ο Σάντμπεργκ που είναι 22 χρονών, μοιράζει το χρόνο του ανάμεσα στο Πρίνστον, όπου σπουδάζει πολιτικές επιστήμες και στο Ατλάντικ Σίτι, όπου παίζει πόκερ με μεγάλα ποσά…

»Ο Σάντμπεργκ αποτελεί ακραίο παράδειγμα της επανάστασης των τυχερών παιχνιδιών και της χαρτοπαιξίας στα κολέγια της χώρας. Ο Σάντμπεργκ το ονομάζει έκρηξη, κάτι το οποίο πυροδοτείται από τηλεοπτικούς αγώνες πόκερ και μια αύξηση στα παιχνίδια πόκερ που προσφέρουν οι ιστοσελίδες στο Διαδίκτυο.

»Οι ειδικοί λένε ότι είναι δύσκολο να εκλείψει αυτή η τάση για χαρτοπαιξία και τυχερά παιχνίδια στους χώρους των κολεγίων ή πανεπιστημίων. Το Δεκέμβρη, για παράδειγμα, μια γυναικεία αδελφότητα στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια οργάνωσε το πρώτο της τουρνουά πόκερ με 80 παίκτριες, με συμμετοχή 10 δολάρια, ένα ελάχιστο ποσό που απαιτείτο για να παίξει κανείς, ενώ το Πανεπιστήμιο της Βόρειας Καρολίνα, οργάνωσε το πρώτο τουρνουά του, με συμμετοχή 175 παικτών, τον Οκτώβριο. Και τα δύο τουρνουά συμπλήρωσαν γρήγορα τον αριθμό συμμετεχόντων και είχαν και λίστες αναμονής. Στο Πανεπιστήμιο της Πενσιλβάνια, ιδιωτικά παιχνίδια διαφημίζονται κάθε βράδυ στον κατάλογο ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ενός συγκροτήματος εγκαταστάσεων» (Jonathan Cheng, "Poker Is Major College Craze," στο *Deseret Morning News*, 14 Μαρτ. 2005, σελ. A2).

Το ίδιο γίνεται και εδώ, στη Γιούτα.

Μια μητέρα μου γράφει:

«Ο 19χρονος γιος μου παίζει πόκερ στο Διαδίκτυο και οι άνθρωποι στο Διαδίκτυο δε νοιάζονται αν δεν είσαι ακόμα ενήλικας και 21 χρονών. Το μόνο που χρειάζεται είναι ένας λογαριασμός στην τράπεζα με λεφτά μέσα. Παίζει σταθερά επί ένα χρόνο σχεδόν τώρα. Εργαζόταν, αλλά παράτησε τη δουλειά του, γιατί έχει εθιστεί πολύ με το Διαδίκτυο και το πόκερ που παίζει τώρα πια για να βγάζει χρήματα. Συνέχεια παίρνει μέρος σε τουρνουά πόκερ και αν κερδίσει, χρησιμοποιεί πια αυτά τα χρήματα για να αγοράσει ό,τι χρειάζεται. Το μόνο που κάνει είναι να κάθεται και να παίζει στο Διαδίκτυο».

Έχω ακούσει ότι η Γιούτα και η Χαβάη είναι οι μοναδικές δύο πολιτείες στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου δεν έχουν νομιμοποιηθεί οι λοταρίες και η χαρτοπαιξία και τα τυχερά παιχνίδια κάθε είδους. Από τις επιστολές που έχω λάβει από μέλη της Εκκλησίας, είναι πια φανερό ότι ορισμένοι από τους νέους μας αρχίζουν παίζοντας πόκερ. Παίρνουν τη γεύση από το να κερδίζουν κάτι χωρίς να δίνουν τίποτα και στη συνέχεια ταξιδεύουν εκτός πολιτείας, εκεί όπου μπορούν να παίξουν χαρτιά νόμιμα.

Κάποια μού αναφέρει σε ένα της γράμμα: «Βλέπω αυτό το κακό να κατακτά τη ζωή πολλών ανθρώπων τώρα τελευταία. Στην καλωδιακή τηλεόραση ESPN υπάρχει αυτό που ονομάζουν «Πόκερ διασημότητας» και «Εθνικό πρωτάθλημα πόκερ».

Και εξακολουθεί: «Ένας από τους φίλους μας προσκάλεσε το σύζυγό μου να υπογράψει για ένα ποσό, για το τοπικό πρωτάθλημα πόκερ. 'Δεν πρόκειται για χαρτοπαιξία, είπε ο φίλος του. Τα χρήματά σου συγκεντρώνονται μαζί με όλα τα άλλα και όποιος κερδίσει, παίρνει τα λεφτά'».

'Θα το έλεγες αυτό χαρτοπαιξία;' Μα και βέβαια είναι. Τα τυχερά παιχνίδια και η χαρτοπαιξία είναι απλώς μια διαδικασία, όπου παίρνει κάποιος χρήματα και δεν προσφέρει ένα δίκαιο αντάλλαγμα για αγαθά ή υπηρεσίες.

Τώρα έχουμε κρατικές λοταρίες σε μεγάλη κλίμακα. Κάποτε ο νόμος τις απαγόρευε πέρα για πέρα. Τώρα λειτουργούν ως μέσον απόκτησης εσόδων.

Πριν από 20 χρόνια περίπου, μιλώντας σε συνέλευση, είπα: «Ο πυρετός της λοταρίας έφθασε πρόσφατα σε ύψη, όταν η Πολιτεία της Νέας Υόρκης ανακοίνωσε πως οι τρεις λαχνοί που θα κέρδιζαν, θα μοιράζονταν 41 εκατομμύρια δολάρια. Ο κόσμος έκανε ουρές για να αγοράσει λαχνούς. Ο λαχνός που κέρδισε, ανήκε σε 21 εργάτες εργοστασίου, με 778 νικητές στη δεύτερη θέση και 113.000 που έλαβαν μικροποσά. Ίσως αυτό να ακούγεται πολύ καλό.

«Υπήρχαν, όμως, και 35.998.956 χαμένοι που ο καθένας τους είχε πληρώσει για μια ευκαιρία να κερδίσει [και δεν πήρε τίποτα]» (στο Conference Report, Οκτ. 1985, 67, ή Ensign, Νοέμβρ. 1985, 52).

Ορισμένες αμερικανικές πολιτείες επέβαλαν βαρείς φόρους στα καζίνο, ως πηγή εσόδων. Μια εταιρεία που λειτουργεί, θα πρέπει επίσης να έχει το κέρδος της. Μετά έρχεται ο κάτοχος του λαχνού που κερδίζει. Όλοι οι άλλοι οι οποίοι αγόρασαν λαχνούς μένουν με άδεια τα χέρια.

Είμαι τόσο ευγνώμων που όταν ο Κύριος ίδρυσε αυτή την Εκκλησία, μας έδωσε το νόμο των δεκάτων. Μιλούσα κάποτε με έναν κατέχοντα υπεύθυνη θέση σε μια άλλη εκκλησία, ο οποίος από ότι κατάλαβα, παίζει Μπίνγκο πιστεύοντας ότι έτσι θα αυξήσει σημαντικά το εισόδημά του. Είπα τότε σ' αυτόν τον άνδρα: «Σκεφθήκατε ποτέ τα δέκατα για να χρηματοδοτήσετε την εκκλησία σας;» «Ναι», μου απάντησε, «και ξέρετε πόσο θα επιθυμούσα να μπορούσαμε να ακολουθήσουμε αυτή την πρακτική, αντί να παίζουμε Μπίνγκο. Όμως δεν περιμένω να γίνει τέτοια αλλαγή όσο ζω».

Καζίνο άνοιξαν σε περιοχές για χρήση από τους Ινδιάνους, ως μέσο διασφάλισης του εισοδήματος για τους ιδιοκτήτες τους. Μερικοί κερδίζουν, όμως οι περισσότεροι χάνουν. Αυτό γίνεται, αν κάποιοι κερδίσουν και αν το καζίνο θέλει να βγάλει το κέρδος του.

Κάποιος από τους νέους άνδρες μας είπε πρόσφατα: «Είτε πληρώσεις πέντε δολάρια για να δεις ένα κινηματογραφικό έργο είτε πληρώσεις πέντε δολάρια για να παίξεις πόκερ — είναι το ίδιο πράγμα».

Δεν είναι το ίδιο πράγμα. Στη μία περίπτωση παίρνεις κάτι για το οποίο πληρώνεις. Στην άλλη περίπτωση, μόνο ένας κερδίζει και οι άλλοι μένουν με άδεια χέρια.

Η εμπειρία έχει δείξει ότι αυτοί που παίζουν πόκερ μπορεί να καταντήσουν να τους γίνει έμμονη ιδέα η χαρτοπαιξία και τα τυχερά παιχνίδια.

Από τα πρώτα χρόνια ετούτης της Εκκλησίας, η χαρτοπαιξία και τα τυχερά παιχνίδια έχουν απορριφθεί.

Παλιά, το 1842, ο Τζόζεφ Σμιθ περιέγραψε τις συνθήκες κάτω από τις οποίες ζούσαν οι Άγιοι στο Μιζούρι. Είπε: «Κάνουμε μεγάλες αγορές γης, τα αγροκτήματά μας τα χαρακτηρίζει η αφθονία και απολαμβάνουμε ειρήνη και ευτυχία στο σπιτικό μας και σε όλη τη γειτονιά μας. Όμως, επειδή δεν μπορούσαμε να συνταυτιστούμε με τους γείτονές μας… στις νυκτερινές δραστηριότητές τους, στο ότι δεν τηρούσαν την Ημέρα του Κυρίου, στις συνήθειές τους για τις ιπποδρομίες, τη χαρτοπαιξία και τα τυχερά παιχνίδια, άρχισαν στην αρχή να μας κοροϊδεύουν, μετά να μας καταδιώκουν και τέλος συγκεντρώθηκε ένας οργανωμένος όχλος και έκαψε τα σπίτια μας, μας άλειψε με πίσσα και μας κόλλησε πούπουλα και μαστίγωσε πολλούς από τους αδελφούς μας, μέχρι που, τελικά, αντίθετα στο νόμο, τη δικαιοσύνη και την ανθρωπιά, τους έδιωξε από τα σπιτικά τους» (στο James R. Clark, συλλ., *Messages of the First Presidency-of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,* 6 τόμοι. [1965--75], 1:139).

Τον Οκτώβριο του 1844, ο Μπρίγκαμ Γιανγκ είπε το εξής, σχετικά με τη Ναβού: «Επιθυμούμε να περιστείλουμε τη λειτουργία όλων των καταστημάτων πώλησης ποτών, των κέντρων χαρτοπαιξίας και τυχερών παιχνιδιών και όλων των άλλων οικημάτων που διαταράσσουν την κοινή ησυχία καθώς και άλλες δραστηριότητες στην πόλη μας και να μην ανεχθούμε συνήθειες που αφορούν στα ποτά ή οποιαδήποτε άλλη ανομία ανάμεσά μας» (στο *Messages of the First Presidency*, 1:242).

Πρόεδροι της Εκκλησίας και σύμβουλοι στην Προεδρία, έχουν επανειλημμένα μιλήσει για το κακό αυτό. Ο Τζωρτζ Κάνον, σύμβουλος σε τρεις Προέδρους της Εκκλησίας, είπε: «Υπάρχουν πολλά κακά στον κόσμο από τα οποία θα πρέπει να προφυλαχτούν οι νέοι. Ένα από αυτά είναι η χαρτοπαιξία και τα τυχερά παιχνίδια. Υπάρχουν πολλές μορφές αυτού του κακού, όμως όλες είναι άσχημες και θα έπρεπε να μην εντρυφούν σ' αυτά. (*Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon,* επιλ. Jerreld L. Newquist, 2 τόμοι [1974], 2:223).

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ δήλωσε: «Η Εκκλησία δεν επιδοκιμάζει τη χαρτοπαιξία και τα τυχερά παιχνίδια, αλλά τα καταδικάζει με έμφαση, θεωρώντας τα ηθικά εσφαλμένα και κατατάσσει μαζί με αυτά τα τυχερά παιχνίδια και τη χαρτοπαιξία, τα όποια παιχνίδια τύχης και τη λοταρία κάθε είδους και ένθερμα αποδοκιμάζει οποιοδήποτε από τα μέλη της τα οποία ενασχολούνται με αυτά» ("Editor's Table," *Improvement Era,* Αύγ. 1908, 807).

Ο Πρόεδρος Χίμπερ Γκραντ συμβούλεψε: «Η Εκκλησία υπήρξε και παραμένει ακλόνητα αντίθετη σε οποιαδήποτε τυχερά παιχνίδια και χαρτοπαιξία, κάθε μορφής. Είναι αντίθετη σε οποιοδήποτε τυχερό παιχνίδι, ενασχόληση ή την αποκαλούμενη επιχείρηση, τα οποία αφαιρούν χρήματα από το άτομο το οποίο μπορεί να τα κατέχει, χωρίς να αποδίδει κάτι αντίστοιχης αξίας. Είναι αντίθετη σε όλες τις πρακτικές των οποίων η τάση είναι να… υποβαθμίζουν ή να εξασθενούν τα υψηλά ηθικά πρότυπα που τα μέλη της Εκκλησίας και η κοινότητά μας ευρύτερα, έχουν πάντοτε διατηρήσει» (στο *Messages of the First Presidency,* 5:245).

Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ είπε: «Από την αρχή μάς έχουν συμβουλέψει εναντίον των τυχερών παιχνιδιών και της χαρτοπαιξίας κάθε είδους. Ο κατήφορος και η καταστροφή έρχεται στο άτομο, είτε κερδίσει είτε χάσει, να πάρει κάτι για τίποτα, κάτι χωρίς προσπάθεια, κάτι χωρίς να πληρώσει το πλήρες τίμημα» (στο Conference Report, Απρ. 1975, 6 ή *Ensign,* Μάιος 1975, 6).

Ο Πρεσβύτερος Ντάλιν Όουκς που βρίσκεται ανάμεσά μας απόε, έδωσε το 1987 μια αριστοτεχνική ομιλία επάνω στο θέμα αυτό, στο τότε Ricks College. Είχε τον τίτλο, «Χαρτοπαιξία και τυχερά παιχνίδια — Ηθικά λανθασμένα και πολιτικά άφρονα» (βλέπε *Ensign*, Ιούνιος 1987, 69--75).

Στις δηλώσεις αυτές για τη θέση της Εκκλησίας, προσθέτω τη δική μου. Η επιδίωξη να παίζουμε κάποιο τυχερό παιχνίδι, ίσως φαίνεται μια ακίνδυνη διασκέδαση. Όμως σ' αυτήν αγκιστρώνεται μια ένταση, η οποία συνήθως φαίνεται στα πρόσωπα των παικτών. Σε πάρα πολλές περιπτώσεις, η πρακτική αυτή που δείχνει αθώα, μπορεί να οδηγήσει σε πραγματικό εθισμό. Η Εκκλησία υπήρξε και παραμένει και τώρα αντίθετη στην πρακτική αυτή. Εάν δεν έχετε ποτέ εμπλακεί σε παιχνίδια πόκερ ή άλλες μορφές χαρτοπαιξίας και τυχερών παιχνιδιών, μην ξεκινήσετε. Εάν έχετε εμπλακεί, τότε σταματήστε τώρα, όσο είναι καιρός και μπορείτε.

Υπάρχουν καλύτεροι τρόποι για να περνά κανείς το χρόνο του. Υπάρχουν καλύτερες επιδιώξεις με τις οποίες να απασχολήσει κάποιος το ενδιαφέρον και την ενεργητικότητά του. Υπάρχουν τόσα πολλά υπέροχα αναγνώσματα διαθέσιμα. Δεν προφταίνουμε να τα διαβάσουμε όλα. Υπάρχει η μουσική, να μάθουμε και να απολαύσουμε. Μπορούμε να περάσουμε ευχάριστα μαζί — χορεύοντας, κάνοντας πεζοπορίες, ποδήλατο ή με άλλους τρόπους — αγόρια και κορίτσια μαζί, απολαμβάνοντας το ένα την παρέα του άλλου με τρόπο εποικοδομητικό.

Διαβάζω ένα καινούριο βιβλίο, το οποίο εκδόθηκε πρόσφατα από την Oxford University Press, που έτυχε ιδιαίτερης προσοχής ανάμεσά μας. Περιλαμβάνει μια μελέτη που έγινε από μέλη του πανεπιστημιακού προσωπικού του Πανεπιστημίου της Βόρειας Καρολίνα, στο Τσάπελ Χιλ. Αφορά τη θρησκευτική και πνευματική ζωή των Αμερικανών εφήβων. Εκείνοι οι οποίοι έκαναν τη μελέτη, ρώτησαν νέους διαφόρων πίστεων και παραδόσεων. (Βλέπε Christian Smith and Melinda Lundquist Denton, *Soul Searching: The Religious and Spiritual Lives of American Teenagers*, [2005].)

Κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι νέοι μας, Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, γνωρίζουν περισσότερα για την πίστη τους, είναι περισσότερο αφοσιωμένοι σ' αυτή και ζουν πιο κοντά στις διδασκαλίες της σχετικά με την κοινωνική συμπεριφορά, από ότι οι άλλοι συνομήλικοί τους.

Ένας από τους ερευνητές δήλωσε: «Η Εκκλησία των Αγίων των Τελευταίων Ημερών ζητά πολλά από τους εφήβους της και…τις περισσότερες φορές τα έχει» (στο Elaine Jarvik, "LDS Teens Rank Tops in Living Their Faith," *Deseret News.* 15 Μαρτ. 2005, σελ. A3).

Βρίσκουν ότι οι νέοι μας είναι πολύ πιο πιθανό να διατηρήσουν τα ίδια θρησκευτικά πιστεύω με τους γονείς τους, να παρευρίσκονται σε θρησκευτικές συγκεντρώσεις μια φορά την εβδομάδα για να μιλήσουν για την πίστη τους με άλλους, να νηστέψουν ή να ασχοληθούν με κάποια άλλη μορφή αυταπάρνησης και ότι έχουν λιγότερες αμφιβολίες σχετικά με τις θρησκευτικές πεποιθήσεις τους.

Σχολιαστές της μελέτης αυτής μιλούν για τους νέους μας που σηκώνονται νωρίς το πρωί για να παρευρεθούν σε σεμινάρια. «Είναι δύσκολο να σηκώνεται κανείς τόσο πρωί», είπε ένας

σπουδαστής σεμιναρίου. «Όμως υπάρχουν ευλογίες από αυτό. Είναι ένας υπέροχος τρόπος για να ξεκινάς τη μέρα σου».

Οι ερευνητές επισημαίνουν ότι δεν είναι όλοι οι νέοι μας τέλειοι, όμως σε γενικές γραμμές αριστεύουν με τον πιο αξιοσημείωτο τρόπο. Θα πρέπει να προσθέσω ότι δεν υπάρχει χρόνος για να παίξουν πόκερ αυτοί οι σπουδαστές του λυκείου.

Αγαπητοί μου νεαροί φίλοι, που σε σας μιλώ απόψε, είστε πολύ σημαντικοί για μας. Είστε τόσο πολύ σπουδαίοι. Ως μέλη αυτής της Εκκλησίας και ως φέροντες την ιεροσύνη, έχετε πολύ μεγάλη ευθύνη. Σας παρακαλώ, σας παρακαλώ, μη σπαταλάτε το χρόνο σας ή τα ταλέντα σας σε μια ανάξια επιδίωξη. Αν το κάνετε αυτό, θα μειώσει την ικανότητά σας να κάνετε άξια πράγματα. Πιστεύω ότι αυτό θα ελαττώσει την ευαισθησία σας για τις σπουδές σας στο σχολείο. Θα απογοητεύσει τους γονείς σας και καθώς θα περνούν τα χρόνια και θα κοιτάζετε πίσω, θα είστε κι εσείς απογοητευμένοι με τον εαυτό σας.

Η ιεροσύνη την οποία φέρετε ως νέοι άνδρες, φέρει μαζί της το προνόμιο της διακονίας των αγγέλων. Η συντρόφευση αυτή, το υποστηρίζω, είναι ασύμβατη με την εντρύφηση σε τυχερά παιχνίδια.

«Κάν' το σωστό όταν θα πρέπει να διαλέξεις» («Κάν' το σωστό», *Ύμνοι και παιδιά τραγούδια,* σελ. 34).

Είθε οι ευλογίες των ουρανών να είναι επάνω σας, ταπεινά προσεύχομαι, καθώς σας αφήνω τη μαρτυρία μου για το έργο τούτο και την αγάπη μου για όλους όσοι ασχολούνται με αυτό, στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Συγκέντρωση πρωινού Κυριακής

Να σταθούμε σε ιερούς τόπους
Πρόεδρος Τζέιμς Φάουστ
Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

Ενθαρρύνω εσάς του Αγίους σε όλο τον κόσμο, όπου είναι δυνατό, να προσπαθείτε να στέκεστε συχνότερα σε ιερούς τόπους.

Αγαπημένοι μου αδελφοί, αδελφές και φίλοι σε όλο τον κόσμο, αποτελεί χαρά και μεγάλη ευθύνη να απευθύνομαι σε σας. Εκφράζω την αγάπη, τον σεβασμό και την εκτίμησή μου για τον καθέναν από σας.

Βομβαρδιζόμαστε από όλες τις πλευρές με τεράστιο αριθμό μηνυμάτων, τα οποία ούτε θέλουμε ούτε χρειαζόμαστε. Σε μία μόνο ημέρα παράγονται περισσότερες πληροφορίες από αυτές που μπορούμε να απορροφήσουμε σε μια ολόκληρη ζωή. Για να απολαύσουμε πληρέστερα τη ζωή, όλοι μας πρέπει να βρούμε τις δικές μας στιγμές ηρεμίας και ειρήνη στο νου1. Πώς μπορούμε να το κάνουμε αυτό; Μία είναι η απάντηση. Πρέπει να εγερθούμε πάνω απ' το κακό που μας περικυκλώνει σιγά σιγά. Πρέπει να ακολουθούμε τη συμβουλή του Κυρίου που είπε, «Ιδέστε, είναι το θέλημά μου, όλοι εκείνοι που επικαλούνται το όνομά μου και με λατρεύουν σύμφωνα με το αιώνιο ευαγγέλιό μου, να συναθροιστούν, και να σταθούν σε ιερούς τόπους»2.

Αναπόφευκτα στεκόμαστε σε πάρα πολλούς ανίερους τόπους και υποτασσόμαστε σε τόσα πράγματα που είναι χυδαία, βέβηλα και καταστροφικά προς το Πνεύμα του Κυρίου, ώστε ενθαρρύνω τους Αγίους μας σε όλο τον κόσμο, όποτε είναι δυνατό, να προσπαθήσετε να στέκεστε πιο συχνά σε ιερούς τόπους. Το πιο ιερό μέρος μας είναι οι άγιοι ναοί μας. Στο εσωτερικό τους υπάρχει ένα συναίσθημα άγιας παρηγοριάς. Θα πρέπει να επιζητάμε να είμαστε άξιοι να πάρουμε τις οικογένειές μας στο ναό για να επισφραγιστούμε μαζί για την αιωνιότητα. Επίσης πρέπει να ψάχνουμε τα έγγραφα γενεαλογικού ενδιαφέροντος των αποθανόντων συγγενών μας, ώστε και αυτοί να επισφραγιστούν μαζί μας σε έναν από τους ναούς. Θα πρέπει να στοχεύουμε επίμονα στην αγιοσύνη, όντας «τύπος των πιστών σε λόγο, σε συναναστροφή, σε αγάπη, σε πνεύμα, σε πίστη, σε αγνότητα»3.
Με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να διατηρήσουμε και να ενδυναμώσουμε την ατομική μας σχέση με το Θεό μας.

Η αγιοσύνη είναι η δύναμη της ψυχής. Έρχεται μέσω της πίστης και της υπακοής στους νόμους και τις διατάξεις του Θεού. Ο Θεός τότε εξαγνίζει την καρδιά με πίστη και η καρδιά γίνεται καθαρή από τα βέβηλα και τα ανάξια. Όταν η αγιοσύνη κατορθώνεται μέσω της συμμόρφωσης στο θέλημα του Θεού, ο άνθρωπος ξέρει από διαίσθηση αυτό που είναι λάθος και αυτό που είναι σωστό ενώπιον του Κυρίου. Η αγιότητα μιλάει όταν υπάρχει ησυχία, ενθαρρύνει αυτό που είναι καλό ή μέμφεται αυτό που είναι λάθος.

Η αγιοσύνη επίσης είναι ένα πρότυπο δικαιοσύνης. Στις 16 Φεβρουαρίου 1862, σε μερικές από τις παρατηρήσεις του στο Ταμπερνάκλ της Σωλτ Λέηκ, ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ

χρησιμοποίησε την έκφραση «Αγιοσύνη στον Κύριο». Ύστερα εξήγησε το τι σήμαινε η «Αγιοσύνη στον Κύριο» γι' αυτόν. Παραθέτω: «Τριάντα χρόνια εμπειρίας με έμαθαν ότι κάθε στιγμή της ζωής μου πρέπει να είναι αγιοσύνη στον Κύριο, αποτελούμενη από δικαιοσύνη, έλεος και εντιμότητα σε όλες τις πράξεις μου, που είναι η μόνη πηγή μέσω της οποίας μπορώ να διατηρήσω το Πνεύμα του Ύψιστου μαζί μου»4

Πέρυσι ένας από τους εγγονούς μου πήρε τη γυναίκα του και τους γονείς τους και πήγαν στη Νέα Υόρκη, να παρευρεθούν στον όμορφο, καινούριο ναό του Μανχάταν. Η βιασύνη και ο θόρυβος των χιλιάδων ανθρώπων έξω ήταν εκκωφαντικός. Καθώς το ταξί σταμάτησε μπροστά από το ναό, η γυναίκα του εγγονού μου, Κάθριν, άρχισε να κλαίει. Ακόμα και στο εξωτερικό του ναού αισθάνθηκε ότι ήταν ιερός. Εισήλθαν, αφήνοντας τον θορυβώδη κόσμο απέξω και λάτρεψαν μέσα στον οίκο του Κυρίου. Ήταν μια ιερή και αξέχαστη εμπειρία γι' αυτούς. Όπως ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι μας δίδαξε, «Ενίοτε υπάρχει ανάγκη να αφήσουμε τον θόρυβο και την ταραχή του κόσμου και να βαδίσουμε μέσα στους τοίχους του ιερού οίκου του Θεού, για να αισθανθούμε εκεί το πνεύμα Του σε ένα περιβάλλον αγιοσύνης και ειρήνης»5. Πραγματικά, η προσευχή του Τζόζεφ Σμιθ στην αφιέρωση του Ναού του Κίρτλαντ έχει απαντηθεί: «Και ώστε όλοι οι άνθρωποι που θα μπαίνουν στο κατώφλι του οίκου του Κυρίου, να αισθάνονται τη δύναμή σου, και να αισθάνονται την ανάγκη να αναγνωρίσουν ότι…είναι δικός σου οίκος, τόπος της αγιοσύνης σου»6.

Στην κηδεία του Πατριάρχη Τζόζεφ Σμιθ, πατέρα, τα αισθήματά του για το ναό περιγράφτηκαν με αυτά τα λόγια:
«Να κατοικεί στον οίκο του Κυρίου και για να ζητά να μάθει στον ναό του, ήταν η καθημερινή του απόλαυση και μέσω αυτής απολάμβανε πολλές ευλογίες, πέρναγε πολλές ώρες σε γλυκιά επικοινωνία με τον επουράνιο Πατέρα του. Περπατούσε τους ιερούς διαδρόμους του, μόνος και μακριά από τους ανθρώπους, πολύ πριν ο βασιλιάς της ημέρας βάψει χρυσό τον ανατολικό ορίζοντα και ξεστόμιζε τις επιθυμίες της καρδιάς του μέσα στους τοίχους του, όταν η φύση είχε ήδη κοιμηθεί. Στο άγιο εσωτερικό του ναού, τα οράματα των ουρανών ανοίχτηκαν στο μυαλό του και η ψυχή του απόλαυσε τα πλούτη της αιωνιότητας»7.

Είμαι ευγνώμων για τα λόγια που αναγράφονται στους ναούς μας: «Οίκος του Κυρίου, Αγιοσύνη στον Κύριο». Αυτή η υπενθύμιση ιερών τόπων έχει τις ρίζες της στην Παλαιά Διαθήκη. Ο Ζαχαρίας μας υπενθυμίζει ότι η ημέρα θα έρθει που «επάνω στα κουδούνια των αλόγων θα είναι γραμμένο: ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΟ…Και κάθε καζάνι στη Ιερουσαλήμ και στον Ιούδα θα είναι αγιασμός στον Κύριο των δυνάμεων»8. Έχω μεγάλο θαυμασμό για τα χερούλια στις πόρτες του Ναού της Σωλτ Λέηκ. Είναι τόσο καλλιτεχνικά σχεδιασμένα, κάθε ένα μας υπενθυμίζει, «Αγιοσύνη στον Κύριο».

Όταν ήμουν μικρός στη νότια Γιούτα, πριν 65 χρόνια, αισθανόμουν ανατριχίλα όταν τα λόγια «Αγιοσύνη στον Κύριο» εμφανίζονταν σε μερικά από τα κτίρια μικρών πόλεων. Αυτές οι χρυσές λέξεις ήταν συχνά το κεντρικό στολίδι για τα πιο σημαντικά κτίρια, όπως το κτίριο του συνεταιρισμού και η αποθήκη του επισκόπου. Έχω στην κατοχή μου μερικά πιστοποιητικά αποθεμάτων του Ιδρύματος εμπορικού συνεταιρισμού Σιών, ενός εμπορικού καταστήματος των πρωτοπόρων. Έχουν τις υπογραφές του Τζων Τέιλορ, Μπρίγκαμ Γιανγκ, Γουίλφορντ Γούντροφ, Τζόζεφ Φ. Σμιθ, Λορέντζο Σνόου, Χίμπερ Γκραντ, Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ και Ντέιβιντ Μακέι. Σε κάθε πιστοποιητικό αποθεμάτων, υπάρχουν τυπωμένες οι λέξεις «Αγιοσύνη στον Κύριο».

Αναρωτιέμαι τι έχει γίνει με αυτά τα ρητά αγιοσύνης; Έχουν χαθεί με τόσες άλλες υπενθυμίσεις πίστης και αφοσίωσης;

Οι ημέρες της ζωής μας θα ευλογηθούν πολύ καθώς συχνάζουμε στους ναούς για να μάθουμε τις υπέροχες πνευματικές σχέσεις που έχουμε με τη Θεότητα. Πρέπει να προσπαθήσουμε περισσότερο, ώστε να βρεθούμε σε άγιους τόπους. Οι τελετουργικές διαθήκες και οι καθιερωμένες συνήθειες του ναού είναι τα μέσα που μας βοηθάνε να εξασφαλίσουμε αγιοσύνη χαρακτήρα. Είναι επιθυμία μας να δημιουργήσουμε στους ανθρώπους μας περισσότερη δέσμευση απέναντι στο ιερό έργο των ναών, πρέπει να τους παρακινήσουμε να κατανοήσουν τη βαθιά πνευματική σημασία που βρίσκεται εκεί. Όπως ο Παύλος μας υπενθυμίζει: «Το γράμμα θανατώνει, ενώ το πνεύμα ζωοποιεί»9.

Στις ημέρες μας ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι μας έχει πει:
«Αν κάθε άνδρας αυτής της εκκλησίας που έχει χειροτονηθεί στην Μελχισεδική Ιεροσύνη μπορούσε να καταστήσει τον εαυτό του κατάλληλο για ένα εγκριτικό ναού και τότε πήγαινε στον οίκο του Κυρίου και ανανέωνε τις διαθήκες του με σοβαρότητα ενώπιον του Θεού και μαρτύρων, θα ήμασταν καλύτεροι άνθρωποι. Θα υπήρχε ελάχιστη ή καθόλου απιστία ανάμεσά μας. Το διαζύγιο σχεδόν θα εξαφανιζόταν ολοκληρωτικά. Τόσος πόνος και οδύνη θα αποφευγόταν. Θα υπήρχε περισσότερη ειρήνη και αγάπη και ευτυχία στα σπίτια μας. Θα υπήρχαν λιγότερες γυναίκες και παιδιά που κλαίνε. Θα υπήρχε πολύ περισσότερη εκτίμηση και αλληλοσεβασμός μεταξύ μας. Και είμαι βέβαιος ότι ο Κύριος θα χαμογελούσε με μεγαλύτερη αρέσκεια σε μας»10.

Οι Άγιοι θα έκαναν την οικογενειακή τους ιστορία και θα παρευρίσκονταν στον ναό γιατί θα παροτρύνονταν από το Άγιο Πνεύμα να το κάνουν. Πρέπει να πάμε στο ναό επειδή, μεταξύ άλλων λόγων, θέλουμε να προστατεύσουμε την προσωπική μας αγιοσύνη και αυτή της οικογένειάς μας.

Εκτός των ναών, άλλος ιερός τόπος στην γη θα πρέπει να είναι το σπίτι μας. Τα συναισθήματα αγιοσύνης στο σπίτι μου με προετοίμασαν για τα συναισθήματα αγιοσύνης στο ναό. Πριν πάω στην πρώτη μου ιεραποστολή στην Βραζιλία, η μητέρα μου με αγάπη μου έφτιαξε ένα χειροποίητο ένδυμα ναού για να το φορέσω όταν θα πήγαινα στο ναό. Τώρα είναι παλιό και ξεφτισμένο, όμως είναι ένα ξεχωριστό ιερό σύμβολο της αγάπης της μητέρας γι' αυτό που είναι άγιο.

Χάρη στην αγαπημένη μου σύζυγο Ρουθ, μπορώ να πω ότι το σπίτι μας είναι ένα μέρος στο οποίο επιζητήσαμε να τιμάμε το πνεύμα αγιοσύνης στον Κύριο. Δεν επιτύχαμε πάντα. Βέβαια όχι. Όμως προσπαθήσαμε. Όταν ως νέος πατέρας δεν μπορούσα να αντεπεξέλθω στην ευθύνη να φροντίσω υλικά την οικογένειά μου, να εκπληρώνω τις εκκλησιαστικές μου κλήσεις και πολλά άλλα καθήκοντα ως πολίτης, η Ρουθ με αγάπη και ευγένεια θα με έφερνε πίσω στα καθήκοντα γονέα που είχα στο σπίτι μου.

Για παράδειγμα, θα μου θύμιζε τι ώρα είχαμε οικογενειακή βραδιά και στη συνέχεια θα πρότεινε τι θα ήταν κατάλληλο να μελετήσουμε στις οικογενειακές βραδιές μας. Επίσης θα με βοηθούσε να θυμηθώ σημαντικά οικογενειακά γεγονότα, όπως γενέθλια και δραστηριότητες των παιδιών όταν χρειάζονταν το χρόνο και την υποστήριξή μου. Ακόμα και τώρα κάνει αυτή τη σημαντική

και εκτιμούμενη υπηρεσία. Αν θέλουμε πραγματικά τα σπίτια μας να είναι μέρη αγιοσύνης, θα προσπαθήσουμε περισσότερο να κάνουμε τα πράγματα που μας οδηγούν στο Πνεύμα του Κυρίου.

Οι εκκλησίες μας είναι αφιερωμένες στο Κύριο ως ιεροί τόποι. Μας έχει ειπωθεί ότι πρέπει να πηγαίνουμε στον οίκο προσευχής και να προσφέρουμε τη θεία ευχαριστία μας κατά την άγια Του ημέρα11. Το να μεταλάβουμε είναι ένα σοβαρό και ιερό προνόμιο. Στις εκκλησίες μας λαμβάνουμε οδηγίες στις αρχές του ευαγγελίου, τα παιδιά ευλογούνται, μέλη επικυρώνονται και τους δίνεται η δωρεά του Αγίου Πνεύματος και μαρτυρίες για την αλήθεια του ευαγγελίου καταθέτονται. Μια νεοφώτιστη στο Τέξας είπε ότι όταν διάβηκε την πόρτα της εκκλησίας υπήρχε ένα συναίσθημα αγιοσύνης το οποίο δεν είχε νιώσει ξανά στην ζωή της.

Πρέπει να προσπαθούμε περισσότερο να είμαστε άγιοι άνθρωποι. Ζούμε στην πληρότητα των καιρών. Τόσα πολλά έχουν αποκατασταθεί μέσω του Προφήτη Τζόζεφ Σμίθ. Αυτό μας δημιουργεί μια ειδική σχέση με τον Κύριο. Είμαστε οι δωρεοδόχοι, οι φύλακες και οι επιστάτες αυτών των ευθυνών υπό την ανάθεση, εξουσία και καθοδήγηση του Προέδρου Χίνκλι, ο οποίος κρατά όλα τα κλειδιά. Ως παιδιά του Κυρίου πρέπει να προσπαθούμε καθημερινά να ανέβουμε σε ψηλότερο επίπεδο προσωπικής χρηστότητας σε όλες τις πράξεις μας. Πρέπει να προστατευόμαστε συνεχώς από τις επιρροές του Σατανά.

Όπως ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ δίδαξε: «Κάθε στιγμή της ζωής μας πρέπει να είναι αγιοσύνη στον Κύριο,… που είναι η μόνη πηγή μέσω της οποίας μπορούμε να διατηρήσουμε το Πνεύμα του Ύψιστου [μαζί μας]». Ας ευλογήσει ο Θεός κάθε έναν και όλους εμάς στην ειδική μας ευθύνη να βρούμε αγιοσύνη στον Κύριο στέκοντας σε ιερούς τόπους. Εκεί θα βρούμε την πνευματική προστασία που χρειαζόμαστε για μας και την οικογένειά μας. Αυτή είναι η πηγή βοήθειας για να φέρουμε μπροστά το λόγο του Κυρίου στην εποχή μας. Το να στεκόμαστε σε ιερούς τόπους θα μας βοηθήσει να εγερθούμε ψηλότερα από τις κακές επιρροές της εποχής μας και να έλθουμε πιο κοντά στο Σωτήρα. Δίνω μαρτυρία ότι αν το κάνουμε αυτό, ο Κύριος θα μας ευλογήσει για πάντα και θα γίνουμε ισχυροί «στην πίστη και στα έργα»12, στο όνομα του Ιησού Χριστού, Αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλ"Overworked Americans," or Overwhelmed Americans?" *Business Horizons,* Ιαν.--Φεβρ. 1994, 62--66.
2. Δ&Δ 101:22.
3. Προς Τιμόθεον 4:12.
4. *Deseret News,* 2 Απρ. 1862, 313.
5. "Of Missions, Temples, and Stewardship," *Ensign*, Νοέμβρ. 1995, 53.
6. Δ&Δ 109:13.
7. *History of the Church,* 4:194.
8. Ζαχαρίας 14:20--21.
9. Προς Κορινθίους Β΄ 3:6.
10. *Ensign*, Νοέμβρ.1995, 53.
11. Βλέπε Δ&Δ 59:9.
12. Ήλαμαν 10:5.

Έναν ακόμα
Πρεσβύτερος Ράσελ Μπάλαρντ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Χρειαζόμαστε περισσότερους σκληρά εργαζόμενους, με πλούσια μαρτυρία ιεραπόστολους, ώστε να πλησιάσουμε περισσότερα παιδιά του Επουράνιου Πατέρα μας.

Αδελφοί και αδελφές, πριν από μερικές βδομάδες, η αδελφή Μπάλαρντ κι εγώ είχαμε τη χαρά να συνομιλούμε με ιεραπόστολους στο Ιεραποστολικό Εκπαιδευτικό Κέντρο στο Πρόβο. Με αφάνταστη χαρά βλέπαμε τα λαμπερά, πρόθυμα πρόσωπά τους και αισθανόμασταν την παρουσία του Πνεύματος του Κυρίου. Αυτοί οι εξαίρετοι ιεραπόστολοι ετοιμάζονται τώρα να μεταφέρουν στον κόσμο το μήνυμα της Αποκατάστασης του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Ευχαριστούμε τους γονείς, επισκόπους, προέδρους πασσάλου και ιδιαίτερα τους νέους μας, που ανταποκρίθηκαν στην κλήση του Προφήτη για πιο ολοκληρωμένη πνευματική προετοιμασία για να υπηρετήσουμε τον Κύριο.

Καθώς «ανεβάσαμε τον πήχη» για την ιεραποστολική υπηρέτηση, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι είπε: «Αυτό το έργο είναι ρωμαλέο. Απαιτεί δύναμη και ζωτικότητα. Απαιτεί οξύνοια και ικανότητα. Απαιτεί πίστη, επιθυμία και αφιέρωση. Απαιτεί καθαρά χέρια και αγνή καρδιά»

Εξακολούθησε λέγοντας: «Έχει έρθει ο καιρός όπου θα πρέπει να ανεβάσουμε τα πρότυπα εκείνων που καλούνται... ως πρεσβευτές του Κυρίου Ιησού Χριστού... «Απλώς δεν μπορούμε να επιτρέψουμε σε εκείνους που δεν έχουν αποκτήσει τα απαραίτητα προσόντα σε ό,τι αφορά την αξία, να πάνε στον κόσμο για να μιλήσουν για τα χαρούμενα νέα του ευαγγελίου». ("Missionary Service," *Συγκέντρωση παγκόσμιας εκπαίδευσης ηγεσίας,* 11 Ιαν. 2003, 17).

Σήμερα, ζητάμε ιεραπόστολους με περισσότερα προσόντα, νέους άνδρες οι οποίοι έχουν προετοιμαστεί για να υπηρετήσουν, αποδεχόμενοι την παρότρυνση του προφήτη μας «να εξασκήσουν αυτοπειθαρχία, να ζουν πάνω από τα χαμηλά πρότυπα του κόσμου, να αποφεύγουν παραβάσεις και να προχωρούν στον ευρύ δρόμο σε όλες τις δραστηριότητές τους» «"Missionary Service," 17).

Το έργο του Κυρίου στις 339 ιεραποστολές μας, διευρύνεται και έτσι θα πρέπει να εντείνουμε τις προσπάθειές μας, ώστε κάθε 12χρονος νέος άνδρας να χειροτονείται άξια ως διάκονος· κάθε 14χρονος ως δάσκαλος· κάθε 16χρονος ως ιερέας και κάθε νέος άνδρας ηλικίας 18 έως 19 ετών να λαβαίνει άξια τη Μελχισεδική Ιεροσύνη. Αυτό μπορούμε να το κάνουμε γεμίζοντας τις καρδιές των νέων ανδρών μας με αγάπη για τον Κύριο, με κατανόηση και εκτίμηση για την Εξιλέωσή Του και με ξεκάθαρο όραμα για το θαύμα της Αποκατάστασης.

Όταν οι νέοι μας καταλάβουν τη σημασία της Αποκατάστασης του ευαγγελίου και γνωρίσουν οι ίδιοι ότι ο Θεός είναι ο Επουράνιος Πατέρας μας και αγαπά όλα τα παιδιά Του, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός και πως μαζί Εκείνοι προσωπικά επισκέφθηκαν τον Τζόζεφ Σμιθ για να ανοίξουν αυτή, την τελευταία θεϊκή νομή των καιρών, θα θελήσουν να βοηθήσουν ώστε να

μεταφερθεί αυτό το μήνυμα στον κόσμο. Όταν οι νέοι μας βλέπουν το Βιβλίο του Μόρμον ως μια απτή απόδειξη ότι το μήνυμα της Αποκατάστασης είναι αληθινό, θα πλημμυρίσουν με μια επιθυμία να πράξουν αυτό που τους αναλογεί στο να διδάσκουν τις αλήθειες αυτές στα παιδιά του Επουράνιου Πατέρα μας.

Μάθαμε από τους ιεραπόστολους στο Ιεραποστολικό Εκπαιδευτικό Κέντρο τι θα τους βοηθούσε περισσότερο στην προετοιμασία τους για την ιεραποστολή τους. Περισσότερο απ' όλα ήθελαν:

• Να μάθουν τη διδαχή καλύτερα, μέσω επικεντρωμένης μελέτης στις γραφές .
• Να μάθουν πώς να μελετούν και να προσεύχονται ειλικρινά.
• Να είναι περισσότερο πειθαρχημένοι και να εργάζονται πιο σκληρά.
• Να καταλάβουν καλύτερα τι αναμένεται από αυτούς.
• Να είχαν περισσότερες ευκαιρίες για διδασκαλία.
• Και να είχαν περισσότερες ερευνητικές συνεντεύξεις από επισκόπους και γονείς.

Αδελφοί και αδελφές, μαζί μπορούμε να διδάξουμε το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, στην απλότητα και τη δύναμή του, σε όλους τους νέους μας στην Εκκλησία. Εργαζόμενοι με τους γονείς, θα μπορέσουμε να τους βοηθήσουμε να προετοιμαστούν για ιεραποστολή και για υπηρέτηση που θα διαρκέσει μια ολόκληρη ζωή. Ας αναζητήσουμε, λοιπόν, κάθε έναν από τους πολύτιμους νέους μας, άσχετα με το επίπεδο δραστηριότητάς τους, ανάβοντας το Φως του Χριστού που βρίσκεται μέσα τους. Ο Πρόεδρος Μπόιντ Πάκερ, είπε: «Το Φως του Χριστού είναι το ίδιο παγκόσμιο, όσο το ίδιο το φως του ήλιου. Όπου υπάρχει ανθρώπινη ζωή, εκεί υπάρχει και το Πνεύμα του Χριστού. Κάθε ζώσα ψυχή το κατέχει... Είναι ο εμπνευστής κάθε πράγματος το οποίο θα ευλογήσει και θα ωφελήσει τους ανθρώπους. Γαλουχεί την ίδια την καλοσύνη». («Το Φως του Χριστού», *Liahona,* Απρ. 2005, 13.)

Γνωρίζουμε, λοιπόν, ότι όλοι έχουν μέσα τους το Φως του Χριστού. Η ευθύνη μας ως γονείς, δάσκαλοι και ηγέτες είναι να κάνουμε να ανάψει αυτό το φως στους νέους μας, έως ότου η φλόγα της μαρτυρίας να αρχίσει να καίει βαθιά μέσα στην καρδιά και την ψυχή τους και μετά να ενθαρρύνουμε τον καθέναν τους να πάρει τη φλόγα αυτή και να τη χρησιμοποιήσει για να ανάψει το Φως του Χριστού σε άλλους.

Βέβαια, ο ενάντιος το ξέρει και εργάζεται εντατικά για να επηρεάσει ορισμένους νέους μας, ώστε να παραβλέψουν τις διδασκαλίες της Εκκλησίας. Για το λόγο αυτό, γονείς, ηγέτες και δάσκαλοι να πρέπει να συμβουλεύονται μαζί και να γνωρίζουν κάθε νέο άνδρα και νέα γυναίκα — όλους τους. Θα πρέπει να τους γνωρίζουμε, να ξέρουμε αν είναι ενεργοί ή όχι.

Είναι αλήθεια ότι ο πήχης έχει υψωθεί για τους ιεραποστόλους μας. Αυτό σημαίνει ότι ο πήχης έχει υψωθεί για γονείς και ηγέτες, επίσης. Θα χρειαστεί να αυξήσουμε την πίστη μας και να επεκτείνουμε τις προσπάθειές μας, για να δώσουμε σε κάθε νέο άνδρα την ευκαιρία να υπηρετήσει.

Επίσης, ο Πρόεδρος Χίνκλι εξέφρασε την ανησυχία του: «Χρειαζόμαστε περισσότερους ιεραπόστολους. Το μήνυμα να υψώσουμε τον πήχη στα προσόντα του ιεραπόστολου δεν ήταν ένα σήμα για να στέλνουμε λιγότερους ιεραπόστολους, αλλά... μάλλον μια κλήση προς τους γονείς και ηγέτες να εργαστούν με τους νέους άνδρες νωρίτερα, για να τους προετοιμάσουν καλύτερα για την ιεραποστολική υπηρέτηση και να τους κρατούν άξιους για αυτή την

υπηρέτηση. Όλοι οι νέοι άνδρες που είναι άξιοι και οι οποίοι είναι σωματικά και συναισθηματικά ικανοί, θα πρέπει να προετοιμαστούν για να υπηρετήσουν σ' αυτό το πολύ σημαντικό έργο» ("To the Bishops of the Church," *Συγκέντρωση παγκόσμιας εκπαίδευσης ηγεσίας*, 19 Ιουνίου 2004, 27).

Επίσης, αναφορικά με τις νέες γυναίκες, ο Πρόεδρος είπε: «Σχετικά με τις ανύπαντρες αδελφές που υπηρετούν ως ιεραπόστολοι, υπάρχει κάποια παρανόηση παλαιότερης συμβουλής. Χρειαζόμαστε κάποιες νέες γυναίκες. Επιτελούν ένα αξιοσημείωτο έργο. Μπορούν να μπουν σε σπίτια όπου δεν μπορούν οι Πρεσβύτεροι. Όμως θα πρέπει να έχουμε κατά νου ότι οι νέες αδελφές δεν είναι υποχρεωμένες να πάνε σε ιεραποστολές. Δε θα πρέπει να αισθάνονται ότι έχουν ένα καθήκον που συγκρίνεται με εκείνο των νέων ανδρών, όμως κάποιες θα θελήσουν να πάνε» ("To the Bishops of the Church," 27).

Αδελφοί και αδελφές, υπάρχει ένα απίστευτα μεγάλο ποσό έργου το οποίο θα πρέπει να επιτευχθεί. Το Πνεύμα του Κυρίου επωάζει πάνω από πολλές χώρες του κόσμου. Πόρτες που παλιότερα ήταν κλειδωμένες, ανοίγουν τώρα σε μας. Χρειαζόμαστε περισσότερο σκληρά εργαζόμενους, με πλουσιότερη μαρτυρία ιεραπόστολους, ώστε να φθάσουμε σε περισσότερα παιδιά του Επουράνιου Πατέρα μας, τα οποία βρίσκονται τώρα σε θέση όπου μπορούμε να τα φθάσουμε. Είναι οι αδελφοί και οι αδελφές μας και έχουμε την ευθύνη να τους διδάξουμε το μήνυμα της Αποκατάστασης.

Ξέρουμε ότι σπουδαία πράγματα συμβαίνουν στη ζωή εκείνων, οι οποίοι με πίστη υπηρετούν πλήρους απασχόλησης ιεραποστολές. Η ιεραποστολική υπηρέτηση δεν είναι εύκολη, όμως αξίζει απεριόριστα να την πραγματοποιήσουμε. Εκείνοι που υπηρετούν και επιστρέφουν σπίτι με τιμή, έχουν εδραιώσει ένα πρότυπο ζωής και υπηρέτησης, το οποίο θα ευλογήσει τη δική τους ζωή και τη ζωή των γενεών που θα ακολουθήσουν. Επιστρέφουν καλύτερα προετοιμασμένοι για να γίνουν δυνατοί ηγέτες και δάσκαλοι στις οργανώσεις της Εκκλησίας. Επιστρέφουν καλύτερα προετοιμασμένοι για να γίνουν ενάρετοι πατέρες και μητέρες, ικανοί να διδάξουν στα παιδιά τους το ευαγγέλιο. Η πλήρους απασχόλησης ιεραποστολική υπηρέτηση είναι μια ευλογία για εκείνους τους οποίους βρίσκουν και διδάσκουν οι ιεραπόστολοι, καθώς και για τους ίδιους τους ιεραπόστολους.

Τώρα έχουμε ένα ξεχωριστό αίτημα για εσάς, επίσκοποι και πρόεδροι κλάδου. Έχουμε υπόψη μας ότι ήδη ξέρετε αυτούς οι οποίοι έχουν ανταποκριθεί στα ζητούμενα και προετοιμάζονται να αποδεχθούν ιεραποστολικές κλήσεις στη διάρκεια αυτού του έτους. Αυτό που ζητάμε από τους ηγέτες κάθε μονάδας να κάνουν είναι να συμβουλευτούν μαζί με τους γονείς και να προσευχηθούν για να βρουν τουλάχιστον *έναν ακόμα* νέο άνδρα, εκτός από αυτούς που ήδη έχουν υποσχεθεί, ο οποίος θα κληθεί να υπηρετήσει. Εάν οι περισσότεροι από 26.000 τομείς και κλάδοι στην Εκκλησία αποστείλουν όλους εκείνους που ήδη σχεδιάζουν να στείλουν στο ιεραποστολικό πεδίο συν *έναν ακόμα*, οι γραμμές των πλήρους απασχόλησης ιεραποστόλων μας θα διογκωθούν. Και θα πλησιάσουμε ακόμα περισσότερο στην ουράνια αποστολή μας να φέρουμε το ευαγγέλιο σε κάθε έθνος, συγγενή, γλώσσα και λαό. Βέβαια, οι ιεραπόστολοι αυτοί θα πρέπει να είναι άξιοι, πιστοί, υγιείς και απόλυτα αφοσιωμένοι στο σκοπό τους. Ίσως αυτός ο *ένας ακόμα,* να μην είναι έτοιμος αυτή τη στιγμή. Για το λόγο αυτό, ζητάμε από γονείς και μέλη συμβουλίου πασσάλου και τομέα να βασιστούν στη δύναμη του να διακρίνουμε του Αγίου

Πνεύματος, ώστε να γνωρίζουμε ποιον μπορούμε να βοηθήσουμε να ετοιμαστεί για μια κλήση αυτό το χρόνο.

Καθώς θα τους προσεγγίζετε, παρακαλώ να θυμηθείτε την εμπειρία ενός φίλου μου. Ποτέ στη ζωή του δεν ήταν ιδιοκτήτης αλόγου, μέχρι που παντρεύτηκε μια υπέροχη γυναίκα που αγαπούσε τα άλογα. Θέλοντας να εντυπωσιάσει τη νέα σύζυγό του, ανήγγειλε ένα βράδυ ότι θα πήγαινε στο λιβάδι για να εκπαιδεύσει ένα πουλάρι. Ο ίδιος ζύγιζε περισσότερο από το πουλάρι. Ήξερε περισσότερα από το πουλάρι. Υπέθεσε πως το μόνο που χρειαζόταν να κάνει ήταν να τραβήξει το σκοινί από το χαλινάρι και αργά ή γρήγορα το πουλάρι θα ακολουθούσε. Ήταν βέβαιος ότι η διαδικασία θα ήταν σύντομη και απλή.

Έδεσε το σκοινί στο χαλινάρι, στάθηκε μπροστά στο πουλάρι και άρχισε να τραβάει. Το πουλάρι αντιστάθηκε. Ο φίλος μου τράβηξε δυνατότερα και το πουλάρι στύλωσε τα πόδια του πιο γερά στη γη. Εκείνος, τράβηξε πολύ δυνατά τότε και το πουλάρι έπεσε κάτω. Η διαδικασία επαναλήφθηκε αρκετές φορές, μέχρι που ο φίλος μου έκανε την εξής εκτίμηση: σε τέσσερα ή πέντε λεπτά μόλις, είχε διδάξει στο πουλάρι με επιτυχία πώς να πέφτει κάτω. Το μόνο που είχε να κάνει ήταν να σταθεί μπροστά στο πουλάρι, να πιάσει το σκοινί και να το σηκώσει επάνω. Παρακολουθώντας την όλη διαδικασία η γυναίκα του, σκέφτηκε πως αντί να σταθεί μπροστά στο πουλάρι και να τραβάει, θα μπορούσε να δοκιμάσει να τυλίξει το σκοινί γύρω από το πουλάρι και απλώς να περπατήσει δίπλα του. Προς μεγάλη πίκρα του φίλου μου, το σύστημα αυτό πέτυχε.

Φαίνεται πως μέσα στον καθένα μας υπάρχει κάτι, το οποίο αντιδρά όταν μας μιλάνε ή μας σπρώχνουν ή μας τραβάνε. Όμως, αν κάποιος βάλει το χέρι του γύρω από τις πλάτες ενός νέου άνδρα και περπατήσει πλάι του, είναι πιθανό ότι θα ακολουθήσει, με επιθυμία να υπηρετήσει. Παρακαλώ, να το θυμάστε αυτό καθώς θα ενδυναμώνετε τη μαρτυρία του *ενός ακόμα* που μπορεί να υπηρετήσει.
Θα μπορούσα να προτείνω τρία πράγματα για να συλλογιστείτε, ώστε να βοηθήσετε να εδραιωθεί μια πλούσια κληρονομιά ιεραποστολικής υπηρέτησης στην οικογένειά σας, στους πασσάλους, τομείς ή κλάδους;

Πρώτο, βεβαιωθείτε ότι όλοι οι νέοι σας καταλαβαίνουν ποιοι είναι. Από τα πρώτα ακόμα χρόνια στην Προκαταρκτική, τα παιδιά μας τραγουδάνε το «Είμαι Θεού παιδί» (*Ύμνοι και παιδικά τραγούδια,* σελ. 58). Βοηθήστε τους να καταλάβουν τι σημαίνει πραγματικά να είσαι Θεού παιδί. Θυμίστε τους ότι βρίσκονται εδώ, αυτή τη συγκεκριμένη εποχή της ιστορίας του κόσμου, με την πληρότητα του ευαγγελίου στα χέρια τους, επειδή έκαναν θαρραλέες επιλογές στην προγήινη ζωή. Θα πρέπει οι νέοι μας να στέκουν ακλόνητοι στη χρηστότητα και στην αλήθεια. Χρειάζονται το όραμα των ευλογιών, οι οποίες μπορούν να γίνουν δικές τους καθώς δείχνουν την αγάπη τους για τον Επουράνιο Πατέρα και για τον Κύριο Ιησού Χριστό μέσω της προθυμίας τους να υπηρετήσουν.

Μπορείτε να διδάξετε τα μαθήματα με πολλούς τρόπους. Μολονότι οι δραστηριότητες και οι κοινωνικές εκδηλώσεις έχουν την ανάλογη θέση τους σε ολόκληρο το πρόγραμμα των νέων μας, η διδαχή είναι αυτό που μεταστρέφει και κάνει τους νέους να δώσουν υπόσχεση στον εαυτό τους. Οι νέοι μας έχουν το δικαίωμα να περιμένουν ότι οι γονείς τους και οι ηγέτες της Εκκλησίας και οι δάσκαλοι, θα φροντίζουν ώστε να γνωρίζουν και να κατανοούν το ευαγγέλιο

του Ιησού Χριστού. Το Άγιο Πνεύμα θα επιβεβαιώσει την αλήθεια στην καρδιά τους και θα ανάψει το Φως του Χριστού στην ψυχή τους. Και τότε θα έχετε *έναν ακόμα* πλήρως προετοιμασμένο ιεραπόστολο. Εχθές, ο Πρεσβύτερος Ρίτσαρντ Σκοτ είπε ότι το *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου,* ο νέος οδηγός που χρησιμοποιούν τώρα οι ιεραπόστολοί μας για να διδάξουν το ευαγγέλιο, μπορεί να γίνει μια καλή πηγή βοήθειας για σας.

Τελικά, αναγνωρίζουμε ότι ίσως να μην είναι συνετό να αντιμετωπίζουν κάποιοι από τους νέους άνδρες και τις νέες γυναίκες μας τις ταλαιπωρίες και τις δυσκολίες μιας πλήρους απασχόλησης ιεραποστολής. Εάν οι ηγέτες της ιεροσύνης εξαιρούν κάποιον από εσάς από την πλήρους απασχόλησης ιεραποστολική υπηρέτηση, ζητάμε από εσάς και τις οικογένειές σας να αποδεχτείτε την απόφαση και να συνεχίσετε στη ζωή σας. Μπορείτε να προετοιμαστείτε για να συμμετάσχετε στις σωτήριες διατάξεις του ναού και να βρείτε άλλους τρόπους να υπηρετήσετε. Επίσης, ζητάμε από όλα τα μέλη μας να στηρίζουν και να δείχνουν μεγάλη αγάπη και κατανόηση βοηθώντας όλους τους γεμάτους πίστη νέους μας στις διάφορες κλήσεις τους στην Εκκλησία.

Αδελφοί και αδελφές, προσθέτω τη μαρτυρία μου για την ουράνια αποστολή του Κυρίου Ιησού Χριστού και προσεύχομαι να ευλογήσει όλους εμάς στις προσπάθειές μας να εμπνεύσουμε και να παρακινήσουμε περισσότερους από τους νέους μας και ζευγάρια για να υπηρετήσουν μια πλήρους απασχόλησης ιεραποστολή. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Η πίστη είναι η απάντηση
Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Σόρενσεν
Της Προεδρίας των Εβδομήκοντα

Να θυμάστε ότι η πίστη και η υπακοή είναι πάντα οι απαντήσεις — ακόμα κι όταν τα πράγματα δεν πηγαίνουν καλά, ίσως κυρίως όταν τα πράγματα δεν πάνε καλά.

Στις αρχές της δεκαετίας του ’50, οι Ηνωμένες Πολιτείες βρίσκονταν σε πόλεμο στη χερσόνησο της Κορέας. Εξαιτίας της κυβερνητική πολιτικής στράτευσης ατόμων εκείνη την εποχή, δεν επιτρεπόταν να υπηρετούν ιεραποστολές οι νέοι άνδρες, αλλά αντίθετα τους ζητούσαν να υπηρετήσουν στο στρατό. Ξέροντάς το αυτό, κατατάχτηκα στο «Σώμα εκπαίδευσης εφέδρων αξιωματικών στρατού» όταν πήγα στο κολέγιο. Στόχος μου ήταν να γίνω αξιωματικός, όπως ο μεγαλύτερος αδελφός μου. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια μιας επίσκεψης στην πατρίδα για τις γιορτές των Χριστουγέννων, ο επίσκοπος του τομέα μου, Βερν Φρίμαν, με προσκάλεσε στο γραφείο του. Με πληροφόρησε ότι ένας νεαρός ηγέτης της Εκκλησίας που λεγόταν αδελφός Γκόρντον Χίνκλι, είχε διαπραγματευθεί μια συμφωνία με την κυβέρνηση των ΗΠΑ, για να επιτρέπεται σε κάθε τομέα στην Εκκλησία στις Ηνωμένες Πολιτείες να καλεί ένα νέο άνδρα για να υπηρετεί ιεραποστολή. Αυτός ο νέος άνδρας θα είχε αυτόματα αναβολή στράτευσης κατά τη διάρκεια της ιεραποστολής του.

Ο επίσκοπος Φρίμαν είπε ότι προσευχόταν γι’ αυτό και πίστευε ότι θα έπρεπε να με προτείνει για να υπηρετήσω ως ιεραπόστολος πλήρους απασχόλησης αντιπροσωπεύοντας τον τομέα μας. Του εξήγησα ότι ήδη είχα κάνει άλλα σχέδια — είχα καταταγεί στο «Σώμα εκπαίδευσης

εφέδρων αξιωματικών στρατού» και περίμενα να γίνω αξιωματικός! Ο επίσκοπός μου, μού υπενθύμισε ευγενικά ότι είχε αισθανθεί την παρότρυνση να με προτείνει να υπηρετήσω ιεραποστολή αυτή τη συγκεκριμένη εποχή. «Πήγαινε σπίτι», μου είπε, «και μίλησε στους γονείς σου κι ύστερα έλα ξανά σήμερα το απόγευμα έχοντας αποφασίσει τι θα κάνεις».

Πήγα σπίτι και είπα στον πατέρα και στη μητέρα μου τι είχε συμβεί. Είπαν ότι ο επίσκοπος ήταν εμπνευσμένος και πως θα έπρεπε να αποδεχτώ με χαρά την πρόσκληση του Κυρίου να υπηρετήσω. Η μητέρα μου καταλάβαινε πόσο απογοητευμένος ήμουν με την προοπτική να μη γίνω αμέσως αξιωματικός του ναυτικού. Εκείνη μου είπε, αναφέροντας από τις γραφές: «Έλπιζε στον Κύριο με όλη σου την καρδιά, και μη επιστηρίζεσαι στη σύνεσή σου· σε όλους τους δρόμους σου γνώριζε αυτόν, κι αυτός θα διευθύνει τα βήματά σου»1.

Εκείνο το βράδυ πήγα στο γραφείο του επισκόπου και δέχτηκα την πρόσκλησή του. Μου είπε να πάω στο γραφείο στρατολογίας και να τους ενημερώσω για την απόφασή μου.

Όταν πήγα εκεί, προς μεγάλη έκπληξή μου, άκουσα την κυρία που είχε θέση προέδρου στο γραφείο στρατολογίας, να μου λέει: «Εάν δεχθείς μια κλήση για ιεραποστολή, θα λάβεις το φύλλο στράτευσής σου για να μπορέσεις να καταταγείς ξανά στο 'Σώμα εκπαίδευσης εφέδρων αξιωματικών στρατού'. Θα υπηρετήσεις ως οπλίτης και όχι ως αξιωματικός».

Παρά την απροσδόκητη αυτή αλλαγή, η ιεραποστολή μου ήταν υπέροχη. Άλλαξε την πορεία της ζωής μου, όπως γίνεται μ' αυτούς που υπηρετούν. Όμως, όπως το είχαν πει, η κυβέρνηση έστειλε ένα φύλλο στρατολογίας, όπου με κατέτασσαν στο στρατό των ΗΠΑ ένα μήνα προτού απαλλαγώ των ιεραποστολικών καθηκόντων μου από την ιεραποστολή μου.

Μετά από τις μέρες της βασικής εκπαίδευσης και τη σχολή στρατιωτικής αστυνομίας, με έστειλαν σε μια στρατιωτική βάση για να εργαστώ ως στρατιωτικός αστυνομικός. Ένα βράδυ είχα μια ολονύκτια αποστολή, για να συνοδεύσω μια ομάδα αιχμαλώτων από το ένα στρατόπεδο στο άλλο.

Στη διάρκεια της νύχτας η ομάδα σταμάτησε σε κάποιο σημείο στα μισά της διαδρομής για μια ανάπαυλα. Ο επικεφαλής αξιωματικός μάς έδωσε οδηγίες να πάμε στην καντίνα να πιούμε καφέ, ώστε να μπορέσουμε να μείνουμε ξύπνιοι την υπόλοιπη νύχτα. Αμέσως παρατήρησε ότι έδειξα απροθυμία γι' αυτό. «Στρατιώτη», είπε, «θα πρέπει να πιεις λίγο καφέ για να μείνεις ξύπνιος για την υπόλοιπη διαδρομή. Δε θέλω να το σκάσουν κάποιοι αιχμάλωτοι ή να δημιουργήσουν τίποτα φασαρίες όσο είμαι εγώ επικεφαλής». «Κύριε», είπα, «με όλο το σεβασμό, αρνούμαι. Είμαι Μορμόνος και δεν πίνω καφέ». Δεν έδωσε σημασία στα λόγια μου και ξανά με προειδοποίησε να πιω καφέ. Ξανά, αρνήθηκα ευγενικά. Πήγα στη θέση μου στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου, με το όπλο στο χέρι και προσευχόμουν μέσα μου να μείνω ξύπνιος και ποτέ να μη χρειαστεί να το χρησιμοποιήσω. Το ταξίδι τελείωσε χωρίς κανένα απρόοπτο.

Λίγες μέρες αργότερα, ο ίδιος επικεφαλής αξιωματικός με κάλεσε στο γραφείο του για μια ιδιωτική συνομιλία. Μου είπε πως αν και είχε ανησυχήσει ότι δε θα κατάφερνα να μείνω ξύπνιος στη διάρκεια εκείνου του ολονύκτιου ταξιδιού, εκτιμούσε το γεγονός ότι είχα μείνει πιστός στις πεποιθήσεις μου. Μετά, προς έκπληξή μου, είπε ότι ο βοηθός του είχε μετατεθεί αλλού και πως με πρότεινε ως το νέο βοηθό του!

Τον περισσότερο καιρό τα επόμενα δύο χρόνια, είχα πολλές ευκαιρίες άσκησης ηγετικών και διοικητικών καθηκόντων. Όπως αποδείχτηκε, οι θετικές εμπειρίες στη διάρκεια της στρατιωτικής θητείας μου ήταν ένα γεγονός, περισσότερο από όσο μπορούσα να το φανταστώ.

Από την απλή αυτή ιστορία — και πολλές άλλες σαν αυτή στην πορεία της ζωής μου — έμαθα ότι η πίστη και η υπακοή είναι η απάντηση στα προβλήματα, στις ανησυχίες και στα βάσανά μας. Η πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό είναι πραγματικά η δύναμη, η οποία μπορεί να αλλάξει τη ζωή μας και να μας οδηγήσει στη σωτηρία.

Πώς μπορούμε να οικοδομήσουμε αυτή την πίστη; Μέσα από τις πράξεις μας. Θα πρέπει να «πά[με] και [ν]α κάν[ουμε] αυτά που ο Κύριος πρόσταξε»2, όπως ακριβώς συμβούλευσε ο Νεφί. Θα πρέπει να «[ελπίζουμε] στον Κύριο με όλη [μας] την καρδιά», όπως τόσο στοργικά με δίδαξε η μητέρα μου. Με ευγνωμοσύνη βλέπουμε πολλές φορές, όταν εξασκούμε πίστη για να πράξουμε το θέλημα του Κυρίου, ότι ευλογούμαστε πλούσια για την υπακοή μας.

Μερικές φορές, ωστόσο, βλέπουμε ότι ακόμα κι όταν κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε για να υπηρετήσουμε τον Κύριο, έχουμε ακόμα βάσανα. Ίσως να ξέρετε κάποιον, ο οποίος αντιμετωπίζει αυτές τις πολύ δύσκολες καταστάσεις: συλλογιστείτε το γονιό που αρρωσταίνει το παιδί του, για το οποίο όλοι προσεύχονται και νηστεύουν με όλη την καρδιά και την ψυχή τους, αλλά που τελικά πεθαίνει. Ή τον ιεραπόστολο, ο οποίος θυσιάζει για να πάει σε ιεραποστολή, μετά τον βρίσκει μια τρομερή αρρώστια που τον αφήνει σοβαρά ανάπηρο ή με χρόνιους πόνους. Ή τη γυναίκα που ζει με όσο μεγαλύτερη πίστη και υπακοή μπορεί, αλλά όμως δεν μπορεί να αποκτήσει παιδιά, κάτι που τόσο ελπίζει. Ή τη σύζυγο, η οποία κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί για να έχει ένα καλό σπιτικό για την οικογένειά της και για να μεγαλώσει τα παιδιά της, αλλά που την εγκαταλείπει ο σύζυγός της. Οι γραφές δίνουν πολλά παραδείγματα ανθρώπων, οι οποίοι σώθηκαν αφού έδειξαν μεγάλη πίστη, όπως ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδε-νεγώ στην κάμινο. Όμως οι γραφές έχουν, επίσης, πολλά παραδείγματα αφοσιωμένων ανθρώπων, οι οποίοι δεν έλαβαν ουράνια παρέμβαση στη διάρκεια μιας κρίσης. Τον Αβιναδί τον έκαψαν στον πάσσαλο, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής αποκεφαλίστηκε, τους οπαδούς του Άλμα και του Αμουλέκ τους έριξαν στις φλόγες. Το ότι πράττουμε σωστά, δε σημαίνει ότι όλα θα πηγαίνουν πάντα καλά. Το κλειδί είναι να θυμόμαστε ότι η πίστη και η υπακοή είναι πάντα οι απαντήσεις — ακόμα κι όταν τα πράγματα δεν πάνε καλά, ίσως κυρίως όταν τα πράγματα δεν πάνε καλά.

Να θυμάστε ότι ο Κύριος έχει υποσχεθεί ότι θα μας βοηθήσει καθώς αντιμετωπίζουμε αντιξοότητες. Δείχνει ιδιαίτερη συμπόνια για εκείνους που υποφέρουν. Ήταν Εκείνος, ο οποίος είπε: «Μακάριοι αυτοί που πενθούν· επειδή, αυτοί θα παρηγορηθούν»3.

Ως μέρος της Εξιλέωσης, ο Σωτήρας μας υπέφερε τα πάνδεινα. Γνωρίζει το φυσικό και τον ψυχικό πόνο. Γνωρίζει τη θλίψη της απώλειας και την προδοσία. Όμως μας έδειξε ότι τελικά η αγάπη, η υπομονή, η ταπεινότητα και η υπακοή είναι ο δρόμος προς την αληθινή ειρήνη και ευτυχία. Ο Ιησούς είπε: «Ειρήνη αφήνω σε σας, ειρήνη τη δική μου δίνω σε σας». Όμως μετά, για να μας προειδοποιήσει να μην αποβλέπουμε τόσο πολύ στις εγκόσμιες ανέσεις, αλλά σε περισσότερα πράγματα, ο Ιησούς πρόσθεσε, «όχι όπως δίνει ο κόσμος, σας δίνω εγώ»4. Ο κόσμος βλέπει την ειρήνη ως την απουσία των συγκρούσεων ή του πόνου, όμως ο Ιησούς μας προσφέρει παρηγοριά, παρ' όλα τα βάσανά μας. Από τη ζωή του δεν έλειψαν οι συγκρούσεις ή ο

πόνος, όμως ήταν ελεύθερη από φόβο και γεμάτη νόημα. Ο Απόστολος Πέτρος έγραψε: «Αν, όμως, αγαθοποιώντας και πάσχοντας υπομένετε, αυτό είναι χάρη μπροστά στον Θεό.

»Δεδομένου ότι, σε τούτο προσκληθήκατε, επειδή και ο Χριστός έπαθε για χάρη σας, αφήνοντας παράδειγμα σε σας, για να ακολουθήσετε τα ίχνη του…

»Ο οποίος, καθώς τον λοιδορούσαν, δεν ανταπέδιδε λοιδορίες, πάσχοντας δεν απειλούσε, αλλά παρέδινε τον εαυτό του σ' αυτόν που κρίνει δίκαια»5.

Εμείς, οι οποίοι έχουμε αποδεχτεί τον Ιησού Χριστό ως το Σωτήρα μας, θα πρέπει να βασιζόμαστε απόλυτα στην αξία του Χριστού. Θα μας σώσει ύστερα από όλα όσα μπορούμε να κάνουμε. Όταν εξασκούμε με θάρρος την πίστη μας και όταν προχωρούμε βασιζόμενοι στην αξία του Χριστού, Εκείνος θα μας ευλογήσει και θα μας καθοδηγήσει σε όλες τις προσπάθειές μας. Θα μας ενδυναμώσει και θα μας δώσει ειρήνη την εποχή των δοκιμασιών μας. «Επειδή περπατάμε με πίστη, όχι με όσα βλέπουμε»6. Προσεύχομαι ο καθένας από εμάς να μπορέσουμε να μάθουμε καλύτερα να εναποθέτουμε την εμπιστοσύνη μας στον Κύριο και να αυξάνουμε την πίστη μας σε Εκείνον.

Και τώρα, αδελφοί και αδελφές, κλείνοντας, θέλω να αναφερθώ σε ένα άλλο θέμα. Τα περασμένα χρόνια ευλογήθηκα να μπορέσω να παρατηρήσω τον Πρόεδρο Χίνκλι από κοντά και θέλω να σας θυμίσω ότι ο Πρόεδρος Χίνκλι δεν είναι μόνο ένας ζωντανός προφήτης, αλλά και ένας ζωντανός βλέπων. Βλέπει πράγματα τα οποία οι άλλοι δε βλέπουν. Έχει το χάρισμα του να διακρίνει· είναι αισιόδοξος και ρεαλιστής. Θέλω να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στον Κύριο που φυλάει τη ζωή του Προέδρου Χίνκλι και επιτρέπει στον ίδιο και στους ευγενείς συμβούλους του να οδηγούν την Εκκλησία αυτά τα τελευταία 10 χρόνια. Μέσω της ουράνιας καθοδήγησης του Προέδρου Χίνκλι, η Εκκλησία έχει λάβει πολλές ευλογίες που εκτείνονται μακριά, πολλές από τις οποίες δεν είναι φανερές. Παροτρύνω ένθερμα τον καθέναν από σας να ακολουθήσετε πιο πιστά τη συμβουλή και καθοδήγησή του, γιατί πραγματικά, «Έναν βλέποντα χάρισε ο Κύριος στο λαό του»7.

Ο Ιησούς είναι ο Χριστός. Ο Τζόζεφ Σμιθ είναι ο προφήτης της Αποκατάστασης. Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι είναι ο ζωντανός προφήτης μας. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Παροιμίες 3:5--6.
2. Νεφί Α΄ 3:7.
3. Κατά Ματθαίον 5:4.
4. Κατά Ιωάννην 14:27.
5. Πέτρου Α΄ 2:20--21, 23.
6. Προς Κορινθίους Β΄ 5:7.
7. Μωυσή 6:36.

«Ποια μεγαλύτερη καλοσύνη μπορούμε να ξέρουμε: Φίλους που μοιάζουν με τον Χριστό»

Καθλίν Χιουγκς
Πρώτη σύμβουλος στη γενική προεδρία της Ανακουφιστικής Εταιρείας

Ο Θεός γνωρίζει τις ανάγκες των παιδιών Του και συχνά λειτουργεί μέσα από εμάς, παροτρύνοντάς μας να βοηθάμε ο ένας τον άλλο.

Μερικές εβδομάδες πριν, ο σύζυγός μου κι εγώ παρευρεθήκαμε σε μία συνεδρίαση ναού. Καθώς εισήλθαμε, μας χαιρέτισε κάποια που εργάζεται στο ναό, μια αγαπητή φίλη από τον τομέα μας. Αυτός ο χαιρετισμός ήταν η απαρχή για μία αξιοσημείωτη εμπειρία για μας. Θυμάμαι ότι συναντήσαμε πολλούς ανθρώπους που γνωρίζαμε και μας προσέφεραν υπηρεσία, περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη φορά:φίλοι από προηγούμενους τομείς, φίλοι από την κοινότητα, άνδρες και γυναίκες με τους οποίους είχαμε υπηρετήσει μαζί σε διάφορες κλήσεις. Το τελευταίο άτομο που συνάντησα ήταν μία νέα γυναίκα την οποία δεν αναγνώρισα. Ήταν όμορφη και όταν άρχισε να μιλάει, θυμήθηκα αμέσως: Η Ρόμπιν, μία από τις νέες γυναίκες στην τάξη των Δαφνών, όταν ήμουν πρώτα πρόεδρος των Νέων Γυναικών. Καθώς μιλούσαμε και ανταλλάσσαμε αναμνήσεις και εμπειρίες της ζωής, μου είπε πόσο πολύ σήμαινε αυτή η εποχή για εκείνη. Ένιωθα το ίδιο. Έφυγα από το ναό αισθανόμενη συγκινημένη από την τόση πολλή καλοσύνη, έχοντας επίγνωση του πόσο σημαντικοί υπήρξαν οι φίλοι για μένα σε όλη τη ζωή μου. Ο Κύριος έχει αγγίξει το πνεύμα μου κατ' επανάληψη και πιο συχνά, το άγγιγμά Του με έχει προσεγγίσει μέσω του χεριού ενός φίλου.

Τριάντα οκτώ χρόνια πριν, αυτό το μήνα, ο Ντιν και εγώ, τότε νιόπαντροι, ταξιδέψαμε στο Νέο Μεξικό, για να επισκεφτούμε τους γονείς μου. Ενώ ήμασταν εκεί, ο πατέρας μου μας πήγε ένα ημερήσιο ταξίδι στα βουνά, στη βορειότερη πλευρά της πολιτείας. Το απόγευμα, συναντήσαμε ένα αυτοκίνητο αραγμένο στην άκρη του δρόμου με ένα ξεφούσκωτο λάστιχο. Ο οδηγός είπε στον πατέρα μου ότι η ρεζέρβα του ήταν επίσης ξεφούσκωτη και ότι χρειαζόταν να τον πάμε στην πιο κοντινή πόλη για να φτιάξει το λάστιχο. Ο πατέρας μου, βλέποντας την οικογένεια του άνδρα μέσα στο αυτοκίνητο, του είπε, «Δεν θα μπορέσεις να πας στην πόλη και να γυρίσεις πριν σκοτεινιάσει. Αλλά, άκου, έχεις το ίδιο μέγεθος ρόδας με τη δική μου. Πάρε τη ρεζέρβα μου και την επόμενη φορά που θα έλθεις στο Άλμπουκιερκ, φέρε μου την πίσω».
Ο ξένος, σοκαρισμένος από την προσφορά, είπε, «Αλλά δεν με ξέρεις καν».
Η απάντηση του μπαμπά, αντιπροσωπευτική για εκείνον, ήταν «Είσαι έντιμος άνδρας, έτσι δεν είναι; Θα μου φέρεις πίσω το λάστιχο».

Μερικές εβδομάδες αργότερα, ρώτησα τον μπαμπά μου σχετικά με τη ρεζέρβα. Μου είπε ότι του είχε επιστραφεί.

Ο πατέρας μου, τώρα στα 90 του, ακόμα συνεχίζει τη ζωή του με τον ίδιο τρόπο. Οι περισσότεροι άνθρωποι της ηλικίας του *λαβαίνουν* γεύμα από υπηρεσία παράδοσης φαγητού σε ηλικιωμένους, αλλά ο μπαμπάς μου *παραδίδει* φαγητό στους «ηλικιωμένους». Είναι συχνά στο προσκεφάλι φίλων που είναι άρρωστοι ή πεθαίνουν. Πηγαίνει έξω με το αλυσοπριόνο του βοηθώντας τον όμιλο Ρόταρι στις ετήσιες προσπάθειές τους καθαρισμού. Καθώς σκέφτομαι τη ζωή και τις πράξεις του μπαμπά, θυμάμαι τη σκέψη του Προέδρου Μπόιντ Πάκερ: Είναι «ενεργός στο ευαγγέλιο». ("The Golden Years," *Liahona*, Μάιος 2003, 82). Η ζωή του, όπως

υποδεικνύει κι ο ύμνος, αγγίζει ζωές για τα καλά και στο άγγιγμα, όλοι βελτιώνονται. (βλέπε "Each Life That Touches Ours for Good," *Hymns,* no. 293). Ο πατέρας μου καταλαβαίνει τη φιλία.

Ως προεδρία της Ανακουφιστικής Εταιρείας, μερικές φορές ακούμε γυναίκες να λένε ότι δεν αισθάνονται την αγάπη του Κυρίου. Αλλά ίσως θα αισθάνονταν περισσότερη από την αγάπη Του, αν αναζητούσαν το χέρι Του στις πράξεις αυτών που ενδιαφέρονται γι' αυτές. Μπορεί να είναι ένα μέλος του κλάδου ή τομέα τους, ένας γείτονας ή ακόμα κι ένας ξένος που τις ευλογεί και φανερώνει την αγάπη του Χριστού. Ο Πρεσβύτερος Χένρυ Ίρινγκ μας δίδαξε: «Έχεις κληθεί να αντιπροσωπεύεις το Σωτήρα. Η φωνή σου για να καταθέτεις μαρτυρία γίνεται ίδια με τη φωνή Του, τα χέρια σου για να ανυψώνεις, το ίδιο με τα χέρια Του» ("Rise to Your Call," *Liahona,* Νοέμβρ2.002, 76). Αν μπορούμε να ανυψώνουμε τους άλλους στο όνομα του Χριστού, σίγουρα μπορούμε κι εμείς να ανυψωθούμε.

Ένας οικογενειακός δάσκαλος που ξέρω, έκανε γεμάτος πίστη μηνιαίες επισκέψεις σε μία ηλικιωμένη χήρα. Ήταν κάτι περισσότερο από μία απλή επίσκεψη, εντούτοις, κάθε φθινόπωρο ετοίμαζε για το χειμώνα το κλιματιστικό της αδελφής και έλεγχε το φίλτρο στο λέβητά της. Ήταν η αγάπη του Θεού ή η αγάπη του οικογενειακού δασκάλου; Η απάντηση, βεβαίως, είναι και τα δύο.
«Ποιο μεγαλύτερο δώρο δίνεις,
ποια μεγαλύτερη καλοσύνη μπορούμε να ξέρουμε
από τους φίλους που μοιάζουν με το Χριστό και των οποίων οι ευγενείς τρόποι
ενδυναμώνουν την πίστη μας, εμπλουτίζουν τις ημέρες μας».
(*Hymns,* no. 293)

Έχω ευλογηθεί κατά τη διάρκεια της ζωής μου με φίλους που μοιάζουν με τον Χριστό — από φίλους της νεανικής μου ηλικίας, έως τους πολλούς ανθρώπους οι οποίοι έχουν ευλογήσει την οικογένειά μας σε όλους τους τομείς που έχουμε μείνει. Η πίστη και η υπόσχεσή τους στο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, η υπηρέτησή τους, η σοφή και ευγενής διδασκαλία τους έχουν εμπλουτίσει τη ζωή μας. Μερικοί από τους φίλους μου είναι πολύ διαφορετικοί από εμένα. Διαφωνούμε σε πράγματα και μπορεί να εξαγριώσει ο ένας τον άλλο. Αλλά η φιλία επιτρέπει τις διαφορές — στην πραγματικότητα, τις ασπάζεται. Μου αρέσει να επισκέπτομαι πασσάλους οι οποίοι είναι φτιαγμένοι από ανθρώπους με μία ποικιλία υποβάθρων, ηλικιών και εθνικών καταγωγών.

Βιώνω αυτή την εποχή μία ειδική διάσταση φιλίας και αδελφοσύνης, καθώς υπηρετώ με τις αδελφές Πάρκιν και Πίνγκρι και τις άλλες γυναίκες στις προεδρίες των βοηθητικών οργανώσεων και στα συμβούλια. Είναι *καλές* γυναίκες. Ω, πόσο τις αγαπώ. Μετά από τρία χρόνια μαζί, οι αγαπητές αδελφές μου στην προεδρία με ξέρουν καλά. Ξέρουν την πίστη και μαρτυρία μου, αλλά ξέρουν επίσης τις ανασφάλειες και τις ανησυχίες μου. Ξέρουν ότι όταν είμαι κουρασμένη ύστερα από ένα μεγάλο ταξίδι εκπαίδευσης, δεν είμαι ο καλύτερος εαυτός μου. Αλλά αισθάνομαι την αγάπη και την υπομονή τους και ξέρω ότι ακόμα σκέφτονται το καλύτερο για μένα. Η μαρτυρία και οι προσευχές τους με ενδυναμώνουν. Το γέλιο τους λαμπρύνει την ημέρα μου. Απ' όλες τις έννοιες, είμαστε αδελφές.

Είχα παρόμοιες εμπειρίες με την οικογένειά μου. Μία από τις μικρότερες αδελφές μου παλεύει με τον καρκίνο τους τελευταίους λίγους μήνες. Δεν μένουμε κοντά, αλλά οι τηλεφωνικές κλήσεις την φέρνουν κοντά. Έχουμε μοιραστεί αγάπη, προσευχές, αναμνήσεις και τρυφερές μαρτυρίες, καθώς έχει περάσει αυτή τη δύσκολη δοκιμασία. Οι αδελφές μου είναι πολύτιμες φίλες. Το ίδιο είναι και οι αδελφοί μου, ο αγαπητός μου σύζυγος, τα παιδιά μου και τα εγγόνια μου (όση φασαρία κι αν κάνουν.)

Στα πρώτα χρόνια της Αποκατάστασης, τα νέα μέλη συγκεντρώθηκαν για να δημιουργήσουν τη «Σιών». Η Σιών ήταν τόσο ένα μέρος, όσο και ένας σκοπός — ένα πνεύμα. Δεν συγκεντρωνόμαστε πλέον με τον ίδιο τρόπο. Οι κλάδοι και οι τομείς μας είναι τώρα η Σιών μας. Αλλά λαβαίνουν μόνο το πνεύμα της Σιών όταν τα μέλη ενδιαφέρονται το ένα για το άλλο. Μετά λύπης, μερικές φορές ακούμε για γυναίκες και άνδρες, οι οποίοι πληγώνονται και αποξενώνονται από άλλα μέλη της Εκκλησίας. Αν είστε σε κάποια από τις πλευρές του διλήμματος — ο παραβάτης ή εκείνος που έχει προσβληθεί — αναζητήστε συγχώρεση. Δείτε τη δική σας συμμετοχή στο φταίξιμο. Θυμηθείτε τη νουθεσία του Χριστού σε μας: «Σας λέω, να είστε ένα. Και αν δεν είστε ένα δεν είστε δικοί μου» (Δ&Δ 38:27).

Πρόσφατα είχα την ευκαιρία να μιλήσω σε μία γυναίκα η οποία με ρώτησε σχετικά με τον Τζόζεφ Σμιθ. Ήταν ξεκάθαρα δύσπιστη σχετικά με την κλήση και την αποστολή του. Καθώς της μιλούσα, τα λόγια του Κυρίου προς τον Όλιβερ Κάουντερυ ήλθαν στο νου μου: «Να στέκεσαι δίπλα στο δούλο μου Τζόζεφ, πιστά» (Δ&Δ 6:18). Ελπίζω ότι εκείνη την ημέρα και σε κάθε στιγμή της ζωής μου, να μπορεί να ειπωθεί για μένα, «Έστεκε δίπλα στον Τζόζεφ». Θέλω να είμαι φίλη του.

Ο ίδιος ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν σπουδαίος φίλος για πολλούς. Είπε, «Η φιλία είναι μία από τις μεγάλες θεμελιώδεις αρχές του 'Μορμονισμού'. [Είναι προορισμένη] να επιφέρει επανάσταση και να εκπολιτίσει τον κόσμο και να κάνει τους πολέμους και τις έριδες να πάψουν και τους ανθρώπους να γίνουν φίλοι και αδέλφια» (*History of the Church*, 5:517).

Κι όμως, ήξερε ότι η φιλία ήταν παραπάνω από μία αφηρημένη έννοια. Μία ημέρα έμαθε ότι το σπίτι ενός αδελφού είχε καεί από εχθρούς. Όταν τα μέλη της Εκκλησίας είπαν ότι τον λυπούνταν, ο Προφήτης πήρε μερικά χρήματα από την τσέπη του και είπε, «Λυπάμαι γι' αυτόν τον αδελφό στο ποσό των πέντε δολαρίων. Πόσο… [τον] λυπάστε εσείς;» (στο Hyrum L. Andrus and Helen Mae Andrus, comps., They Knew the Prophet, σελ. 150).

Αισθανόμαστε για τη φιλία όπως ο Προφήτης Τζόζεφ; Μετατρέπουμε τα καλά μας συναισθήματα σε πρακτική βοήθεια; Ο Θεός ξέρει τις ανάγκες των παιδιών Του και συχνά εργάζεται μέσω ημών, παρακινώντας μας να βοηθάμε ο ένας τον άλλο. Όταν ενεργούμε σε τέτοιες παρακινήσεις, στεκόμαστε σε άγια γη, διότι μας δίνεται η ευκαιρία να υπηρετήσουμε ως αντιπρόσωπος του Θεού στην απάντηση μιας προσευχής.

Αδελφοί και αδελφές, αν είμαστε φίλοι του Προφήτη Τζόζεφ, τότε είμαστε φίλοι του Σωτήρα επίσης. Ζούμε μία τέτοια ζωή, ώστε να διακηρύσσει «αφοσίωση στο όνομα του Σωτήρα;» βλέπε *Hymns,* no. 293). Ο Τζόζεφ Σμιθ ζούσε [μία τέτοια ζωή] και αυτόν το χρόνο, καθώς τιμούμε τον άνδρα που εισήγαγε στη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών, θα πρέπει να θυμόμαστε όχι μόνο τη φιλία του προς την ανθρωπότητα, αλλά τη φιλία και την αφοσίωσή του προς τον Κύριο.

Ο Προφήτης είπε: «Θα προσπαθήσω να είμαι ικανοποιημένος με τον προορισμό μου να ξέρω ότι ο Θεός είναι φίλος μου. Σε Εκείνον θα βρω παρηγοριά». (*The Personal Writings of Joseph Smith,* συγκεντρωμένα υπό Dean C. Jessee [1984], 239, στίξη και ορθογραφία τυποποιημένα)

Θα πρέπει να είναι προφανές στον καθένα από μας, ότι η υπέρτατη φιλία μας θα πρέπει να είναι με τον Ουράνιο Πατέρα και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό. Ο Σωτήρας μας έχει πει στοργικά, «Θα σας αποκαλέσω φίλους μου, γιατί είσαστε φίλοι μου» (Δ&Δ 93:45). Η μεγαλύτερη επιθυμία Του για μας, τους αδελφούς και τις αδελφές Του, είναι να μας φέρει πίσω στον Πατέρα μας. Και ο τρόπος για μας είναι ξεκάθαρος: να αναπτύξουμε στη ζωή μας, στο βαθμό που μπορούμε, τα χαρακτηριστικά και τα γνωρίσματα του Χριστού. Να υπακούμε τις εντολές Του και να κάνουμε το έργο Του και το θέλημά Του.

Καθώς σκέφτομαι την ημέρα που με χαιρέτισαν στο ναό τόσοι πολλοί που αγαπώ, μου αρέσει να φαντάζομαι ότι η καθημερινή μας ζωή μπορεί να είναι εξίσου ευλογημένη. Αισθάνθηκα την αγάπη που φαινόταν σαν μία φευγαλέα ματιά στην αγνή αγάπη του Χριστού — τη χριστιανική αγάπη που πρέπει να γεμίζει την καρδιά μας. Φαντάζομαι τομείς και κλάδους όπου φίλοι όλων των ηλικιών και υποβάθρων στέκονται μαζί και διαμορφώνουν τη ζωή τους σύμφωνα με τις διδασκαλίες του Ιησού Χριστού.

Σας καταθέτω τη μαρτυρία μου σήμερα ότι ο Χριστός ζει. Δίνω ευχαριστίες σ’ Αυτόν. Προσεύχομαι να είμαι πάντα φίλη Του και κάνοντάς το, θα είμαι φίλη σας επίσης. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Καρδιές ενωμένες μαζί
Πρεσβύτερος Χένρυ Ίρινγκ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Όταν βαφτιστήκατε, οι πρόγονοί σας, σας κοίταζαν με ελπίδα… Αγαλλίασαν βλέποντας κάποιον από τους απογόνους τους να συνάπτει μια διαθήκη για να τους βρει.

Το μήνυμά μου είναι γι’ αυτούς που είναι νεοφώτιστοι στην Εκκλησία. Πάνω από το μισό των μελών της Εκκλησίας σήμερα επέλεξαν να βαπτιστούν μετά την ηλικία των οκτώ ετών. Έτσι, δεν αποτελείται εξαίρεση στην Εκκλησία. Σε σας επιθυμώ να πω πόσο πολύ ο Κύριος σας αγαπά και σας εμπιστεύεται. Και ακόμη περισσότερο, επιθυμώ να σας πω πόσο πολύ Εκείνος εξαρτάται από σας.

Αισθανθήκατε την αγάπη Του, τουλάχιστον σε κάποιο βαθμό, όταν βαπτιστήκατε. Χρόνια πριν, πήγα ένα νέο άνδρα, ηλικίας 20 ετών, στα νερά του βαπτίσματος. Ο συνάδελφος μου κι εγώ τον είχαμε διδάξει το ευαγγέλιο. Ήταν ο πρώτος από την οικογένειά του που άκουσε το μήνυμα του αποκατεστημένου ευαγγελίου. Ζήτησε να βαπτιστεί. Η μαρτυρία του Πνεύματος τον έκαναν να θέλει να ακολουθήσει το παράδειγμα του Σωτήρα, ο οποίος βαπτίστηκε από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, αν και ήταν χωρίς αμαρτίες.

Καθώς έβγαλα αυτόν τον νέο άνδρα έξω από τα νερά του βαπτίσματος, με ξάφνιασε βάζοντας τα χέρια του γύρω από το λαιμό μου και ψιθυρίζοντας στο αυτί μου, ενώ δάκρυα κυλούσαν στο πρόσωπό του, «Είμαι καθαρός, είμαι καθαρός». Αυτός ο ίδιος νέος άνδρας, αφού θέσαμε τα χέρια μας στο κεφάλι του και με την εξουσία της Μελχισεδικής Ιεροσύνης του απονείμαμε το Άγιο Πνεύμα, μου είπε, «Όταν έλεγες αυτά τα λόγια, ένιωσα κάτι σαν φωτιά να πηγαίνει κάτω από το κεφάλι μου σε όλο το σώμα μου, μέχρι τα πόδια μου».

Η εμπειρία σας θα ήταν μοναδική για σας, αλλά σε κάποιο βαθμό αισθανθήκατε το μέγεθος της ευλογίας που λάβατε. Από τότε και μετά, έχετε αισθανθεί την πραγματικότητα των υποσχέσεων που σας έγιναν και των υποσχέσεων που εσείς κάνατε. Έχετε αισθανθεί την κάθαρση που ήλθε από τη βάπτισή σας, χάρη στην Εξιλέωση του Ιησού Χριστού. Και έχετε αισθανθεί την αλλαγή στην καρδιά σας καθώς το Άγιο Πνεύμα έχει γίνει σύντροφός σας. Οι επιθυμίες σας έχουν αρχίσει να αλλάζουν.

Όταν κάποιος μου λέει ότι είναι νεοφώτιστος στην Εκκλησία, ρωτάω, «Έχει αποδεχτεί κανένας άλλος στην οικογένειά σου το ευαγγέλιο;» Όταν η απάντηση είναι, «Ναι», τότε ακολουθεί μία ενθουσιώδης περιγραφή του ευτυχισμένου θαύματος στη ζωή ενός γονέα ή ενός αδελφού ή μιας αδελφής ή ενός παππού. Υπάρχει χαρά στο να ξέρουν ότι κάποιος από την οικογένειά τους έχει τις ίδιες ευλογίες και την ίδια ευτυχία. Όταν η απάντηση είναι, «Όχι, μέχρι τώρα είμαι το μόνο μέλος», μιλούν σχεδόν πάντοτε για τους γονείς τους. Λένε κάτι σαν και το εξής, «Όχι, όχι ακόμα. Αλλά ακόμα προσπαθούμε». Και μπορείς να καταλάβεις από τον τόνο της φωνής ότι ο νεοφώτιστος/τη δεν θα σταματήσει ποτέ να προσπαθεί.

Ο Κύριος ήξερε ότι θα είχατε αυτά τα συναισθήματα όταν σας επέτρεψε να λάβετε τις διαθήκες οι οποίες ευλογούν τη ζωή σας. Εκείνος ήξερε ότι θα αισθανόσασταν την επιθυμία να μιλήσετε στην οικογένειά σας για τις ευλογίες που αισθανθήκατε όταν προσχωρούσατε στην Εκκλησία. Ακόμη περισσότερο, Εκείνος ήξερε πόσο αυτή η επιθυμία θα αυξανόταν όταν θα γνωρίζατε τη χαρά των υποσχέσεων που Εκείνος μας δίνει σε ιερούς ναούς. Εκεί, για αυτούς που πληρούν τις προϋποθέσεις, μας επιτρέπει να συνάψουμε διαθήκες μαζί Του. Υποσχόμαστε να υπακούμε τις εντολές Του. Κι Εκείνος μας υπόσχεται, αν είμαστε πιστοί, ότι μπορούμε να ζήσουμε μαζί Του σε δόξα με την οικογένειά μας για πάντα στον επόμενο κόσμο.

Με τη γεμάτη αγάπη καλοσύνη Του, ήξερε ότι θα είχατε την επιθυμία να ενωθείτε για πάντα με τους γονείς σας και τους γονείς τους. Μπορεί να είχατε έναν παππού σαν τον δικό μου, ο οποίος πάντοτε έδινε την εντύπωση ότι θεωρούσε πολύτιμες τις επισκέψεις μου. Νόμιζα ότι ήμουν το αγαπημένο του εγγόνι μέχρις ότου τα ξαδέλφια μου, μου είπαν ότι αισθάνονταν το ίδιο. Έχει φύγει τώρα. Όλοι οι παππούδες μου και οι πρόγονοί τους έχουν πεθάνει. Πολλοί από τους προγόνους σας πέθαναν χωρίς ποτέ να έχουν την ευκαιρία να αποδεχτούν το ευαγγέλιο και να λάβουν τις ευλογίες και τις υποσχέσεις που εσείς έχετε λάβει. Ο Κύριος είναι δίκαιος και στοργικός. Κι έτσι έχει προετοιμάσει για σας και για μένα έναν τρόπο να έχουμε την επιθυμία στην καρδιά μας να προσφέρουμε στους προγόνους μας όλες τις ευλογίες τις οποίες Εκείνος μας έχει προσφέρει.

Το σχέδιο για να γίνει αυτό δυνατό ήταν έτοιμο από την αρχή. Ο Κύριος έδωσε υποσχέσεις στα παιδιά Του πολύ καιρό πριν. Το τελευταίο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης είναι το βιβλίο του

προφήτη Μαλαχία. Και τα τελευταία λόγια αποτελούν μία γλυκιά υπόσχεση και μία αυστηρή προειδοποίηση.

«Να, εγώ θα σας στείλω τον Ηλία τον προφήτη, πριν έρθει η ημέρα του Κυρίου, η μεγάλη και τρομερή· αυτός θα επαναφέρει την καρδιά των πατέρων προς τα παιδιά, και την καρδιά των παιδιών προς τους πατέρες τους, μη έρθω και πατάξω τη γη με ανάθεμα»1.

Μερικά από αυτά τα λόγια είναι σημαντικά να τα καταλάβουμε. Η μεγάλη και τρομερή ημέρα του Κυρίου είναι το τέλος του κόσμου. Ο Ιεχωβά, ο Μεσσίας, θα έλθει με δόξα. Όλοι οι άνομοι θα καταστραφούν. Ζούμε στις τελευταίες ημέρες. Μπορεί να ξεμένουμε από χρόνο για να κάνουμε όσα έχουμε υποσχεθεί να κάνουμε.

Είναι σημαντικό να ξέρουμε γιατί ο Κύριος υποσχέθηκε να στείλει τον Ηλία. Ο Ηλίας ήταν ένας μεγάλος προφήτης με μεγάλη δύναμη που του την είχε δώσει ο Θεός. Είχε την μεγαλύτερη δύναμη που ο Θεός δίνει στα παιδιά Του: είχε τη δύναμη της επισφράγισης, τη δύναμη να δένει επάνω στη γη και να είναι δεμένο στους ουρανούς. Ο Θεός την έδωσε στον Απόστολο Πέτρο. Και ο Κύριος τήρησε την υπόσχεσή Του να στείλει τον Ηλία. Ο Ηλίας ήλθε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ στις 3 Απριλίου 1836, μόλις μετά την αφιέρωση του Ναού στο Κίρτλαντ, τον πρώτο ναό που οικοδομήθηκε μετά την Αποκατάσταση του ευαγγελίου. Ο Τζόζεφ περιέγραψε την ιερή στιγμή:

«Ένα άλλο μέγα και ένδοξο όραμα ξεπρόβαλε εμπρός μας. Γιατί ο προφήτης Ηλιού, ο οποίος είχε υψωθεί στους ουρανούς χωρίς να γευτεί το θάνατο, στάθηκε εμπρός μας, και είπε:
»'Ιδέστε, ήλθε απόλυτα η ώρα, η οποία είχε ειπωθεί από το στόμα του Μαλαχία — που μαρτύρησε ότι αυτός (ο Ηλιού) θα αποστέλλονταν, πριν έλθει η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και τρομερή —
»'Να στρέψει τις καρδιές των πατέρων προς τα τέκνα, και τα τέκνα προς τους πατέρες, μην τυχόν και πληγεί ολόκληρη η γη με κατάρα'.
» Γι' αυτό, τα κλειδιά ετούτης της θεϊκής νομής παραδίνονται στα δικά σας χέρια. Και από αυτό να ξέρετε ότι η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και τρομερή είναι σιμά, δηλαδή στις πόρτες»2.

Καθώς προσχωρήσατε στην Εκκλησία, έχετε αισθανθεί την καρδιά σας να στρέφεται προς την οικογένεια, τόσο σε αυτούς που ζουν όσο και σε αυτούς που είναι στον κόσμο των πνευμάτων. Ο Κύριος παρείχε ένα άλλο όραμα για να σας βοηθήσει να ξέρετε τι να κάνετε με αυτά τα συναισθήματα.

Μετά τον Τζόζεφ Σμιθ, ο Κύριος κάλεσε άλλους προφήτες να ηγηθούν της Εκκλησίας Του. Ένας ήταν ο Τζόζεφ Φ. Σμιθ. Είδε σε όραμα τι συνέβη στον κόσμο των πνευμάτων όταν ο Σωτήρας εμφανίστηκε εκεί, στο διάστημα μεταξύ του θανάτου Του και της Ανάστασής Του3. Ο Πρόεδρος Σμιθ είδε τη χαρά των πνευμάτων όταν έμαθαν ότι ο Σωτήρας είχε σπάσει τα δεσμά του θανάτου και χάρη στην Εξιλέωσή Του μπορούσαν να αναστηθούν. Και είδε το Σωτήρα να οργανώνει τους υπηρέτες Του ανάμεσα στα πνεύματα για να διακηρύξει το ευαγγέλιό Του σε κάθε πνεύμα και να προσφέρει την ευκαιρία να επιλέξουν τις διαθήκες και τις ευλογίες που προσφέρονται σε σας και τις οποίες θέλετε για τους προγόνους σας. Όλοι πρέπει να έχουν αυτήν την ευκαιρία.

Ο Πρόεδρος Σμιθ είδε επίσης τους ηγέτες, τους οποίους κάλεσε ο Σωτήρας για να μεταφέρουν το ευαγγέλιο στα παιδιά του Ουράνιου Πατέρα στον κόσμο των πνευμάτων. Ονόμασε μερικούς από αυτούς: ο πατέρας Αδάμ, η μητέρα Εύα, ο Νώε, ο Αβραάμ, ο Ιεζεκιήλ, ο Ηλιού, προφήτες που ξέρουμε από το Βιβλίο του Μόρμον και μερικοί από τις τελευταίες ημέρες, συμπεριλαμβανομένου του Τζόζεφ Σμιθ, του Μπρίγκαμ Γιανγκ, του Τζων Τέιλορ και του Ουίλφορντ Γούντροφ. Σκεφτείτε τη δύναμη αυτών των ιεραποστόλων να διδάσκουν το ευαγγέλιο και να αγγίζουν την καρδιά των προγόνων σας. Δεν αποτελεί έκπληξη ότι ο Ουίλφορντ Γούντροφ είπε, ενώ ζούσε, ότι πίστευε πως λίγοι, αν όχι κανένας από τους προγόνους των Αγίων των Τελευταίων Ημερών στον κόσμο των πνευμάτων θα επέλεγε να απορρίψει το μήνυμα της σωτηρίας όταν το άκουγαν3.

Πολλοί από τους αποθανόντες προγόνους σας θα έχουν λάβει μαρτυρία ότι το μήνυμα των ιεραποστόλων είναι αληθινό. Όταν λάβατε αυτή τη μαρτυρία, μπορέσατε να ζητήσετε από τους ιεραποστόλους να βαπτιστείτε. Αλλά αυτοί που είναι στον κόσμο των πνευμάτων δεν μπορούν. Οι διατάξεις που τιμάτε τόσο πολύ προσφέρονται μόνο σε αυτόν τον κόσμο. Κάποιος σε αυτόν τον κόσμο πρέπει να πάει σε έναν άγιο ναό και να αποδεχτεί τις διαθήκες για λογαριασμό των ατόμων στον κόσμο των πνευμάτων. Γι’ αυτό έχουμε την υποχρέωση να βρίσκουμε τα ονόματα των προγόνων μας και να διασφαλίζουμε ότι λαβαίνουν από μας όσα δεν μπορούν να λάβουν εκεί, χωρίς τη βοήθειά μας.

Για μένα, ξέροντας αυτό, στρέφει την καρδιά μου όχι μόνο προς τους προγόνους μου οι οποίοι περιμένουν, αλλά και προς τους ιεραποστόλους οι οποίοι τους διδάσκουν. Θα δω αυτούς τους ιεραπόστολους στον κόσμο των πνευμάτων και το ίδιο κι εσείς. Σκεφτείτε έναν πιστό ιεραπόστολο να στέκεται εκεί με αυτούς που έχει αγαπήσει και έχει διδάξει οι οποίοι είναι πρόγονοί σας. Φανταστείτε, όπως το κάνω εγώ, το χαμόγελο στο πρόσωπο εκείνου του ιεραπόστολου καθώς πλησιάζετε σ’ αυτόν και τους προγόνους σας, τους οποίους εκείνος έχει μεταστρέψει, αλλά δεν μπορούσε να βαπτίσει ή να επισφραγίσει ως οικογένεια, μέχρις ότου τελέσατε όσα χρειάζονταν. Δεν ξέρω ποιο θα είναι το πρωτόκολλο σε ένα τέτοιο μέρος, αλλά φαντάζομαι χέρια να τυλίγουν το λαιμό σας και δάκρυα ευγνωμοσύνης.

Αν μπορείτε να φανταστείτε το χαμόγελο του ιεραπόστολου και του προγόνου σας, σκεφτείτε το Σωτήρα όταν Τον συναντήσετε. Θα έχετε εκείνη τη συνέντευξη [με το Σωτήρα]. Εκείνος πλήρωσε το τίμημα των αμαρτιών σας και των αμαρτιών όλων των παιδιών-πνευμάτων του Ουράνιου Πατέρα. Είναι ο Ιεχωβά. Έστειλε τον Ηλιού. Απένειμε τις δυνάμεις της ιεροσύνης της επισφράγισης και της ευλογίας χάρη στην τέλεια αγάπη του. Και σας έχει εμπιστευτεί με το να σας επιτρέψει να ακούσετε το ευαγγέλιο ενώ ζείτε, δίνοντάς σας την ευκαιρία να αποδεχτείτε την υποχρέωση να το προσφέρετε σε αυτούς από τους προγόνους σας, οι οποίοι δεν είχαν την πολύτιμη ευκαιρία σας. Σκεφτείτε την ευγνωμοσύνη που Εκείνος έχει γι’ αυτούς που πληρώνουν το τίμημα με έργα και πίστη για να βρουν τα ονόματα των προγόνων τους και που αγαπούν αρκετά τους προγόνους τους και Εκείνον, ώστε να τους προσφέρουν αιώνια ζωή με την οικογένειά τους, το μεγαλύτερο από όλα τα δώρα του Θεού. Τους προσέφερε μία τεράστια θυσία. Θα αγαπά και θα εκτιμάει εκείνους που πλήρωσαν οποιοδήποτε τίμημα μπορούσαν για να επιτρέψουν στους προγόνους τους να επιλέξουν την προσφορά Του για αιώνια ζωή.

Επειδή η καρδιά σας έχει ήδη στραφεί, το τίμημα μπορεί να μην φαίνεται υψηλό. Αρχίζετε με το να κάνετε απλά πράγματα. Γράψτε τι ξέρετε ήδη για την οικογένειά σας. Χρειάζεται να γράψετε

τα ονόματα των γονέων και των γονέων τους με τις ημερομηνίες γεννήσεως ή θανάτου ή γάμου. Όποτε μπορείτε, θα θέλετε να καταγράψετε τα μέρη. Μερικά από αυτά θα τα ξέρετε από τη μνήμη σας. Αλλά μπορείτε επίσης να ρωτήσετε τους συγγενείς. Μπορεί να έχουν ακόμα και μερικά πιστοποιητικά γεννήσεων, γάμων ή θανάτων. Κάντε αντίτυπα και οργανώστε τα. Αν μάθετε ιστορίες για τη ζωή τους, γράψτε τις και κρατήστε τις. Δεν συλλέγετε απλά ονόματα. Αυτοί που ποτέ δεν συναντήσατε στη ζωή θα γίνουν φίλοι που θα αγαπήσετε. Η καρδιά σας θα ενωθεί με τη δική τους, για πάντα.

Μπορείτε να αρχίσετε να ψάχνετε στις πρώτες γενιές πίσω στο χρόνο. Από αυτό θα ανακαλύψετε πολλούς από τους προγόνους σας οι οποίοι χρειάζονται τη βοήθειά σας. Κάποιος στον τομέα ή κλάδο σας της Εκκλησίας έχει κληθεί να σας βοηθήσει να προετοιμάσετε αυτά τα ονόματα για το ναό. Εκεί, οι πρόγονοί σας μπορούν να λάβουν τις διαθήκες οι οποίες θα τους απελευθερώσουν από τις φυλακές πνευμάτων και θα τους δέσουν σε οικογένειες — την οικογένειά σας — για πάντα.

Οι ευκαιρίες σας και οι υποχρεώσεις που δημιουργούν είναι αξιοσημείωτες σε όλη την ιστορία του κόσμου. Υπάρχουν περισσότεροι ναοί σε όλη τη γη απ' όσους έχουν υπάρξει ποτέ. Περισσότεροι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο έχουν αισθανθεί το Πνεύμα του Ηλιού να τους παροτρύνει να καταγράψουν τις ταυτότητες και τα γεγονότα της ζωής των προγόνων τους. Υπάρχουν περισσότερες πηγές για να ψάξετε τους προγόνους σας απ' όσες υπήρξαν ποτέ στην ιστορία του κόσμου. Ο Κύριος έχει ξεχύσει τη γνώση σχετικά με το πώς να γίνουν αυτές οι πληροφορίες διαθέσιμες παγκοσμίως μέσω της τεχνολογίας, που μερικά χρόνια πριν θα φαινόταν θαύμα.

Με αυτές τις ευκαιρίες έρχεται μεγαλύτερη υποχρέωση να εμπιστευτούμε τον Κύριο. Όπου δίνονται πολλά, πολλά ζητούνται5. Αφού βρείτε τις πρώτες γενιές, το έργο θα γίνει πιο δύσκολο. Το τίμημα θα γίνει μεγαλύτερο. Καθώς πηγαίνετε πίσω στο χρόνο, τα έγγραφα είναι πιο ελλιπή. Καθώς άλλοι από την οικογένειά σας ψάχνουν τους προγόνους, θα ανακαλύψετε ότι ο πρόγονος που βρήκατε έχει ήδη λάβει τις πλήρεις ευλογίες του ναού. Τότε θα έχετε να κάνετε μία δύσκολη και σημαντική επιλογή. Θα μπείτε σε πειρασμό να σταματήσετε και να αφήσετε το σκληρό έργο της εύρεσης [των προγόνων] σε άλλους που είναι πιο ειδικοί ή σε κάποια άλλη στιγμή της ζωής σας. Αλλά επίσης θα αισθανθείτε μία παρότρυνση στην καρδιά σας να συνεχίσετε το έργο, όσο δύσκολο κι αν είναι.

Καθώς το αποφασίσετε, να θυμάστε ότι τα ονόματα που θα είναι τόσο δύσκολο να τα βρείτε, είναι αληθινών ανθρώπων, στους οποίους οφείλετε την ύπαρξή σας σε αυτόν τον κόσμο και τους οποίους θα συναντήσετε ξανά στον κόσμο των πνευμάτων. Όταν βαπτιστήκατε, οι πρόγονοί σας, σας κοίταξαν από τον κόσμο των πνευμάτων με ελπίδα. Ίσως μετά από αιώνες, αγαλλίασαν βλέποντας έναν από τους απογόνους τους να συνάπτει μία διαθήκη να τους βρει και να τους προσφέρει ελευθερία. Στην επανένωσή σας, θα δείτε στα μάτια τους είτε ευγνωμοσύνη είτε τρομερή απογοήτευση. Οι καρδιά τους είναι ενωμένες με σας. Η ελπίδα τους είναι στα χέρια σας. Θα έχετε παραπάνω από τη δική σας δύναμη, καθώς επιλέγετε να συνεχίζετε να κοπιάζετε για να τους βρείτε.

Μερικές νύχτες πριν είχα ένα όνειρο. Είδα ένα κομμάτι λευκό χαρτί με ένα όνομα πάνω σ' αυτό που δεν ήξερα και μία ημερομηνία που μπορούσα να διαβάσω εν μέρει. Σηκώθηκα και πήγα στα

αρχεία της οικογένειάς μου. Το τελευταίο όνομα στο δελτίο είναι από μία γενιά προγόνων που μπήκε στη γενεαλογία της μητέρας μου 300 χρόνια πριν, σε ένα μέρος που λέγεται Ίτον Μπρέι. Κάποιος ανυπομονεί να τελειώσει η μεγάλη αναμονή. Δεν έχω βρει ακόμα αυτό το άτομο. Αλλά έχω βρει ξανά τη διαβεβαίωση ότι ο στοργικός Θεός στέλνει βοήθεια ως απάντηση σε προσευχές σε αυτό το ιερό έργο της λύτρωσης της οικογένειάς μας, το οποίο είναι το έργο Του και η δόξα Του και στο οποίο έχουμε υποσχεθεί την καρδιά μας.
Δίνω μαρτυρία γι' αυτό, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
1. Μαλαχίας 4:5--6.
2. Δ&Δ 110:13--16.
3. Βλέπε Δ&Δ 138
4. Βλέπε "Discourse by President Wilford Woodruff," *Millennial Star*, 21 Μαΐου 1894, σελ. 339--40.
5. Βλέπε Κατά Λουκάν 12:48.

«Τα σπουδαία πράγματα που ο Θεός έχει αποκαλύψει»
Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι

Επάνω στο γερό θεμέλιο της ουράνιας κλήσης του Τζόζεφ Σμιθ και των αποκαλύψεων του Θεού, οι οποίες ήρθαν μέσω αυτού, προχωράμε μπροστά.

Αδελφοί και αδελφές μου, όπως μας υπενθύμισαν, τον επόμενο Δεκέμβριο θα γιορτάσουμε τη 200ή επέτειο της γέννησης του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Εντωμεταξύ, πολλά πράγματα θα συμβούν για να γιορτάσουμε αυτή την σημαντική περίσταση.

Βιβλία θα εκδοθούν, συμπόσια στα οποία θα συμμετέχουν πολλοί επιστήμονες, παρελάσεις, μια καινούρια κινηματογραφική ταινία και πολλά άλλα πράγματα.

Εν αναμονή του εορτασμού, αισθάνθηκα ότι θα έπρεπε ως 15ος στη διαδοχή από το υψηλότατο επίτευγμα εκείνου, να προσφέρω τη μαρτυρία μου για την ουράνια κλήση του.
Κρατώ στο χέρι μου ένα πολύτιμο μικρό βιβλίο. Εκδόθηκε στο Λίβερπουλ της Αγγλίας, από τον Όρσον Πρατ το 1853, 152 χρόνια πριν. Είναι η αφήγηση της Λούσυ Μακ Σμιθ από την ζωή του γιου της.

Εξιστορεί με λεπτομέρεια τις διάφορες επισκέψεις που δέχθηκε ο Τζόζεφ από τον άγγελο Μορόνι και τον τρόπο με τον οποίο ήλθε στο φως το Βιβλίο του Μόρμον.

Το βιβλίο λέει ότι ακούγοντας για τη συνάντηση του Τζόζεφ με τον άγγελο, ο αδελφός του ο Άλβιν πρότεινε να συγκεντρωθεί η οικογένεια και να τον ακούσει προσεχτικά καθώς διηγιόταν λεπτομερώς «τα μεγάλα πράγματα που ο Κύριος αποκάλυψε σε σας».

Αυτή η δήλωση είναι και το θέμα της ομιλίας μου — τα μεγάλα πράγματα που ο Θεός αποκάλυψε μέσω του Τζόζεφ του Προφήτη. Επιτρέψτε μου να αναφέρω μερικές από τις πολλές διδαχές και πρακτικές που μας διαφοροποιούν από όλες τις άλλες εκκλησίες και όλες αυτές έχουν έλθει μέσω αποκάλυψης στο νεαρό Προφήτη. Είναι γνώριμες σε σας, όμως αξίζουν την επανάληψη και τη σκέψη μας.

Η πρώτη απ' αυτές, βεβαίως, είναι η θεϊκή εκδήλωση του ίδιου του Θεού και του Υιού του, του Αγαπητού, του αναστημένου Κυρίου Ιησού Χριστού. Αυτό το σπουδαίο όραμα της Θεότητας είναι, κατά την κρίση μου, το σημαντικότερο γεγονός μετά τη γέννηση, τη ζωή, το θάνατο και την ανάσταση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού στο μεσουράνημα των καιρών.

Δεν έχουμε καταγραφή άλλου γεγονότος ίδιας σημαντικότητας.

Για αιώνες οι άνθρωποι συγκεντρώνονταν και λογομαχούσαν σχετικά με τη φύση της Θεότητας. Ο Κωνσταντίνος συνάθροισε λόγιους διάφορων φατριών στη Νίκαια το έτος 325. Μετά από δύο μήνες πικρών συζητήσεων, συμφώνησαν σε έναν ορισμό όσον αφορά τη Θεϊκή Κεφαλή, ο οποίος για γενεές είχε αποτελέσει δήλωση διδαχής μεταξύ των Χριστιανών.

Σας προσκαλώ να διαβάσετε αυτόν τον ορισμό και να τον συγκρίνετε με την μαρτυρία του αγοριού Τζόζεφ. Αυτός απλά λέει ότι ο Θεός στάθηκε μπροστά του και του μίλησε. Ο Τζόζεφ μπόρεσε να Τον δει και να Τον ακούσει. Είχε τη μορφή ανθρώπου, ένα ον με υπόσταση. Δίπλα Του ήταν ο αναστημένος Κύριος, ένα άλλο ον, τον οποίο σύστησε ως τον Υιό Του τον Αγαπητό και με τον οποίο ο Τζόζεφ επίσης μίλησε.

Πιστεύω ότι στο λίγο χρόνο που διάρκεσε αυτό το σημαντικό όραμα, ο Τζόζεφ έμαθε περισσότερο για την Θεότητα από όλους τους λόγιους και κληρικούς του παρελθόντος.

Σ' αυτή τη θεία αποκάλυψη επαναβεβαιώθηκε χωρίς αμφιβολία η πραγματικότητα της κυριολεκτικής Ανάστασης του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Αυτή η γνώση για την Θεότητα, κρυμμένη απ' τον κόσμο για αιώνες, ήταν το πρώτο και μεγάλο πράγμα που ο Θεός αποκάλυψε στον εκλεκτό δούλο Του.

Και πάνω στη πραγματικότητα και αλήθεια αυτού του οράματος βασίζεται η εγκυρότητα της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

Στη συνέχεια θα μιλήσω για ένα άλλο σημαντικό πράγμα που ο Θεός αποκάλυψε.
Ο χριστιανικός κόσμος δέχεται τη Βίβλο ως τον λόγο του Θεού. Οι περισσότεροι δεν έχουν ιδέα πώς έφτασε σε εμάς.

Μόλις τελείωσα την ανάγνωση ενός πρόσφατα εκδοθέντος βιβλίου γραμμένο από έναν περίφημο λόγιο. Είναι προφανές από τις πληροφορίες που δίνει ότι τα διάφορα βιβλία της Βίβλου συγκεντρώθηκαν από όσο είναι φανερό, με ένα μη συστηματικό τρόπο. Σε μερικές περιπτώσεις, τα γραφόμενα δεν είχαν καταγραφεί μέχρι πολύ μετά από τα γεγονότα που περιγράφουν. Κάποιος θα αναρωτιέται: «Είναι η Βίβλος αληθινή; Είναι πραγματικά ο λόγος του Θεού;»

Απαντάμε ότι είναι, εφόσον είναι σωστά μεταφρασμένη. Το χέρι του Θεού ήταν στην παρασκευή της. Όμως δεν στέκεται μόνη της σήμερα. Υπάρχει και ένας άλλος μάρτυρας της σημαντικής και σπουδαίας αλήθειας που βρίσκεται εκεί.

Μια γραφή δηλώνει ότι «με το στόμα δύο ή τριών μαρτύρων θα βεβαιώνεται κάθε λόγος» (Προς Κορινθίους Β΄ 13:1).

Το Βιβλίο του Μόρμον έχει έρθει στο φως μέσω της δωρεάς και της δύναμης του Θεού. Μιλάει σαν μια φωνή από το χώμα που επιμαρτυρεί για τον Υιό του Θεού. Μιλάει για την γέννησή Του, τη διακονία Του, τη Σταύρωσή και Ανάστασή Του και για τον ερχομό Του στους πιστούς στη χώρα Αφθονία στην Αμερικανική Ήπειρο.

Είναι ένα χειροπιαστό πράγμα που μπορεί να αγγιχτεί, μπορεί να διαβαστεί, μπορεί να δοκιμαστεί. Φέρει στο εσωτερικό του μια υπόσχεση για τη θεία του προέλευση. Εκατομμύρια άνθρωποι το έχουν δοκιμάσει και βρήκαν ότι είναι ένα αληθινό και ιερό χρονικό.

Έχει ονομαστεί από εκείνους που δεν είναι από την πίστη μας ως ένα από τα 20 εκδομένα βιβλία στην Αμερική, που είχαν τη μεγαλύτερη επιρροή πάνω σ' αυτούς που το διάβασαν.
Όπως η Βίβλος είναι η διαθήκη του Παλαιού Κόσμου, το Βιβλίο του Μόρμον είναι η μαρτυρία του Νέου. Πάνε μαζί στην δήλωση του Ιησού ως Υιού του Πατέρα.

Στα τελευταία 10 χρόνια, 51 εκατομμύρια αντίτυπα έχουν διανεμηθεί. Είναι διαθέσιμο σε 106 γλώσσες.

Αυτό το ιερό βιβλίο, το οποίο ήλθε στο φως ως αποκάλυψη του Υψίστου, είναι πράγματι άλλη μια μαρτυρία για την θεϊκότητα του Κυρίου.

Θα έλεγα ότι όλος ο χριστιανικός κόσμος θα το προσέγγιζε και θα το καλωσόριζε και θα το αποδεχόταν ως μια δυνατή μαρτυρία. Αντιπροσωπεύει άλλη μια μεγάλη και βασική συνεισφορά που ήλθε ως αποκάλυψη στον Προφήτη.

Η άλλη είναι ότι η ιεροσύνη αποκαταστήθηκε. Ιεροσύνη είναι η εξουσία να ενεργούμε στο όνομα του Θεού. Αυτή η εξουσία είναι ο ακρογωνιαίος λίθος οποιασδήποτε θρησκείας. Διάβασα ένα άλλο βιβλίο πρόσφατα. Αναφέρεται στη αποστασία της πρωταρχικής Εκκλησίας. Αν η εξουσία εκείνης της Εκκλησίας χάθηκε, πώς πρέπει να αντικατασταθεί;

Η εξουσία της ιεροσύνης ήλθε από το μόνο μέρος απ' όπου θα μπορούσε να έλθει, από τον ουρανό. Απονεμήθηκε από τα χέρια εκείνων που την κατείχαν όταν ο Σωτήρας περπατούσε στη γη.

Πρώτα, ο Ιωάννης ο Βαφτιστής απένειμε την Ααρωνική ή κατώτερη ιεροσύνη. Αυτό ακολουθήθηκε από την επίσκεψη του Πέτρου, του Ιάκωβου και του Ιωάννη, Αποστόλους του Κυρίου Ιησού Χριστού, οι οποίοι απένειμαν στον Τζόζεφ και στον Όλιβερ Κάουντερι την Μελχισεδική Ιεροσύνη, την οποία είχαν λάβει αυτοί οι Απόστολοι από τον ίδιο τον Κύριο όταν εν ζωή είπε:

«Και θα σου δώσω τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών: και ό,τι αν δέσεις επάνω στη γη, θα είναι δεμένο στους ουρανούς: και ό,τι αν λύσεις επάνω στη γη, θα είναι λυμένο στους ουρανούς» (Κατά Ματθαίον 16:19).

Πόσο όμορφο είναι να ανακαλύπτουμε το πρότυπο της αποκατάστασης η οποία οδήγησε στην οργάνωση της Εκκλησίας το έτος 1830, πριν 175 χρόνια αυτή την εβδομάδα. Το ίδιο το όνομα της Εκκλησίας ήλθε με αποκάλυψη. Ποιανού Εκκλησία ήταν; Του Τζόζεφ Σμιθ; Του Όλιβερ Κάουντερυ; Όχι, ήταν η Εκκλησία του Ιησού Χριστού, αποκατεστημένη στη γη αυτές τις τελευταίες ημέρες.

Μια άλλη μεγάλη και σπουδαία αποκάλυψη που δόθηκε στον Προφήτη ήταν το σχέδιο για την αιώνια ζωή της οικογένειας.

Η οικογένεια είναι δημιουργία του Υψίστου. Αντιπροσωπεύει την πιο ιερή απ’ όλες τις σχέσεις. Αντιπροσωπεύει το πιο σοβαρό απ’ όλα τα εγχειρήματα. Είναι η θεμελιώδης οργάνωση της κοινωνίας.

Μέσω των αποκαλύψεων του Θεού στον Προφήτη, ήλθε η διδαχή και η εξουσία κάτω από τις οποίες οι οικογένειες επισφραγίζονται μαζί όχι μόνο για αυτή τη ζωή, αλλά και για την αιωνιότητα.

Νομίζω ότι αν είχαμε την ικανότητα να διδάξουμε αποτελεσματικά μόνο αυτή τη διδαχή, θα αιχμαλώτιζε το ενδιαφέρον εκατομμυρίων ανδρών και γυναικών που αγαπιούνται μεταξύ τους και αγαπάνε τα παιδιά τους, που όμως ο γάμος τους ισχύει μόνο «μέχρι να τους χωρίσει ο θάνατος».

Η αθωότητα των μικρών παιδιών είναι μια άλλη αποκάλυψη που ο Θεός έδωσε μέσω του Προφήτη Τζόζεφ. Η γενική πρακτική είναι το βάφτισμα μωρών για να απομακρυνθούν τα αποτελέσματα του προπατορικού αμαρτήματος του Αδάμ και της Εύας. Υπό την διδαχή της Αποκατάστασης, το βάφτισμα είναι για την άφεση των ατομικών και προσωπικών αμαρτιών του καθενός. Μετατρέπεται σε μια διαθήκη ανάμεσα στο Θεό και τον άνθρωπο. Τελείται στην ηλικία υπευθυνότητας, όταν οι άνθρωποι είναι αρκετά μεγάλοι για να ξεχωρίζουν το σωστό από το λάθος. Γίνεται με εμβύθιση ως συμβολισμό του θανάτου και της ταφής του Ιησού Χριστού, όπως και της ανάστασής Του.

Θα συνεχίσω αναφέροντας μια άλλη αλήθεια που έχει αποκαλυφθεί.

Μας λένε ότι ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης και σε καμία άλλη εκκλησία για την οποία να ξέρω, δεν φροντίζουν αυτούς πέρα του πέπλου του θανάτου, να λάβουν κάθε ευλογία που έχουν οι ζωντανοί. Η μεγάλη διδαχή της σωτηρίας των νεκρών είναι αποκλειστικά αυτής της Εκκλησίας.

Οι άνθρωποι περηφανεύονται ότι έχουν «σωθεί» και ταυτόχρονα παραδέχονται ότι οι πρόγονοί τους δεν μπορούν να σωθούν.

Η Εξιλέωση του Ιησού για χάρη όλων αντιπροσωπεύει μια μεγάλη δι' αντιπροσώπου θυσία. Έθεσε το πρότυπο υπό το οποίο έγινε αντιπρόσωπος όλης της ανθρωπότητας. Αυτό το πρότυπο υπό το οποίο ένας άνθρωπος μπορεί να ενεργεί αντιπροσωπεύοντας κάποιον άλλο πραγματοποιείται στις διατάξεις του Οίκου του Κυρίου. Εδώ υπηρετούμε αντιπροσωπεύοντας αυτούς που έχουν πεθάνει χωρίς γνώση του ευαγγελίου. Δική τους είναι η επιλογή να δεχτούν ή να απορρίψουν την διάταξη που τελέστηκε. Τοποθετούνται σε κατάσταση ισότητας με αυτούς που περπατάνε στη γη. Στους νεκρούς δίνεται η ίδια ευκαιρία που δίνεται στους ζωντανούς. Και πάλι, τι ένδοξη και θαυμάσια φροντίδα παρείχε ο Παντοδύναμος μέσω της αποκάλυψής Του στον Προφήτη Του.

Η αιώνια φύση του ανθρώπου έχει αποκαλυφθεί. Είμαστε γιοι και κόρες του Θεού. Ο Θεός είναι ο Πατέρας των πνευμάτων μας. Ζούσαμε πριν έλθουμε εδώ. Είχαμε προσωπικότητα. Γεννηθήκαμε σ' αυτή τη ζωή υπό ένα ουράνιο σχέδιο. Είμαστε εδώ για να αποδείξουμε την αξία μας, ενεργώντας με την ελευθεροβουλία που ο Θεός μας έδωσε. Όταν πεθάνουμε, θα συνεχίσουμε να ζούμε. Η αιώνια ζωή μας αποτελείται από τρεις φάσεις: πρώτο, η προγήινη ζωή μας, δεύτερο, η θνητή ύπαρξή μας και τρίτο, η μετά θανάτο ζωή μας. Στο θάνατο, πεθαίνουμε γι' αυτόν τον κόσμο και βαδίζουμε μέσα από το πέπλο στο βασίλειο όπου είμαστε άξιοι να πάμε. Αυτό, πάλι, είναι μια μοναδική, αξιοσημείωτη και πολύτιμη διδαχή αυτής της Εκκλησίας που έχει έλθει μέσω αποκάλυψης.

Σας προσφέρω αυτή την σύντομη περίληψη μεγάλης προσφοράς γνώσης και εξουσίας από τον Θεό επάνω στο κεφάλι του Προφήτη Του. Αν είχα καιρό θα μιλούσα για περισσότερες. Υπάρχει άλλο ένα που θα πρέπει να αναφέρω. Είναι η αρχή της σύγχρονης αποκάλυψης. Το άρθρο της πίστης που ο Προφήτης έγραψε, δηλώνει:

«Πιστεύουμε όλα όσα ο Θεός έχει αποκαλύψει, όλα όσα τώρα αποκαλύπτει, και πιστεύουμε ότι θα αποκαλύψει ακόμη και άλλα πολλά μεγάλα και σημαντικά πράγματα που αφορούν τη Βασιλεία του Θεού» (Άρθρα της Πίστης, 1: 9).

Μια αναπτυσσόμενη εκκλησία, μια εκκλησία που επεκτείνεται σε όλη τη γη σ' αυτούς του πολύπλοκους καιρούς, χρειάζεται συνεχή αποκάλυψη από τον θρόνο των ουρανών για να την καθοδηγήσει και να την προωθήσει.

Με προσευχή και αγωνιώδη αναζήτηση του θελήματος του Κυρίου, δίνουμε μαρτυρία ότι αυτή η καθοδήγηση λαμβάνεται, αυτή η αποκάλυψη έρχεται και ότι ο Κύριος ευλογεί την Εκκλησία Του καθώς κινείται στο μονοπάτι του προορισμού της.

Επάνω στο στερεό θεμέλιο της ουράνιας κλήσης του Προφήτη Τζόζεφ και των αποκαλύψεων του Θεού που ήλθαν μέσω αυτού, πάμε μπροστά. Πολλά έχουμε ολοκληρώσει μέχρι τη σημερινή ημέρα. Όμως υπάρχουν πολύ περισσότερα να κάνουμε στη διαδικασία να φέρουμε αυτό το αποκατεστημένο ευαγγέλιο σε «κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό» (Αποκάλυψη στον Ιωάννη 14:6).

Χαίρομαι με την ευκαιρία που έχω να επικοινωνώ μαζί σας καθώς βαδίζουμε μπροστά με πίστη. Το φορτίο είναι μερικές φορές βαρύ, όπως καλά ξέρετε. Ας μην παραπονιόμαστε. Ας βαδίσουμε με πίστη, ο κάθε ένας κάνοντας το μέρος του έργου του.

Σ' αυτό το έτος γιορτής, μέσω των πράξεών μας, ας τιμήσουμε το Προφήτη μέσω του οποίου ο Θεός αποκάλυψε τόσα πολλά.

Ο ήλιος ανέτειλε στην ζωή του Τζόζεφ μια κρύα ημέρα στο Βέρμοντ το 1805. Έδυσε στο Ιλινόις ένα θερμό και υγρό απόγευμα το 1844. Κατά τη διάρκεια των σύντομων 38 και μισό χρόνων της ζωής του, μέσω αυτού ήλθε ένας ασύγκριτος χείμαρρος γνώσης, δωρεάς και διδαχής. Κοιτάζοντας το αντικειμενικά, δεν υπάρχει τίποτα που να συγκρίνεται με αυτό. Υποκειμενικά, είναι η ουσία της προσωπικής μαρτυρίας εκατομμυρίων Αγίων των Τελευταίων Ημερών σε ολόκληρη τη γη. Μας τιμά, εσάς και εμένα, που βρισκόμαστε μεταξύ αυτών.

Όταν ήμουν παιδί, μου άρεσε να ακούω κάποιον άνδρα με πλούσια βαρύτονη φωνή, να τραγουδάει τα λόγια του Τζων Τέιλορ:

Ο Βλέπων, ο Βλέπων, ο Τζόζεφ ο Βλέπων!...
Μ' αρέσει να ζω στην αγαπητή ανάμνησή του,
Ο εκλεκτός του Θεού και φίλος ανθρώπων,
Έφερε τη ιεροσύνη πάλι πίσω,
Ατένισε το παρελθόν και το μέλλον, επίσης...
Και άνοιξε το ουράνιο παράθυρο για να δούμε.
("The Seer, Joseph, The Seer," *Hymns* [1948], no. 296).

Ήταν πραγματικά ένας βλέπων. Ήταν ένας αποκαλυπτής. Ήταν ο προφήτης του ζωντανού Θεού που μίλησε στην δική του και σε όλες τις μελλοντικές γενεές.

Σ' αυτό προσθέτω την σοβαρή μαρτυρία μου για την ουράνια φύση της κλήσης του, της αρετής της ζωής του και της επισφράγισης της μαρτυρίας του με το θάνατό του, στο ιερό όνομα του Λυτρωτή μας, δηλαδή του Ιησού Χριστού, αμήν.

Συγκέντρωση απογεύματος Κυριακής

Τι ζητάτε;
Πρεσβύτερος Τομ Πέρι
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Οι έντιμοι ερευνητές της αλήθειας βρίσκουν απαντήσεις στα ερωτήματά τους — βρίσκουν τον Κύριο μέσω της αποκατεστημένης Εκκλησίας Του.

Είναι πάντοτε δύσκολο να ακολουθήσουμε αυτή την εξαίρετη χορωδία. Ευχαριστούμε όλη τη χορωδία ξανά, για την όμορφη μουσική τους.

«Κατά την επόμενη ημέρα, στεκόταν πάλι ο Ιωάννης, και δύο από τους μαθητές του·

»και αφού προσήλωσε το βλέμμα του στον Ιησού που περπατούσε, λέει: Να ο Αμνός του Θεού.

»Και τον άκουσαν οι δύο μαθητές να μιλάει και ακολούθησαν τον Ιησού.

»Και καθώς ο Ιησούς στράφηκε και τους είδε να ακολουθούν, τους λέει: Τι ζητάτε; (Κατά Ιωάννην 1:35-38).

Παρατηρούμε τον κόσμο σήμερα να αναζητά απαντήσεις στην ερώτηση, «Τι ζητάτε;» με πολλούς διαφορετικούς τρόπους. Πάρα πολλοί σπέρνουν σπόρους καρπών που δεν θα γαλουχήσουν μια αιώνια ψυχή.

Θα απεικονίσω τη σκέψη μου με μια εμπειρία που είχαμε με την Προεδρία περιοχής κεντρικής Ευρώπης, καθώς ταξιδεύαμε με το τρένο για να παραβρεθούμε σε μια συγκέντρωση. Εκμεταλλευόμασταν τον καιρό μας μαζί, συζητώντας τα καθήκοντα που μας είχαν ανατεθεί. Η συζήτησή μας, κίνησε την περιέργεια του άνδρα που καθόταν στην απέναντι πλευρά του διαδρόμου. Τελικά ρώτησε: «Είστε προτεστάντες ή καθολικοί;» Απαντήσαμε: «Ούτε το ένα ούτε το άλλο, είμαστε μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών». Παραδέχτηκε ότι είχε ακούσει για την Εκκλησία, όμως συνέχισε λέγοντας: «Ποτέ δεν θα φτάσετε μακριά σ' αυτή τη χώρα. Η κυβέρνηση αναγνωρίζει μόνο την καθολική και την προτεσταντική εκκλησία. Είναι οι μόνες που λαμβάνουν οικονομική υποστήριξη από την κυβέρνηση. Μια εκκλησία δεν μπορεί να υπάρχει χωρίς οικονομική υποστήριξη από την κυβέρνηση».

Προσπαθήσαμε να του εξηγήσουμε ότι η Εκκλησία μας διοικείται πολύ καλά χωρίς βοήθεια από κυβερνήσεις — ότι χρησιμοποιούμε το σύστημα του Κυρίου, δηλαδή τα δέκατα. Επέμεινε ότι η Εκκλησία μας δεν θα έφτανε και πολύ μακριά στην χώρα του και μας πρότεινε να κατευθύνουμε τις προσπάθειές μας σε κάποιο άλλο μέρος του κόσμου. Φυσικά, του δώσαμε τη μαρτυρία μας ότι το σύστημα του Κυρίου αποδίδει και του είπαμε για όλα τα κτίρια της κυρίως εκκλησίας και τους ναούς που ανοικοδομούμε σε όλον τον κόσμο χωρίς να πρέπει να καταφύγουμε σε δανεισμένα κεφάλαια για να τα χτίσουμε. Έμοιαζε έκπληκτος, αλλά ακόμα δεν είχε πειστεί.

Βλέποντας ότι δεν μπορούσαμε να τον πείσουμε ότι μια εκκλησία μπορούσε να υπάρξει χωρίς υποστήριξη από την κυβέρνηση, προσπαθήσαμε να αλλάξουμε το θέμα. Ρώτησα: «Τι θα γίνει στη χώρα σου με όλες τις αλλαγές που γίνονται; Η ελάττωση πληθυσμού και η εισροή ενός αυξανόμενου αριθμού μεταναστών σταδιακά θα σας καταστήσει μια μειονότητα στην ίδια σας την χώρα». Με μεγάλη πατριωτική περηφάνια, απάντησε: «Αυτό δεν θα γίνει ποτέ». Αποκρίθηκα, λέγοντας: «Πώς μπορείτε να υποστηρίζετε κάτι τέτοιο όταν η μετανάστευση ξεπερνάει το ποσοστό γεννήσεων της χώρας σας; Εξακολούθησε να επιμένει ότι κάτι τέτοιο δεν θα συνέβαινε στη χώρα του — «μα τότε θα έκλειναν τα σύνορα της χώρας μας πριν επιτρέψουν να γίνει κάτι τέτοιο».

Συνέχισα, «Πώς θα το εμποδίσετε με την τρέχουσα τάση σας;» Η επόμενη δήλωσή του με τάραξε: «Είμαι 82 ετών. Θα έχω φύγει καιρό πριν προλάβουμε να αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα».

Ένα μείζον πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε κατά την κήρυξη του ευαγγελίου σ' αυτή την περιοχή του κόσμου είναι η γενική απάθεια που επικρατεί για τη θρησκεία, για τα πνευματικά. Πάρα πολλοί άνθρωποι νιώθουν πολύ άνετα με τον τωρινό τρόπο ζωής τους και δεν αισθάνονται ανάγκη να κάνουν κάτι περισσότερο απ' το «φάτε, πιείτε και χαρείτε» (Κατά Λουκάν 12:19). Δεν τους ενδιαφέρει τίποτα άλλο εκτός απ' τον εαυτό τους — το εδώ και τώρα.

Οι άνθρωποι στις αναπτυγμένες χώρες του κόσμου, γίνονται τόσο κοσμικοί στα πιστεύω και τις πράξεις τους, που σκέφτονται ότι ένα ανθρώπινο ον έχει απόλυτη αυτονομία. Ένα άτομο δεν πρέπει να δώσει λογαριασμό σε κανέναν ή σε τίποτα εκτός απ' τον εαυτό του και, σε περιορισμένη έκταση, στην κοινωνία στην οποία ζει.

Οι κοινωνίες στις οποίες αυτός ο κοσμικός τρόπος ζωής ριζώνει, έχουν ένα πνευματικό και ηθικό τίμημα που πρέπει να πληρώσουν. Η επιδίωξη των αποκαλούμενων ατομικών ελευθεριών, χωρίς να ληφθούν υπόψη οι νόμοι που ο Κύριος έχει θεσπίσει για να κυβερνούν τα παιδιά Τυ στη γη, συνοδευόμενη από ακραία κοσμικότητα και εγωισμό, θα έχει ως αποτέλεσμα την εξασθένηση, της συνολικής και ατομικής ηθικής και την αψήφιση της εξουσίας.

Τέτοιες κοσμικές κοινωνίες περιγράφονται στο Διδαχή και Διαθήκες 1:16: «Δεν αναζητούν τον Κύριο για να καθιερώσουν τη δικαιοσύνη του, αλλά κάθε άνθρωπος βαδίζει το δικό του δρόμο και κατά το ομοίωμα του δικού του θεού, του οποίου το ομοίωμα είναι κατά τη μορφή του κόσμου».

Γι' αυτό το λόγο, η Εκκλησία του Κυρίου έχει διδαχτεί να ακολουθεί τον προφήτη και να αναζητά κάτι διαφορετικό απ' αυτό που ο κόσμος αναζητά. Συνεχίζοντας με τα εδάφια 17--18 από το τμήμα 1:

«Επομένως, εγώ ο Κύριος, ξέροντας τον όλεθρο που πρόκειται να έλθει επάνω στους κατοίκους της γης, κάλεσα τον δούλο μου Τζόζεφ Σμιθ τον νεότερο, και του μίλησα από τους ουρανούς, και του έδωσα εντολές.

»Και έδωσα επίσης εντολές σε άλλους, ώστε να διακηρύξουν όλα αυτά στον κόσμο. Και όλα αυτά, για να εκπληρωθεί εκείνο το οποίο είχε γραφτεί από τους προφήτες.»

Ήταν μέσω του προφήτη Τζόζεφ Σμιθ που η Εκκλησία του Ιησού Χριστού αποκαταστήθηκε στην γη — «Στίχο επί στίχο, διδασκαλία επί διδασκαλία» (Δ&Δ 98:12). Με θεϊκή βοήθεια μετέφρασε και έκδωσε το Βιβλίο του Μόρμον. Η Ααρωνική και η Μελχισεδική Ιεροσύνη απονεμήθηκαν σ' αυτόν και τον Όλιβερ Κάουντερυ και ιερές διατάξεις εδραιώθηκαν ξανά για τη σωτηρία της ανθρωπότητας.

Με θάρρος διακηρύττουμε ότι η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών δίνει απαντήσεις στην ερώτηση: «Τι ζητάτε;» Η Εκκλησία μας είναι το μέσον δια του οποίου άνδρες και γυναίκες βρίσκουν τον Σωτήρα μας και το ευαγγέλιό Του. Εσείς, που έχετε συγκεντρωθεί σήμερα εδώ σ' αυτό το πολυπληθές εκκλησίασμα και ο ακόμα μεγαλύτερος αριθμός Αγίων που βλέπουν αυτή τη συνέλευση σε όλο τον κόσμο, είστε πλούσια ευλογημένοι, επειδή όλοι σας αναζητήσατε και βρήκατε την αποκαταστημένη Εκκλησία.

Η Εκκλησία ήταν αποτέλεσμα μιας αποκατάστασης και όχι μιας μεταρρύθμισης. Οι πρόσφατες εμπειρίες μου στην κεντρική Ευρώπη έχουν βέβαια εμβαθύνει το σεβασμό μου για το ρόλο των ηγετών εκείνων των πρώτων Χριστιανών που θέσπισαν μια μεταρρύθμιση. Άρχισε με τις προσπάθειές τους να διορθώσουν μερικά από τα λάθη στη διδαχή, τα οποία είχαν έρθει κατά τη διάρκεια της μεγάλης περιόδου της αποστασίας από την Εκκλησία που είχε ιδρυθεί από τον Σωτήρα μας κατά τη διάρκεια της διακονία του στη γη. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ένας προφήτης του Θεού, το στόμα του Κυρίου και ο αποκαταστάτης όλων των πραγμάτων που είναι σημαντικά για την οικοδόμηση του βασιλείου του Θεού και που μας προετοιμάζουν για τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου Ιησού Χριστού. Όταν αναζητάμε το Σωτήρα μας, είναι σημαντικό να Τον αναζητάμε μέσω της Εκκλησίας του. Είναι μέσω της αποκαταστημένης Εκκλησίας Του που λαμβάνουμε όλες τις σωτήριες διατάξεις που είναι απαραίτητες για να επιστρέψουμε σ' Αυτόν.

Θέλω όλα τα μέλη της Εκκλησίας να ξέρουν ότι έχω μάθει από την τωρινή ανάθεση καθηκόντων μου ότι το να κηρύττουμε το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού συμπεριλαμβάνει δυσκολίες που ποτέ άλλοτε δεν είχα φανταστεί. Παρ' όλα αυτά, κάθε μέρα βλέπω νέα σημάδια ελπίδας που οφείλονται κυρίως στις ευλογίες του Κυρίου, αλλά και στις προσπάθειες των ηγετών, μελών και ιεραποστόλων σ' εκείνη την περιοχή του κόσμου. Ειλικρινείς αναζητητές της αλήθειας, βρίσκουν απαντήσεις στις ερωτήσεις τους — βρίσκουν τον Κύριο μέσω της αποκατεστημένης Εκκλησίας Του. Από τα πολλά παραδείγματα που μπορώ να δώσω, επιτρέψτε μου να σας δώσω τρία: Ενός πατέρα, ενός ανύπαντρου νέου ενήλικα και μιας ανύπαντρης αδελφής που βρήκαν νέα πίστη και μια νέα ελπίδα στη ζωή τους.

Μια οικογένεια τεσσάρων ατόμων, ήρθαν αρχικά σε επαφή με τις αδελφές ιεραποστόλους και από την πρώτη στιγμή η μητέρα και τα παιδιά της διάβαζαν τακτικά το *Βιβλίο του Μόρμον,* προσεύχονταν καθημερινά και ήθελαν να πάνε στην εκκλησία. Ωστόσο, ο πατέρας αντιστεκόταν — αντίθετα με τη γυναίκα του, δεν ήταν από χριστιανική πίστη και ακόμα δεν αισθανόταν έτοιμος να επανεξετάσει τα πιστεύω του.

Οι αδελφές ιεραπόστολοι εμπνεύστηκαν να επικεντρωθούν στις διδασκαλίες του Ιησού Χριστού. Με δικά τους λόγια είπαν:

«Διδάξαμε για τον Τζόζεφ Σμιθ, για την πίστη του στον Χριστό, αυτά που μαθαίνουμε για τον Χριστό από το Πρώτο Όραμα και τη μαρτυρία του Προφήτη για τον Σωτήρα μας. Όλα αυτά που διαβάσαμε μαζί ή που τους ζητήσαμε να διαβάσουν ως οικογένεια από το *Βιβλίο του Μόρμον* τους δίδαξαν περισσότερα για τον Λυτρωτή μας. Τότε ήταν που αρχίσαμε να βλέπουμε πρόοδο. Κρέμασαν περήφανα μια κορνιζαρισμένη φωτογραφία του Χριστού στο οικογενειακό τους δωμάτιο — ήταν αυτή που εμείς τους είχαμε δώσει δώρο».

Η αλλαγή καρδιάς του πατέρα συνέβη όταν η γυναίκα του ανακοίνωσε ότι ήθελε να βαφτιστεί και οι γιοι της αποφάσισαν να προσευχηθούν για να ξέρουν αν θα έπρεπε και αυτοί να βαφτιστούν. Από εκείνη τη στιγμή και έπειτα, ο σύζυγος άρχισε να διαβάζει τακτικά το *Βιβλίο του Μόρμον* και προσευχήθηκε για το βάφτισμα. Η ειλικρινής επιθυμία του να ξέρει αν η Εκκλησία ήταν αληθινή τον άλλαξε και έγινε ο πνευματικός ηγέτης του σπιτιού του. Λίγο πριν αυτός και η οικογένειά του βαφτιστούν, ο πατέρας ζήτησε ένα έντυπο δεκάτων και ένα φάκελο. Δεν ήθελε να καθυστερήσει την τήρηση των εντολών ούτε ένα δευτερόλεπτο.

Σε μια άλλη περίπτωση, ένας νεαρός αδελφός δραστηριοποιήθηκε ξανά στην Εκκλησία ως αποτέλεσμα της ίδρυσης τής πρωτοβουλίας προσέγγισης, για να φέρουν σε δραστηριότητα ανύπαντρους νέους ενήλικες 18-30 ετών. Το πρώτο βράδυ δραστηριοτήτων σε ένα από τα κτίρια της Εκκλησίας μας, αυτός ο αδελφός ήταν ο μόνος μη-ιεραπόστολος που παρευρισκόταν εκεί, όμως σε λίγες εβδομάδες είχε φέρει περισσότερο από 30 ανθρώπους στη οικογενειακή βραδιά και σε άλλες δραστηριότητες.

Αυτός ο αδελφός είναι σχεδιαστής ιστοσελίδων και μαζί με ένα συνέταιρο άρχισαν την δική τους εταιρία σχεδιασμού ιστοσελίδων. Τώρα ζει με δυο μη μέλη, οι οποίοι δουλεύουν στην εταιρία σχεδιασμού ιστοσελίδων του. Είναι πολύ θαρραλέος στο να καταθέτει τη μαρτυρία του. Ένας από τους συνεργάτες του είχε σπουδάσει προηγουμένως χριστιανική θεολογία και αυτός ο αδελφός τον έφερε σε επαφή με τους ιεραποστόλους που εργάζονταν για το πρόγραμμα των ανύπαντρων νέων ενήλικων. Τώρα ο συνεργάτης του παρευρίσκεται τακτικά στις δραστηριότητες και αυτός που έγινε ενεργό μέλος και πάλι, βοηθάει τους ιεραποστόλους καθώς τον διδάσκουν, προσθέτοντας τη μαρτυρία του για την αλήθεια του ευαγγελίου στη δική τους.

Μια τρίτη περίπτωση είναι αυτή μιας νεαρής γυναίκας από το Αμβούργο της Γερμανίας, η οποία δυσκολευόταν να βρει πνευματικό νόημα στη ζωή της. Άρχισε να προσεύχεται και να ρωτάει τον Θεό τι έπρεπε να κάνει. Ένα πρωί, μετά τριών ημερών νηστείας και πολλής προσευχής, περπατούσε από το σπίτι της στη στάση του λεωφορείου. Καθώς έφτανε, κατάλαβε ότι είχε ξεχάσει στο σπίτι της κάτι κλειδιά που θα χρειαζόταν εκείνη την ημέρα. Επέστρεψε σπίτι, πήρε τα κλειδιά και περπάτησε ξανά προς τη στάση. Ήταν αρκετά απογοητευμένη καθώς συνειδητοποίησε ότι είχε χάσει το λεωφορείο που κανονικά θα έπρεπε να είχε πάρει.

Εν τω μεταξύ, δυο ιεραπόστολοι ταξίδευαν σε ένα λεωφορείο κοντά στην πόλη του Αμβούργου. Καθώς ταξίδευαν, ξαφνικά είχαν μια παρότρυνση να μιλήσουν στο πρώτο άτομο που θα έβλεπαν όταν κατέβαιναν από το λεωφορείο. Οι δύο Πρεσβύτεροι κατέβηκαν από το λεωφορείο και αμέσως είδαν αυτή την νεαρή γυναίκα. Μίλησαν με αυτήν λίγο για την Εκκλησία και όρισαν ένα ραντεβού για να την διδάξουν. Αυτή είχε ένα άμεσο συναίσθημα ότι κατά κάποιο τρόπο οι πρεσβύτεροι είχαν σταλεί ως απάντηση στις προσευχές της. Τα καλά μέλη της Εκκλησίας

ενώθηκαν με τους ιεραποστόλους για να την διδάξουν και να την βοηθήσουν να αισθανθεί ότι έχει μια ξεχωριστή θέση στον τομέα. Δέχτηκε το μήνυμα του αποκαταστημένου ευαγγελίου του Ιησού Χριστού και βαφτίστηκε. Τώρα εργάζεται στο πρόγραμμα του τομέα για τις Νέες Γυναίκες.

Ο Κύριος, κατά τη διάρκεια της διακονίας του στη γη, αναγνώρισε την ανάγκη να υπάρξει μια προκαθορισμένη δομή για να χτίσουμε την πίστη στις καρδιές των μελών της Εκκλησίας του και να εξακολουθήσουν να αυξάνουν πνευματικά στο ευαγγέλιό του. Αυτή η οικογένεια, αυτός ο αδελφός και αυτή η αδελφή, βρήκαν τον Σωτήρα μέσω της εύρεσης της Εκκλησίας του και της ενδυνάμωσης μέσω αυτής.

Μετά το θάνατο των Αποστόλων, χωρίς κεντρική ηγεσία για να την καθοδηγήσει και να την κατευθύνει, η Εκκλησία έπεσε σε αποστασία. Το συγκεκριμένο μάθημα από την ιστορία είναι σαφές: Είναι αναγκαίο να υπάρχει μια κεντρική κυβέρνηση της Εκκλησίας υπό την καθοδήγηση του Σωτήρα, η οποία να προσφέρει τις απαραίτητες διδαχές και διατάξεις για σωτηρία και υπερύψωση.

Η Αγία Γραφή δίνει άφθονες αποδείξεις ότι ο Κύριος κατά τη διάρκεια της διακονίας του στη γη ίδρυσε την Εκκλησία Του με την κατάλληλη εξουσία και οργάνωση. Για παράδειγμα, ο Παύλος διακήρυξε:

«Κι αυτός έδωσε άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτες, άλλους δε ευαγγελιστές, άλλους δε ποιμένες και δασκάλους,

»για την τελειοποίηση των αγίων, για το έργο της διακονίας, για την οικοδομή του σώματος του Χριστού·

»μέχρις ότου όλοι ανεξαίρετα να φτάσουμε στην ενότητα της πίστης, και της επίγνωσης του Υιού του Θεού, δε τέλειον άνδρα, σε μέτρο ηλικίας του πληρώματος του Χριστού·

»για να μην είμαστε πλέον νήπιοι, με το να κυματιζόμαστε και να περιφερόμαστε με κάθε άνεμο της διδασκαλίας, μέσα στη δολιότητα των ανθρώπων, μέσα στην πανουργία προς μεθόδευση της πλάνης·

»αλλά, ζώντας την αλήθεια με αγάπη, να αυξηθούμε σ' αυτόν σε όλα, αυτός που είναι η κεφαλή, ο Χριστός» (Προς Εφεσίους 4:11--15).

Δηλώνουμε στο έκτο άρθρο της πίστης, «Πιστεύουμε στην ίδια οργάνωση η οποία υφίστατο στην Πρωταρχική Εκκλησία, δηλαδή, αποστόλους, προφήτες, ποιμένες, διδασκάλους, ευαγγελιστές και λοιπά.»

Επομένως, δηλώνουμε στον κόσμο ότι η ιεροσύνη έχει αποκατασταθεί, η κυβέρνηση του Θεού είναι πάνω στη γη, το υπόδειγμά του έχει εγκαθιδρυθεί ώστε να μας οδηγήσει πίσω στην Παρουσία του. Πιστεύουμε ότι έχουμε την καλύτερη απάντηση στην ερώτηση: «Τι ζητάτε;» Ο Σωτήρας δίδαξε, «Αλλά ζητάτε πρώτα τη βασιλεία του Θεού, και τη δικαιοσύνη του· και όλα αυτά θα σας προστεθούν» (Κατά Ματθαίον 6:33).

Όπώς ακριβώς ένα κτίριο οικοδομείται βάζοντας τα τούβλα ένα προς ένα, η αληθινή Εκκλησία του Σωτήρα οικοδομείται μια προς μια μετατροπή, μαρτυρία, βάφτισμα.

Όλοι μας ας αναζητήσουμε, ας βρούμε και ας ανοικοδομήσουμε την Εκκλησία του όπου κι αν βρισκόμαστε, είναι η ταπεινή μου προσευχή, στο όνομα Αυτού που επιζητούμε, δηλαδή του Ιησού Χριστού, αμήν.

Πορνογραφία
Πρεσβύτερος Ντάλιν Όουκς
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Ας βελτιώσουμε όλοι την προσωπική συμπεριφορά μας και ας διπλασιάσουμε τις προσπάθειές μας για να προστατεύσουμε τους αγαπημένους μας και το περιβάλλον μας από τη βίαιη επίθεση της προνογραφίας.

Το περασμένο καλοκαίρι η αδελφή Όουκς κι εγώ επιστρέψαμε ύστερα από δύο χρόνια στις Φιλιππίνες. Μας άρεσε η υπηρέτησή μας εκεί και μας άρεσε που επιστρέψαμε σπίτι. Όταν έχουμε ζήσει μακριά, βλέπουμε τον περίγυρό μας από μία άλλη διάσταση, με αυξημένη εκτίμηση και μερικές φορές με νέες ανησυχίες.

Ανησυχούσαμε που βλέπαμε την εισβολή που είχε κάνει η πορνογραφία στις Ηνωμένες Πολιτείες ενώ ήμασταν μακριά. Για πολλά χρόνια οι ηγέτες της Εκκλησίας μας, έχουν προειδοποιήσει ενάντια στους κινδύνους των εικόνων και των λέξεων που έχουν σαν σκοπό να αφυπνίσουν σεξουαλικές επιθυμίες. Τώρα, η εκχυδαϊστική επιρροή της πορνογραφίας, που παράγεται και διανέμεται για εμπορικό κέρδος, σαρώνει την κοινωνία μας σαν μία χιονοστιβάδα του κακού.

Στην τελευταία μας συνέλευση, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι αφιέρωσε μία ολόκληρη ομιλία σ' αυτό το θέμα, προειδοποιώντας με τους πιο απλούς όρους ότι «αυτό είναι ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα ακόμα και ανάμεσά μας» (“A Tragic Evil among Us,” *Liahona,* Νοέμβρ. 2004, 61). Οι περισσότεροι από τους επίσκοπους που συναντάμε σε συνελεύσεις πασσάλου αναφέρουν τώρα σοβαρές ανησυχίες γι' αυτό το πρόβλημα.

Σύντροφοί μου φέροντες τη Μελχισεδική Ιεροσύνη και επίσης νέοι μας άνδρες, επιθυμώ να μιλήσω σε σας σήμερα σχετικά με την πορνογραφία Ξέρω ότι μερικοί από εσάς είστε εκτεθειμένοι σ' αυτήν και ότι πολλοί από εσάς έχετε πληγωθεί πνευματικώς από αυτήν.

Στην προσπάθειά μου να επικεντρώσω την ομιλία μου σε αυτό το ζήτημα, αισθάνομαι σαν τον προφήτη Ιακώβ, που είπε στους άνδρες του καιρού του ότι τον θλίβει το ότι πρέπει να χρησιμοποιήσει τόσο πολύ τόλμη λόγου εμπρός στις ευαίσθητες γυναίκες και τα παιδιά τους. Αλλά παρόλη τη δυσκολία του έργου, είπε ότι έπρεπε να μιλήσει στους άνδρες σχετικά με αυτό το ζήτημα επειδή τον είχε προστάξει ο Θεός (βλέπε Ιακώβ 2:7--11). Κι εγώ κάνω αυτό για τον ίδιο λόγο.

Στο δεύτερο κεφάλαιο του βιβλίου που φέρει το όνομά του, ο Ιακώβ καταδικάζει τους άνδρες για τις «πορνείες» τους (εδάφ. 23, 28). Τους είπε ότι είχαν «συντρίψ[ει] τις καρδιές των τρυφερών [τους] γυναικών, και [έχασαν] την εμπιστοσύνη των παιδιών [τους], εξαιτίας του κακού [τους] παραδείγματος ενώπιόν τους» (εδάφ. 35).

Ποιες ήταν αυτές οι υπερβολικά άνομες «πορνείες»; Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μερικοί άνδρες ήταν ήδη ένοχοι για κακές πράξεις. Αλλά το επίκεντρο της μεγάλης ομιλίας του Ιακώβ, δεν ήταν για τις κακές πράξεις που *διαπράχθηκαν*, αλλά για τις κακές πράξεις που *σκέφτηκαν να κάνουν*.

Ο Ιακώβ άρχισε την ομιλία του λέγοντας στους άνδρες ότι «ως τώρα, υπήρξα[ν] υπάκουοι στο λόγο του Κυρίου» (Ιακώβ 2:4). Εντούτοις, ύστερα τους είπε ότι ήξερε τις σκέψεις τους, ότι «[άρχισαν] να διαπράττουν αμαρτία, η οποία αμαρτία φαίνεται πολύ αποτροπιαστική… στο Θεό» (εδάφ. 5). «Πρέπει να επιμαρτυρήσω σε σας σχετικά με την ανομία της καρδιάς σας» (εδάφ. 6), πρόσθεσε. Ο Ιακώβ μιλούσε όπως μιλούσε ο Ιησούς όταν είπε, «Καθένας που κοιτάζει μια γυναίκα για να την επιθυμήσει, διέπραξε ήδη μοιχεία μέσα στην καρδιά του» (Κατά Ματθαίον 5:28. Βλέπε, επίσης, Νεφί Γ΄ 12:28, Δ&Δ 59:6, 63:16).

Πάνω από 30 χρόνια πριν, παρότρυνα τους φοιτητές του Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ να αποφεύγουν τα ευρύτατα διαδεδομένα «διαφημιστικά έντυπα με παράνομες σεξουαλικές σχέσεις» σε αυτά που διάβαζαν και έβλεπαν. Έδωσα αυτή την αναλογία:

«Οι πορνογραφικές ή ερωτικές ιστορίες και εικόνες είναι χειρότερες από το βρώμικο ή μολυσμένο φαγητό. Το σώμα έχει άμυνες για να απαλλαχθεί από μη υγιεινές τροφές. Με μερικές μοιραίες εξαιρέσεις το χαλασμένο φαγητό θα σας αρρωστήσει μόνο, αλλά δεν θα κάνει μόνιμο κακό. Σε αντίθεση, ένα άτομο που «χορταίνει» με βρόμικες ιστορίες ή πορνογραφικές ή ερωτικές εικόνες και έντυπα, τα καταγράφει σε αυτό το θαυμαστό σύστημα ανάκτησης που αποκαλούμε εγκέφαλο. Ο εγκέφαλος δεν θα απωθήσει τη βρομιά. Όταν καταγραφεί, θα υπόκειται πάντοτε στην υπενθύμιση, περνώντας στιγμιαία τις διεφθαρμένες εικόνες της στον εγκέφαλό σας και παρασύροντάς σας από τα υγιή πράγματα της ζωής»1.

Εδώ, αδελφοί, θα πρέπει να σας πω ότι οι επίσκοποί μας και επαγγελματίες σύμβουλοί μας βλέπουν έναν αυξανόμενο αριθμό ανδρών να έχει σχέση με την πορνογραφία και πολλοί από αυτούς είναι ενεργά μέλη. Μερικοί που έχουν σχέση με την πορνογραφία προφανώς μειώνουν τη σοβαρότητά της και συνεχίζουν να εξασκούν την ιεροσύνη του Θεού επειδή νομίζουν ότι κανένας δεν θα μάθει τη συμμετοχή τους. Αλλά αυτός που ασχολείται με την πορνογραφία το ξέρει, αδελφοί μου και το ίδιο και ο Κύριος.

Μερικοί έχουν προτείνει ότι η πορνογραφία θα πρέπει να είναι μία ξεχωριστή ερώτηση στη συνέντευξη εγκριτικού ναού. Είναι ήδη ερώτηση. Τουλάχιστον πέντε διαφορετικές ερωτήσεις θα πρέπει να εκμαιεύσουν μία ομολογία και συζήτηση γι’ αυτό το ζήτημα αν το άτομο που έχει τη συνέντευξη έχει την πνευματική ευαισθησία και εντιμότητα την οποία αναμένουμε από αυτούς που λατρεύουν στον Οίκο του Κυρίου.

Μία από τις πιο αξιομνημόνευτες διδασκαλίες ισχύει για τους άνδρες που παρακολουθούν κρυφά πορνογραφία.

«Αλλοίμονο σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές· επειδή, καθαρίζετε το απέξω μέρος του ποτηριού και του πιάτου, από μέσα όμως είναι γεμάτα από αρπαγή και ακράτεια.

»Φαρισαίε τυφλέ, καθάρισε πρώτα το εσωτερικό του ποτηριού και του πιάτου, για να γίνει και το εξωτερικό τους καθαρό» (Κατά Ματθαίον 23:25-26. Βλέπε, επίσης, Άλμα 60:23).

Ο Σωτήρας συνεχίζει τη στηλίτευση αυτών που ασχολούνται με αυτό που είναι ορατό, αλλά παραμελούν να εξαγνίζουν τον εσωτερικό άνθρωπο:

«Μοιάζετε με ασβεστωμένους τάφους, που απέξω μεν φαίνονται ωραίοι, από μέσα όμως είναι γεμάτοι από νεκρά κόκαλα, και από κάθε ακαθαρσία.

»Έτσι κι εσείς: Απέξω μεν φαίνεστε στους ανθρώπους δίκαιοι, από μέσα όμως είστε γεμάτοι από υπόκριση και ανομία» (Κατά Ματθαίον 23:27--28).

Οι άμεσες πνευματικές συνέπειες μίας τέτοιας υποκρισίας είναι καταστροφικές. Εκείνοι που αναζητούν και χρησιμοποιούν την πορνογραφία χάνουν τη δύναμη της ιεροσύνης τους. Ο Κύριος δηλώνει: «Όταν εμείς επιχειρούμε να καλύψουμε τις αμαρτίες μας... ιδές, οι ουρανοί αποσύρονται, το Πνεύμα του Κυρίου θλίβεται, και όταν αποσυρθεί, Αμήν στην ιεροσύνη δηλαδή την εξουσία αυτού του ανθρώπου» (Δ&Δ 121:37).

Αυτοί που κοιτάζουν ή διαβάζουν πορνογραφία, επίσης χάνουν τη συντρόφευση του Πνεύματος. Η πορνογραφία παράγει φαντασιώσεις που καταστρέφουν την πνευματικότητα. «Το φρόνημα της σάρκας είναι θάνατος» — πνευματικός θάνατος (Προς Ρωμαίους 8:6, βλέπε, επίσης, Νεφί Β΄ 9:39).

Οι γραφές, κατ' επανάληψη, διδάσκουν ότι το Πνεύμα του Κυρίου δεν θα κατοικεί σε ένα ακάθαρτο σκήνωμα. Όταν μεταλαβαίνουμε, μας δίνεται η υπόσχεση ότι θα «έχου[με] πάντοτε το Πνεύμα του μαζί [μας]». Για να αποκτήσουμε τις προϋποθέσεις για αυτήν την υπόσχεση συνάπτουμε τη διαθήκη ότι θα «τον θυμόμαστε πάντοτε» (Δ&Δ 20:77). Αυτοί που αναζητούν και χρησιμοποιούν την πορνογραφία για σεξουαλική διέγερση προφανώς παραβιάζουν αυτή τη διαθήκη. Επίσης παραβιάζουν μία ιερή διαθήκη να απέχουμε από ανόσιες και ακάθαρτες συνήθειες. Δεν μπορούν να έχουν το Πνεύμα του Κυρίου μαζί τους. Όλοι αυτοί χρειάζονται να προσέξουν την έκκληση του απόστολου Πέτρου: «Μετανόησε, λοιπόν, απ' αυτή την κακία σου, και δεήσου στον Θεό, ίσως συγχωρεθεί σε σένα η επινόηση της καρδιάς σου» (Πράξεις 8:22).

Αδελφοί, έχετε παρατηρήσει ότι δεν συζητώ για τα αποτελέσματα της πορνογραφίας στη διανοητική υγεία ή την εγκληματική συμπεριφορά. Συζητώ για τα αποτελέσματά της στην πνευματικότητα — στην ικανότητά μας να έχουμε τη συντρόφευση του Πνεύματος του Κυρίου, την δυνατότητά μας να εξασκούμε τη δύναμη της ιεροσύνης.

Η πορνογραφία επίσης προκαλεί σοβαρή ζημιά στις πολυτιμότατές μας προσωπικές σχέσεις. Στις ομιλία του προς τους άνδρες της ιεροσύνης, τον περασμένο Οκτώβριο, ο Πρόεδρος Χίνκλι παρέθεσε το γράμμα μιας γυναίκας που του ζήτησε να προειδοποιήσει τα μέλη της Εκκλησίας

ότι η πορνογραφία «έχει σαν αποτέλεσμα να καταστρέφει καρδιές και ψυχές μέχρι τα βάθη τους, στραγγαλίζοντας τη ζωή από τις σχέσεις» (*Liahona,* Νοέμβρ. 2004, 60).

Σε μία πρόσφατη συνέλευση πασσάλου μία γυναίκα μου έδωσε ένα παρόμοιο γράμμα. Ο σύζυγός της είχε επίσης υπηρετήσει σε σημαντικές κλήσεις στην Εκκλησία για πολλά χρόνια ενώ ήταν εθισμένος στην πορνογραφία. Μίλησε για τη μεγάλη δυσκολία να κάνει τους ηγέτες της ιεροσύνης να πάρουν το πρόβλημα της πορνογραφίας σοβαρά. «Πήρα κάθε είδους απαντήσεις — σαν να το παράκανα ή σαν να ήταν δικό μου λάθος. Ο επίσκοπος που έχουμε τώρα είναι υπέροχος. Και τώρα ύστερα από 15 χρόνια ο σύζυγός μου προσπαθεί να αντιμετωπίσει τον εθισμό του, αλλά τώρα είναι 15 χρόνια πιο δύσκολο να το εγκαταλείψει και η απώλεια είναι ανυπολόγιστη».

Η πορνογραφία φθείρει την ικανότητα κάποιου να απολαμβάνει μία κανονική συναισθηματική, ρομαντική και πνευματική σχέση με ένα άτομο του αντίθετου φύλου. Διαβρώνει τους ηθικούς φραγμούς που στέκονται ενάντια στην απρεπή, αφύσικη ή παράνομη συμπεριφορά. Καθώς η συνείδηση αναισθητοποιείται, αυτοί που κοιτούν ή διαβάζουν πορνογραφία οδηγούνται στο να πράξουν αυτά που έχουν δει, άσχετα από τα αποτελέσματά τους στην ζωή τους και τη ζωή των άλλων.

Η πορνογραφία είναι επίσης εθιστική. Φθείρει την ικανότητα λήψης αποφάσεων και «αγκιστρώνει» αυτούς που την χρησιμοποιούν, σέρνοντάς τους πίσω με ψύχωση για όλο και περισσότερο. Ένας άνδρας ο οποίος είχε εθιστεί στην πορνογραφία και τα σκληρά ναρκωτικά, μου έγραψε αυτή τη σύγκριση: «Κατά τη γνώμη μου, η κοκαΐνη συγκρίνεται με αυτό. Έχω κάνει και τα δύο… Το να εγκαταλείψω τα πιο σκληρά ναρκωτικά δεν ήταν τίποτα σε σύγκριση με το [να προσπαθώ να εγκαταλείψω την πορνογραφία]» (επιστολή 20 Μαρτ. 2005).

Μερικοί αναζητούν να δικαιολογούν τη συμμετοχή τους στην πορνογραφία προβάλλοντας το επιχείρημα ότι βλέπουν μόνο «απαλό» και όχι «σκληρό» πορνό. Ένας συνετός επίσκοπος το αποκάλεσε αυτό σαν να αρνούνται να δουν το κακό ως κακό. Ανέφερε άνδρες που αναζητούσαν να δικαιολογήσουν τις επιλογές τους για να παρακολουθήσουν [πορνογραφία] με συγκρίσεις όπως «όχι τόσο κακό όσο» ή «μία μόνο κακή σκηνή». Αλλά η δοκιμασία αυτού που είναι κακό δεν είναι ο βαθμός, αλλά το αποτέλεσμά του. Όταν τα άτομα έχουν κακές σκέψεις στο τόσο αρκετά που το Πνεύμα αποσύρεται, χάνουν την πνευματική τους προστασία και υπόκεινται στη δύναμη και την καθοδήγηση του κακού. Όταν χρησιμοποιούν το Διαδίκτυο ή άλλη πορνογραφία γι' αυτό που περιγράφει αυτός ο επίσκοπος ως «αφύπνιση κατά παραγγελία» (επιστολή 13 Μαρτ. 2005), ρυπαίνονται βαθιά από την αμαρτία.

Η μεγάλη ομιλία του βασιλιά Βενιαμίν περιγράφει τις τρομερές συνέπειες. Όταν αποσυρόμαστε από το Πνεύμα του Κυρίου, γινόμαστε εχθροί της χρηστότητας, έχουμε μία έντονη αίσθηση της ενοχής μας και «αποσυρ[όμαστε] από την παρουσία του Κυρίου» (βλέπε Μωσία 2:36-38). «Η ευσπλαχνία δεν έχει εφαρμογή σε αυτόν τον άνθρωπο», τελείωσε, «επομένως, η τελική καταδίκη του είναι να υποφέρει ατέλειωτη τυραννία» (εδάφ. 39).

Σκεφτείτε το τραγικό παράδειγμα του βασιλιά Δαβίδ. Αν και πνευματικός γίγαντας στο Ισραήλ, επέτρεψε στον εαυτό του να κοιτάξει κάτι το οποίο δεν έπρεπε να είχε δει (βλέπε Σαμουήλ Β΄ 11). Όντας σε πειρασμό από αυτό που είδε, παραβίασε δύο από τις Δέκα Εντολές του Κυρίου,

αρχίζοντας με το «Μη μοιχεύσεις» (Έξοδος 20:14). Με αυτόν τον τρόπο ένας προφήτης-βασιλιάς έπεσε από την υπερύψωσή του (βλέπε Δ&Δ 132:39).

Αλλά τα καλά νέα είναι ότι κανένας δεν χρειάζεται να ακολουθήσει το κακό μονοπάτι προς τα κάτω που οδηγεί στο μαρτύριο. Ο καθένας που συμμετέχει στην πορνογραφία και τον πηγαίνει κάτω σε τρομερές συνέπειες έχει το κλειδί για να αναστρέψει την πορεία του. Μπορεί να αποδράσει. Μέσω της μετάνοιας μπορεί να είναι καθαρός.

Ο Άλμα ο νεότερος το περιέγραψε:

«Μάλιστα, θυμήθηκα όλες τις αμαρτίες και ανομίες μου, για τις οποίες τυραννιόμουν με τους πόνους της κόλασης…

»Η σκέψη του να βρεθώ στην παρουσία του Θεού μου βασάνιζε την ψυχή μου με απερίγραπτο τρόμο…

»Και έγινε ώστε καθώς βασανιζόμουν έτσι με τυραννία, ενώ σπάραζα με την ανάμνηση των τόσο αμαρτιών μου, ιδές, θυμήθηκα επίσης που είχα ακούσει τον πατέρα μου να προφητεύει προς το λαό σχετικά με τον ερχομό κάποιου Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού, για να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες του κόσμου.

»Λοιπόν, καθώς πιάστηκε το μυαλό μου επάνω σε αυτήν τη σκέψη, φώναξα μέσα στην καρδιά μου: Ω Ιησού, εσύ Υιέ του Θεού, ευσπλαχνίσου με, εμένα που βρίσκομαι στη χολή της πικρίας, και είμαι περικυκλωμένος από τις αιώνιες αλυσίδες του θανάτου.

»Και τότε, ιδές, όταν το σκέφτηκα αυτό, δεν μπορούσα πια να θυμηθώ τους πόνους μου. Μάλιστα, δε σπαρταρούσα πια από την ανάμνηση των αμαρτιών μου.

»Και ω, τι αγαλλίαση, και τι υπέροχο φως είδα. Μάλιστα, η ψυχή μου γέμισε με αγαλλίαση τόσο υπέρμετρη όσο ήταν ο πόνος μου! (Άλμα 36:13--14, 17--20).

Αδελφοί μου που είστε αιχμάλωτοι αυτού του εθισμού ή είστε ταραγμένοι από αυτόν τον πειρασμό, υπάρχει τρόπος.

Πρώτον, αναγνωρίστε το κακό. Μην το υπερασπίζεστε ή να προσπαθείτε να δικαιολογηθείτε. Για τουλάχιστον ένα τέταρτο του αιώνα οι ηγέτες μας έχουν παρακαλέσει τους άνδρες και επίσης τις γυναίκες και τα παιδιά, να αποφεύγουν αυτό το κακό2. Τα σημερινά μας περιοδικά της Εκκλησίας είναι γεμάτα προειδοποιήσεις, πληροφορίες και βοήθειες γι' αυτό το ζήτημα — πάνω από 20 άρθρα εκδόθηκαν ή θα εκδοθούν αυτό το χρόνο και τον προηγούμενο χρόνο μόνο3.

Δεύτερον, αναζητήστε τη βοήθεια του Κυρίου και των υπηρετών Του Ακούστε και προσέξτε τα λόγια του Προέδρου Χίνκλι:

«Παρακαλέστε τον Κύριο από τα βάθη της ψυχής σας ώστε να αφαιρέσει από σας τον εθισμό που σας σκλαβώνει. Και είθε να έχετε το θάρρος να αναζητήσετε τη στοργική καθοδήγηση του

επισκόπου σας και αν είναι απαραίτητο, τη συμβουλή στοργικών επαγγελματιών». (*Liahona*, Νοέμβρ. 2004, 62).

Τρίτο, κάντε ό,τι μπορείτε για να αποφύγετε την πορνογραφία. Αν ποτέ βρεθείτε στην παρουσία της — που μπορεί να συμβεί στον καθένα στον κόσμο που ζούμε — ακολουθήστε το παράδειγμα του Ιωσήφ της Αιγύπτου. Όταν ο πειρασμός τον άρπαξε με το άγγιγμά της, εκείνος άφησε τον πειρασμό και «βγήκε έξω» (Γένεση 39:12).

Μην ανέχεστε κανένα βαθμό πειρασμού. Αποφύγετε την αμαρτία και αποφύγετε να αντιμετωπίσετε την αναπόφευκτη καταστροφή της. Επομένως, διακόψτε την! Κοιτάξτε μακριά! Αποφύγετέ την με κάθε κόστος! Να κατευθύνετε τις σκέψεις σας σε υγιή μονοπάτια. Να θυμάστε τις διαθήκες σας και να είστε πιστοί στην προσέλευσή σας στο ναό. Ο συνετός επίσκοπος τον οποίο παρέθεσα πρωτύτερα, ανέφερε ότι «η πτώση στην πορνογραφία ενός φέροντα την ιεροσύνη που έχει λάβει το ενδάωμά του *ποτέ* δεν συμβαίνει κατά την περίοδο τακτικής λατρείας στο ναό. Συμβαίνει όταν έχει γίνει αδιάφορος στη λατρεία του ναού» (επιστολή 13 Μαρτ. 2005).

Πρέπει, επίσης, να κάνουμε πράξεις για να προστατεύουμε αυτούς που αγαπάμε. Οι γονείς εγκαθιστούν συναγερμούς για να προειδοποιούν αν το σπιτικό τους απειλείται από τον καπνό ή το μονοξείδιο του άνθρακα. Πρέπει επίσης να εγκαταστήσουμε προστασίες ενάντια στις πνευματικές απειλές, προστασίες όπως φίλτρα σε συνδέσεις στο Διαδίκτυο και εντοπισμούς προσβάσεων έτσι ώστε οι άλλοι να μπορούν να βλέπουν τι σελίδες έχουν επισκεπτεί. Και πρέπει να οικοδομήσουμε την πνευματική δύναμη της οικογένειά μας με στοργικές σχέσεις, οικογενειακές προσευχές και μελέτη των γραφών.

Τελικά, μην προωθείτε την πορνογραφία. Μην χρησιμοποιείτε την αγοραστική σας δύναμη για να υποστηρίζετε την ηθική υποβάθμιση. Και νέες γυναίκες, παρακαλώ καταλάβετε ότι αν ντύνεστε άσεμνα, μεγαλώνετε αυτό το πρόβλημα με το να γίνεστε πορνογραφία σε μερικούς από τους άνδρες που βλέπετε.

Παρακαλώ προσέξτε τις προειδοποιήσεις. Ας βελτιώσουμε την προσωπική μας συμπεριφορά και ας διπλασιάσουμε τις προσπάθειές μας για να προστατεύουμε τους αγαπημένους μας και το περιβάλλον μας ενάντια στη βίαιη επίθεση της πορνογραφίας η οποία απειλεί την πνευματικότητά μας, το γάμο μας και τα παιδιά μας.

Καταθέτω μαρτυρία ότι αυτό πρέπει να κάνουμε για να απολαμβάνουμε τις ευλογίες από Εκείνον τον οποίο αγαπάμε. Καταθέτω μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, το Φως και τη Ζωή του κόσμου, του οποίου είναι αυτή η Εκκλησία, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. *Challenges for the Year Ahead* (φυλλάδιο, 1974, 4--5). Επανατυπώθηκε στο "Things They're Saying,"*New Era,* Φεβρ. 1974, 18
2. Βλέπε, για παράδειγμα, Γκόρντον Χίνκλι, "A Tragic Evil among Us," *Liahona*, Νοέμβρ. 2004, 59--62. Ντέιβιντ Σόρενσεν, "You Can't Pet a Rattlesnake," *Liahona*, Ιούλιος 2001, 48--50.

Τόμας Μόνσον, "Pornography — the Deadly Carrier," *Ensign*, Νοέμβρ. 1979, 66--67. Ντέιβιντ Χέετ, "Personal Morality," *Ensign*, Νοέμβρ. 1984, 70--73.
3. Βλέπε, για παράδειγμα, Rory C. Reid, "The Road Back: Abandoning Pornography," *Liahona*, Φεβ. 2005, 28--33. Arianne Cope, "Internet Café," *New Era*, Μάρτιος 2005, 34--37. Nycole S. Larsen, "The Decision," *Friend*, Μάρτιος 2004, 40-41.

Ενδυνάμωσε τους αδελφούς σου
Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Ουέτεν
Των Εβδομήκοντα

Θα πρέπει να κάνετε αυτό που ο Σωτήρας μας και οι προφήτες Του... έχουν πάντοτε διδάξει: να υπηρετείτε, να ενδυναμώνετε την πίστη και να γαλουχείτε εκείνους που χρειάζονται την αγάπη σας και την ευλογία σας.

Απαντώντας στην ερώτηση, «Δάσκαλε, ποια εντολή είναι μεγάλη μέσα στο νόμο», ο Ιησούς απάντησε: «Θα αγαπάς τον Κύριο το Θεό σου απ' όλη την καρδιά σου, κι απ' όλη την ψυχή σου, κι απ' όλη τη διάνοιά σου. Αυτή είναι η πρώτη και μεγάλη εντολή. Δεύτερη, όμως, όμοια μ' αυτή είναι: «Θα αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. Σ' αυτές τις δύο εντολές κρέμονται ολόκληρος ο νόμος και οι προφήτες»1.

Στον αρχαίο Ισραήλ και σε όλες τις γενιές, οι προφήτες Του στο παρελθόν και παρόν έχουν διδάξει αυτή την αλήθεια — ότι για να αποκτήσουμε αιώνια ζωή πρέπει να έχουμε αγάπη στην ψυχή μας: αγάπη για το Θεό τον Αιώνιο Πατέρα μας και αγάπη για τους συνανθρώπους μας.

Τις τελευταίες ώρες της επίγειας διακονίας Του, ο Ιησούς είπε στον Πέτρο: «Πλην, εγώ δεήθηκα για σένα, για να μην εκλείψει η πίστη σου· κι εσύ, όταν κάποτε επιστρέψεις, στήριξε τους αδελφούς σου»2.

Ο Πέτρος είχε μια μαρτυρία που γεννήθηκε από το πνεύμα για την ουράνια φύση του Ιησού Χριστού. Ο Πέτρος ήξερε και η γνώση του ήρθε με αποκάλυψη. Αλλά η μεταστροφή του, η αλλαγή ολόκληρου του τρόπου ζωής και η φύση του ίδιου του εαυτού του, ήταν πιο φανερή μετά από την ημέρα της Πεντηκοστής, αφότου έλαβε το δώρο που του άλλαξε την καρδιά και τη μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος.

Ναι, αδελφοί και αδελφές, όπως ο Πέτρος πριν, έχουμε μαρτυρίες, αλλά είναι η μεταστροφή μια συνεχής διαδικασία στη ζωή σας; Δεν είναι ο καθένας από εμάς ένα έργο σε εξέλιξη στα χέρια του Δημιουργού μας; Ευλογεί ο Θεός άλλους μέσω εσάς; Προσευχόσαστε και ρωτάτε ποιον θέλει ο Κύριος από εσάς να ευλογήσετε, σηκώνοντας το βάρος κάποιου; Αγαπάτε τους άλλους τόσο όσο αγαπάτε τον εαυτό σας;

Όταν ο Ιησούς είπε στον νομικό ότι για να κληρονομήσει αιώνια ζωή πρέπει να αγαπάει τον πλησίον του όπως τον εαυτό του, ο νομικός είπε στον Ιησού: «Και ποιος είναι ο πλησίον μου; Ο Ιησούς αποκρίθηκε με την παραβολή του καλού Σαμαρείτη και τότε ρώτησε: «Ποιος λοιπόν, από αυτούς τους τρεις σου φαίνεται ότι έγινε πλησίον εκείνου που έπεσε στους ληστές; Και

εκείνος είπε: Αυτός που έκανε σ' αυτόν έλεος»3. Με αυτή την παραβολή, ο Ιησούς δίδαξε ότι ο καθένας από εμάς πρέπει να δείξει αγάπη και καλοσύνη προς κάθε ένα από τα παιδιά του Επουράνιου Πατέρα Του.

Ο βασιλιάς Βενιαμίν δίδαξε τους Αγίους της ημέρας του: «Για να διατηρείτε άφεση αμαρτιών από μέρα σε μέρα… θα ήθελα να δίνετε από τα υπάρχοντά σας στους φτωχούς, δηλαδή να δίνετε τροφή στους πεινασμένους, να ντύνετε τους γυμνούς, να επισκέπτεστε τους ασθενείς και να χορηγείτε για την ανακούφισή τους, και πνευματικά και υλικά»4. Χορηγείτε ανακούφιση πνευματική ή υλική προς αυτούς που την έχουν ανάγκη; Προσεγγίζετε και ενδυναμώνετε την πίστη αυτών που έρχονται στο ποίμνιο όπως μας ζητείται από τους προφήτες των ημερών μας;

Μεταστροφή σημαίνει να καθαγιάζετε τη ζωή σας με το να νοιάζεστε και να υπηρετείτε τους άλλους που χρειάζονται τη βοήθειά σας και να μοιράζεστε τα δώρα και τις ευλογίες σας. Ο Κύριος δεν είπε, «Προσέχετε τα πρόβατά μου όταν μας είναι άνετο, προσέχετε τα πρόβατά μου όταν δεν είστε απασχολημένοι». Εκείνος είπε, «Βόσκε τα πρόβατά μου και τα αρνιά μου. Βοήθησέ τους να επιζήσουν σε αυτό τον κόσμο, κράτα τα κοντά σου. Οδήγησέ τα σε ασφάλεια — την ασφάλεια των δίκαιων επιλογών η οποία θα τους προετοιμάσει για αιώνια ζωή»5.

Κάθε ανιδιοτελής πράξη καλοσύνης και υπηρεσίας αυξάνει την πνευματικότητά σας. Ο Θεός θα σας χρησιμοποιήσει για να ευλογήσει άλλους. Η συνεχής πνευματική σας ανάπτυξη και αιώνια πρόοδος εξαρτάται πάρα πολύ από τις σχέσεις σας — στο πώς συμπεριφερόσαστε στους άλλους. Αγαπάτε πραγματικά τους άλλους για να γίνετε μια ευλογία στη ζωή τους; *Δεν είναι το πώς φερόσαστε στους άλλους το μέτρο του επιπέδου της μεταστροφής σας;* Το άτομο που κάνει μόνο τα πράγματα στην Εκκλησία τα οποία αφορούν μόνο τον εαυτό του δεν θα προσεγγίσει ποτέ το στόχο της τελειότητας. Η υπηρεσία για τους άλλους είναι ο λόγος που υπάρχει το ευαγγέλιο και η εξυψωμένη ζωή.

Στο ταξίδι σας στη ζωή πρέπει να προσεγγίσετε και να ευλογήσετε τις ζωές των συνταξιδιωτών σας, να δώσετε τον εαυτό σας σε εκείνους που σας χρειάζονται. «Επειδή, όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του», είπε ο Δάσκαλος, «θα τη χάσει· και όποιος χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου και εξαιτίας του ευαγγελίου, αυτός θα τη σώσει»6.

Ο Ιάκωβος απηύθυνε την επιστολή του «προς τις 12 φυλές, που είναι στη διασπορά»7. Οι διδασκαλίες του μπορούν να ισχύουν για εμάς, το λαό του Κυρίου, που τις τελευταίες ημέρες θα δεχόμασταν το αποκατεστημένο ευαγγέλιο. Διδάσκει αρχές οι οποίες θα πρέπει να καθοδηγούν τις σχέσεις σας με άλλα μέλη της Εκκλησίας. Θεωρεί την εντολή το να αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου ότι είναι ο «βασιλικός νόμος»8. Για τον Ιάκωβο, η μαρτυρία μόνο δεν είναι αρκετή. Το ευαγγέλιο πρέπει να γίνει ζωντανή πραγματικότητα στη ζωή σας. «Και εγώ θα σου δείξω από τα έργα μου την πίστη μου»9. «Γίνεστε εκτελεστές του νόμου, κι όχι μονάχα ακροατές»10. Ο ορισμός του Ιακώβου για τον μεταστραφέντα είναι: «Θρησκεία καθαρή και χωρίς ψεγάδι μπροστά στο Θεό και Πατέρα είναι τούτη: Να επισκέπτεται τους ορφανούς και τις χήρες στη θλίψη τους, και να τηρεί τον εαυτό του αμόλυντο από τον κόσμο»11. Τελειώνει την σύντομη επιστολή του προς εμάς με αυτά τα λόγια: «Αδελφοί αν κάποιος ανάμεσά σας αποπλανηθεί από την αλήθεια, και κάποιος άλλος τον φέρει πίσω, ας ξέρει ότι αυτός που έφερε πίσω έναν αμαρτωλό από την πλάνη του δρόμου του, θα σώσει μια ψυχή… και θα σκεπάσει πλήθος αμαρτιών»12. Με το να φέρετε πίσω έναν αδελφό που έχει αποπλανηθεί, σώζετε και

εκείνον και τον εαυτό σας. Οι αμαρτίες σας κρύβονται ή συγχωρούνται γιατί τελέσατε διακονία για τη σωτηρία ενός άλλου.

Είχα την μεγάλη ευλογία να ζήσω τη ζωή μου στην Λατινική Αμερική και να βιώσω από πρώτο χέρι την εκπλήρωση των προφητειών και υποσχέσεων που έγιναν από τους προφήτες Του και τον ίδιο Τον Κύριο.

«Θα συναθροίσω το λαό μου από τη μακροχρόνια διασπορά τους, ω οίκε του Ισραήλ, και θα εγκαταστήσω πάλι τη Σιών μου ανάμεσά τους…

»θα εγκαταστήσω την εκκλησία μου ανάμεσά τους, και θα μπουν μέσα στη διαθήκη και θα αριθμηθούν με τούτο το υπόλειμμα του Ιακώβ, προς τους οποίους έχω δώσει ετούτη τη χώρα για κληρονομιά τους»13.

Κυριολεκτικά εκατοντάδες χιλιάδες έχουν συγκεντρωθεί από κάθε έθνος στη Λατινική Αμερική. Οι προφητείες μας επιβεβαιώνουν ότι αυτή η ανάπτυξη θα συνεχίσει. Η ανάπτυξη είναι η μεγαλύτερή μας πρόκληση, αλλά επίσης η μεγαλύτερή μας ευκαιρία.

Ο Απόστολος Παύλος είπε στα νέα μέλη των ημερών του, «Επομένως, λοιπόν, δεν είστε πλέον ξένοι και πάροικοι, αλλά συμπολίτες των αγίων και οικείοι του Θεού»14.

Φαίνεται ότι όπου η Εκκλησία έχει βιώσει γρήγορη ανάπτυξη, πολλοί αισθάνονται *ξένοι* και *πάροικοι* και τους έχουν αφήσει στην άκρη. Αν είναι να δούμε τις υποσχέσεις να εκπληρώνονται, πρέπει να κάνουμε όπως περιέγραψε ο Μορόνι, «Και ύστερα, αφού είχαν γίνει δεκτοί για βάφτισμα… αριθμούνταν με το λαό της εκκλησίας του Χριστού. Και κρατούσαν τα ονόματά τους, ώστε να τους θυμούνται και να τους τροφοδοτούν… να τους κρατούν στο σωστό δρόμο…»15

Πολλά ενεργά μέλη πιστεύουν ότι τα λιγότερο ενεργά μέλη και οι νεοφώτιστοι που δε δραστηριοποιούνται, συμπεριφέρονται διαφορετικά γιατί δεν πιστεύουν στη διδαχή της Εκκλησίας. Οι μελέτες που έγιναν, δεν υποστηρίζουν αυτή την θεωρία. Δείχνουν ότι όλα σχεδόν τα λιγότερο ενεργά μέλη που τους παίρνουν συνέντευξη, πιστεύουν ότι ο Θεός υπάρχει, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης και ότι η Εκκλησία είναι αληθινή.

Σε πολλούς τομείς και κλάδους, υπάρχουν πολλοί καλοί, σωστοί, τίμιοι άνδρες και γυναίκες που απλά δεν ξέρουν πώς να επιστρέψουν στην εκκλησία. Υπάρχουν καλές μητέρες και πατέρες ανάμεσά τους. Απλά έχουν φύγει και κανείς δεν έχει έρθει για να τους ελέγξει, αφήνοντάς τους με την ιδέα ότι στην πραγματικότητα κανείς δεν νοιάζεται. Όταν οι άνδρες ή οι γυναίκες με πίστη επισκέπτονται αυτά τα άτομα και γίνονται φίλοι τους, τους ενδυναμώνουν, προσεύχονται μαζί τους και τους διδάσκουν το ευαγγέλιο, εκείνοι και οι οικογένειές τους θα επιστρέψουν. «Καθόσον αυτό το κάνατε σε έναν από τούτους τους ελάχιστους αδελφούς μου, το κάνατε σε μένα»16. Ποιοι είναι αυτοί οι ελάχιστοι αδελφοί μου; Μπορεί ο Κύριος να αναφέρεται προς αυτούς που έρχονται στο ποίμνιο ή αυτούς που έχουν παραπλανηθεί στις σκιές του να μην είναι κανείς ενεργό μέλος και θα επέστρεφαν αν τους επέκτειναν το χέρι της αληθινής φιλίας;

Σε αυτή τη μεγάλη μάχη των ψυχών των ανθρώπων, οι κανόνες της δέσμευσης για το ιεραποστολικό έργο προσδιορίζονται πιο καθαρά για τον καθένα από εμάς. Τα μέλη πρέπει να συνοδεύουν τους ιεραποστόλους πλήρους απασχόλησης καθώς διδάσκουν τα μαθήματα και παίζουν ένα σημαντικό ρόλο στην μεταστροφή των άλλων. Οι ιεραπόστολοι πρέπει να «κηρύττ[ουν] το ευαγγέλιό μου με το πνεύμα»17 με λόγια από την καρδιά τους, με λόγια αλήθειας που φυλάγονται σαν θησαυρός με πολύ μελέτη και προσευχή. Οι ρόλοι των ιεραποστόλων μας στη συνεχή διαδικασία μεταστροφής των άλλων, δεν τελειώνουν με το βάφτισμα. Πρέπει να συνεχίσουν να διδάσκουν τα νέα μέλη και άλλους που χρειάζονται πνευματική φροντίδα.

Πρόσφατα γράμματα από την Πρώτη Προεδρία υπενθυμίζουν στους ηγέτες της ιεροσύνης για την ευθύνη τους να ενδυναμώσουν και να υποστηρίξουν τα νέα μέλη. «Όλοι στον τομέα θα πρέπει να είναι φίλοι με τους άλλους. Οι οικογενειακοί διδάσκαλοι και οι επισκέπτριες δασκάλες μπορούν να παίξουν ένα σημαντικό ρόλο». Τα νέα μέλη θα πρέπει να λάβουν «ευκαιρίες… να υπηρετήσουν και να συνεισφέρουν στην ενδυνάμωση του τομέα»18.

Αδελφοί και αδελφές, αν είναι να συνεχίσει η διαδικασία της μεταστροφής και της μεταμόρφωσης στον καθένα από εμάς, τα νέα μέλη και τα παλαιά το ίδιο, πρέπει να αγαπάμε, να υπηρετούμε και να δίνουμε πνευματική φροντίδα στους άλλους. Πρέπει να βοηθήσουμε τους άλλους να λάβουν την πληρότητα των ευλογιών της Αποκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων των ευλογιών του ναού.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έγραψε ένα γράμμα στους Αγίους των ημερών του: «Αγαπητοί αδελφοί: είναι το καθήκον κάθε Αγίου που θα πρέπει να προσφέρει στους αδελφούς του ελεύθερα — πάντοτε να τους αγαπάει και να τους παρέχετε βοήθεια. Για να δικαιωθούμε ενώπιον του Θεού πρέπει να αγαπάμε ο ένας τον άλλο... μπορούμε να αγαπάμε τον πλησίον μας σαν τον εαυτό μας και να είμαστε πιστοί στις δυσκολίες»19.

Ο προφήτης μας, Πρόεδρός μας Γκόρντον Χίνκλι έχει πει: «Ελπίζω, προσεύχομαι, ότι ο καθένας από εμάς… θα αποφάσιζε να αναζητήσει αυτούς που χρειάζονται βοήθεια… και να τους ανυψώσει με πνεύμα αγάπης στην αγκαλιά της Εκκλησίας, όπου δυνατά χέρια και καρδιές γεμάτες αγάπη θα τους ζεστάνουν, θα τους παρηγορήσουν και να τους βάλουν στο δρόμο της ευτυχισμένης και παραγωγικής ζωής»20.

Η αγάπη δεν είναι μόνο μια λέξη διακήρυξης, αλλά η πρώτη και μεγάλη εντολή, μια εντολή που απαιτεί πράξη — «Αν με αγαπάτε φυλάξτε τις εντολές μου»21, και «Με αγαπάς;… Βόσκε τα πρόβατά μου»22.

Πρέπει να κάνετε αυτό που ο Σωτήρας και οι προφήτες Του, οι τωρινοί και οι παλαιοί, έχουν πάντοτε διδάξει. Υπηρετήστε, ενδυναμώστε την πίστη και φροντίστε αυτούς που χρειάζονται την αγάπη και τις ευλογίες σας. Έχετε την υπόσχεση του Κυρίου: «Και όποιος σας δεχτεί, εκεί θα είμαι και εγώ, γιατί εγώ θα βαδίζω ενώπιον του προσώπου σας… και το Πνεύμα μου θα είναι μέσα στην καρδιά σας,…»23.

Αδελφοί και αδελφές καθώς προσεγγίζετε με αγάπη για να ευλογήσετε τη ζωή ενός άλλου, θα ευλογηθείτε και οι δύο με το Πνεύμα Του. Ο Κύριος διδάσκει ότι θα «καταλαβαίνουν ο ένας τον άλλο, και [θα] εξυψώνονται πνευματικά και [θα] αγαλλιάζονται και οι δύο μαζί»24.

Προσεύχομαι, ο Επουράνιος Πατέρας μας να σας ευλογήσει με αυτή την αγάπη για τους άλλους, «που εκείνος έχει απονείμει σε όλους όσοι είναι ειλικρινείς οπαδοί του Υιού του»25. Δίνω μαρτυρία ότι ο Υιός Του, Ιησούς Χριστός, ζει και πως το ευαγγέλιό Του είναι ένα ευαγγέλιο αγάπης. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Κατά Ματθαίον 22:36-40.
2. Κατά Λουκάν 22:32.
3. Κατά Λουκάν 10:29, 36-37.
4. Μωσία 4:26, η πλάγια γραφή προστέθηκε.
5. Βλέπε Κατά Ιωάννην 21:15--16.
6. Κατά Μάρκον 8:35.
7. Ιακώβου 1:1
8. Ιακώβου 2:8
9. Ιακώβου 2:18.
10. Ιακώβου 1:22
11. Ιακώβου 1:27.
12. Ιακώβου 5:19-20
13. Νεφί Γ΄ 21:1, 22
14. Προς Εφεσίους 2:19
15. Μορόνι 6:4
16. Κατά Ματθαίον 25:40.
17. Διδαχή & Διαθήκες 50:14
18. Επιστολή της Πρώτης Προεδρίας, 22 Δεκ. 2004, βλέπε, επίσης, επιστολή της Πρώτης Προεδρίας, 11 Φεβ. 2005.
19. History of the Church, 2:229.
20. "Reach with a Rescuing Hand," *Ensign*, Νοέμβρ. 1996, 86.
21. Κατά Ιωάννην 14:15.
22. Κατά Ιωάννην 21:17.
23. Δ&Δ 84:88.
24. Δ&Δ 50:22.
25. Μορόνι 7:48.

Να έχετε θάρρος και να είστε πιστοί στην αντιξοότητα

Πρεσβύτερος Αντεμάρ Νταμιάνι
των Εβδομήκοντα

Το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού μας δίνει τη δύναμη και την αιώνια προοπτική να αντιμετωπίσουμε αυτό που θα έρθει με καλή διάθεση.

Πώς μπορούμε να βρούμε ειρήνη σε αυτόν τον κόσμο; Πώς μπορούμε να υπομείνουμε μέχρι τέλους; Πώς μπορούμε να υπερνικήσουμε τις δυσκολίες και τις δοκιμασίες που αντιμετωπίζουμε;

Ο Σωτήρας Ιησούς Χριστός είπε: «Αυτά τα μίλησα σε σας, ώστε, ενωμένοι μαζί μου, να έχετε ειρήνη. Μέσα στον κόσμο θα έχετε θλίψη· αλλά, έχετε θάρρος· εγώ έχω νικήσει τον κόσμο»1.

Ως μέρος της θνητής, δοκιμαστικής μας περιόδου, περνάμε βάσανα, πόνο και απογοήτευση. Μόνο στον Ιησού Χριστό μπορούμε να βρούμε ειρήνη. Μπορεί να μας βοηθήσει να έχουμε θάρρος και να υπερνικήσουμε όλες τις δυσκολίες τούτης της ζωής.

Τι σημαίνει να έχουμε θάρρος; Σημαίνει να έχουμε ελπίδα, να μην αποθαρρυνόμαστε, να μην χάνουμε την πίστη μας και να ζούμε τη ζωή μας με χαρά: «Οι άνθρωποι υπάρχουν για να μπορέσουν να έχουν αγαλλίαση»2. Σημαίνει να αντιμετωπίζουμε τη ζωή με πεποίθηση.

Το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού μας δίνει τη δύναμη και την αιώνια προοπτική για να αντιμετωπίσουμε με θάρρος οτιδήποτε μας συμβαίνει. Παρ' όλα αυτά, δεν θα πρέπει να υποτιμούμε τις δυσκολίες που έχουν προφητευτεί για τις ημέρες μας.

Ποιες είναι μερικές από αυτές τις δυσκολίες; Πώς μπορούμε να τις αντιμετωπίσουμε;

Μερικές από αυτές τις δυσκολίες είναι η έλλειψη ελπίδας, η έλλειψη αγάπης και η έλλειψη ειρήνης.

Ο προφήτης Μορόνι δίδαξε, «Αν δεν έχετε ελπίδα, θα πρέπει οπωσδήποτε να βρίσκεστε σε απόγνωση, και η απόγνωση έρχεται εξαιτίας της ανομίας»3. Για πολλούς, τα επόμενα χρόνια μπορεί να είναι χρόνια απόγνωσης. Όσο μεγαλύτερη είναι η ανομία, τόσο μεγαλύτερη θα είναι και η απόγνωση.

Ο Σωτήρας είπε, «Επειδή η ανομία θα πληθύνει, η αγάπη πολλών θα ψυχρανθεί»4. Καθώς η ανομία αυξάνεται, η αληθινή αγάπη εξαφανίζεται. Ως αποτέλεσμα, ο φόβος, η ανασφάλεια και η απόγνωση μεγαλώνουν!

Στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, ο Κύριος είπε: «Επιθυμώ όλοι οι άνθρωποι να ξέρουν ότι πολύ γρήγορα θα έλθει η μέρα… οπόταν η ειρήνη θα αφαιρεθεί από τη γη, και ο διάβολος θα έχει εξουσία πάνω στη δική του επικράτεια. Και επίσης ο Κύριος θα έχει εξουσία πάνω στους αγίους του, και θα βασιλεύσει ανάμεσά τους»5. Ζούμε σε μία εποχή όπου η ειρήνη έχει αφαιρεθεί από τη γη.

Από την άλλη, ζούμε σε μία ένδοξη εποχή, μία εποχή στην οποία ο Κύριος αποκατέστησε την ιεροσύνη Του. Το αληθινό ευαγγέλιο έχει αποκατασταθεί Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι η βασιλεία του Θεού στη γη! Βοηθούμε στην προετοιμασία της γης για τον καιρό που ο Κύριος Ιησούς Χριστός θα έλθει και θα βασιλεύσει προσωπικά.

Γιατί πρέπει να περνάμε δοκιμασίες σε αυτή τη ζωή;

Ο Κύριος δεν κάνει καμία προσπάθεια για να κρύψει το γεγονός ότι θα δοκιμάσει την πίστη μας και την υπακοή μας. «Και να τους δοκιμάσουμε με αυτό», είπε, «για να δούμε αν θα κάνουν όλα όσα ο Κύριος ο Θεός τους τούς προστάξει»6.

Μαθαίνουμε από το βιβλίο του Εκκλησιαστή: «Όλα, επίσης, συμβαίνουν σε όλους· ένα συνάντημα είναι στον δίκαιο και στον ασεβή, στον αγαθό και στον καθαρό και στον ακάθαρτο· όπως ο αγαθός, έτσι είναι και ο αμαρτωλός… Ένα συνάντημα είναι σε όλους»7. Οι καταιγίδες μπορούν να έλθουν στον άνδρα, ο οποίος έχτισε τη ζωή του επάνω στο βράχο του ευαγγελίου, καθώς επίσης και στον άφρονα, ο οποίος έχτισε την ζωή του επάνω στα πράγματα αυτού του κόσμου8.

Πώς πρέπει να αντιδρούμε σε αυτές τις δοκιμασίες;

Ο Κύριος έχει πει, «Αν κάποιος θέλει να ’ρθει πίσω μου, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, και ας σηκώσει τον σταυρό του, καθημερινά, και ας με ακολουθεί»9. Κάθε μέρα, πρέπει να σηκώνουμε το σταυρό μας και να προχωράμε μπροστά — και να μην χρονοτριβούμε απλά παρακολουθώντας και μη συμμετέχοντας ενεργά στο αιώνιο ταξίδι μας.

Πώς μπορούμε να ξέρουμε αν δοκιμαζόμαστε ή αν ο Κύριος μας τιμωρεί;

Οι δοκιμασίες είναι ευκαιρίες για τη δική μας πνευματική ανάπτυξη. Ο Κύριος είπε, «Ο λαός μου πρέπει να δοκιμαστεί στα πάντα, ώστε να είναι έτοιμοι να λάβουν τη δόξα που έχω γι ’αυτούς, τη δόξα της Σιών. Και εκείνος που δεν θα αντέξει την επίπληξη, δεν είναι άξιος για τη βασιλεία μου»10.

Όταν δοκιμαζόμαστε, θα πρέπει να συλλογιστούμε και να αναρωτηθούμε, «Τι θέλει ο Κύριος να κάνω σε αυτήν την περίπτωση;»

Ο Κύριος είπε αυτά τα λόγια παρηγοριάς στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ: «Να ξέρεις, γιε μου, ότι όλα αυτά θα σου δώσουν πείρα, και θα είναι για το καλό σου. Ο Υιός του Ανθρώπου τα υπέστη όλα αυτά. Εσύ είσαι ανώτερος απ’ αυτόν;»11 Πρέπει να βλέπουμε την κάθε δοκιμασία σαν μία ευκαιρία να αναπτυχθούμε πνευματικώς. Μία μέρα θα καταλάβουμε το «γιατί»..

Ο Κύριος έχει πει, «Όποιους αγαπώ επιπλήττω ώστε να μπορέσουν οι αμαρτίες τους να συγχωρεθούν, γιατί μαζί με την επίπληξη ετοιμάζω τρόπο για να ελευθερωθούν»12. Ο Κύριος αγαπάει τον καθένα από μας. Θέλει να είμαστε ευτυχισμένοι. Αυτή η ευτυχία έρχεται με την πίστη μας στον Ιησού Χριστό, με την ειλικρινή και αληθινή μας μετάνοια, με την υπακοή μας στις εντολές Του και με την αντοχή μας μέχρι το τέλος.

Μερικές φορές, μπορεί να σκεφτούμε ότι ο Κύριος δεν ακούει ή δεν απαντάει τις προσευχές μας. Σε τέτοιες στιγμές, χρειάζεται να σταματήσουμε και να συλλογιστούμε τι έχουμε κάνει σε όλη μας τη ζωή. Αν είναι απαραίτητο, πρέπει να θέσουμε τη ζωή μας σε αρμονία με το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Μέσω του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, ο Κύριος αποκάλυψε:

«Εγώ, ο Κύριος, άφησα να πέσουν επάνω τους τα βάσανα, με τα οποία βασανίστηκαν, ως επακόλουθο των ανομιών τους…

»Ήταν απρόθυμοι στο να υπακούσουν τη φωνή του Κυρίου και Θεού τους. Γι' αυτό ο Κύριος και Θεός τους είναι απρόθυμος στο να ακούσει τις προσευχές τους, και να τους αποκριθεί κατά την ημέρα των δυσχερειών τους.

»Κατά την ημέρα της ειρήνης τους πήραν αψήφιστα τις συμβουλές μου. Όμως κατά την ημέρα των δυσχερειών τους, από ανάγκη ψάχνουν για εμένα»13.

Όταν έχουμε την ειλικρινή επιθυμία να θέσουμε τη ζωή μας σε αρμονία με το θέλημα του Κυρίου, θα είναι πάντα έτοιμος να μας βοηθήσει ανακουφίζοντάς μας από τα βάρη μας.

Τι καταστρέφει το θάρρος και την ελπίδα μας;

Ο Ιησούς Χριστός είπε στους Δώδεκα Αποστόλους μερικά από τα πράγματα που μπορούν να καταστρέψουν την ελπίδα μας και να μας κάνουν να τα παρατήσουμε· το να επιτρέψουμε στον εαυτό μας να πέσει σε πειρασμό, το να μην αντιστεκόμαστε στα βάσανα και τις συμφορές, το να μην αντέξουμε το διωγμό, το να φοβόμαστε τις εγκόσμιες «έγνοιες», το να επιζητούμε πλούτη πρώτα, το να τα παρατάμε αντί να υπομείνουμε μέχρι τέλους και το να επιτρέπουμε σε ψευδοπροφήτες να μας εξαπατήσουν14.

Τι μας δίνει θάρρος και ελπίδα;

Η πρόσκληση του Κυρίου στον καθένα μας είναι, «Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, κι εγώ θα σας αναπαύσω»15. Ο Ιησούς Χριστός έχει τη δύναμη να μας δώσει ανάπαυση από τον πόνο και τα βάσανά μας.

Ο προφήτης Μόρμον δίδαξε:

«Επομένως, αν ένας άνθρωπος έχει πίστη, πρέπει οπωσδήποτε να έχει ελπίδα, γιατί χωρίς καμία πίστη δεν μπορεί να έχει καμία ελπίδα…

»Και αν ένας άνθρωπος είναι πράος και ταπεινός κατά την καρδιά, και ομολογεί με τη δύναμη του Πνεύματος του Αγίου ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, πρέπει οπωσδήποτε να έχει χριστιανική αγάπη»16.

Αν καθημερινά εξασκούμε την πίστη, την πραότητα, τη χριστιανική αγάπη και την ταπεινότητα στην καρδιά, ομολογώντας ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, και αποδεχόμενοι την Εξιλέωση Του, θα ευλογηθούμε με τη δύναμη και την ελπίδα να αντιμετωπίσουμε και να υπερνικήσουμε τις δοκιμασίες και τους πόνους τούτης της ζωής.

Ποιες είναι μερικές από τις υποσχέσεις του Κυρίου στον καθένα μας;

«Να έχετε θάρρος, παιδιά μου, γιατί εγώ είμαι ανάμεσά σας, και δε σας εγκατέλειψα»17.

«Χαρείτε, γιατί εγώ θα σας οδηγήσω εμπρός. Η βασιλεία είναι δική σας και οι ευλογίες της είναι δικές σας, και οι θησαυροί της αιωνιότητας είναι δικοί σας»18.

Παραθέτοντας τα λόγια του προφήτη Εθέρ: «Επομένως, όσοι πιστεύουν στο Θεό μπορούν με σιγουριά να ελπίζουν για έναν καλύτερο κόσμο, μάλιστα, μια θέση στα δεξιά του Θεού, η οποία ελπίδα έρχεται από την πίστη, αγκυροβολεί στις ψυχές των ανθρώπων»19.

Ο Θεός είναι ο Πατέρας μας Είμαστε τα παιδιά Του. Μας αγαπά. Επιθυμεί την ευτυχία μας εδώ σε αυτή τη ζωή και σε όλη την αιωνιότητα. Οδηγούμαστε από έναν αληθινό προφήτη του Θεού σήμερα. Ο Ιησούς είναι ο Χριστός. Μέσω Εκείνου, μπορούμε να βρούμε ειρήνη σε αυτόν τον κόσμο. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
1. Κατά Ιωάννην 16:33.
2. Νεφί Β΄ 2:25.
3. Μορόνι 10:22.
4. Κατά Ματθαίον 24:12.
5. Δ&Δ 1:35--36.
6. Αβραάμ 3:25.
7. Εκκλησιαστής 9:2--3.
8. Βλέπε Κατά Ματθαίον 7:24--27.
9. Κατά Λουκάν 9:23.
10. Δ&Δ 136:31.
11. Δ&Δ 122:7--8.
12. Δ&Δ 95:1.
13. Δ&Δ 101:2, 7--8.
14. Βλέπε Κατά Ματθαίον 13:19--23.
15. Κατά Ματθαίον 11:28.
16. Μορόνι 7:42, 44.
17. Δ&Δ 61:36.
18. Δ&Δ 78:18.
19. Εθέρ 12:4.

Εκτιμώντας τη συμβουλή των «ηλικιωμένων»
Πρεσβύτερος Στίβεν Όβεσον
Των Εβδομήκοντα

Είθε να έχουμε περισσότερη εσώτερη γνώση και μεγαλύτερη εκτίμηση για τη δύναμη της μαρτυρίας, ειδικά καθώς δίνεται από εκείνους [οι οποίοι είναι ηλικιωμένοι].

Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, καθώς προετοιμαζόμαστε να ακούσουμε τις τελικές παρατηρήσεις του Προέδρου Γκόρντον Χίνκλι, φτάνοντας στο τέλος αυτής της θαυμάσιας γενικής συνέλευσης, ελπίζω θερμά ο καθένας από εμάς να αισθανθεί πόσο ευλογημένοι είμαστε

που λάβαμε από προφήτες και αποστόλους του Κυρίου την συλλογική σοφία και παρότρυνση που αν τους δώσουμε προσοχή και τις ακολουθήσουμε, θα μας βοηθήσουν να στρέψουμε την πορεία μας ακόμα πιο κοντά στον Σωτήρα μας. Πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα ευγνώμονες που ζούμε σε μια εποχή στην οποία οι ηγέτες της Εκκλησίας μας, αν και πολλοί είναι προχωρημένης ηλικίας, συνεχίζουν να λαμβάνουν αποκάλυψη και έμπνευση που κατευθύνει προς τα εμπρός το βασίλειο του Θεού από μέρα σε μέρα.

Όταν ήμουν νέος άνδρας, μου δόθηκε μία πολύ ισχυρή και γραπτή νουθεσία στην οποία έλεγε να αποδείξω ότι θα ήμουν πιστός και υπάκουος γιος, ώστε καθώς μεγάλωνα όποτε χρειαζόμουν παραινέσεις και συμβουλές, να πήγαινα να λάβω σοφία, παρηγοριά και καθοδήγησή από τους γονείς μου, παρόλο που θα ήταν ηλικιωμένοι. Ο πατέρας μου απεβίωσε παραπάνω από 20 χρόνια πριν, όντας μια μεγάλη και παραδειγματική πηγή για μένα όλες τις ημέρες της ζωής μου και μόλις την προηγούμενη Δευτέρα, τοποθετήσαμε την μητέρα μου που ήταν 101 χρονών να αναπαυτεί πλάι στον παντοτινό σύντροφό της. Όταν ήταν 100 χρονών, επιβεβαίωσε την ισόβια μαρτυρία της με αυτά τα λόγια: «Το ευαγγέλιο είναι τρόπος ζωής, είναι μέρος του σχεδίου που μας βοηθάει να αποφύγουμε την πικρία. Περισσότερο από ποτέ, πιστεύω ότι αυτή η ζωή είναι καλή όμως η επόμενη είναι καλύτερη» (“Growing Old Graciously: Lessons from a Centenarian,” *Religious Educator* 5, no. 1 [2004]:11).

Η μητέρα μου έλεγε συχνά ότι προσευχόταν για μένα και για την οικογένειά μας κάθε μέρα. Καθώς πλησίαζε όλο και πιο πολύ στον πέπλο, οι προσευχές της ήταν ειδικά θερμές και σημαντικές για μένα. Και οι δύο γονείς μου, όπως επίσης και τα αγαπημένα μου πεθερικά, υπέμειναν ή υπομένουν μέχρι τέλους, προχωρώντας σε ενάρετους δρόμους, αφήνοντας μια κληρονομιά γεμάτη πιστή αφοσίωση σε όλους τους απογόνους τους.

Ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον, στο περιοδικό *Ensign* τον Νοέμβριο του 1989, αναφέρει το εξής: «Ο Κύριος γνωρίζει και αγαπάει τους ηλικιωμένους του λαού Του. Πάντοτε ήταν έτσι, και χορηγεί επάνω τους πολλές από τις μεγαλύτερες ευθύνες Του. Σε πολλές θεϊκές νομές έχει καθοδηγήσει τον λαό Του μέσω προφητών που ήταν σε προχωρημένη ηλικία. Χρειάζεται την σοφία και την εμπειρία της ηλικίας, την εμπνευσμένη καθοδήγηση αυτών που έχουν αποδείξει για πολλά χρόνια πίστη στο ευαγγέλιό Του» (“To the Elderly in the Church,” 4).

Αυτές οι σκέψεις με έκαναν να συλλογιστώ τα σπουδαία κηρύγματα, ευλογίες, μαρτυρίες και προειδοποιήσεις που προφήτες και απόστολοι κατά τη διάρκεια των αιώνων έχουν αφήσει, ειδικά όταν αισθάνονταν ότι «μεγαλώνουν» ή ότι προετοιμάζονται να «κατεβούν στο χώμα». Μερικά από αυτά τα τελευταία εδάφια είναι μεταξύ των πιο αξιοσημείωτων και αναφερόμενων γραφών. Για παράδειγμα: Στο Μωυσή 6:57, ο Ενώχ υποστηρίζει ξεκάθαρα το εξής: «Δίδαξέ το λοιπόν στα τέκνα σου, ότι όλοι οι άνθρωποι, παντού, πρέπει να μετανοήσουν, ειδαλλιώς δεν μπορούν με κανένα τρόπο να κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού, γιατί τίποτα ακάθαρτο δεν μπορεί να κατοικήσει… στην παρουσία του». Αυτές οι βασικές αρχές του ευαγγελίου διδάσκονταν από την εποχή του Αδάμ και της Εύας και, όπως οι γραφές επιμαρτυρούν, έχουν μεταβιβαστεί από γενεά σε γενεά, ξανά και ξανά.

Ο Ιωσήφ που πουλήθηκε στην Αίγυπτο, άφησε αυτές τις λέξεις συμβουλής στο λαό του Ισραήλ: «Εγώ πεθαίνω· και ο Θεός θα σας επισκεφτεί εξάπαντος, και θα σας ανεβάσει από αυτή τη γη, στη γη που με όρκο υποσχέθηκε στον Αβραάμ, στον Ισαάκ και στον Ιακώβ» (Γένεση 50:24).

Μετά από πολλές γενεές, όταν η εκπλήρωση της προφητείας του Ιωσήφ ήταν κοντά στην πραγματοποίησή της, ο Μωυσής άφησε την ευλογία του σε όλες τις φυλές του Ισραήλ και έδωσε το χιτώνα της ηγεσίας στον Ιησού του Ναυή , ο οποίος οδήγησε το λαό πίσω στη γη της επαγγελίας. Καθώς πλησίαζε τις τελευταίες ημέρες του, ο Ιησούς του Ναυή άφησε τις αθάνατες λέξεις: «διαλέξτε σήμερα ποιον θέλετε να λατρεύετε˙...εγώ, όμως, και η οικογένειά μου, θα λατρεύουμε τον Κύριο» (Ιησούς του Ναυή 24:15).

Επόμενοι προφήτες, όπως ο Ιερεμίας, ο Ησαΐας και ο Μαλαχίας, άφησαν εξίσου ανεξίτηλες μαρτυρίες κατά την διάρκεια της διακονίας τους, προφητεύοντας για τον ερχομό του Μεσσία και την απέραντη εξιλέωσή Του.

Παρατηρούμε ένα παρόμοιο πρότυπο σε όλο το Βιβλίο του Μόρμον στην έμφαση που δίνεται στις τελικές συμβουλές του Νεφί, του Ιακώβ και του βασιλιά Βενιαμίν — των οποίων οι ισχυρές ομιλίες άλλαξαν τις καρδιές μιας ολόκληρης χώρας — χωρίς να αναφέρω τα υπέροχα λόγια του Αβιναδί που θαρρετά μίλησε ξέροντας πολύ καλά ότι οι ημέρες του ήταν μετρημένες: «Διδάξτε τους ότι η λύτρωση έρχεται μέσω του Χριστού του Κυρίου, που είναι ο καθαυτό Επουράνιος Πατέρας» (Μωσία 16:15). Ο κατάλογος συνεχίζεται με τον Άλμα και το γιο του, Άλμα, επίσης με τον Ήλαμαν, τον γιο του Ήλαμαν, ο οποίος έδωσε μια τόσο ανεκτίμητη συμβουλή στους γιους του: «Τώρα λοιπόν, γιοι μου, να θυμάστε, να θυμάστε ότι επάνω στο βράχο του Λυτρωτή μας, που είναι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, εκεί πρέπει να χτίσετε το θεμέλιό σας... που είναι γερό θεμέλιο, θεμέλιο επί του οποίου αν χτίσουν οι άνθρωποι δεν μπορούν να πέσουν» (Ήλαμαν 5:12).

Αυτοί και άλλοι προφήτες από το Βιβλίο του Μόρμον, συμπεριλαμβανομένου του ίδιου του Μορόνι, έγραψαν για την εποχή μας, ξέροντας ότι θα χρειαζόμασταν την γνώση και τη σοφία τους να μας βοηθήσουν σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς. Το ίδιο το Βιβλίο του Μόρμον τελειώνει με την ασύγκριτη προσταγή του Μορόνι, γιου του Μόρμον, καθώς μας λέει: « Ελάτε προς το Χριστό, και τελειοποιηθείτε με αυτόν, και αρνηθείτε από τους εαυτούς σας κάθε ανοσιότητα. Και αν αρνηθείτε από τους εαυτούς σας κάθε ανοσιότητα και αγαπάτε το Θεό με όλη τη δύναμή σας, το νου και την ισχύ σας, τότε είναι η χάρη του αρκετή για σας» (Μορόνι 10:32).

Έχουμε παρόμοιες «τελευταίες μαρτυρίες» στην Καινή Διαθήκη, όπως η μεγάλη δήλωση του Παύλου: «Τον καλό αγώνα αγωνίστηκα, τον δρόμο τελείωσα, την πίστη διατήρησα» (Προς Τιμόθεο Β΄ 4:7) επιβεβαιώνοντας με αυτό ότι υπέμεινε μέχρι τέλους.

Αποκομίζουμε μεγάλη εσώτερη γνώση για την πνευματική ανάπτυξη του μεγάλου Αποστόλου Πέτρου, στη δήλωσή του: «Ντυθείτε την ταπεινοφροσύνη˙ επειδή ο Θεός αντιτάσσεται στους υπερήφανους, στους ταπεινούς, όμως, δίνει χάρη. Ταπεινωθείτε, λοιπόν κάτω από το πανίσχυρο χέρι του Θεού, για να σας υψώσει εν καιρώ» (Επιστολή του Πέτρου Α΄ 5:5--6).

Και βέβαια το μεγαλύτερο άτομο όλων των εποχών απ' τον οποίον μπορούμε να μάθουμε, είναι ο Ίδιος ο αναστημένος Κύριος, καθώς έδωσε οδηγίες στους Αποστόλους Του και σε μαθητές του, «Αφού λοιπόν πορευτείτε, κάντε μαθητές όλα τα έθνη, βαφτίζοντάς τους στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντάς τους να τηρούν όλα όσα

παρήγγειλα σε σας· και να, εγώ είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες, μέχρι τη συντέλεια του αιώνα» (Κατά Ματθαίον 28:19--20).

Πόσο πλούσια πεποίθηση και γνώση αυτή η ομάδα γραφών μας δίνει. Μπορούμε να βρούμε κοινά νήματα έμπνευσης να συνδέουν καθεμιά από αυτές; Πιστεύω ότι αναγνωρίζονται εύκολα:
• Ότι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, ζει και είναι ο Λυτρωτής και Σωτήρας μας.
• Ότι πρέπει να Τον ακολουθούμε και να δείχνουμε την αγάπη μας γι' Αυτόν, με το να Τον θυμόμαστε και ταπεινά να τηρούμε τις εντολές Του.
• Ότι μέσω της Εξιλέωσής του, μας καθιστά ικανούς να μετανοήσουμε και να καθαριστούμε.
• Ότι είμαστε ο λαός της διαθήκης Του και πάντα θα έπρεπε να τηρούμε τις διαθήκες που έχουμε συνάψει.
• Ότι πρέπει να διαδώσουμε το ευαγγέλιό Του σε όλο τον κόσμο.
• Ότι πρέπει να έχουμε πίστη, να μετανοήσουμε, να βαφτιστούμε, να λάβουμε το Άγιο Πνεύμα και να υπομείνουμε μέχρι τέλους.

Στην θεϊκή νομή μας, σύγχρονοι προφήτες της Αποκατάστασης επαναλαμβάνουν αυτές τις ίδιες αρχές. Στις διδασκαλίες του Προέδρου Τζων Τέιλορ μαθαίνουμε ότι, «Ως Υιός του Ανθρώπου, υπέμεινε όλα όσα ήταν δυνατό σάρκα και οστά να υπομείνουν, ως Υιός του Θεού θριάμβευσε πάνω σε όλα και για πάντα αναλήφθηκε στο δεξί χέρι του Θεού» *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* [2001], 44).

Ένα από τα αγαπημένα μου, του Προέδρου Σπένσερ Κίμπαλ:

«Στις μαρτυρίες αυτών των μεγάλων ανδρών και αποστόλων της παλιάς εποχής — τους αδελφούς μας στη διακονία του ίδιου Δασκάλου — προσθέτω τη δική μου μαρτυρία. Ξέρω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του ζωντανού Θεού, και ότι σταυρώθηκε για τις αμαρτίες του κόσμου.

»Είναι φίλος μου, ο Λυτρωτής μου, ο Κύριός μου, ο Θεός μου.

»Με όλη την καρδιά μου, προσεύχομαι οι Άγιοι να… κερδίσουν μια αιώνια κληρονομιά με Αυτόν στην σελέστια δόξα» ("An Eternal Hope in Christ," *Ensign*, Νοέμβρ. 1978, 73).

Ο προφήτης μας σήμερα, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι, συνεχίζει να μας καθοδηγεί με τις δυνατές πεποιθήσεις του, όπως διακήρυξε σε μια πρόσφατη συνέλευση πασσάλου: «Έχω μια μαρτυρία, αληθινή, θερμή και ζωτική για την αλήθεια αυτού του έργου. Ξέρω ότι ο Θεός ο Αιώνιος Πατέρας μας ζει και ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Σωτήρας μου και ο Λυτρωτής μου. Είναι Αυτός που στέκεται στην κεφαλή αυτής της Εκκλησίας. Ό,τι επιθυμώ είναι να πάω μπροστά με αυτό το έργο, καθώς Εκείνος θα το κάνει να πάει μπροστά» ("Inspirational Thoughts," *Liahona*, Οκτ. 2003, 5).

Συνοψίζοντας τις μαρτυρίες των αρχαίων και των σύγχρονων προφητών, έχουμε τα αθάνατα λόγια του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ που δήλωσε:

«Και τώρα, ύστερα από τις τόσες μαρτυρίες οι οποίες έχουν δοθεί γι' αυτόν, τούτη είναι η μαρτυρία, η πιο τελευταία όλων, την οποία δίνουμε γι' αυτόν: Ότι ζει!

» Γιατί τον είδαμε, στα δεξιά του Θεού. Και ακούσαμε τη φωνή που δήλωνε ότι είναι ο Μονογενής του Πατέρα» (Δ& Δ 76:22--23).

Επιθυμώ να προσθέσω την δική μου ταπεινή επιβεβαίωση για την αλήθεια των παραπάνω μαρτυριών. Ξέρω ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας είναι κυριολεκτικά ο Πατέρας των πνευμάτων μας και ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας, ο Λυτρωτής μας, ο Κύριός μας και όσο υπακούμε τις εντολές Του, ο φίλος μας (βλέπε Κατά Ιωάννην 15:14). Καθώς μελετάμε τις γραφές, είθε να έχουμε επιπλέον εσώτερη γνώση και μεγαλύτερη εκτίμηση για τη δύναμη της μαρτυρίας, ειδικά καθώς γεννιούνται από αυτούς με μεγαλύτερη σοφία και προχωρημένη ηλικία, είναι η προσευχή μου, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου
Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Μπένταρ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Καταθέτω μαρτυρία ότι τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου είναι διαθέσιμα σε όλους μας και πως ο Λυτρωτής του Ισραήλ είναι πρόθυμος να απονείμει αυτές τις δωρεές σε μας.

Πριν έξι μήνες και για πρώτη φορά, στάθηκα σ’ αυτό τον άμβωνα, ως το νεότερο μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Τότε ένιωθα, και τώρα νιώθω ακόμα περισσότερο, το βάρος της κλήσης μου να υπηρετώ και της ευθύνης μου να διδάσκω με σαφήνεια και να δίνω μαρτυρία με εξουσία. Προσεύχομαι και προσκαλώ το Άγιο Πνεύμα να με βοηθήσει καθώς μιλάω σε σας σήμερα.

Το απόγευμα αυτό, θα ήθελα να περιγράψω και να συζητήσω για ένα πνευματικό συναίσθημα που έλαβα, λίγα λεπτά πριν σταθώ σ’ αυτό τον άμβωνα, κατά τη διάρκεια της πρωινής κυριακάτικης συνεδρίασης της γενικής συνέλευσης, τον περασμένο Οκτώβριο. Ο Πρεσβύτερος Ντίτερ Ούχντορφ είχε μόλις τελειώσει την ομιλία του και είχε καταθέσει τη δυνατή μαρτυρία του για τον Σωτήρα. Ύστερα, σηκωθήκαμε όλοι μαζί και τραγουδήσαμε τον ενδιάμεσο ύμνο, ο οποίος είχε προαναγγελθεί από τον Πρόεδρο Γκόρντον Χίνκλι. Ο ενδιάμεσος ύμνος, εκείνο το πρωινό, ήταν «Ελευθερωτή του Ισραήλ» (*Ύμνοι και. Παιδικά τραγούδια*, σελ 5).

Η μουσική για τις διάφορες συνεδριάσεις της συνέλευσης είχε καθοριστεί πολλές εβδομάδες πριν — και σαφώς πολύ πριν τη νέα μου κλήση να υπηρετήσω. Αν, όμως, με είχαν καλέσει να προτείνω έναν ενδιάμεσο ύμνο για εκείνη τη συγκεκριμένη συνεδρίαση της συνέλευσης — έναν ύμνο που θα ήταν και εποικοδομητικός και πνευματικά κατευναστικός για μένα και για το εκκλησίασμα, πριν την πρώτη μου προσφώνηση σ’ αυτό το Κέντρο Συνελεύσεων — θα είχα επιλέξει τον αγαπημένο μου ύμνο: «Ελευθερωτή του Ισραήλ». Δάκρυα γέμισαν τα μάτια μου όταν στάθηκα μαζί σας να τραγουδήσω αυτόν τον συγκινητικό ύμνο της Αποκατάστασης.

Όταν είχαμε σχεδόν τελειώσει τον ύμνο, ήρθε στο μυαλό μου αυτό το εδάφιο από το Βιβλίο του Μόρμον:

« Αλλά, ιδέστε, εγώ, ο Νεφί, θα σας δείξω ότι τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου απλώνονται επάνω σε εκείνους που για τη μεγάλη τους πίστη τους έχει εκλέξει να τους κάνει μεγάλους και ισχυρούς, ακόμη και μέχρι τη δύναμη της απολύτρωσης» (Νεφί Α΄ 1:20).

Αμέσως, το μυαλό μου πήγε στη φράση του Νεφί που έλεγε: «τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου» και ήξερα ότι εκείνη τη στιγμή εγώ βίωνα ένα τέτοιο πολυεύσπλαχνο έλεος. Ένας στοργικός Σωτήρας μου έστελνε το πιο προσωπικό και έγκαιρο μήνυμα παρηγοριάς και ενθάρρυνσης μέσω ενός ύμνου που είχε επιλεχθεί εβδομάδες πριν. Μερικοί μπορεί να χαρακτηρίσουν αυτή την εμπειρία ως μια ευχάριστη σύμπτωση, όμως καταθέτω τη μαρτυρία μου σε σας, ότι τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου είναι αληθινά και ότι δεν συμβαίνουν τυχαία ούτε απλά κατά σύμπτωση. Συχνά, ο χρόνος κατά τον οποίο τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου έρχονται, μας βοηθάει να τα διακρίνουμε και να τα αναγνωρίζουμε.

Ποια είναι τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου;

Από τον περασμένο Οκτώβριο, έχω συλλογιστεί επανειλημμένως την πρόταση «τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου». Πιστεύω ότι, μέσω προσωπικής μελέτης, παρατήρησης, σκέψης και προσευχής, έχω κατανοήσει καλύτερα ότι τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου είναι οι πολύ προσωπικές και εξατομικευμένες ευλογίες, η δύναμη, η προστασία, οι διαβεβαιώσεις, η καθοδήγηση, η στοργική αγάπη, η παρηγοριά, η υποστήριξη και τα πνευματικά δώρα που λαμβάνουμε από, λόγω και μέσω του Κυρίου Ιησού Χριστού. Αληθώς, ο Κύριος ταιριάζει «τα ελέη του ανάλογα με τις συνθήκες των τέκνων των ανθρώπων» (Δ&Δ 46:15).

Θυμηθείτε τον τρόπο με τον οποίο ο Κύριος έδωσε οδηγίες στους Αποστόλους Του πως δεν θα τους άφηνε απαρηγόρητους. Δεν έστειλε μόνο «έναν άλλον Παράκλητο» (Κατά Ιωάννην 14:16), δηλαδή το Άγιο Πνεύμα, αλλά ο Σωτήρας είπε ότι θα ερχόταν σ' αυτούς (βλέπε Κατά Ιωάννην 14:18). Επιτρέψτε μου να σας υποδηλώσω ότι ένας τρόπος με τον οποίο ο Σωτήρας έρχεται σε κάθε έναν από εμάς είναι μέσα από τα άφθονα και πολυεύσπλαχνα ελέη Του. Λόγου χάρη, ενώ εσείς και εγώ αντιμετωπίζουμε προκλήσεις και δοκιμασίες στη ζωή μας, το δώρο της πίστης και μια κατάλληλη αίσθηση αυτοπεποίθησης που εκτείνεται πέραν της δικής μας ικανότητας, είναι δύο παραδείγματα για τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου. Η μετάνοια και η συγχώρεση αμαρτιών καθώς και η γαλήνια συνείδηση είναι παραδείγματα για τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου. Και η επιμονή και η καρτερία που μας καθιστά ικανούς να βαδίσουμε πρόσχαρα μέσα από σωματικούς περιορισμούς και πνευματικές δυσκολίες είναι παραδείγματα για τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου.

Σε μια πρόσφατη συνέλευση πασσάλου, τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου καταφάνηκαν στην συγκινητική μαρτυρία μιας νέας συζύγου και μητέρας τεσσάρων παιδιών, της οποίας ο άνδρας σκοτώθηκε στο Ιράκ τον Δεκέμβριο του 2003. Αυτή η γενναία αδελφή διηγήθηκε πως, μετά την ειδοποίηση του θανάτου του συζύγου της, έλαβε από αυτόν μια χριστουγεννιάτικη κάρτα και ένα μήνυμα. Μέσα στην ξαφνική πραγματικότητα μιας δραματικά αλλαγμένης ζωής, κατέφτασε σ' αυτή την καλή αδελφή μια έγκαιρη και τρυφερή υπενθύμιση, ότι πράγματι οι οικογένειες μπορούν να είναι παντοτινές. Με την άδειά της αναφέρω ένα απόσπασμα εκείνης της χριστουγεννιάτικης κάρτας:

«Για την καλύτερη οικογένεια του κόσμου! Καλά να περάσετε μαζί και θυμηθείτε το πραγματικό νόημα των Χριστουγέννων! Ο Κύριος το έκανε προσιτό σε μας να είμαστε για πάντα μαζί. Ωστόσο, ακόμα και όταν είμαστε μακριά, συνεχίζουμε να είμαστε μαζί ως μια οικογένεια».

»Ο Θεός να σας ευλογεί και να σας έχει όλους ασφαλείς και ας είναι αυτά τα Χριστούγεννα ένα δώρο αγάπης από μας για Εκείνον εκεί ψηλά!!!

»Με όλη μου την αγάπη, ο μπαμπάς και στοργικός σύζυγος!»

Σαφώς, η αναφορά που έκανε ο σύζυγος ότι ήταν μακριά τους, σε αυτή την ευχετήρια κάρτα Χριστουγέννων, αναφερόταν στο χωρισμό που οφειλόταν στα στρατιωτικά καθήκοντά του. Σ' αυτή την αδελφή, όμως, σαν μια φωνή από το χώμα ενός αποβιώσαντα αιώνιου συντρόφου και πατέρα, ήλθε η πνευματική ενθάρρυνση και μαρτυρία που περισσότερο χρειαζόταν. Όπως σας ανέφερα προηγουμένως, τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου δεν συμβαίνουν τυχαία ούτε απλά κατά σύμπτωση. Η πίστη, η υπακοή και η ταπεινοφροσύνη, καλούν τα πολυεύσπλαχνα ελέη στη ζωή μας, και συχνά, είναι κατά την κατάλληλη στιγμή του Κυρίου που μας επιτρέπεται να αναγνωρίσουμε και να εκτιμήσουμε αυτές τις σημαντικές ευλογίες.

Πριν λίγο καιρό, μίλησα με έναν ηγέτη ιεροσύνης που έλαβε μια προτροπή να αποστηθίσει τα ονόματα όλων των νέων από 13 έως 21 ετών του πασσάλου του. Χρησιμοποιώντας μικρές φωτογραφίες των νέων ανδρών και γυναικών, δημιούργησε υπομνηστικές κάρτες που μπορούσε να τις διαβάζει καθώς ταξίδευε για δουλειά και σε άλλες περιπτώσεις. Αυτός ο ηγέτης ιεροσύνης έμαθε γρήγορα όλα τα ονόματα των νέων.

Ένα βράδυ, ο ηγέτης ιεροσύνης είδε ένα όνειρο για έναν από τους νέους άνδρες που ήξερε μόνο από μια φωτογραφία. Στο όνειρο είδε αυτόν τον νέο άνδρα ντυμένο με άσπρο πουκάμισο και ιεραποστολικό ταμπελάκι. Με τον συνάδελφο του καθισμένο δίπλα του, ο νέος άνδρας δίδασκε μια οικογένεια. Ο νεαρός κρατούσε το Βιβλίο του Μόρμον στο χέρι του και φαινόταν σαν να έδινε μαρτυρία για την αλήθεια του βιβλίου αυτού. Τότε, ο ηγέτης ιεροσύνης ξύπνησε από το όνειρό του.

Στην επόμενη συγκέντρωση ιεροσύνης, ο ηγέτης πλησίασε τον νέο άνδρα που είχε δει στο όνειρό του και του ζήτησε να μιλήσουν για λίγα λεπτά. Μετά από μια σύντομη σύσταση, ο ηγέτης κάλεσε τον νέο άνδρα με το όνομά του και του είπε: «Δεν είμαι ονειροπόλος. Εκτός από σένα, δεν έχω ποτέ ονειρευτεί για κανένα άλλο από τα μέλη αυτού του πασσάλου. Θα σου πω το όνειρό μου και θα ήθελα να με βοηθήσεις να καταλάβω τι σημαίνει».

Ο ηγέτης ιεροσύνης διηγήθηκε το όνειρο και ρώτησε τον νέο άνδρα τι σήμαινε. Συγκινημένος ο νέος άνδρας, απλά απάντησε: «Σημαίνει ότι ο Θεός ξέρει ποιος είμαι». Αυτό που απόμεινε από την συζήτηση μεταξύ αυτού του νεαρού και του ηγέτη ιεροσύνης του, ήταν ακόμα πιο σημαντικό και συμφώνησαν να συναντιούνται και να συμβουλεύονται μαζί από καιρό σε καιρό τους επόμενους μήνες.

Ο νέος άνδρας έλαβε τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου μέσω ενός εμπνευσμένου ηγέτη. Όπως σας ανέφερα προηγουμένως, τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου δεν συμβαίνουν τυχαία

ούτε απλά κατά σύμπτωση. Η πίστη και η υπακοή μας επιτρέπουν να λάβουμε αυτά τα σημαντικά δώρα και συχνά, είναι η κατάλληλη στιγμή του Κυρίου που μας βοηθάει να τα αναγνωρίσουμε.

Δεν πρέπει να υποτιμούμε ούτε να παραβλέπουμε τη δύναμη που έχουν τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου.

Η απλότητα, η γλυκύτητα και η σταθερότητα που χαρακτηρίζουν τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου, θα κάνουν πολλά για να μας ενδυναμώσουν και να μας προστατέψουν στους δύσκολους καιρούς τους οποίους ζούμε τώρα και σ' αυτούς που ακόμα μένει να ζήσουμε.

Όταν τα λόγια δεν μπορούν να μας δώσουν τη γαλήνη που χρειαζόμαστε ή να εκφράσουν τη χαρά που αισθανόμαστε, όταν είναι απλά ανώφελο να προσπαθούμε να εξηγήσουμε αυτό που είναι ανεξήγητο, όταν η λογική και η σκέψη δεν μας δίνουν αρκετή κατανόηση για τις αδικίες και τις ανομίες της ζωής , όταν η θνητή εμπειρία και εκτίμηση είναι ανεπαρκείς στο να παράγουν ένα επιθυμητό αποτέλεσμα και όταν μας φαίνεται ότι ίσως είμαστε απόλυτα μόνοι, τότε είμαστε αληθινά ευλογημένοι με τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου και γινόμαστε ισχυροί, ακόμη και μέχρι τη δύναμη της απολύτρωσης (βλέπε Νεφί Α΄ 1:20).

Ποιοι είναι αυτοί που ο Κύριος έχει εκλέξει να λάβουν τα πολυεύσπλαχνα ελέη Του;

Η λέξη «*εκλέξει*» στο Νεφί Α΄ 1:20 είναι ουσιώδης για να κατανοήσουμε τη σημασία των πολυεύσπλαχνων ελεών του Κυρίου. Το λεξικό μας λέει ότι «*εκλεκτός*» είναι αυτός που έχει επιλεχθεί, έχει προτιμηθεί ή έχει διαλεχτεί. Επίσης μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να γίνει αναφορά στους εκλεκτούς ή ορισμένους από τον Θεό (Oxford English Dictionary On-line, δεύτερη έκδ. [1989], "Chosen").

Μερικά άτομα που ακούν ή διαβάζουν αυτό το μήνυμα μπορεί εσφαλμένα να αποκλείσουν την διαθεσιμότητα των πολυεύσπλαχνων ελεών του Κυρίου από τη ζωή τους, πιστεύοντας: «Δεν είμαι ένας που έχει ή που θα εκλεχτεί ποτέ». Μπορεί, ψευδώς, να σκεφτόμαστε ότι τέτοιες ευλογίες και δώρα έχουν παρακρατηθεί για άλλους ανθρώπους που φαίνονται να είναι πιο δίκαιοι ή που υπηρετούν σε ορατές κλήσεις στην Εκκλησία. Σας δίνω τη μαρτυρία μου ότι τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου είναι διαθέσιμα για όλους μας και ότι ο Ελευθερωτής των φυλών του Ισραήλ είναι πρόθυμος να μας δώσει τέτοια δώρα.

Το να είμαστε ή το να γίνουμε εκλεκτοί δεν είναι μια αποκλειστική κατάσταση που μας έχει δοθεί. Αντιθέτως, εσείς και εγώ αποφασίζουμε τελικά αν είμαστε εκλεκτοί. Σας παρακαλώ, παρατηρήστε τώρα πώς χρησιμοποιείται η λέξη «*εκλεκτοί*» στους εξής στίχους του Διδαχή και Διαθήκες:

«Ιδές, πολλοί είναι οι κλητοί, αλλά λίγοι οι *εκλεκτοί*. Και γιατί δεν είναι *εκλεκτοί*;

»Γιατί η καρδιά τους είναι τόσο πολύ προσηλωμένη στα εγκόσμια, και αποβλέπουν στις τιμές των ανθρώπων» (Δ&Δ 121:34--35, η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Πιστεύω ότι τα συμπεράσματα αυτών των στίχων είναι αρκετά ξεκάθαρα. Ο Θεός δεν έχει μια λίστα ευνοουμένων στην οποία ευελπιστούμε ότι τα ονόματά μας κάποια μέρα θα προστεθούν. Εκείνος δεν περιορίζει τον αριθμό των «εκλεκτών» σε λιγοστούς. Αντιθέτως, είναι η καρδιά *μας* και οι φιλοδοξίες *μας* και η υπακοή *μας* που καθορίζουν αν είμαστε αριθμημένοι ως ένας από τους εκλεκτούς του Θεού.

Ο Κύριος έδωσε οδηγίες στον Ενώχ γι’ αυτό το συγκεκριμένο σημείο της διδαχής. Παρακαλείστε να παρατηρήσετε τον τρόπο χρησιμοποίησης της λέξης *διαλέγουν* σε αυτά τα εδάφια:

«Ιδές αυτούς, τους αδελφούς σου, αυτοί είναι το έργο των χεριών μου, και τους έδωσα τη γνώση τους, την ημέρα που τους δημιούργησα. Και στον Κήπο της Εδέμ, εγώ έδωσα στον άνθρωπο την ελευθεροβουλία του.

»Και στους αδελφούς σου εγώ είπα, και τους έδωσα επίσης εντολή, ότι πρέπει να αγαπούν ο ένας τον άλλο, και ότι πρέπει να *διαλέγουν* εμένα, τον Πατέρα τους» (Μωυσή 7:32--33· η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Όπως μαθαίνουμε από αυτές τις γραφές, οι θεμελιώδεις σκοποί της δωρεάς της ελεύθερης βούλησης ήταν να αγαπάμε ο ένας τον άλλον και να διαλέγουμε τον Θεό. Έτσι, γινόμαστε οι εκλεκτοί του Θεού και προσκαλούμε τα πολυεύσπλαχνα ελέη Του, καθώς χρησιμοποιούμε την ελεύθερη βούλησή μας για να διαλέξουμε τον Θεό.

Ένα από τις πιο γνωστά και συχνά αναφερόμενα εδάφια γραφών βρίσκεται στο Μωυσή 1:39. Αυτός το εδάφιο περιγράφει σαφώς και περιεκτικώς το έργο του Αιώνιου Πατέρα: «Γιατί ιδές, τούτο είναι το *έργο μου* και η δόξα μου — να πραγματοποιήσω την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου».

Μια συνοδευτική γραφή που βρίσκεται στο Διδαχή και Διαθήκες, περιγράφει με ισόποση σαφήνεια και περιεκτικότητα το πρωταρχικό έργο μας σαν γιοι και κόρες του Αιώνιου Πατέρα. Έχει πολύ ενδιαφέρον το ότι αυτό το εδάφιο δεν φαίνεται να είναι τόσο γνωστό ούτε και αναφέρεται πολύ συχνά. «Ιδές, ετούτο είναι το *έργο σου*, να τηρείς τις εντολές μου, μάλιστα, με όλη σου τη δύναμη, το νου και την ισχύ» (Δ&Δ 11:20· η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Έτσι, το έργο του Πατέρα είναι να φέρει σε πέρας την αθανασία και την αιώνια ζωή των παιδιών Του. Το έργο μας είναι να τηρούμε τις εντολές του με όλη τη δύναμη, το νου και την ισχύ μας — και με αυτόν τον τρόπο γινόμαστε εκλεκτοί και, μέσω του Αγίου Πνεύματος, λαβαίνουμε και αναγνωρίζουμε τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου στην καθημερινή μας ζωή.

Η ίδια η συνέλευση στην οποία συμμετέχουμε αυτό το σαββατοκύριακο είναι άλλο ένα παράδειγμα για τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου. Έχουμε ευλογηθεί με το να λαβαίνουμε εμπνευσμένες συμβουλές από τους ηγέτες της Εκκλησίας του Κυρίου — σύγχρονες συμβουλές για την εποχή μας και για τις καταστάσεις και τις προκλήσεις μας. Έχουμε διδαχτεί, υψωθεί, εξυψωθεί πνευματικά, κληθεί προς μετάνοια και ενδυναμωθεί. Το πνεύμα αυτής της συνέλευσης έχει ενισχύσει την πίστη μας και αύξησε την επιθυμία μας να μετανοήσουμε, να υπακούσουμε, να βελτιωθούμε και να υπηρετήσουμε. Όπως εσείς, επιθυμώ να κάνω πράξη τις υπενθυμίσεις,

συμβουλές και προσωπική έμπνευση με τις οποίες ευλογηθήκαμε κατά την διάρκεια αυτής της συνέλευσης. Και σε μόνο μερικά λεπτά, ο κάθε ένας από εμάς θα λάβει ένα από τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου καθώς ακούμε τις τελικές παρατηρήσεις και μαρτυρία του Προέδρου Γκόρντον Χίνκλι. Αληθινά, «Αγαθός ο Κύριος σε όλους και οι οικτιρμοί του σε όλα τα δημιουργήματά του» (Ψαλμοί 145:9).

Είμαι ευγνώμων για την Αποκατάσταση του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού μέσω του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και για τη γνώση που έχουμε σήμερα για τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου. Οι επιθυμίες, πίστη και υπακοή μας προσκαλούν και μας βοηθούν να διακρίνουμε τα ελέη Του στη ζωή μας. Ως ένας από τους υπηρέτες Του, διακηρύσσω τη μαρτυρία ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Λυτρωτής και Σωτήρας μας. Ξέρω ότι Εκείνος ζει και ότι τα πολυεύσπλαχνα ελέη Του είναι διαθέσιμα σε όλους μας. Κάθε ένας από εμάς μπορεί να έχει μάτια για να βλέπει καθαρά και αυτιά για να ακούει με ευκρίνεια τα πολυεύσπλαχνα ελέη του Κυρίου καθώς μας ενδυναμώνουν και μας βοηθούν σε αυτές τις τελευταίες ημέρες. Οι καρδιές σας ας είναι πάντα γεμάτες με ευγνωμοσύνη για τα άφθονα και πολυεύσπλαχνα ελέη του. Στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Σχόλια τέλους
Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι

Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, είχαμε μία υπέροχη συνέλευση. Το Πνεύμα του Κυρίου ήταν μαζί μας. Διδαχτήκαμε πολλές αλήθειες. Η μαρτυρία μας έχει ενδυναμωθεί, η πίστη μας έχει αναπτερωθεί.

Μέσω του θαύματος — και είναι όντως θαύμα — της σύγχρονης τεχνολογίας, αυτές οι συγκεντρώσεις έχουν μεταδοθεί παγκοσμίως. Ενενήντα πέντε τοις εκατό των μελών της Εκκλησίας σε όλο τον κόσμο μπόρεσαν να συμμετέχουν.

Ήταν καιρός για την ανανέωση της πίστης μας στις μεγάλες αιώνιες αλήθειες που ήλθαν σε μας μέσω της συμβολής του Προφήτη Τζόζεφ. Πόσο ευλογημένοι είμαστε. Πόσο τυχεροί είμαστε στη γνώση μας για αυτές τις ανυπέρβλητες αλήθειες.

Αλλά θα ήθελα να πω, όπως έχω πει στο παρελθόν, ότι το γεγονός της ιδιότητάς μας ως μέλη αυτής της Εκκλησίας, με τις προϋποθέσεις για όλες τις ευλογίες που απορρέουν από αυτό, δεν θα πρέπει ποτέ να είναι για οποιονδήποτε λόγο για εφησυχασμό, για υπεροψία, για υποτίμηση των άλλων, για να σκεφτόμαστε ότι είμαστε καλύτεροι από τους άλλους. Όλη η ανθρωπότητα αποτελεί τον πλησίον μας. Όταν τον ρώτησαν ποια ήταν η μεγαλύτερη εντολή του νόμου, ο Κύριος είπε, «Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, και από όλη τη διάνοιά σου… [Και] θα αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου» (Κατά Ματθαίον 22:37, 39).

Άσχετα από το χρώμα του δέρματός μας, το σχήμα των ματιών μας, της γλώσσας που μιλάμε, είμαστε όλοι γιοι και κόρες του Θεού και πρέπει να προσεγγίζουμε ο ένας τον άλλο με αγάπη και ενδιαφέρον.

Όπου κι αν ζούμε, μπορούμε να είμαστε καλοί γείτονες. Τα παιδιά μας μπορούν να συναναστρέφονται τα παιδιά εκείνων που δεν ανήκουν σε αυτήν την Εκκλησία και παραμένουν σταθεροί, αν διδάσκονται σωστά. Μπορούν να γίνουν ακόμη και ιεραπόστολοι στους φίλους τους.

Επαινούμε τους υπέροχους νέους μας οι οποίοι αντιτίθενται στο κακό του κόσμου, που σπρώχνουν το κακό πέρα και ζουν μία ζωή ευχάριστη προς τον Κύριο. Προσευχόμαστε συνεχώς ώστε οι γονείς τους να ζουν ομοίως άξια από κάθε άποψη.

Επαναλαμβάνουμε όσα είπαμε πριν: κάνετέ το συνήθεια να πηγαίνετε συχνά στον οίκο του Κυρίου. Δεν υπάρχει κανένας καλύτερος τρόπος για να εξασφαλίσετε έναν σωστό τρόπο ζωής από το να παρευρίσκεστε στο ναό. Θα υπερνικήσει το κακό της πορνογραφίας, της χρήσης ναρκωτικών και άλλων χημικών ουσιών και της πνευματικής ατροφίας. Θα ενδυναμώσει το γάμο και τις οικογενειακές σχέσεις.

Ως Εκκλησία έχουμε μάθει να δουλεύουμε με άλλους στο να ανακουφίζουμε τη λύπη και τον πόνο αυτών που είναι σε τρομερή δυστυχία. Οι ανθρωπιστικές μας προσπάθειες έχουν στην κυριολεξία ευλογήσει τη ζωή αμέτρητων χιλιάδων που δεν ανήκουν στην πίστη μας. Στην τρομερή καταστροφή από το τσουνάμι και σε άλλες καταστροφές, απόρροια διαμάχης, ασθένειας και λιμού, έχουμε κάνει ένα υπέροχο και θαυμαστό έργο βοηθώντας τους άλλους χωρίς να ανησυχούμε ποιος θα λάβει τα εύσημα.

Το Φεβρουάριο αυτού του έτους ο πρόεδρος του Αμερικανικού Ερυθρού Σταυρού παρουσίασε στην Εκκλησία το βραβείο «Κύκλος ανθρωπιάς», που είναι η ανώτερη τιμή που δόθηκε από τον Αμερικανικό Ερυθρό Σταυρό για ανθρωπιστική υπηρέτηση. Είναι σε αναγνώριση της προσπάθειας της Εκκλησίας να επεκτείνει τον εμβολιασμό κατά της ιλαράς σε χιλιάδες χιλιάδων παιδιά.

Ομοίως, ο Διεθνής Ρόταρι αναγνώρισε στην Εκκλησία τη συνεισφορά κεφαλαίων για την εξάλειψη της πολιομυελίτιδας σε χώρες του τρίτου κόσμου όπου ακόμα υπάρχει.

Αμέτρητες ζωές έχουν σωθεί και πολύς πόνος και δυστυχία έχουν αποφευχθεί στη ζωή τους. Στο βαθμό που γίνεται δυνατό από έσοδα τα οποία προέρχονται από τη γενναιοδωρία των ανθρώπων μας, κάνουμε την προσπάθεια να βοηθήσουμε αυτούς που είναι σε δυστυχία.

Σίγουρα ο Κύριος μας ευλογεί ως λαό και πρέπει να προσεγγίσουμε για να βοηθήσουμε τους έχοντες ανάγκη όπου κι αν είναι.

Καθώς τώρα φεύγουμε για το σπίτι μας, επικαλούμαι τις ευλογίες των ουρανών πάνω σας. Να είστε πιστοί στις εντολές του Κυρίου και Εκείνος θα ανοίξει τα παράθυρα των ουρανών και θα εκχέει ευλογίες πάνω σας. Σας αφήνω την ευλογία μου και την αγάπη μου. Σας αφήνω τη μαρτυρία μου ότι ο Θεός, ο Αιώνιος Πατέρας μας ζει, ότι Εκείνος είναι προσωπικός και αληθινός, ότι Εκείνος είναι πράγματι ο Πατέρας μας, ότι Εκείνος ακούει και θα απαντήσει στην προσευχή. Σας δίνω τη μαρτυρία μου ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Λυτρωτής του κόσμου, το μόνο όνομα κάτω από τους ουρανούς μέσω του οποίου μπορούμε να σωθούμε και σας αφήνω τη

μαρτυρία μου ότι ο Θεός και ο Κύριος Ιησούς μίλησαν προσωπικά στο αγόρι Τζόζεφ και άνοιξαν τα παραπετάσματα που εισάγουν σε τούτη μεγάλη και τελική θεϊκή νομή.

Ο Θεός να σας ευλογεί, αγαπημένοι αδελφοί και αδελφές μου. Ειρήνη να έχετε, τώρα και πάντοτε, είναι η ταπεινή προσευχή μου στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Γενική συγκέντρωση Νέων Γυναικών

Χαρμόσυνα νέα από την Κουμώρα
Σούζαν Τάνερ
Γενική Πρόεδρος των Νέων Γυναικών

Εσείς κι εγώ δεν μπορούμε απλώς να επιζήσουμε αλλά να υπερισχύσουμε, όπως έκανε ο Μορόνι, στις προσπάθειές μας να σταθούμε για την αλήθεια σε καιρούς δύσκολους.

Κατά την επίσκεψή μου στο αναστηλωμένο, μικρό και ταπεινό ξύλινο σπίτι του Τζόζεφ Σμιθ, αισθάνθηκα ότι ήμουν σε ένα ιερό μέρος. Βρισκόμουν στο μέρος όπου ο άγγελος Μορόνι πρωτοεμφανίστηκε στον Τζόζεφ Σμιθ για να δώσει αρχή σ' αυτό το μεγάλο και θαυμαστό έργο της Αποκατάστασης του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Καθώς αναλογιζόμουν τη συσχέτιση της ζωής αυτών των δύο μεγάλων προφητών, — του Μορόνι, του τελευταίου προφήτη της εποχής του, και του Τζόζεφ, του πρώτου προφήτη της θεϊκής νομής μας — εντόπισα πολλές «παρόμοιες» στιγμές. Θα μιλήσω για μερικά «παρόμοια» μαθήματα καθώς καταθέτω μαρτυρία για αυτό το «μεγάλο και θαυμαστό έργο».

Όταν ο Τζόζεφ γνώρισε για πρώτη φορά τον Μορόνι ήταν μόλις 17 ετών, όπως πολλές από εσάς, νέες γυναίκες. Ξέρουμε ακριβώς το χρόνο και το μέρος. Ήταν το βράδυ της 21ης Σεπτεμβρίου του 1823, σε ένα από τα πάνω υπνοδωμάτια, καθώς πέντε από τους αδελφούς του κοιμόνταν. Ο Τζόζεφ προσευχήθηκε για να «ξέρ[ει] πού στεκ[όταν] ενώπιον του [Θεού]» (Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1:29). Ο Τζόζεφ αισθανόταν ανεπαρκής καὶ ανάξιος ενώπιον του Θεού. Είπε ότι δεν ήταν ένοχος οποιασδήποτε «μεγάλης ή κακοήθους αμαρτίας», όμως ότι είχε «πέσει σε πολλά ανόητα σφάλματα και επέδειξ[ε] την αδυναμία των νιάτων» (Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1:28), επομένως προσευχήθηκε για επαναβεβαίωση. Μπορώ να ταυτιστώ με τα συναισθήματα του Τζόζεφ, όπως και όλες εσείς μπορείτε. Πόσο συχνά καθεμιά από μας έχει γονατίσει με τέτοια συναισθήματα αναξιότητας και χρειάστηκε ουράνια επαναβεβαίωση;

Σαν απάντηση στη προσευχή πίστης και μετάνοιας του Τζόζεφ, εμφανίστηκε σ' αυτόν ο Μορόνι, ένας ουράνιος αγγελιαφόρος. Ο Τζόζεφ καταγράφει ότι «Με κάλεσε με το όνομά μου, και μου είπε… ότι ο Θεός είχε προορίσει για μένα να εκτελέσω ένα έργο» (Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1:33), Ο Τζόζεφ θαύμασε «ιδιαίτερα για τα όσα [του] είχαν λεχθεί από αυτόν τον καταπληκτικό αγγελιαφόρο» (Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1:44).

Εμείς, επίσης, μπορούμε να λάβουμε πνευματική επαναβεβαίωση ως απάντηση στις προσευχές μας. Μπορούμε να λάβουμε μια μαρτυρία ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας, *μας* γνωρίζει με το όνομά μας και ότι έχει μια αποστολή να εκπληρώσουμε εδώ στη γη.

Ο άγγελος Μορόνι εμφανίστηκε στον Τζόζεφ δύο φορές ακόμα κατά τη διάρκεια εκείνης της νύχτας, στην τοποθεσία και λοφοπλαγιά την επόμενη ημέρα και μετά, κάθε χρόνο για τα επόμενα τέσσερα χρόνια, στο μέρος που σήμερα ονομάζουμε λόφος Κουμώρα. Την πρώτη εκείνη ημέρα, ο Μορόνι επανέλαβε το ίδιο μήνυμα ξανά και ξανά. Μπορείτε να συνδέσετε αυτή την εμπειρία με δικές σας; Τα παιδιά μου, μερικές φορές μου λένε πειρακτικά ότι επαναλαμβάνω

τα ίδια πράγματα ξανά και ξανά. Μην είστε πολύ σκληρές με τους γονείς και τους ηγέτες σας όταν επαναλαμβανόμαστε. Ο Κύριος έβαλε τον Μορόνι να διδάξει ένα νεαρό προφήτη μέσω επανάληψης. Είναι μέσω της επανάληψης που οι αρχές του ευαγγελίου ριζώνουν βαθιά στο μυαλό και στην καρδιά μας.

Με αυτές τις τακτικές επισκέψεις του αγγέλου, ένας ένδοξος δεσμός αναπτύχθηκε μεταξύ αυτού του αρχαίου προφήτη που σφράγισε τις πλάκες και του σύγχρονου προφήτη που εκλέχθηκε να τις ξαναφέρει στο φως. Πιστεύω ότι επίσης θα πρέπει να τρέφουμε αγάπη για τους προφήτες, αρχαίους και σύγχρονους, στην καρδιά μας. Θα πρέπει να αφήσουμε τη ζωή τους να μας εμπνεύσει. Πόσο ταιριάζει το άγαλμα που απεικονίζει τον άγγελο Μορόνι και είναι τοποθετημένο στην κορυφή των περισσότερων σύγχρονων ναών μας. Αυτά μας υπενθυμίζουν ότι ο Μορόνι είναι αυτός ο ένδοξος «άγγελος από ψηλά [που]/ έσπασε την μεγάλης διάρκειας σιωπή» (*Hymns, no*13), για το οποίο η χορωδία μας θα τραγουδήσει σήμερα.

Ο Τζόζεφ Σμιθ έμαθε πάρα πολλά από τον Μορόνι. Ύστερα μέσα στην ασφάλεια και την αγιότητα εκείνου του ξύλινου σπιτιού, μέσα στο οποίο ο Μορόνι είχε εμφανισθεί, ο Τζόζεφ είπε στην οικογένειά του πολλά από αυτά που είχε μάθει και τα δέχτηκαν. Η μητέρα του είπε:

«Ο Τζόζεφ συνέχισε να λαμβάνει οδηγίες από καιρό σε καιρό και κάθε βράδυ συγκεντρώναμε τα παιδιά μας και παραχωρούσαμε τον χρόνο μας για τη συζήτηση αυτών των πραγμάτων… Πιστεύω ότι η οικογένεια μας παρουσίαζε το πιο περίεργο θέαμα που είχε ποτέ δείξει οικογένεια επάνω στη γη, όλοι καθισμένοι σε έναν κύκλο, …να ακούμε με κομμένη την ανάσα, ανυπόμονοι, τα θρησκευτικά διδάγματα ενός δεκαοχτάχρονου αγοριού» (*The Revised and Enhanced History of Joseph Smith by His Mother*, εκδ. υπό Scot Facer Proctor and Maurine Jensen Proctor [1966], 111).

Ως αποτέλεσμα εκείνων των καθημερινών οικογενειακών βραδιών, η Λούσυ Μακ Σμιθ είπε ότι ήταν μια εποχή γλυκιάς ενότητας, ευτυχίας και ηρεμίας στο σπίτι τους. Τι πρότυπο ενδυνάμωσης σπιτικού και οικογένειας αποτελεί ο νεαρός Τζόζεφ για μας! Δεν κράτησε τη μαρτυρία και τις πνευματικές εμπειρίες του για τον εαυτό του, αλλά τις μετέφερε συχνά στους γονείς και τα αδέλφια του. Μπορούμε και εμείς να κάνουμε το ίδιο στα σπίτια μας.

Τα μέλη της οικογένειας Σμιθ χρειάζονταν να προσκολληθούν ο ένας στον άλλον, επειδή η εξωτερική καταδίωξη εναντίον του Τζόζεφ και της οικογένειάς του ήταν επίμονη. Ίσως τα διδάγματα και το παράδειγμα του Μορόνι βοήθησαν τον Προφήτη Τζόζεφ να μάθει πώς να στέκεται ως μάρτυρας σε έναν άνομο κόσμο. Ο Μορόνι έζησε σε έναν κόσμο που είχε προβλέψει ότι θα υπήρχε στην νεότερη «εποχή» — μια «ημέρα όπου θα υπάρχουν… φόνοι και ληστείες και ψευδολογίες και απάτες και πορνείες και κάθε είδους αποτροπιασμοί» (Μόρμον 8:31).

Ο Μορόνι επίσης ήξερε, από πρώτο χέρι, για τη μοναξιά και την αποθάρρυνση. Μετά από μια μεγάλη και τρομερή μάχη μεταξύ των Νεφιτών και των Λαμανιτών, στην οποία όλος ο λαός του καταστράφηκε, θρήνησε: «Είμαι μόνος. Ο πατέρας μου σκοτώθηκε στη μάχη, και όλοι οι συγγενείς μου, και δεν έχω φίλους ούτε πού να πάω. Και πόσο θα με αφήσει ο Κύριος να ζήσω δε γνωρίζω… Και όλο το πρόσωπο ετούτης της χώρας είναι ένας συνεχής κύκλος φόνου και

αιματοχυσίας» (Μόρμον 8:5, 8). Μπορείτε να αισθανθείτε τη μοναξιά και αποθάρρυνση του Μορόνι για την ανομία του κόσμου;

Αντιλαμβάνομαι ότι μερικές φορές πολλές από εμάς, επίσης αισθανόμαστε χωρίς φίλους και μόνες μέσα σε έναν άνομο κόσμο. Μερικές από εμάς αισθανόμαστε ότι δεν έχουμε «πού να πάμε» όταν αντιμετωπίζουμε τις δοκιμασίες μας. Όμως, εσείς και εγώ, όχι μόνο επιβιώνουμε αλλά υπερισχύουμε, όπως ο Μορόνι, στις προσπάθειές μας να υπερασπίσουμε την αλήθεια σε επικίνδυνους καιρούς. Τι έκανε εκείνος όταν αντιμετώπιζε ένα έρημο και εχθρικό κόσμο; Αυτός, με πιστή υπακοή στις οδηγίες του πατέρα του, τελείωσε το χρονικό πάνω στις χρυσές πλάκες. Εξοικειώθηκε με τα γραφόμενα των προφητών. Πάνω απ' όλα, έδωσε μάχη για να ξεφύγει από την αποθάρρυνση προσκολλούμενος στις υποσχέσεις του Κυρίου για το μέλλον. Προσκολλήθηκε στις διαθήκες που είχε κάνει ο Θεός με τον οίκο του Ισραήλ ότι θα τους ευλογούσε για πάντα.

Ο Μορόνι άσκησε πίστη στις υποσχόμενες ευλογίες για τις μελλοντικές γενεές. Ο Πρεσβύτερος Τζέφρι Χόλαντ εξήγησε ότι αυτή η χαρμόσυνη προσδοκία των παλαιών προφητών, συμπεριλαμβανομένου και του Μορόνι, υπήρχε επειδή είχαν δει την εποχή μας σε όραμα. Είδαν δυνατούς νέους ανθρώπους που τηρούν τις διαθήκες τους, όπως εσείς που θα πραγματοποιήσετε το έργο του Θεού σε αυτή την τελευταία θεϊκή νομή. Ο Πρεσβύτερος Χόλαντ είπε: «Στους ηγέτες εκείνων των παλαιότερων εποχών κατέστη δυνατόν να συνεχίσουν, όχι επειδή ήξεραν ότι θα πετύχαιναν αλλά επειδή ήξεραν ότι *εσείς* θα το κάνατε — ένα υπέροχο εκκλησίασμα νέων [γυναικών] όπως εσείς… σε μια αποφασιστική προσπάθεια να δείτε το ευαγγέλιο να υπερισχύει και να θριαμβεύει» ("Terror, Triumph, and a Wedding Feast," εστιακή συγκέντρωση Εκπαιδευτικού συστήματος Εκκλησίας, 12 Σεπτ. 2004. Βλέπε www.ldsces.org). Έχουμε την τεράστια ευθύνη να πραγματοποιήσουμε την «χαρμόσυνη προσδοκία» του Μορόνι.

Εμείς που ανήκουμε στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είμαστε δεσμευμένοι με διαθήκη προς τον Κύριο. Έχει πει: «Δεν θα σε λησμονήσω… σε έχω ζωγραφίσει επάνω στις παλάμες των χεριών μου» (Ησαΐας 49:15--16, βλέπε, επίσης, Νεφί Α΄ 21:15-16).

Η δεσμευτική και ενισχυτική δύναμη των διαθηκών στη ζωή μας, έγινε πρόσφατα πραγματική για μένα καθώς αγαπημένοι φίλοι μας, βίωσαν μια τραγική απώλεια στην οικογένειά τους. Καθώς η Κάθριν και ο Κίμπαλ Χέροντ και τα τέσσερα παιδιά τους, από 9 μηνών ως εφτά χρονών, κατευθύνονταν με το αυτοκίνητο στο σπίτι τους μετά από ένα οικογενειακό δείπνο στο σπίτι των γονέων της μητέρας, μια διπλή ρόδα από ένα τεράστιο ημιφορτηγό ξαφνικά χαλάρωσε, πετάχτηκε από την αντίθετη πλευρά του αυτοκινητόδρομου διασχίζοντας την μεσαία γραμμή και καρφώθηκε στη πλευρά του οδηγού του οικογενειακού αυτοκινήτου. Ο Κίμπαλ, οδηγός, σύζυγος και πατέρας, είχε τραυματιστεί βαριά και ήταν αναίσθητος. Η Κάθριν κατάφερε να οδηγήσει το αυτοκίνητο στην άκρη και κάλεσε τις πρώτες βοήθειες. Καθώς έβλεπε τους ιατρούς να περιποιούνται τον άνδρα και τα δύο μεγαλύτερα παιδιά της, κάθισε σε ένα περιπολικό με τα δυο μικρά της στην αγκαλιά της και προσευχήθηκε φωναχτά, «Επουράνιε Πατέρα, ξέρουμε ότι έχεις τη δύναμη να γιατρέψεις τον Κίμπαλ αν αυτό είναι το θέλημά σου, όμως αν δεν είναι, έχουμε πίστη ότι με κάποιον τρόπο θα μας βοηθήσεις να το ξεπεράσουμε». Ο Κίμπαλ πάλευε για τη ζωή του και έπρεπε να μεταφερθεί στο νοσοκομείο, αλλά δεν πρόλαβε να φτάσει εκεί ζωντανός.

Μετά την περιποίηση που προσφέρθηκε στα παιδία για τις γρατσουνιές, τις μελανιές και άλλα μικροτραύματα, έχοντας πια φύγει από το νοσοκομείο και φθάνοντας στην ασφάλεια του σπιτιού τους, η Κάθριν τα έβαλε να κοιμηθούν και επέστρεψε στο νοσοκομείο να πει στον άνδρα της το τελευταίο αντίο. Όσο δύσκολο κι αν ήταν, δήλωσε στους γονείς της, που ήταν μαζί της, «Ξέρω ότι ο Κίμπαλ και εγώ είμαστε επισφραγισμένοι από τις διαθήκες που κάναμε στο Ναό και θα ξανασμίξουμε μια μέρα ξανά». Στην πιο απαίσια δοκιμασία της ζωής αυτής της νεαρής γυναίκας, οι διαθήκες της την υποστήριξαν.

Στην κηδεία, μας υπενθύμισαν ότι η δύναμη των διαθηκών μας, μας υποστηρίζει σε «στιγμές λύπης και θλίψης». Καθώς τραγουδούσαμε τον τελικό ύμνο, όλοι ακούσαμε πάνω από όλες τις φωνές του πλήθους την φωνή του Τέιλορ, του πεντάχρονου γιου να τραγουδάει: "Families Can Be Together Forever" (*Hymns*, no.300). Ήταν χαρμόσυνο για το εκκλησίασμα να ξέρει ότι ένα παιδί είχε διδαχτεί για τις διαθήκες επισφράγισης που το δένουν με τον πατέρα και τη μητέρα του.

Επίσης διδαχτήκαμε για την δύναμη των διαθηκών στην ομιλία που έκανε ο πατέρας της Κάθριν. Αναφέρθηκε σε μια γραφή από το πολύτιμο χρονικό που ο Μορόνι είχε σφραγίσει και μετά είχε έρθει στο φως στον Προφήτη Τζόζεφ, υπενθυμίζοντάς μας ότι το ευαγγέλιο μας υπόσχεται ένα βράχο στις θύελλες και τους ανέμους και όχι μια ομπρέλα.

«Να θυμάστε, να θυμάστε ότι επάνω στο βράχο του Λυτρωτή μας, που είναι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, εκεί πρέπει να χτίσετε το θεμέλιό σας. Ώστε όταν ο διάβολος στείλει τους ισχυρούς του ανέμους, ... δε θα σας εξουσιάσει για να σας σύρει κάτω στον κόλπο της δυστυχίας ... ένεκα του βράχου επάνω στον οποίο έχετε οικοδομηθεί, που είναι γερό θεμέλιο» (Ήλαμαν 5:12).

Η βαθιά δύναμη που η οικογένεια έδειξε, έρχεται από τη γνώση ότι είναι αιώνια δεμένοι ο ένας στον άλλον ως οικογένεια και με τον Επουράνιο Πατέρα και δεν μπορούν να χωριστούν από Αυτόν.

Όπως ο Μορόνι, ο Τζόζεφ Σμιθ, η Κάθριν και ο Κίμπαλ, εμείς, επίσης, μπορούμε να αναδυθούμε νικητές από τις δοκιμασίες, την ανομία και την καταδίωξη. Οι διαθήκες της ιεροσύνης μας δένουν αιώνια με την γήινη και την επουράνια οικογένειά μας και μας οπλίζουν με χρηστότητα και δύναμη.

Πόσο ευγνώμων είμαι για το ότι ζω σ' αυτό τον μεγάλο και θαυμαστό καιρό στον οποίο το ευαγγέλιο έχει αποκατασταθεί! Καταθέτω τη μαρτυρία μου και την ευγνωμοσύνη μου για τους δυο μεγάλους προφήτες, τον Μορόνι και τον Τζόζεφ Σμιθ, που βρέθηκαν σ' εκείνο το επάνω υπνοδωμάτιο και συνεργάστηκαν στο να φέρουν στο φως το Βιβλίο του Μόρμον. Θα τελειώσω επαναλαμβάνοντας τη χαρμόσυνη αναφώνηση του Προφήτη Τζόζεφ για το αποκατεστημένο ευαγγέλιο:

«Λοιπόν, τι ακούμε στο ευαγγέλιο το οποίο λάβαμε; Φωνή χαράς!»... Χαρμόσυνα νέα από την Κουμώρα! Ο Μορόνι, ένας άγγελος από τους ουρανούς, που διακηρύσσει την εκπλήρωση των προφητών — το βιβλίο που θα αποκαλυφθεί...

»Αδελφοί [και αδελφές], δεν θα έπρεπε να συνεχίσουμε για ένα τόσο μεγάλο σκοπό; ... Ας αγαλλιασθεί η καρδιά σας, και ας έχετε υπέρμετρη χαρά...

«...Ας προσφέρουμε, λοιπόν, σαν εκκλησία και λαός,... προς τον Κύριο, προσφορά με χρηστότητα» (Δ&Δ 128:19, 20, 22, 24).

Ξέρω ότι αυτή είναι η Εκκλησία του Ιησού Χριστού. Κάθε μία από μας, ας αφήσει το ευαγγέλιο να βουλιάξει βαθιά στις ψυχές μας για να αγαπάμε και να υπηρετούμε το Θεό με όλη την καρδιά μας, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Ένα έργο για μένα να εκτελέσω

Τζούλι Μπεκ
Πρώτη Σύμβουλος στη Γενική Προεδρία των Νέων Γυναικών

Ο Κύριος έστειλε έναν άγγελο στον Τζόζεφ Σμιθ για να του πει ότι είχε ένα έργο να κάνει. Το έργο αυτό συνεχίζεται σήμερα από εμάς.

Θυμάμαι ένα μάθημα μιας οικογενειακής βραδιάς όταν ήμουν κοριτσάκι, όπου ο πατέρας μου μας δίδαξε για την επίσκεψη του αγγέλου Μορόνι στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Είπε ότι μετά από μία ειλικρινή προσευχή, ένας άγγελος εμφανίστηκε στο προσκεφάλι του Τζόζεφ. Ο άγγελος ήταν ένας αγγελιαφόρος σταλμένος από το Θεό, το όνομά του ήταν Μορόνι και είπε στον Τζόζεφ ότι ο Θεός είχε για εκείνον να εκτελέσει ένα έργο (βλέπε, Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1:33). Θυμάμαι τον πατέρα μου να διδάσκει ότι: «Ο Τζόζεφ δεν είπε, 'Ω, όχι, άγγελε, απλά ήθελα να ξέρω ποια εκκλησία ήταν αληθινή. Δεν ήξερα ότι χρειαζόταν να κάνω κάτι!» Αλλά, βέβαια, ο Τζόζεφ χρειαζόταν να κάνει κάτι. Είχε μία ειδική κλήση από τον Κύριο.

Αυτό που έκανε ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν αξιοσημείωτο. Άρχισε τη ζωή του σαν ένα απλό αγροτόπαιδο, αλλά μέσω αυτού το Βιβλίο του Μόρμον ήλθε στο φως και μεταφράστηκε, η ιεροσύνη και τα κλειδιά της αποκαταστήθηκαν στη γη, οργανώθηκε η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και άρχισαν να οικοδομούνται άγιοι ναοί. Μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, όλες οι διατάξεις τις οποίες χρειάζονται τα παιδιά του Επουράνιου Πατέρα για τη σωτηρία τους, είναι τώρα επάνω στη γη. *Αυτή* ήταν η ημέρα των θαυμάτων για την οποία έγινε λόγος στο Μορόνι (βλέπε Μορόνι 7:35--37) και το μεγάλο και θαυμαστό έργο που προειπώθηκε στον Νεφί αιώνες πριν (βλέπε Νεφί Α΄ 14:7).

Το έργο που ξεκίνησε ο Τζόζεφ συνεχίστηκε από τα πρώτα μέλη της Εκκλησίας, τα οποία είχαν πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό και το αποκατεστημένο Του ευαγγέλιο. Μέσω των προσπαθειών τους, το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού άρχισε να διαδίδεται σε όλη τη γη. Αληθινά έκαναν ένα θαυμαστό έργο.

Αλλά η ημέρα των θαυμάτων δεν έχει τελειώσει και το θαυμαστό έργο ακόμα συνεχίζεται. Όταν βαπτιστήκαμε, ο καθένας από εμάς έγινε μέρος αυτού του έργου.

Αυτόν τον περασμένο χρόνο καθώς έχω επισκεφτεί μέλη της Εκκλησίας, έχω δει ότι μέσω της πίστης και του έργου των απλών ανθρώπων, η διαθήκη του Κυρίου εδραιώνεται στη γη (βλέπε Δ&Δ 1:17--23).

Υπάρχει μία νέα γυναίκα στην Κορέα, η οποία είναι το πρώτο μέλος της Εκκλησίας από την οικογένειά της. Κρατούσε το φθαρμένο βιβλίο Προσωπικής προόδου και είπε ότι ονειρευόταν να αποκτήσει μία οικογένεια με επίκεντρο το ευαγγέλιο. Μία πρόεδρος των Νέων Γυναικών στην Αρμενία εκτελεί το πρόγραμμα των Νέων Γυναικών πιστά αν και δεν έχει ένα *Εγχειρίδιο οδηγιών της Εκκλησίας* στη γλώσσα της.

Μέλη στη Ρωσία πηγαίνουν στο ναό τακτικά. Αποταμιεύουν τα ρούβλια τους για ταξιδεύουν για ημέρες με λεωφορείο, τρένο και πλοίο για να πάνε στον πιο κοντινό ναό στη Σουηδία.

Η εννιάχρονη ανιψιά μου, Κίμπερλι μίλησε με τόσο ενθουσιασμό σχετικά με την Εκκλησία στη φίλη της ώστε η φίλη της είπε, «Θέλω να προσχωρήσω στην εκκλησία σου. Πού να προσχωρήσω;»

Οι νέοι άνδρες και οι νέες γυναίκες στο δικό μου τομέα αναπτύσσουν ικανότητες ηγεσίας και ταλέντα. Είναι πρόθυμοι να τραγουδούν, να παίζουν μουσικά όργανα, να δίνουν ομιλίες, να συμμετέχουν σε σχέδια υπηρέτησης και να κάνουν αναρίθμητα άλλα πράγματα, έτσι ώστε να είναι μέρος αυτού του θαυμαστού έργου.

Υπήρχε και ένας νέος άνδρας στην Μπογκοτά, ο οποίος είπε, «Μιλάω εκ μέρους των νέων ανδρών της Κολομβίας. Είμαστε άξιοι και προετοιμαζόμαστε να υπηρετήσουμε!»

Έχω πάει εκεί όπου η Εκκλησία είναι μικρή και εκεί που είναι μεγάλη αριθμητικά, εκεί όπου είναι νέα και καλά εδραιωμένη, αλλά η ευθύνη του καθενός μας είναι ίδια: είμαστε μέρος του αληθινού, αποκατεστημένου ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Έχουμε να κάνουμε ένα έργο. Υπηρετούμε με απλούς τρόπους, η μαρτυρία μας αυξάνει και αποτελούμε μέρος αυτής της ημέρας των θαυμάτων.

Στη δική μου ζωή, έχω υπάρξει μάρτυρας στο θαύμα του αποκατεστημένου ευαγγελίου. Όταν ήμουν κοριτσάκι, η οικογένειά μου μετακόμισε στο Σάο Πάολο της Βραζιλίας, όπου ο πατέρας μου είχε κληθεί να προεδρεύει επί της Ιεραποστολής της Βραζιλίας. Ήταν καιρός ενθουσιασμού για μένα και ένα υπέροχο μέρος για να μεγαλώνω. Ένα αγαπημένο παιχνίδι για μένα και τους αδελφούς μου ήταν να ντυνόμαστε και να παριστάνουμε ότι είμαστε ιεραπόστολοι. Περνάγαμε ώρες γράφοντας τα δικά μας ιεραποστολικά φυλλάδια και «κηρύττοντας» και «κάνοντας μεταθέσεις» σε όλη την αυλή. Για πέντε χρόνια οι νυχτερινές μας συζητήσεις γύρω από το τραπέζι με το δείπνο ήταν επικεντρωμένες στο ιεραποστολικό έργο και άκουγα με προσήλωση ιστορίες πίστης τις οποίες έλεγαν οι ιεραπόστολοι. Ακόμα και σε εκείνη την ηλικία, ήξερα ότι αποτελούσα μέρος ενός σπουδαίου έργου.

Υπήρχαν μόνο περίπου 3.000 μέλη της Εκκλησίας στη Βραζιλία όταν φτάσαμε εκεί. Θυμάμαι όταν ήμουν σε μία πολύ μικρή Προκαταρκτική με μερικά άλλα παιδιά να τραγουδάμε τα ίδια πέντε τραγούδια κάθε εβδομάδα, καθώς ήταν τα μόνα που είχαν μεταφραστεί στα πορτογαλικά. Δύο από τα αγαπημένα μου τραγούδια ήταν το “*A Luz Divina*” ή το “*The Light Divine*” (*Hymns,*

no. 305) και κάτι σχετικά με ένα λαγουδάκι μέσα στο δάσος (βλέπε "The Little Rabbit," *Children's Friend,* Ιούνιος 1955, 257).

Σε πολλά πράγματα η εμπειρία μας έμοιαζε με εκείνη των πρωτοπόρων. Δεν είχαμε υμνολόγια ή απεικονίσεις, ούτε εγχειρίδια μαθημάτων από τα κεντρικά γραφεία της Εκκλησίας. Οτιδήποτε χρειαζόταν για τη διδασκαλία του ευαγγελίου στα πορτογαλικά, γραφόταν και εκτυπωνόταν στο ιεραποστολικό μας σπίτι. Όλοι μας, ακόμα και τα παιδιά, έπρεπε να συμμετέχουμε για να βοηθήσουμε στη συλλογή ενημερωτικών δελτίων της ιεραποστολής και μαθημάτων. Κανένας δεν μας έστελνε υλικό. Ο προφήτης δεν μας έστειλε προέδρους πασσάλου ή επισκόπους. Δεν έστειλε προέδρους της Ανακουφιστικής Εταιρείας ή προγράμματα νέων. Η Εκκλησία στη Βραζιλία φτιάχτηκε από το ίδιο υλικό με το οποίο ξεκίνησαν οι πρωτοπόροι. Το υλικό για την οικοδόμηση της Εκκλησίας ήταν στους ανθρώπους.

Κατά τη διάρκεια των χρόνων που περάσαμε στη Βραζιλία, είδαμε μεγάλη ανάπτυξη στην Εκκλησία. Χιλιάδες έγιναν Άγιοι των Τελευταίων Ημερών. Σύντομα, η ιεραποστολή χωρίστηκε, οργανώθηκαν περιφέρειες και κλάδοι και οικοδομήθηκαν νέες εκκλησίες. Τα νέα μέλη ήταν ενθουσιασμένα και μεγάλωναν σε πίστη και γίνονταν πιο έμπειρα στον τρόπο του ευαγγελίου.

Πολλά χρόνια πέρασαν και τότε, πέρυσι επέστρεψα στη Βραζιλία για να παρευρεθώ στην επαναφιέρωση του Ναού του Σάο Πάολο. Έμαθα τότε ότι υπήρχαν 187 πάσσαλοι στη Βραζιλία. Τώρα υπάρχουν 26 ιεραποστολές, 4 ναοί και σχεδόν 1 εκατομμύριο μέλη. Φανταστείτε την έκπληξή μου όταν περπάτησα σε ένα στάδιο γεμάτο με πάνω από 60.000 μέλη, τα οποία είχαν συγκεντρωθεί να ακούσουν τον Πρόεδρο Γκόρντον Χίνκλι και να γιορτάσουν την αφιέρωση του ναού. Για μένα ήταν ένα θαύμα να βλέπω χιλιάδες νέους να χορεύουν και να τραγουδάνε μαζί. Καθώς παρακολουθούσα αυτή τη χαρμόσυνη γιορτή, έλεγα στον εαυτό μου, «Αυτό είναι καταπληκτικό! Αυτό είναι θαύμα! Πώς συνέβη αυτό το θαύμα;»

Θαύμαζα όλη εκείνη τη νύχτα αυτό που είχα δει. Κατόπιν, το επόμενο πρωί στην αφιέρωση του ναού είχα μία συνάντηση με τη δασκάλα μου της Προκαταρκτικής, την αδελφή Γκλόρια Σιλβέιρα. Τότε ήταν όταν κατάλαβα πώς συνέβη το θαύμα. Ως νεοφώτιστη, χωρίς κάποια εμπειρία από την Εκκλησία, η αδελφή Σιλβέιρα είχε έλθει στην Προκαταρκτική για να καταθέσει την απλή μαρτυρία της και να μου διδάξει τα Άρθρα της Πίστης στα πορτογαλικά. Εκείνη και ο σύζυγός της Ουμπέρτο είναι ακόμα πιστοί. Έχουν υπηρετήσει σε πολλές κλήσεις της Εκκλησίας όλα αυτά τα χρόνια και ακόμα υπηρετούν. Όταν είδα την αδελφή Σιλβέιρα, συνειδητοποίησα ότι η Εκκλησία στη Βραζιλία είχε μεγαλώσει χάρη σ' εκείνη και χιλιάδες σαν εκείνη. Εκείνη και ο αδελφός Σιλβέιρα αντιπροσωπεύουν τους ανθρώπους που έχουν πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό και το ευαγγέλιό Του. Έχουν αυξηθεί σε γνώση και ικανότητα και έχουν υπηρετήσει στην Εκκλησία (βλέπε Δ&Δ 88:80). Έχουν μιλήσει για το ευαγγέλιο με φίλους. (Βλέπε Δ&Δ 30:5.) Κάνουν έργο στο ναό (βλέπε Δ&Δ 138:48). Δίδαξαν στα πέντε παιδιά τους σωστές αρχές (βλέπε Δ&Δ 68:28). Από τους 43 απογόνους τους, 15 έχουν υπηρετήσει ιεραποστολές πλήρους απασχόλησης. Τα εγγόνια τους τώρα παντρεύονται στο ναό και τα δισέγγονά τους είναι η τέταρτη γενιά από τους Σιλβέιρα τα οποία είναι μέρος του θαυμαστού έργου που ξεκίνησε ο Τζόζεφ Σμιθ. Χάρη σε αυτούς, η πίστη έχει αυξηθεί στη γη. Είναι ένα παράδειγμα του θαύματος για το οποίο μίλησε ο Κύριος όταν είπε ότι το ευαγγέλιό Του θα προκηρυσσόταν από τους αδύναμους και τους απλούς (βλέπε Δ&Δ 1:23) και ότι με μικρά και απλά μέσα φέρονται σε πέρας μεγάλα έργα (βλέπε Νεφί Α΄ 16:29).

Ο Κύριος έστειλε έναν άγγελο στον Τζόζεφ Σμιθ για να του πει ότι είχε ένα έργο να εκτελέσει. Αυτό το έργο συνεχίζει σήμερα σε μας και διευθύνεται από τον Πρόεδρο Γκόρντον Χίνκλι, ένα ζωντανό προφήτη, ο οποίος είπε: «Ένδοξο είναι αυτό το έργο. Θα ευλογήσει τη ζωή κάθε άνδρα, γυναίκας, αγοριού και κοριτσιού που το ασπάζεται» («Ιεραποστολική υπηρέτηση», *Συγκέντρωση παγκόσμιας εκπαίδευσης ηγεσίας,* 11 Ιαν. 2003, 21). «Ας ευγνωμονούμε το Θεό για τη θαυμαστή απονομή της μαρτυρίας, της εξουσίας και της διδαχής Του που έχει σχέση με αυτή, την αποκατεστημένη Εκκλησία του Ιησού Χριστού» ("The Marvelous Foundation of Our Faith," *Liahona*, Νοέμβρ. 2002, 81). Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Σας ξέρει με το όνομά σας

Ελέιν Ντάλτον

Δεύτερη Σύμβουλος στη Γενική Προεδρία των Νέων Γυναικών

Μπορεί να μην έχετε ακούσει τον Κύριο να σας φωνάζει με το όνομά σας, όμως Εκείνος ξέρει την καθεμιά από εσάς και γνωρίζει το όνομά σας.

Ήταν «το πρωινό μιας πολύ όμορφης, καθαρής μέρας, στις αρχές της άνοιξης του χίλια οκτακόσια είκοσι» όταν ο 14άχρονος Τζόζεφ Σμιθ πήγε μέσα στο δάσος, γονάτισε να προσευχηθεί και «είδε δύο Άτομα, των οποίων η λαμπρότητα και δόξα ξεπερνούν κάθε περιγραφή, να στέκονται από πάνω [του] στον αέρα». Είπε εκείνος, «Ο ένας τους μου μίλησε, *καλώντας με με το όνομά μου* και είπε, δείχνοντας τον άλλον — *Αυτός είναι ο Υιός μου ο Αγαπητός. Αυτόν να ακούς!»*1 Μπορείτε να φανταστείτε πώς ένιωσε ο 14χρονος Τζόζεφ που είδε το Θεό τον Αιώνιο Πατέρα και τον Υιό Του Ιησού Χριστό και άκουσε τον Επουράνιο Πατέρα να τον καλεί με το όνομά του;

Όταν επισκέφτηκα το Ιερό Δάσος, προσπάθησα να φανταστώ πώς θα ήταν να είμαι εγώ ο Τζόζεφ Σμιθ. Σε αυτές τις ήσυχες στιγμές, το Πνεύμα ψιθύρισε στην καρδιά μου ότι στεκόμουν επάνω σε άγιο έδαφος και ότι όλα όσα είχε πει ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ ήταν αλήθεια. Τότε συνειδητοποίησα έντονα ότι εμείς είμαστε οι κληρονόμοι της πίστης, του κουράγιου και της σταθερής επιθυμίας του να υπακούει το Θεό. Είχε λάβει απάντηση στην ταπεινή προσευχή του. Είχε δει τον Πατέρα και τον Υιό Του τον αγαπητό. Εκεί στο Ιερό Δάσος, έμαθα ότι ο Επουράνιος Πατέρας δεν γνώριζε μόνο τον Τζόζεφ Σμιθ με το όνομά του, αλλά επίσης γνωρίζει τον καθένα μας με το όνομα. Και όπως ο Τζόζεφ Σμιθ είχε να παίξει ένα σημαντικό ρόλο σε αυτό το μεγάλο και θαυμαστό έργο, έτσι και εμείς έχουμε να παίξουμε ένα σημαντικό ρόλο σε αυτές τις τελευταίες ημέρες.

Ξέρετε ότι ο Επουράνιος Πατέρας σας γνωρίζει προσωπικά — με το όνομά σας; Οι γραφές μας διδάσκουν ότι αυτό είναι αλήθεια. Όταν ο Ενώς πήγε στο δάσος να προσευχηθεί, κατέγραψε: «Και ήρθε μια φωνή προς εμένα, λέγοντας: *Ενώς*, οι αμαρτίες σου συγχωρούνται, και θα είσαι ευλογημένος»2 Ο Μωυσής όχι μόνο προσευχήθηκε αλλά μίλησε με το Θεό πρόσωπο με πρόσωπο και ο Θεός είπε στον Μωυσή, «Έχω ένα έργο για σένα, *Μωυσή*, γιε μου»3. Ο Κύριος ήξερε το όνομα του Ιακώβ και το άλλαξε σε *Ισραήλ,* για να αντικατοπτρίζει με μεγαλύτερη ακρίβεια την αποστολή του επάνω στη γη. Έκανε το ίδιο για τον Παύλο και τον Αβραάμ και τη

Σάρα. Στο Διδαχή και Διαθήκες, τμήμα 25, η Έμμα Σμιθ λαμβάνει μια ευλογία για ανακούφιση και καθοδήγηση στη ζωή. Ο Κύριος αρχίζει σε αυτή την ευλογία λέγοντας, «Άκουσε προσεκτικά τη φωνή του Κυρίου και Θεού σου, ενώ μιλώ προς εσένα, *Έμμα Σμιθ*, κόρη μου»5. Μπορεί να μην έχετε ακούσει τον Κύριο να σας αποκαλεί με το όνομά σας, αλλά ξέρει τον καθένα από σας και ξέρει το όνομά σας. Ο Πρεσβύτερος Νιλ Μάξουελ είπε: «Καταθέτω μαρτυρία ότι ο Θεός σας έχει γνωρίσει προσωπικά… για πολύ, πολύ καιρό (βλέπε Δ&Δ 93:23). Σας έχει αγαπήσει για πολύ, πολύ καιρό. Δεν γνωρίζει μόνο τα ονόματα όλων των αστεριών (βλέπε Ψαλμοί 147:4, Ησαΐας 40:26). Γνωρίζει το όνομά σας και όλους τους πόνους της καρδιάς σας και τις χαρές σας!»6

Πώς μπορείτε να ξέρετε ότι το όνομα και οι ανάγκες σας είναι γνωστές στον Επουράνιο Πατέρα; Ο Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χέιλς συμβούλεψε: «Στραφείτε προς τις γραφές. Γονατίστε σε προσευχή. Ζητήστε με πίστη. Αφουγκραστείτε το Άγιο Πνεύμα… Ζήστε το ευαγγέλιο με υπομονή και επιμονή»7.

Αυτό έκανε ο Τζόζεφ. Η μαρτυρία του βοηθάει όλους μας να γνωρίζουμε ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας μάς ξέρει και μας αγαπάει. Είμαστε στην πραγματικότητα «κόρες ενός Ουράνιου Πατέρα που μας αγαπάει»8. Ο Πρεσβύτερος Τζέφρι Χόλαντ μας έχει πει: «Κανένας από εμάς δεν είναι λιγότερο πολύτιμος ή αγαπητός από κάποιον άλλον προς το Θεό… Εκείνος αγαπάει τον καθένα από μας — ανασφάλειες, αγωνίες, χαρακτήρας και όλα… Ενθαρρύνει *κάθε* δρομέα, φωνάζοντας ότι ο αγώνας είναι ενάντια στην αμαρτία, *όχι* ενάντια ο ενός του άλλου»9.

Μόλις ο Τζόζεφ Σμιθ έλαβε αυτή τη γνώση, η ζωή του δεν έγινε πιο εύκολη. Στην πραγματικότητα, ήρθε αντιμέτωπος με έντονη πίεση από συνομήλικους και ενήλικες. Η ιστορία του Τζόζεφ Σμιθ παρέχει ένα σημαντικό πρότυπο για τον καθένα από μας. Μπορούμε να εφαρμόσουμε τις διδασκαλίες του όταν δεν ξέρουμε τι να κάνουμε, όταν αντιμετωπίζουμε πίεση από συνομήλικους, όταν νιώθουμε περιτριγυρισμένες από πειρασμό ή νιώθουμε ανάξιες ή μόνες. Μπορούμε να προσευχηθούμε! Μπορούμε να επικαλεστούμε το Θεό στο όνομα του άγιου Υιού Του, Ιησού Χριστού και να αναζητήσουμε παρηγοριά και καθοδήγηση. Είχατε ποτέ ένα πρόβλημα και δεν ξέρατε τι να κάνετε; Ο Τζόζεφ είπε, «Το μυαλό μου ήταν βυθισμένο σε βαθύ συλλογισμό και μεγάλη ανησυχία… Συχνά έλεγα στον εαυτό μου: Τι πρέπει να κάνει κανείς;»10

Πώς έλαβε παρηγοριά και καθοδήγηση; Μελέτησε τις γραφές, συλλογίστηκε τις υποσχέσεις τους και τότε «έφθασε στην απόφαση να 'ζητήσει από το Θεό'»11. Η απάντηση που έλαβε εκείνη την όμορφη ανοιξιάτικη ημέρα άλλαξε τη ζωή και τον προορισμό του. Αυτός *ήξερε*. Απόκτησε μια μαρτυρία για το Θεό και τον Ιησού Χριστό και η μαρτυρία του τον έκανε ικανό να ζήσει το ευαγγέλιο με υπομονή και επιμονή. Ήταν απτόητος από την πίεση και τον διωγμό των γύρω του, γιατί είπε, «Είχα δει ένα όραμα· το ήξερα και ήξερα ότι ο Θεός το ήξερε και δεν μπορούσα να το αρνηθώ»12. Μπορούσε να σταθεί ακλόνητος εξαιτίας της μαρτυρίας του. Έτσι μπορείτε και εσείς.

Αν έχετε ποτέ νιώσει έντονα πίεση από συνομήλικους, προσευχηθείτε, ζητήστε με πίστη και ακούστε το Άγιο Πνεύμα. Τότε ζήστε το ευαγγέλιο. Ο Τζόζεφ αναγνώρισε έντονα τις ατέλειες και τις αδυναμίες του. Πάλι — προσευχήθηκε. Σε απάντηση της προσευχής του, τον

επισκέφτηκε ο άγγελος Μορόνι. Ο Τζόζεφ ανέφερε: «*Με κάλεσε με το όνομά μου*» και είπε «ότι ο Θεός είχε προορίσει για μένα να εκτελέσω ένα έργο»13.

Καθώς προσευχόμαστε, ο Κύριος θα μας οδηγήσει και θα μας προετοιμάσει να κάνουμε αυτό που μας αναλογεί. Ένα καλοκαίρι, ενώ ταξίδευα στην Ευρώπη μαζί με τους διεθνείς χορευτές παραδοσιακών χορών του Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ, έμαθα ένα πολύ σημαντικό μάθημα. Ήμουν άρρωστη και αποθαρρύνθηκα. Ήθελα να τα παρατήσω και να πάω σπίτι. Ήμασταν στη Σκοτία για να εκτελέσουμε το πρόγραμμά μας για τα μέλη, τους ερευνητές και ιεραποστόλους. Πήγαμε στο ιεραποστολικό σπίτι για προσευχή. Καθώς έμπαινα, έριξα μια ματιά σε μια πέτρα στον μπροστινό κήπο. Σμιλευμένες στην πέτρα ήταν οι λέξεις, «Όποιο ρόλο και αν παίζεις, να τον παίζεις καλά». Αυτό το μήνυμα με χτύπησε σαν ηλεκτρικό ρεύμα στην καρδιά μου. Ένιωσα ότι αυτή η πέτρα μου μιλούσε. Με άλλαξε. Ήξερα εκείνη τη στιγμή ότι είχα ένα ρόλο να παίξω όχι μόνο σε εκείνη την περιοδεία χορού, αλλά σε όλη τη ζωή μου και ότι ήταν πολύ σημαντικό να «πράξω σωστά» αυτό που μου αναλογεί14.

Τι περιμένει ο Κύριος από μας να κάνουμε; Περιμένει από μας να παίξουμε το ρόλο μας στις τελευταίες σκηνές πριν τον ερχομό Του. Περιμένει από μας να αποδειχθούμε άξιες να επιστρέψουμε και να ζήσουμε μαζί Του. Περιμένει από μας να γίνουμε σαν και Εκείνον. Ακολουθήστε το πρότυπο του Τζόζεφ. Αγαπώ τα λόγια από τον ύμνο που μόλις τραγούδησε η χορωδία, «Σκότος μαύρο τον τυλίγει / μα έχει πίστη στον Θεό»15. Ο Τζόζεφ περιγράφει τον εαυτό του ως «ενοχλητικό» για το βασίλειο του ενάντιου. Είπε, «Φαινόταν σαν να ήξερε ο ενάντιος… ότι ήμουν προορισμένος να γίνω ενοχλητικός και εμπόδιο στο βασίλειό του»16. Έχω γράψει στο περιθώριο των γραφών μου, *«Γίνε ενοχλητικός!»* Εμπιστευθείτε τη φροντίδα του Επουράνιου Πατέρα σας.

Η καθεμία από εμάς θα παίξει ένα σπουδαίο ρόλο αν ακολουθήσουμε το πρότυπο που έθεσε ο Τζόζεφ Σμιθ. Ο Κύριος δυνάμωσε τον Τζόζεφ Σμιθ για να φέρει σε πέρας την ουράνια αποστολή του. Θα ενδυναμώσει εσάς για τη δική σας. Μπορεί ακόμα και να στείλει τους άγιους αγγέλους Του να σας διδάξουν. Τώρα αυτή είναι η δυσκολία: Θα είστε στο κατάλληλο μέρος όπου οι άγγελοι θα μπορούν να εισέλθουν; Θα είστε αρκετά ήρεμες για να ακούσετε; Θα είστε απτόητες και θα έχετε εμπιστοσύνη;

Ζούμε σε μια εποχή όπου η πληρότητα του ευαγγελίου έχει αποκατασταθεί στη γη μέσω του προφήτη του Κυρίου, Τζόζεφ Σμιθ. Ζούμε σε μια εποχή που έχουμε το Βιβλίο του Μόρμον για να μας καθοδηγεί. Ζούμε σε μια εποχή όπου έχουμε έναν ζωντανό προφήτη, τη δύναμη της ιεροσύνης στη γη και τη δύναμη της επισφράγισης για να ενώνουμε τις οικογένειες μαζί για την αιωνιότητα, στους άγιους ναούς. Πράγματι, είναι ημέρες που «δεν θα ξεχαστούν ποτέ!»

Η προσευχή μου είναι η καθεμία από μας να είναι σταθερή στη πίστη της, ότι θα ακολουθήσουμε το πρότυπο του Τζόζεφ Σμιθ που έθεσε για εμάς για να αποκτήσουμε μια μαρτυρία. Επίσης προσεύχομαι η καθεμία από εμάς να αντιπροσωπεύει άξια το Σωτήρα, καθώς παίρνουμε επάνω μας το *όνομά Του*. Εκείνος έχει υποσχεθεί: «Όπως οι καινούριοι ουρανοί και η καινούρια γη, που εγώ θα κάνω, θα διαμένουν μπροστά μου, … έτσι θα διαμένει… και το όνομά σας»18.

Η μαρτυρία μου για το αποκατεστημένο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού υπήρξε οδηγός και άγκυρα στη ζωή μου. Είμαι ευγνώμων να στέκομαι μπροστά σας σήμερα και να λέω με όλη την ενέργεια της καρδιάς μου, «Ευχαριστούμε, Θεέ, για τον προφήτη»19. Είμαι τόσο ευγνώμων για την ακεραιότητα ενός 14άχρονου νεαρού άνδρα που προσευχήθηκε για μια απάντηση στις ερωτήσεις του και έκτοτε παρέμεινε πιστός στη γνώση που απέκτησε.

Η καθεμία από εσάς έχει ένα σπουδαίο ρόλο να παίξει σε αυτό το μεγάλο και θαυμαστό έργο. Ο Σωτήρας θα σας βοηθήσει. Θα σας οδηγήσει από το χέρι 20. Σας ξέρει με το όνομά σας. Καταθέτω μαρτυρία γι' αυτό, στο άγιο *όνομα* του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
1. Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1:14, 17, η πλάγια γραφή προστέθηκε.
2. Ενώς 1:5, η πλάγια γραφή προστέθηκε.
3. Μωυσή 1:6, η πλάγια γραφή προστέθηκε.
4. Βλέπε, Bible Dictionnary, "Israel," 708.
5. Δ&Δ 25:1, η πλάγια γραφή προστέθηκε.
6. "Remember How Merciful the Lord Hath Been," *Liahona,* Μάιος 2004, 46.
7. "Receiving a Testimony of the Restored Gospel of Jesus Christ," *Liahona,* Νοέμβρ. 2003, 31.
8. Βλέπε θέμα Νέων Γυναικών.
9. "The Other Prodigal," *Liahona,* Ιούλιος 2002, 72.
10. Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1:8, 10.
11. Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1: 13.
12. Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1: 25.
13. Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1: 33, η πλάγια γραφή προστέθηκε.
14. Ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι παρακινήθηκε από την ίδια πέτρα όταν ήταν στην ιεραποστολή του στη Σκοτία. Η πέτρα αυτή αγοράστηκε αργότερα και τοποθετήθηκε στην μπροστινή αυλή του ιεραποστολικού σπιτιού στη Σκοτία, έτσι ώστε να είναι μια πηγή έμπνευσης για τους ιεραποστόλους. Βρίσκεται τώρα στο Μουσείο Τέχνης και Ιστορίας της Εκκλησίας, στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ της Γιούτα.
15. "Joseph Smith's First Prayer," *Hymns,* no. 26.
16. Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1:20.
17. Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1:71, σημείωση.
18. Ησαΐας 66:22.
19. *Hymns,* no. 19.
20. Βλέπε Δ&Δ 112:10, Αβραάμ 1:18.

Να είστε παράδειγμα
Πρόεδρος Τόμας Μόνσον
Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

Μπορείτε να μιλήσετε για τη μαρτυρία σας με πολλούς τρόπους — με τα λόγια που λέτε, με το παράδειγμα που δίνετε, με τον τρόπο που ζείτε.

Αγαπητές αδελφές μου, τόσο αυτές που είστε συγκεντρωμένες στο μεγαλόπρεπο Κέντρο Συνελεύσεων όσο και αυτές που λαβαίνετε αυτές τις συγκεντρώσεις με το δορυφόρο σε όλον τον κόσμο, προσεύχομαι ώστε να με θυμηθείτε στις προσευχές σας, ώστε να εκπληρώσω την ευθύνη μου να σας μιλήσω.

Έχουμε ανυψωθεί και εμπνευστεί από τα μηνύματα της προεδρίας των Νέων Γυναικών, την όμορφη μουσική που έχει προσφερθεί και το πνεύμα αυτής της συγκέντρωσης. Έχουμε λάβει μία ανανεωμένη εκτίμηση για τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, για τη ζωή του και για το αποκατεστημένο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

Η Πρώτη Προεδρία της Εκκλησίας σας αγαπάει και έχει πεποίθηση σε σας και τους ηγέτες σας. Είστε ένα παράδειγμα χρηστότητας σε έναν κόσμο ο οποίος χρειάζεται απεγνωσμένα την επιρροή και τη δύναμή σας.

Ίσως η πολεμική ιαχή σας μπορεί να είναι η ηθική επιταγή που δόθηκε από τον Απόστολο Παύλο στον αγαπημένο του Τιμόθεο: «Γίνε τύπος των πιστών σε λόγο, σε συναναστροφή, σε αγάπη, σε πνεύμα, σε πίστη, σε αγνότητα»1.

Σήμερα, η ανεκτικότητα, η ανηθικότητα, η πορνογραφία και η δύναμη της πίεσης από τον κοινωνικό περίγυρο προκαλούν σε πολλούς να κυματίζονται και να περιφέρονται σε μία θάλασσα αμαρτίας και να χτυπούν στους αιχμηρούς υφάλους των χαμένων ευκαιριών, στερούμενων ευλογιών και κατακερματισμένων ονείρων.

Πολύτιμες νέες γυναίκες και εσείς μητέρες, ηγέτιδες και σύμβουλοι των Νέων Γυναικών, επιτρέψτε μου να σας αφήσω έναν κώδικα συμπεριφοράς για να καθοδηγεί τα βήματά σας με ασφάλεια μέσα στη θνητότητα και στο σελέστιο βασίλειο του Ουράνιου Πατέρα μας. Έχω χωρίσει τον κώδικά μου συμπεριφοράς σε τέσσερα μέρη:
• Έχετε μία κληρονομιά. Τιμήστε την.
• Θα αντιμετωπίσετε τον πειρασμό. Αντισταθείτε του.
• Ξέρετε την αλήθεια. Ζήστε την.
• Έχετε μία μαρτυρία. Μιλήστε γι' αυτή σε άλλους.

Πρώτον, έχετε μία κληρονομιά. Τιμήστε την. Τότε έρχονται σαν βροντή στα αυτιά μας τα λόγια από το Όρος Σινά: «Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου»2.

Αχ, πόσο σας αγαπάνε οι γονείς σας, πόσο προσεύχονται για σας. Να τους τιμάτε.

Πώς τιμάτε τους γονείς σας; Μου αρέσουν τα λόγια του Γουίλιαμ Σαίξπηρ: «Κανείς δεν αγαπάει αυτό στο οποίο δεν δείχνει την αγάπη του»3. Υπάρχουν αμέτρητοι τρόποι με τους οποίους μπορείτε να δείξετε αληθινή αγάπη στη μητέρα και τον πατέρα σας. Μπορείτε να τους υπακούτε και να ακολουθείτε τις διδασκαλίες τους, γιατί δεν θα σας βγάλουν ποτέ από το σωστό δρόμο. Μπορείτε να τους φέρεστε με σεβασμό. Έχουν θυσιάσει πολλά και συνεχίζουν να θυσιάζουν για λογαριασμό σας.

Να είστε έντιμοι με τη μητέρα και τον πατέρα σας. Μία αντανάκλαση τέτοιας εντιμότητας με τους γονείς σας είναι να επικοινωνείτε μαζί τους. Να αποφεύγετε την άφωνη συμπεριφορά. Το

ρολόι χτυπά πιο δυνατά, οι δείκτες του μετακινούνται πιο σιγά όταν η νύχτα είναι σκοτεινή, η ώρα είναι προχωρημένη και μια πολύτιμη κόρη δεν έχει ακόμα έλθει στο σπίτι. Αν είστε απασχολημένη, κάντε ένα τηλεφώνημα: «Μαμά, μπαμπά, είμαστε εντάξει. Απλά σταματήσαμε να φάμε κάτι. Μην ανησυχείτε. Είμαστε καλά. Θα είμαστε σπίτι σύντομα».

Αρκετά χρόνια πριν, καθώς παρευρισκόμουν σε μία συγκέντρωση νέων στο κοιμητήριο του Κλάρκστον της Γιούτα, ενώ κάθε ένας από την ομάδα έβλεπε το μνημείο που σημαδεύει τον τάφο του Μάρτιν Χάρις, έναν από τους τρεις μάρτυρες του Βιβλίου του Μόρμον, παρατήρησα ένα άλλο σημάδι — μία μικρή πέτρα στην οποία ήταν γραμμένο ένα όνομα και αυτό το διαπεραστικό εδάφιο: «Το φως από το σπιτικό μας έφυγε. Η φωνή που αγαπούσαμε σώπασε. Ένα μέρος της καρδιάς μας είναι άδειο και δεν θα μπορέσει να γεμίσει ποτέ».

Μην περιμένετε μέχρι να χαθεί αυτό το φως από το σπιτικό σας. Μην περιμένετε μέχρι να σωπάσει αυτή η φωνή που ξέρετε πριν πείτε, «Σε αγαπώ, μητέρα. Σε αγαπώ, πατέρα». Τώρα είναι ο καιρός να σκεφτείτε και ο καιρός να ευχαριστήσετε. Σας εμπιστεύομαι ότι θα κάνετε και τα δύο. Έχετε μία κληρονομιά. Τιμήστε την.

Επόμενο στον κώδικα συμπεριφοράς μας: Θα αντιμετωπίσετε τον πειρασμό. Αντισταθείτε του.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ αντιμετώπισε τον πειρασμό: Μπορείτε να φανταστείτε τον εμπαιγμό, τη χλεύη, την κοροϊδία που συσσωρεύτηκαν επάνω του, καθώς ισχυριζόταν ότι είχε δει ένα όραμα; Υποθέτω ότι έγινε σχεδόν αβάσταχτο για το αγόρι. Χωρίς αμφιβολία, ήξερε ότι θα ήταν ευκολότερο να αποσύρει τις δηλώσεις του σχετικά με το όραμα και απλά να συνεχίσει μία κανονική ζωή. Εντούτοις, δεν ενέδωσε. Αυτά είναι δικά του λόγια: «Είχα πράγματι δει ένα φως, και μέσα σ' αυτό το φως είδα δυο Άτομα, και πράγματι μου μίλησαν. Και παρόλο που μισήθηκα και καταδιώχτηκα, επειδή είπα ότι είχα δει ένα όραμα, εντούτοις ήταν αλήθεια… Είχα δει ένα όραμα. Το ήξερα, και ήξερα ότι ο Θεός το ήξερε, και δεν μπορούσα να το αρνηθώ»4. Ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε θάρρος με το παράδειγμά του. Αντιμετώπισε τον πειρασμό και του αντιστάθηκε.

Πολλοί από σας γνωρίζετε το θεατρικό έργο «Κάμελοτ». Θα ήθελα να σας πω κάποια από τα αγαπημένα μου λόγια αυτού του έργου. Καθώς οι δυσκολίες ανάμεσα στο Βασιλιά Αρθούρο, τον Σερ Λάνσελοτ και τη Βασίλισσα Γκουινέβερ βαθαίνουν, ο Βασιλιάς Αρθούρος προειδοποιεί: «Δεν πρέπει να αφήσουμε τα πάθη μας να καταστρέψουν τα όνειρά μας». Αυτή την έκκληση θα σας αφήσω απόψε. Μην αφήσετε τα πάθη σας να καταστρέψουν τα όνειρά σας. Αντισταθείτε στον πειρασμό.

Θυμηθείτε τα λόγια από το Βιβλίο του Μόρμον: «Η ανομία ποτέ δεν αποτέλεσε ευτυχία»5.

Απαραίτητη για την επιτυχία και ευτυχία σας είναι η συμβουλή: «Να επιλέγετε τους φίλους σας με προσοχή». Έχουμε την τάση να γινόμαστε σαν αυτούς που θαυμάζουμε και είναι συνήθως οι φίλοι μας. Θα πρέπει να κάνουμε παρέα με αυτούς οι οποίοι, όπως κι εμείς, σχεδιάζουν όχι για την πρόσκαιρη άνεση, τους ρηχούς στόχους ή τις στενές φιλοδοξίες — αλλά αντίθετα αυτούς οι οποίοι εκτιμούν τα πράγματα που αξίζουν περισσότερο, δηλαδή τους αιώνιους στόχους.

Διατηρήστε μία αιώνια προοπτική. Ζήστε έτσι ώστε να υπάρξει ένας γάμος στο ναό στο μέλλον σας. Δεν υπάρχει κανένα άλλο γεγονός τόσο γλυκό, κανένας χρόνος τόσο ιερός, όπως εκείνη την

ξεχωριστή ημέρα του γάμου σας. Τότε κι εκεί θα δείτε φευγαλέα τη σελέστια δόξα. Να είστε σε επαγρύπνηση. Μην επιτρέψετε στον πειρασμό να σας κλέψει αυτή την ευλογία.

Πάρτε κάθε απόφαση που σκέφτεστε ότι περνάει αυτή τη δοκιμασία: Τι κάνει αυτό σε μένα; Τι κάνει αυτό για μένα; Και αφήστε τον δικό σας κώδικα συμπεριφοράς να τονίσει όχι το «Τι θα σκεφτούν οι άλλοι;», αλλά αντίθετα, «Τι θα σκέφτομαι εγώ για τον εαυτό μου;» Να λαβαίνετε την επιρροή από την σιγαλή σαν αύρα φωνή. Να θυμάστε ότι κάποιος με εξουσία έθεσε τα χέρια του στο κεφάλι σας την ώρα της επικύρωσής σας και είπε, «Λάβε το Άγιο Πνεύμα». Ανοίξτε την καρδιά σας, ακόμα και την ίδια σας την ψυχή στο άκουσμα αυτής της ξεχωριστής φωνής, η οποία καταθέτει μαρτυρία για την αλήθεια. Όπως υποσχέθηκε ο Ησαΐας, «Τα αυτιά σου θα ακούν ένα λόγο, που θα λέει: Αυτός είναι ο δρόμος, περπατάτε επάνω σ' αυτόν»6.

Η κοινή συμπεριφορά της εποχής μας είναι η ανεκτικότητα. Παντού γύρω μας βλέπουμε τα είδωλα του κινηματογράφου, τους ήρωες του αθλητικού τομέα — αυτούς που πολλοί νέοι άνθρωποι θέλουν να μιμηθούν — να αγνοούν τους νόμους του Θεού και να αιτιολογούν αμαρτωλές συνήθειες, φαινομενικά χωρίς αρνητικό αποτέλεσμα. Μην το πιστεύετε! Υπάρχει ο καιρός της κρίσης — ο καιρός που το καλό θα ισορροπήσει έναντι του κακού. Για κάθε Σταχτοπούτα υπάρχουν τα μεσάνυχτα. Αυτό λέγεται ημέρα της κρίσης, δηλαδή η μεγάλη εξέταση της ζωής. Είστε προετοιμασμένες; Είστε ευχαριστημένες από την απόδοσή σας;

Η βοήθεια μπορεί να σας έλθει από πολλές πηγές. Μία είναι η πατριαρχική σας ευλογία. Μία τέτοια ευλογία περιέχει κεφάλαια από το βιβλίο σας των αιώνιων δυνατοτήτων. Να διαβάζετε την ευλογία σας συχνά. Να τη μελετάτε προσεκτικά. Να καθοδηγείστε από τις προειδοποιήσεις της. Να ζείτε με τέτοιο τρόπο ώστε να αξίζετε τις υποσχέσεις της.

Αν τώρα κάποια έχει σκοντάψει στο ταξίδι της, υπάρχει επιστροφή. Αυτή η διαδικασία λέγεται μετάνοια. Ο Σωτήρας μας πέθανε για να παρέχει σε σας κι εμένα αυτό το ευλογημένο δώρο. Αν και το μονοπάτι είναι δύσκολο, η υπόσχεση είναι αληθινή. «Αν οι αμαρτίες σας είναι σαν το πορφυρούν, θα γίνουν άσπρες σαν το χιόνι»6. «Και δεν θα [τις] θυμάμαι πλέον»8. Θα αντιμετωπίσετε τον πειρασμό. Είναι η προσευχή μου να του αντισταθείτε.

Επόμενο στον κώδικα συμπεριφοράς μας: Ξέρετε την αλήθεια. Ζήστε την.

Μετά το όραμα του Τζόζεφ Σμιθ στο ιερό δάσος, δεν έλαβε επιπλέον επικοινωνία για τρία χρόνια. Μπορείτε να φανταστείτε πώς θα αισθανόσαστε αν είχατε δει το Θεό Πατέρα και τον Ιησού Χριστό, τον Υιό Του, αν ο Χριστός σας είχε μιλήσει και κατόπιν δεν είχατε κανένα επιπλέον λόγο ή επικοινωνία για τρία χρόνια; Θα αρχίζατε να αμφιβάλετε; Θα αναρωτιόσαστε ή θα ρωτούσατε το γιατί; Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ δεν αναρωτήθηκε, δεν ρώτησε, δεν αμφέβαλε για τον Κύριο. Είχε λάβει την αλήθεια και τη ζούσε.

Αγαπητές μου νεαρές φίλες, έχετε διαφυλαχτεί για να έλθετε αυτόν τον συγκεκριμένο καιρό όπου το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού έχει αποκατασταθεί στη γη. Μιλώντας για το ευαγγέλιο και τη μαρτυρία, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι είπε: «[Το] πράγμα που αποκαλούμε μαρτυρία… είναι τόσο αληθινό και δυνατό όσο οποιαδήποτε δύναμη στη γη… Βρίσκεται στους νέους και τους γέρους… Φέρνει μαζί του τη διαβεβαίωση ότι η ζωή έχει σκοπό, ότι μερικά πράγματα είναι

πολύ μεγαλύτερης σημασίας από άλλα, ότι είμαστε σε ένα αιώνιο ταξίδι, ότι είμαστε υπόλογοι στο Θεό»9.

Έχετε διδαχθεί τις αλήθειες του ευαγγελίου από τους γονείς σας και από τους δασκάλους στην Εκκλησία. Θα συνεχίσετε να βρίσκετε την αλήθεια στις γραφές, στις διδασκαλίες των προφητών και μέσω της έμπνευσης που λαβαίνετε καθώς γονατίζετε και επιζητάτε τη βοήθεια του Θεού.

Να θυμάστε, η πίστη και η αμφιβολία δεν μπορούν να υπάρχουν ταυτόχρονα, γιατί η μία θα εκτοπίσει την άλλη. Διώξτε την αμφιβολία. Καλλιεργήστε την πίστη. Να πασχίζετε πάντα να διατηρείτε αυτήν την παιδική πίστη η οποία μπορεί να μετακινήσει βουνά και να φέρει τους ουρανούς πιο κοντά στην καρδιά και το σπίτι.

Όταν φυτευτεί γερά, η μαρτυρία σας για το ευαγγέλιο, για το Σωτήρα και τον Επουράνιο Πατέρα μας, θα επηρεάσει όλα όσα κάνετε σε όλη σας τη ζωή. Θα σας βοηθήσει να αποφασίσετε πώς περνάτε τον χρόνο σας και με ποιον επιλέγετε να κάνετε παρέα. Θα επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο συμπεριφέρεστε στην οικογένειά σας, πώς συσχετίζεστε με τους άλλους. Θα φέρει αγάπη, ειρήνη και χαρά στη ζωή σας. Θα πρέπει να σας βοηθήσει να αποφασίσετε να είστε σεμνές στην ένδυση και το λόγο σας. Τα τελευταία χρόνια, έχουμε παρατηρήσει μία δραματική αλλαγή στον τρόπο με τον οποίο μερικές από τις νέες γυναίκες μας ντύνονται. Το στυλ στην ένδυση αλλάζει και περαστικές μόδες έρχονται και πάνε. Αλλά αν το στυλ ένδυσης είναι άσεμνο, είναι σημαντικό οι νέες μας γυναίκες να τα αποφεύγουν. Όταν ντύνεστε σεμνά, δείχνετε σεβασμό στον Επουράνιο Πατέρα σας και τον εαυτό σας. Αυτή την εποχή, όταν η μόδα στην ένδυση έχει το στυλ το άσεμνο που μερικά από τα σημερινά είδωλα του κινηματογράφου και της μουσικής φοράνε, μπορεί να είναι δύσκολο να βρείτε σεμνά ρούχα σε καταστήματα ένδυσης. Εντούτοις, είναι δυνατό και είναι σημαντικό. Ο Απόστολος Παύλος διακήρυξε, «Δεν ξέρετε ότι είστε ναός του Θεού, και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα σας;… Ο ναός του Θεού είναι άγιος, που είστε εσείς»10. Ξέρετε την αλήθεια. Ζήστε την.

Τελικά, έχετε μία μαρτυρία. Μιλήστε γι' αυτή σε άλλους. Ποτέ να μην υποτιμάτε την εκτεταμένη επιρροή της μαρτυρίας σας. Μπορείτε να ενδυναμώσετε η μία την άλλη. Έχετε την ικανότητα να παρατηρήσετε αυτό που οι άλλοι άνθρωποι δεν παρατηρούν. Όταν έχετε μάτια για να βλέπετε, αυτιά για να ακούτε και καρδιά για να αισθάνεστε, μπορείτε να προσεγγίσετε και να σώσετε άλλους της ηλικίας σας.

Για να το απεικονίσω, επιτρέψτε μου να σας πω μία εμπειρία που έλαβε χώρα αρκετά χρόνια πριν όταν η αδελφή Μόνσον ήταν στο νοσοκομείο εξαιτίας μίας πτώσης. Μου ζήτησε να πάω στο σούπερ μάρκετ και να αγοράσω μερικά πράγματα. Αυτό ήταν κάτι που δεν είχα κάνει πριν. Είχα έναν κατάλογο αγορών ο οποίος περιλάμβανε πατάτες. Αμέσως βρήκα ένα καροτσάκι και έβαλα αρκετές πατάτες μέσα. Δεν ήξερα τίποτα για τις πλαστικές σακούλες στις οποίες κανονικά τοποθετούνται μέσα οι αγορές. Καθώς μετακινούσα το καροτσάκι, οι πατάτες έπεφταν στο πάτωμα, βγαίνοντας από δύο αρκετά μικρά ανοίγματα στο πίσω μέρος του καροτσιού. Μία ευσυνείδητος υπάλληλος βιάστηκε να με βοηθήσει και είπε, «Αφήστε με να σας βοηθήσω!» Προσπάθησα να της εξηγήσω ότι το καροτσάκι μου ήταν ελαττωματικό. Τότε ήταν όταν μου είπε ότι όλα τα καροτσάκια έχουν αυτές τις δύο τρύπες στο πίσω μέρος και πως εξυπηρετούν για τα πόδια των παιδιών.

Κατόπιν η υπάλληλος πήρε τον κατάλογό μου και με βοήθησε να βρω κάθε πράγμα. Τότε είπε, «Είστε ο επίσκοπος Μόνσον, έτσι δεν είναι;»

Απάντησα ότι πολλά χρόνια πριν ήμουν πράγματι επίσκοπος. Συνέχισε: «Εκείνη την εποχή ζούσα στην οδό Γκέλι, στον τομέα σας και δεν ήμουν μέλος της Εκκλησίας. Βεβαιωθήκατε ότι τα κορίτσια που ήταν μέλη με επισκέπτονταν κάθε εβδομάδα και ότι με πήγαιναν στην Κοινή Δραστηριότητα και σε άλλες [δραστηριότητες]. Ήταν υπέροχες νέες γυναίκες των οποίων η φιλία και η καλοσύνη άγγιξαν την καρδιά μου. Θέλω να ξέρετε ότι η συντρόφευση που κανονίσατε για μένα με οδήγησε στο να βαπτιστώ και να επικυρωθώ μέλος της Εκκλησίας. Τι ευλογία είναι αυτή στη ζωή μου,'είπε', και σας ευχαριστώ για την καλοσύνη σας».

Μπορείτε να πείτε τη μαρτυρία σας με πολλούς τρόπους — με τα λόγια που λέτε, με το παράδειγμα που θέτετε, με τον τρόπο που ζείτε τη ζωή σας.

Είθε ο καθένας από μας να μιμηθεί το μεγάλο παράδειγμα του Προφήτη Τζόζεφ. Δίδαξε την αλήθεια. Έζησε την αλήθεια. Μίλησε για την αλήθεια σε άλλους. Έχετε μία μαρτυρία. Μιλήστε γι' αυτή σε άλλους.

Αγαπητές μου αδελφές, είθε ο Θεός να σας ευλογεί. Σας αγαπάμε. Προσευχόμαστε για σας. Να θυμάστε ότι δεν περπατάτε μόνες σας. Ο Κύριος σας έχει υποσχεθεί: «Θα βαδίζω ενώπιον του προσώπου σας. Θα βρίσκομαι στα δεξιά σας και στα αριστερά σας, και το Πνεύμα θα είναι μέσα στην καρδιά σας, και οι άγγελοί μου τριγύρω σας, για να σας σηκώνουν»11.

Αύριο είναι Πάσχα. Σ' αυτήν την παραμονή του Πάσχα, είθε οι σκέψεις μας να στραφούν σε Εκείνον ο οποίος εξιλεώθηκε για τις αμαρτίες μας, που μας έδειξε τον τρόπο να ζούμε, πώς να προσευχόμαστε και ο οποίος έδειξε με τις πράξεις Του πώς πρέπει να το κάνουμε. Γεννημένος σε ένα στάβλο, φασκιωμένος σε μία φάτνη, ο Υιός του Θεού καλεί τον καθένα από μας να Τον ακολουθήσουμε. «Τι γλύκα π' έχ' η φράσ' αυτή. Το ξέρ' ο Λυτρωτής μου ζει»11. Είθε το πνεύμα να είναι πάντοτε μαζί σας, προσεύχομαι, στο άγιο όνομά Του — δηλαδή του Ιησού Χριστού του Κυρίου — αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
1. Προς Τιμόθεον Α΄ 4:12.
2. Έξοδος 20:12.
3. στο *The Complete Works of William Shakespeare,* εκδ. William Aldis Wright, Cambridge (1936), πράξη I, σκηνή 2, στίχος 31.
4. Τζόζεφ Σμιθ — Ιστορία 1:25.
5. Άλμα 41:10.
6. Ησαΐας 1:18.
7. Ησαΐας 1:18.
8. Ιερεμίας 31:34.
9. "Testimony," *Ensign*, Μάιος 1998, 69--70.
10. Προς Κορινθίους Α΄ 3:16--17.
11. Δ&Δ 84:88.
12. Samuel Medley, «Το ξέρω ο Λυτρωτής μου ζει», *Ύμνοι και Παιδικά Τραγούδια,* σελ. 14

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Greek 00074 133